

ADVENTNÍ DOMOV

Ellen G. Whiteová

Obsah

Úvod.....	5	Část IX. – Otec v domově.....	80
Část I. – Kouzlo domova.....	6	34. Postavení a odpovědnost otce.....	81
1. Ovzduší domova.....	7	35. Neste starosti společně.....	83
2. Základy pravého domova.....	9	36. Společník svých dětí.....	85
3. Domov v zahradě Eden vzorem.....	11	37. Jaký manžel být nemá.....	87
Část II. – Světlo celému okolí.....	13	Část X. – Matka – královna domácnosti.....	89
4. Dalekosáhlý vliv domova.....	14	38. Postavení a odpovědnost matky.....	90
5. Mocný křesťanský svědek.....	16	39. Vliv matky.....	93
Část III. – Volba životního druha.....	18	40. Matčina práce nepochopena.....	95
6. Velké rozhodnutí.....	19	41. Nesprávné vzory mateřství.....	97
7. Pravá láska nebo omámení.....	21	42. Zdraví a osobní vzhled matky.....	98
8. Vážné zvyky známosti (dvoření).....	23	43. Vlivy před narozením (prenatální).....	100
9. Zapovězené manželství.....	25	44. Péče o malé děti.....	102
10. Potřeba rady.....	28	45. Výchova dětí – přední povinnost matky.....	104
Část IV. – Co rozhoduje o úspěchu či neúspěchu.....	30	46. Nevlastní matka.....	106
11. Ukvapené, nezralé sňatky.....	31	47. Kristus povzbuzuje matky.....	107
12. Vzájemné přizpůsobení.....	33	Část XI. – Děti – mladší partneři.....	108
13. Domácí výchova.....	34	48. Nebesa si dětí váží.....	109
14. Pravé obrácení je žádoucí.....	36	49. Matčini pomocníci.....	110
Část V. – Od oltáře.....	37	50. Úcta k rodičům.....	113
15. Vážné sliby.....	38	51. Rady dětem.....	115
16. Šťastné, úspěšné společenství.....	40	Část XII. – Úroveň rodinného života...117	
17. Vzájemné závazky.....	43	52. Správa domova.....	118
18. Manželské povinnosti a přednosti.....	46	53. Sjednocenost.....	121
Část VI. – Nový domov.....	49	54. Náboženství v rodině.....	123
19. Kde bude nový domov?.....	50	55. Mravní úroveň.....	126
20. Rodina a velkoměsto.....	52	56. Rozvod.....	131
21. Výhody venkova.....	54	57. Poměr k nevěřící části.....	134
22. Stavba domu a jeho vybavení.....	56	58. Rodina kazatele.....	136
Část VII. – Dědictví Hospodinovo.....	59	59. Stárnoucí rodiče.....	139
23. Dítka jsou požehnáním.....	60	Část XIII. – Použití peněz.....	141
24. Kolik máš členů rodiny?.....	61	60. Boží správcové.....	142
25. Péče o potřebné děti.....	63	61. Zásady hospodaření v rodině.....	144
26. Rodičovský odkaz dětem.....	65	62. Buďte šetrní (učte se hospodařit).....	147
Část VIII. – Úspěšná rodina.....	66	63. Ved' me děti od útlého mládí k šetrnosti...149	
27. Posvátný kruh.....	67	64. Poctivost v zaměstnání (v práci).....	151
28. První škola dítěte.....	69	65. Opatření pro budoucnost.....	153
29. Nepřenosné dílo.....	71	Část XIV. – Střežme svoji duši.....	155
30. Rodinné společenství.....	72	66. Musíme střežit dveře.....	156
31. Láska přináší bezpečí.....	74	67. Svody kolem nás.....	158
32. Zpracovávejte zahradu srdce.....	76	68. Četba a její vliv.....	160
33. Zaslíbení Božího vedení.....	78	Část XV. – Ctnosti, které přispívají k rodinnému štěstí.....	163
		69. Zdvořilost a vlídnost.....	164

70. Vlídnost – veselost.....	167
71. Řeč.....	169
72. Pohostinství.....	173

Část XVI. – Domov a jeho společenské vztahy.....176

73. Naše společenské potřeby.....	177
74. Zdravé a nezdravé vlivy.....	179
75. Rodiče a společenský život dětí.....	182
76. Svátky a výročí.....	184
77. Vánoce.....	186
78. Rodina misijním centrem.....	188

Část XVII. – Odpočinek a rekreace.....190

79. Nutnost rekreace.....	191
80. Které hry jsou vhodné?.....	193
81. Rekreace, která přináší trvalé uspokojení	196
82. Rekreace křesťana.....	198
83. Osidlo rozkoší.....	201
84. Usměrnňujme názory mladých na rekreaci	203

Část XVIII. – Odměna tě nemine.....205

85. Odměna zde a v budoucnu.....	206
86. Život v zahradě Eden.....	208
87. Nárys nové země.....	211

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *THE ADVENTIST HOME* (1952) – *AH*

Úvod

Adventní domov je domov, v němž se uplatňují teoreticky i prakticky adventní zásady a zvyky. Je to místo, kde mají otcové a matky z příkazu Ježíše Krista tvořit křesťany z členů vlastní rodiny. Mají-li adventní rodiče dobře splnit tento úkol, potřebují všemožnou pomoc a také ji hledají. AH 5.1

Sestra Ellen G. Whiteová napsala mnoho cenných rad pro rodiče. Dotýká se všech částí domova a dává zvláštní pokyny o mnohých problémech, jimiž se dnes rozumní a často úzkostliví rodiče zabývají. Několik let před smrtí vyjádřila přání, aby vydala „Knihu pro křesťanské rodiče“, jež by vyličila „povinnost matky a její vliv na děti“. Tímto dílem se snažíme splnit toto očekávání. AH 5.2

Tato kniha *Adventní domov*, je současně jakýmsi slovníkem nebo příručkou pro zaměstnané rodiče a ukázkou nebo ideálem toho, jak může a má vypadat domov. Jsou zde odpovědi na mnohé vaše otázky, slova moudrosti od Otce nebeského. AH 5.3

Toto dílo je sestaveno z výňatků ze spisů sestry E. G. Whiteové, jež během desetiletí napsala, hlavně však z tisíců článků, jež připravila pro církevní časopisy. Uplatnila se i běžně vydávaná díla, zvláštní svědectví s rukopisy sestry E. G. Whiteové. Na konci každé kapitoly jsou uvedeny zdroje v původním jazyce. Jelikož výňatky z literatury, psané v různé době, jsou seřazeny podle logického sledu, může se někdy vyskytnout nepatrné přerušení myšlenky nebo způsobu oslovení. Musíme se totiž zabývat pouze body, spadajícími do jednotlivých kapitol. AH 5.4

Tato kniha byla připravena v ústředí publikací sestry E. G. Whiteové. Řídili jsme se při tom přáním sestry E. G. Whiteové, aby se čerpalo z jejích rukopisů, neboť tyto obsahují, jak řekla „pokyny, jež mi Pán pro svůj lid dal“. AH 6.1

Nikdy v dějinách světa nebyla naléhavější potřeba takové knihy, jako právě dnes. Rodiče a děti nikdy víc netoužili po správné odpovědi na věci, které je znepokojují. Domov nebyl nikdy tak ohrožen, jako dnes. AH 6.2

Všichni víme, že poměry ve společnosti jsou pouze odrazem poměrů v rodinách. Víme rovněž, že změna v domově se odrazí ve změně společnosti. Proto bylo vytvořeno dílo – *Adventní domov* – a přejeme si, aby splnilo své důležité poslání. To je přání vydavatelů a AH 6.3

SPRÁVCŮ INSTITUTU EGW.
Washington, D. C.,
8. května 1952

Část I. – Kouzlo domova

1. Ovzduší domova

Středem veškeré činnosti je domov – Společnost lidí se skládá z rodin a je taková, jaké jsou rodiny. Ze srdce „pochází život“; a srdcem společnosti, úspěch církve a rozvoj národa závisí na vlivech domova. – MH 349 *AH 15.1*

Povznesení nebo úpadek budoucí společnosti je závislý na způsobech a mravnosti mládeže, vyrůstající kolem nás. Je-li mládež vychovávána a zvyká-li si jejich povaha v mládí na zvyky ctnosti, sebekázně a střídmosti, bude její vliv na společnost rovněž takový. Je-li ponechána bez vysvětlení a kázně, stává se pak umíněnou, nestřídmou v chuti a v žádostech, a uplatní tento vliv na společnost. Přátelství, jež mladí pěstují, zvyky, jež vytvářejí a zásady, na něž si zvykají, jsou náznakem toho, jaký bude stav lidské společnosti v budoucnosti. – PHJ June, 1890 *AH 15.2*

Nejkrásnější vzor nebe – Domov má v sobě zahrnovat vše, co je v tomto slovu zahrnuto. Měl by to být kus nebe na zemi, místo kde se láska pěstuje, nikoli úmyslně potlačuje. Naše štěstí je závislé na tomto pěstování lásky, sympatií a pravé vzájemné zdvořilosti. – 3T 539 *AH 15.3*

Nejkrásnějším vzorem nebe je domov, v němž přebývá Duch svatý. Řídí-li se manželé Božím úmyslem, chovají k sobě úctu, milují se a důvěřují si. – ST June 20, 1911 *AH 15.4*

Ovzduší domova je důležité – Nálada, v níž žije otec a matka, zaplňuje celý dům a šíří se do všech koutů. – Manuscript 49, 1898 *AH 16.1*

Rodiče do značné míry vytvářejí ovzduší rodinného kruhu, a jakmile je mezi otcem a matkou neshoda, děti tuto náladu přejímají. Naplňte svůj domov ovzduším něžné pozornosti. Došlo-li k odcizení a nežili jste jako bibliční křesťané, obraťte se; neboť povaha, kterou máte v době milosti, bude taková i při příchodu Ježíše Krista. Chceš-li být svatým v nebesích, musíš být svatým na zemi. Trpěné povahové rysy smrti, se ani vzkříšením nezmění. Z hrobu vstaneš se stejnými sklony, které jsi projevoval ve své rodině a ve společnosti. Ježíš svým příchodem nezmění povahu člověka. Náš denní život rozhoduje o naší budoucnosti. – Letter 18b, 1891 *AH 16.2*

Vytvářejme čisté ovzduší – Každý domov musí mít svá pravidla. A rodiče mají svými slovy a vzájemným chováním dávat dětem vzácný, živý příklad toho, co čekají od nich. Uplatňujte čistotu v mluvení a pravou křesťanskou zdvořilost. Učte děti a mládež, aby si prokazovaly navzájem úctu, aby byly věrny Bohu, věrni zásadám; učte je, aby měly zákon Boží v úctě a aby ho byly poslušné. Tyto zásady budou řídit jejich život a budou usměrňovat jejich vzájemné společenství. Vytvoří-li čisté – bude to mít blahodárný, povzbuzující vliv na slabé duše, kráčející cestou vzhůru, ke svatosti a k nebesům. Každé naučení musí být povznášející a zušlechťující, takže se nebudete muset u soudu stydět za své záznamy v nebeských knihách. *AH 16.3*

Děti, jimž se dostává takových naučení, budou... připraveny, aby mohly zastávat odpovědná místa. Budou též svým příkladem a naučením neustále podporovat rozvoj dobra. Ti, jejichž mravní rozvoj není zatemněn, ocení správné zásady; ocení správně své schopnosti a využijí co nejlépe své tělesné, duševní a mravní síly. Takové duše jsou dobře vyzbrojeny proti pokušením; jsou obklopeny zdí, jež nemůže být snadno stržena. – Special Testimonies, Series B, No. 16, p. 4, 5 *AH 17.1*

Bůh chce, aby naše rodiny byly symbolem nebeské rodiny. Rodiče i děti by si měly na každý den toto uvědomovat a měli by se k sobě chovat jako členové Boží rodiny. Potom bude jejich život takový, že svět pozná, čím jsou rodiny milující Boha a ostříhající Jeho příkázání. Kristus bude oslaven; Jeho pokoj, milost a láska provanou rodinný kruh jako vzácné vůně. – RH Nov. 17, 1896 *AH 17.2*

Velmi záleží na otci a matce. Mají uplatňovat pevnou a laskavou kázeň a mají horlivě usilovat o to, aby jejich domácnost byla spořádaná a dokonalá. To připoutá nebeské anděly, kteří ji naplní pokojem a příjemným vlivem. – Manuscript 14, 1905 *AH 17.3*

Vytvořte milý a šťastný domov – Budete-li uplatňovat ctnosti Spasitele, vytvoříte sobě a svým dětem příjemný a šťastný dojem. Nezapomeňte, že je to vaše povinnost. Uvedete-li Krista do svého domova, rozpoznáte dobro od zlého. Budete moci pomoci svým dětem, aby byly stromy spravedlnosti, jež ponesou ovoce Ducha. – Letter 29, 1902 *AH 17.4*

Mohou se dostavit nesnáze; ty však jsou údělem lidstva. Kdyby obloha vašeho žití byla více pod mrakem, mějte v srdci trpělivost, vděčnost a lásku. – MH 393 AH 18.1

I prostý domov může být vždy místem, kde se mluví přívětivě, kde se laskavě jedná a kde neustále sídlí zdvořilost a láska. – RH July 9, 1901 AH 18.2

Vštěpujte domácí pravidla s moudrostí a v lásce, nikoli železným prutem. Děti uposlechnou ochotně příkaz z lásky. Pochvalte děti tak často, jak je to jen možné. Učinite jejich život co nejšťastnější. ... Udržujte půdu srdcí kyprou – projevy lásky a něžností, aby byla připravena pro símě pravdy. Pamatujte, že Pán dává zemi nejen mračna a déšť, nýbrž i krásný, veselý svit slunce. Pak mohou rostliny vzklíčit a později přinést i květ. Nezapomeňte, že děti nepotřebují jen napomínání a pokárání, nýbrž i povzbuzení a pochvalu, hřejivý sluneční svit laskavých slov. – CT 114 AH 18.3

Netrpte doma hádky. „*Ale moudrost, kteráž jest s hůry, nejprve je čistá, potom pokojná, mírná, plná milosrdenství a dobrých skutků, bez stranění a bez pokrytectví. A ovoce spravedlnosti rozsévá se v pokoji těm, kteří milují pokoj.*“ V našich domovech potřebujeme něžnost a pokoj. – Manuscript 9, 1893 AH 18.4

Trvalá pouta něžnosti – Rodinné pouto je nejpevnější, nejněžnější a neposvátnější pouto na zemi. Má sloužit lidstvu ku požehnání. Uzavře-li se manželský svazek rozumně, v báni Boží a odpovědně, stává se jim požehnáním. – MH 356-357 AH 18.5

Náš domov má být místem lásky, místem, kde sídlí Boží andělé a působí svým zjemňujícím vlivem na srdce rodičů a dětí. – Letter 25, 1904 AH 18.6

Každý domov má být takovým Bethel, naše srdce oltářem. Je-li v duši Boží láska, bude tam i pokoj, světlo a radost. Přinášíme rodině Boží slovo v lásce a tažme se: „Co praví Pán?“ – Letter 24a, 1904 AH 19.1

Kristova přítomnost v domově činí z něj domov křesťanský – Domov, zkrášlený láskou, soucitem a něžností, je místem, jež andělé rádi navštěvují a kde je Bůh oslaven. Vliv pečlivého křesťanského domova je pro děti a mládež nejjistější ochranou před zkažeností světa. V takovém rodinném prostředí naučí se děti milovat své pozemské rodiče a Otce nebeského. – Manuscript 126, 1903 AH 19.2

Je nutné, aby mládež byla již od svého dětství oddělena od světa hrází, aby na ni nepůsobil jeho zhoubný vliv. – CT 119 AH 19.3

Každá křesťanská rodina má světu znázorňovat moc a působivost křesťanského vlivu. ... Rodiče mají cítit odpovědnost, aby uchovali své domovy od poskvrnění – mravní nákazy. – RH Oct. 9, 1900 AH 19.4

Domov má být prodchnut božskou svatostí. ... Rodiče a děti se mají vychovávat ve spolupráci s Bohem. Musí přizpůsobit své plány a zvyklosti Božím plánům. – Letter 9, 1904 AH 19.5

Vliv rodinného společenství má být posvěcující. Křesťanský domov, založený a vedený ve shodě s Božím plánem, pomáhá vydatně vytvářet křesťanský charakter... Rodiče a děti mají s láskou sloužit Tomu, který sám může uchovat lidskou lásku, čistou a ušlechtilou. – Manuscript 16, 1899 AH 19.6

První povinností křesťanského domova je, aby v něm přebýval duch Kristův, aby každý jeho člen dovedl nést svůj kříž a všude následovat Ježíše. – Manuscript 17, 1891 AH 20.1

2. Základy pravého domova

Nejpřitažlivější místo světa – Rodiče jsou nesmírně odpovědní za to, aby bedlivě střežili budoucí štěstí a zájmy svých dětí. Současně se však musí snažit učinit domov co nejpřitažlivější. To je mnohem důležitější než peníze a majetek. V domově nesmí chybět sluneční svít. Pocit domova má být v dětských srdcích tak hřejivý, aby mohly pohlížet zpět na chvíle svého dětství jako na dobu pokoje a štěstí, po nebi největší. Když dospějí, mají se zase ony snažit být svým rodičům ku potěšení a požehnání. – RH Feb. 2, 1886 AH 21.1

Domov má být pro děti nejpřitažlivějším místem na světě, a matka má být jeho největším kouzlem. Děti jsou od přirození citlivé, přítulné. Jsou hned veselé, ale též hned nešťastné. Matky mohou své dítky připoutat jemnou kázní a laskavými slovy a činy. – MH 388 AH 21.2

Čistota, vkus, pořádek – Nezbytným předpokladem správného domova je čistota, vkus a pořádek. Jakmile však matka považuje tyto věci za své nejdůležitější životní povinnosti, pro které žije na úkor tělesného rozvoje a duševní a mravní výchovy svých dětí, dopouští se smutného omylu. – ST Aug. 5, 1875 AH 21.3

Poučujme věřící, že i když nemají nazbyt, nemusí být ještě vzhled jejich osoby a domova nepořádný. Je nutno pomoci hlavně těm, kteří jakoby nechápali důležitost čistoty. Poučme je, že představitelé vznešeného a svatého Boha musí duši udržovat v čistotě, a že tato čistota se vztahuje i na jejich vzhled a vše v domově. Tak budou mít andělé důkaz, že pravda způsobila v jejich životě změnu, očistila jejich duše, zušlechtila vkus. Ti, kteří po přijetí pravdy nezmění svá slova či chování, oděv anebo prostředí, žijí sami sobě, nikoli Kristu. Nejsou novými stvořeními v Kristu Ježíši, neusilují o očistění a svatost. ... AH 21.4

Musíme se sice varovat zbytečných ozdob a parády, nesmíme však trpět nedbalý, nepořádný zevnějšek. Všechno na nás a v našem domově má být vkusné a přitažlivé. Mládež má být poučena, že jejich vzhled musí být bezvadný, takový, aby sloužil ke cti Bohu a pravdě. – RH June 10, 1902 AH 22.1

Nedostatek čistoty přivodí nemoci. Nemoc nepřichází bez příčiny. Ve zdánlivě dokonalých obcích a městech vypuknou někdy celé epidemie horečnatých onemocnění, jež často působí velké újmy na zdraví, případně i smrt. V mnoha případech byly byty nemocných osob zdrojem nákazy, jež šířily do vzduchu smrtelný jed. Tento pak jejich rodiny a sousedé vdechují. Žasneme, jak lidé ještě nechápou působení nedbalosti a lhostejnosti na zdraví. – CTBH 105-106 AH 22.2

Předpokladem šťastného domova je pořádek – Bůh nenávidí nepořádek, nedbalost a nedůslednost. Tyto nedostatky jsou velkým zlem. Nemá-li muž rád pořádek, ukázněné děti a uspořádaný domov, mohou způsobit ochladnutí citů k ženě. Nemá-li matka ráda pořádek, nedbá-li na svou důstojnost a svoji domácnost, nemůže vytvořit příjemný a šťastný domov. Všichni, kteří v tomto směru u sebe pokulhávají, měli by okamžitě začít s výchovou sami u sebe a usilovat o dosažení toho, co jim chybí. – 2T 208-299 AH 22.3

Bdělost ruku v ruce s pilností – Odevzdáme-li se Pánu bez výhrad, pochopíme správně prosté, všední domácí povinnosti a budeme je vykonávat ve shodě s vůlí Boží. Máme bdít a čekat na příchod Syna člověka; musíme však být pilní. Je nutné, abychom čekali, ale abychom současně pracovali. Obě tyto ctnosti musí jít spolu ruku v ruce. To způsobí vyrovnaní křesťanské povahy. Nesmíme si myslet, že máme něco zanedbávat a věnovat se rozjímání, modlitbě či studiu; také nemáme být tak zaneprázdnění a uspěchaní, abychom zanedbali osobní zbožnost. Je třeba čekat, bdít a pracovat. „*V pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužící.*“ – RH Sep. 15, 1891 AH 23.1

Snažte si práci usnadnit, ulehčit – V mnohých domovech nemá žena a matka čas na čtení, na sebevzdělání, nemá čas na duševní výchovu svých dětí. Nemá čas pro svého Spasitele, který by se jí tak rád stal milým, vzácným a důvěrným přítelem. Stává se postupně domácí otrokyní, vyčerpává své síly, zájmy a čas v samých časných věcech. Příliš pozdě si uvědomí, že je doma málem cizí. Ztratila provždy vzácné příležitosti, kdy mohla své milé ovlivnit pro lepší, ušlechtilější život. AH 23.2

Snažte se žít doma moudřeji. Usilujte v první řadě o to, aby váš domov byl příjemný. Zajistěte si prostředky, jež práci ulehčují a slouží zdraví. – MH 368-369 AH 24.1

I nejprostší práce je prací pro Pána – Veškerá práce, kterou musíme dělat, ať je to mytí nádobí, vaření, uklízení, péče o nemocné, má morální smysl. ... Někdo musí konat i tu prostou práci; a ten kdo ji dělá, má být přesvědčen o tom, že je to práce nutná a poctivá, byť sebeprostší. Necht' cítí, že je to právě tak dílo Boží, jako když byl Gabriel poslán k prorokům. Všichni ať pracují na svém místě, ve svém oboru. Žena, která v domácnosti vykonává prosté životní povinnosti, může a má projevit takovou věrnost, poslušnost a lásku jako andělé ve své práci. Konáme-li svoji práci ve shodě s vůlí Boží, stává se čestnou. – 3T 79-80 AH 24,2

3. Domov v zahradě Eden vzorem

První domov člověka připravil Bůh – Domov našich prarodičů v ráji vyšel přímo z rukou Božích. Jakmile jej vybavil vším, co člověk potřebuje, řekl: „*Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho.*“ ... AH 25.1

Pán měl zalíbení v tomto posledním a nejvznešenějším svém stvoření a přál si, aby to byl dokonalý obyvatel dokonalého světa. Nebylo však jeho úmyslem, aby člověk žil osamocen. Řekl: „*Není dobré člověku býti samotnému. Učiníme jemu pomoc, která by při něm byla...*“ – YI Aug. 10, 1899. AH 25.2

Bůh sám dal Adamovi družku. Obstaral mu „pomoc“ (vhodnou pomoc – jiný překlad) – odpovídající pomocníci – aby mu mohla být společníci a jež by ho v lásce a soucitně podpírala. Eva byla stvořena z žebra Adamova boku. To znamená, že ho neměla ovládat jako hlava, ani nebyla podřadná a Adam ji neměl pošlapávat, nýbrž měla mu být po boku jako rovnocenná, aby ji miloval a chránil. Byla částí muže, kost z jeho kostí, maso z jeho masa, jeho druhé já. To naznačuje, jakým úzkým poutem a něžností mělo být toto spojení spjato. „*Neboť nikdo těla svého nemá v nenávisti; ale živí a hýčká je.*“ „*Proto opustí člověk otce svého a matku svou a přidrží se manželky své; a budou ti dva jedno tělo.*“ – PP 46 AH 25.3

První manželství ustanovil Bůh – Bůh posvětil první manželství. Zakladatelem tohoto zřízení je stvořitel vesmíru. „Pocitivé jest manželství.“ Byl to jeden z prvních darů člověku, a je to jedno z obou zřízení, jež si Adam po pádu vzal sebou ze zahrady Eden. Uznávají-li lidé v tomto svazku Boží zásady a jsou jich poslušní, stává se jim manželství požehnáním; střeží čistotu a štěstí lidstva, pečuje o potřeby člověka, povznáší tělesnou, duševní a morální stránku. – PP 46 AH 25.4

Ten, který dal Adamovi Evu jakožto pomocnici, učinil první div na svatební slavnosti. Kristus zahájil svoji veřejnou činnost ve svatební síni, kde se sešli šťastní přátelé a příbuzní. Tak posvětil manželství; uznal je jako zřízení, jež Sám dal. ... AH 26.1

Kristus pocítil manželský svazek také tím, že jej učinil předobrazem svého spojení s vykoupěnými. On sám je Ženich, nevěstou je církev, o níž praví, jako o své vyvolené: „*Všecka jsi krásná, přítelkyně má, a není na tobě poškvrny.*“ – MH 356 AH 26.2

Bůh se postaral o všechny potřeby člověka – Adam byl obklopen vším, co si jeho srdce mohlo přát. Měl o vše postaráno. V nádherném ráji nebylo hříchu, ani stopy po umírání. Boží andělé rozmlouvali osobně a v lásce se svatou dvojicí. Šťastní pěvci zpívali své radostné chvalozpěvy Stvořiteli. Pokojná zvířata si ve šťastné nevinosti hrála u Adama a Evy a byla jich poslušná. Adam byl dokonalým mužem, nejvznešenějším Stvořitelovým dílem. – ST June 11, 1874 AH 26.3

Mezi nimi a jejich Stvořitelem nebyl žádný stín. Znali Boha jako svého dobrotivého Otce a ve všem se podřizovali vůli Boží. Boží charakter se odrážel v Adamovi. Celá jeho bytost odrážela Jeho slávu. – YI June 2, 1898 AH 26.4

Práce jim měla ve štěstí napomáhat – Bůh miluje vše krásné. Dal nám o tom neochvějný důkaz v díle svých rukou. Dal našim rodičům nádhernou zahradu Eden, kde vyrostly statné stromy všeho druhu, a to jak užitečné, tak okrasné. Všude byly překrásné a vzácné květiny, hýřící barvami a vůní... Bůh si přál, aby člověk byl šťasten při obdělávání všeho, co pro něj stvořil, a měl dostatek potravy a ovoce rajských stromů. – Health Reformer, July, 1871 AH 27.1

Adam měl na starosti zahradu. Stvořitel věděl, že Adam by nebyl bez práce šťasten. Krása zahrady jej okouzlovala, ale to nestačilo. Musel mít zaměstnání, aby byly v činnosti předivné orgány těla. Kdyby se štěstí rodilo z nečinnosti, byl by člověk zůstal ve stavu své svaté nevinosti bez práce. Ten, který ho stvořil, věděl, co potřebuje ke štěstí, proto mu hned po stvoření svěřil práci. Zaslíbení o budoucí slávě, a příkaz, aby si člověk vydělával na svůj každodenní chléb, vyšly ze stejných úst. – YI Feb. 27, 1902 AH 27.2

Bůh je oslaven křesťanským domovem – Otcové a matky, kteří staví Boha na první místo ve své domácnosti, kteří učí své děti, že bázeň Boží je počátkem moudrosti, oslavují Boha před anděly a před lidmi tím, že světu představují spořádanou, ukázněnou rodinu – rodinu, jež Boha miluje a

je Ho poslušná, místo aby se vzpouzela proti Němu. Kristus není v jejich domově cizincem; jeho jméno patří do rodiny a je v úctě a vážnosti. Andělé mají zalíbení v domově, kde má Bůh své místo a kde jsou děti vedeny k úctě k náboženství, k Bibli a ke svému Stvořiteli. Na takové rodiny se vztahuje zaslíbení: „Uctím ty, kteří mne uctívají.“ Otec, který jde do práce z takového domova, je zušlechtěn a ovlivněn rozmlouváním s Bohem. – 5T 424 *AH 27.3*

Jedině Kristova přítomnost může dát mužům a ženám štěstí. Kristus může obyčejnou, všední vodu změnit v nebeské víno. Pak se domov stává rájem a rodina nádherným vzorem nebeské rodiny. – Manuscript 43, 1900 *AH 28.1*

Část II. – Světlo celému okolí

4. Dalekosáhlý vliv domova

Křesťanský domov vzorem – Poslání domova se netýká pouze jeho členů. Křesťanský domov má být vzorem pravých životních zásad. Takový příklad bude ve světě mocí k dobrému. ... Mládež, která vychází z takového domova, bude šířit získaná učení. Ušlechtilé životní zásady se dostanou do dalších domácností a tento povznášející vliv bude pronikat do celé společnosti. – MH 352 AH 31.1

Domov, jehož členové jsou zdvořilými křesťany, šíří dalekosáhlý vliv k dobrému. I jiné rodiny poznají vliv takového domova a vezmou si z něj příklad, a budou chránit svůj domov před satanovými vlivy. Boží andělé navštíví často domov, kde vládne Boží vůle. Takový domov se stává z Boží milosti znaveným poutníkům místem osvěžení. Je-li „já“ ovládáno, nemůže se příliš uplatňovat; tvoří se správné zvyky. Všichni pečlivě uznávají práva jiných. U kormidla je víra, projevující se v lásce a očisťující srdce. Vlivem posvěceného domova poznávají a uznávají lidé snáze zásady bratrství, vyličené ve Slově Božím. – Letter 272, 1903 AH 31.2

Vliv uspořádaného domova – Pro rodinu to není maličkost, aby představovala Ježíše a zachovávala Boží zákon v nevěřícím prostředí. Bůh od nás očekává, že budeme živými listy, které čtou a znají všichni lidé. To je však nesmírná odpovědnost. – 4T 106 AH 31.3

Jedna uspořádaná, ukázněná rodina vydá větší svědectví o křesťanství, než veškerá kázání dohromady. Je důkazem toho, že rodiče se řídí Božími pokyny a jejich děti rovněž slouží Bohu v jeho církvi. Jejich vliv roste; čím více udílejí jiným, tím více získávají. Otec a matka nalézají pomocníky ve svých dětech, jež nesou dál naučení, jichž se jim doma dostalo. Z toho má prospěch celé okolí a tak vzniká časné i věčné požehnání. Celá rodina slouží Mistru; a jejich dobrý příklad vede jiné k tomu, aby byli věrní Bohu. – RH June 6, 1899 AH 32.1

Největší důkaz o moci křesťanství můžeme podat světu uspořádanou, ukázněnou rodinou. Buďte to nesmírným doporučením pravdy, živým svědectvím praktické moci na lidská srdce. – 4T 304 AH 32.2

Nejlepší zkouškou křesťanství v rodině je, jaký druh povahy vzejde jeho vlivem. Činy mluví hlasitěji než nejráznější vyznávání zbožnosti. – PP 579 AH 32.3

Naším úkolem na světě je... abychom se snažili vštípit svým dětem a rodinám ctnosti, jež by ovlivnily další rodiny. Tak se můžeme stát vychovateli, i kdybychom nikdy nestáli za katedrou. Uspořádaná, ukázněná rodina se v očích Božích jeví vzácnější, než jemné zlato, zlato z Ofir. – Manuscript 12, 1895 AH 32.4

Máme vzácné možnosti – Náš čas zde je krátký. Procházíme tímto světem jen jednou, snažme se proto život co nejlépe využít. Dílo, k němuž jsme povoláni, nevyžaduje bohatství, společenské postavení nebo schopnosti. Vyžaduje laskavého, obětavého ducha a zásadnost. Udržíme-li světlo sebemenší lampičky, může tato způsobit rozsvícení mnoha dalších. Pole působnosti se nám může zdát malé, snad i schopností a příležitostí nemáme mnoho; využijeme-li však věrně příležitostí vlastního domova, získáme úžasné možnosti. Otevřeme-li svá srdce a své domovy božským životním zásadám, staneme se zdroji světla a životodárné síly. Z našich domovů potečou proudy zdraví, života a krásy i plodnosti místo dosavadního sucha a pouště. – MH 355 AH 32.5

Bohabojní rodiče budou šířit vliv svého rodinného kruhu dál, tak jako kvas pracuje v zadělaném těstě. – ST Sep. 17, 1894 AH 33.1

Věrně vykonaná práce v domově vychovává jiné, aby vykonali tutéž práci. Duch věrnosti Bohu je jako kvas, a projeví-li se v církvi, bude působit na ostatní a bude všude doporučením křesťanství. Dílo správných Kristových bojovníků je dalekosáhlé, jako věčnost sama. Proč tedy je v našich sborech tak málo misijního ducha? Je to proto, že je nedostatek zbožnosti v rodinách. – RH Feb. 19, 1895 AH 33.2

Vliv neuspořádané rodiny – Vliv neuspořádané rodiny je rozsáhlý a velmi zhoubný pro celou společnost. Šíří záplavu zla, která postihuje rodiny, společnost, národ. – PP 579 AH 33.3

Nemůžeme žít tak, abychom nešířili nějaký vliv. Žádný člen rodiny se nemůže uzavřít sám do sebe, aby ostatní členové rodiny necítili jeho vliv a jeho ducha. Již výraz tváře má dobrý nebo špatný vliv. Nálada, slova, činy, vzájemné vztahy mluví samy za sebe. Ten, kdo žije sobecky,

obklopuje se otráveným ovzduším. Je-li však naplněn Kristovou láskou, bude zdvořilý, laskavý, něžný a dokáže svému okolí láskou, vděčností a laskavostí, že je šťasten. Bude znát, že žije pro Krista a že se denně učí u Jeho nohou a přijímá Jeho světlo a Jeho pokoj. Kristova jemnost mu dodá pravé velikosti. – YI June 22, 1893 *AH 33.4*

5. Mocný křesťanský svědek

Nejlepší misionáři vycházejí z křesťanských domovů – Misionáři pro Mistra se nejlépe připraví pro svoji práci venku v křesťanském domově, jehož členové se bojí Boha, milují Ho a slouží Mu; kde se věrnost stala druhou přirozeností, kde se netrpí nedbalost a nepozornost v plnění domácích povinností, kde se tiché společenství s Bohem považuje za předpoklad věrného plnění všech úkolů.

– Manuscript 140, 1897 *AH 35.1*

Domácí povinnosti se mají vykonávat u vědomí, že jsou-li konány ve správném duchu, stávají se zkušeností, jež umožňují pracovat pro Krista vytrvale a důkladně. Ach, kolik dokáže vroucí křesťan v misijním poli, koná-li věrně své každodenní povinnosti, nese ochotně svůj kříž a nezanedbává ani tu nejnepříjemnější práci. – ST Sep. 1, 1898 *AH 35.2*

Naše práce pro Krista má začít v rodině, v domově. ... Žádné misijní pole není důležitější než toto. ... *AH 35.3*

Mnozí zanedbávají hanebně toto misijní pole. Je načase, aby vyhledali Boží lék, aby se tento smutný stav zlepšil. – 6T 429-430 *AH 35.4*

Mládež má největší povinnosti ve svém domově. Má být něžností a opravdovým zájmem, požehnáním otci a matce, bratrům a sestrám. Zde mohou dokázat sebezapření a odříkání a pečovat o druhé... Jaký vliv může mít sestra na své bratry! Žije-li sama správně, může ovlivnit charakter svých bratrů. Její modlitby, její něžnost a vlídnost zmohou v takové rodině mnoho. – 3T 80-81 *AH 35.5*

Ti, kteří přijali Krista, mají doma dokázat, jakou milost jim projevil. „Těm, kteří ho přijali, dal moc, aby se stali syny Božími, totiž těm, kteří v jeho jméno věří.“ Pravý věřící křesťan má takovou autoritu, že rodina ji cítí a uznává. To je příznivé pro zdokonalení povahy všech členů rodiny. – Manuscript 140, 1897 *AH 36.1*

Důkaz, jemuž nevěrci nemohou odolat – Uspořádaná rodina křesťana je mocným potvrzením pravosti křesťanského náboženství – důkazem, jemuž nemůže nevěrec odolat. Každý může vidět, že v rodině působí na děti mocné vlivy, a že s nimi je Bůh. Kdyby domovy vyznavačů křesťanství měly správný náboženský ráz, šířily by mocný vliv k dobrému. Byly by skutečně „světlem světa“. – PP 144 *AH 36.2*

Děti mají šířit známost biblických zásad – Správně vychované děti, které rády všude pomáhají (i rodičům), budou šířit známost správných ideálů a biblických zásad všem. S nimiž přijdou do styku. – Manuscript 28, 1890 *AH 36.3*

Budou-li naše domovy takové, jaké mají být, nedovolíme svým dětem, aby vyrůstaly v lenosti a lhostejnosti k Božím požadavkům, týkajících se okolních potřeb. Jako Boží dědicové smějí konat své dílo všude. Z takových domovů bude zářit světlo všem nevědomým a povede je ke zdroji veškerého poznání. Tento vliv bude mocí pro Boha a jeho pravdu. – 6T 430 *AH 36.4*

Často se lze přiblížit k nedostupným rodičům prostřednictvím jejich dětí. – 4T 70 *AH 36.5*

Radostné domovy světlem – Potřebujeme víc usměvavých rodičů a víc usměvavých dětí. Jsme příliš uzavření. Příliš často olupujeme své děti a utiskované a zmalomyslněné bytosti o laskavé, povzbuzující slovo, o radostný úsměv. *AH 37.1*

Rodiče, na vás je odpovědnost, abyste byli nositeli a dárci světla. Svit'te doma jako světlo, ozařujte životní stezku svých dětí. Tak se vaše světlo stane světlem i jiným. – RH Jan. 29, 1901 *AH 37.2*

Z každého křesťanského domova má vyzařovat svaté světlo, láska se musí projevovat v duchu činů. Má pronikat veškerý rodinný život, Projevovat se v promyšlené laskavosti, v něžné, nezištné zdvořilosti. V některých domovech se řídí touto zásadou – zde je Bůh uctíván a panuje zde pravá láska. Z těchto domovů vystupují ranní a večerní modlitby k Bohu jako jemná vůně kadidla, a Jeho milosrdenství a požehnání sestupuje na prosebníky jako ranní rosa. – PP 144 *AH 37.3*

Ovoce rodinné jednoty – První povinností křesťanů je jednomyslnost v rodině, potom se má jejich dílo šířit k blízkým i vzdáleným sousedům. Ti, kteří přijali světlo, mají jeho paprsky svítit dál. Jejich slovo, prodchnuté Kristovou láskou, má být vůní života k životu. – Manuscript 11, 1901 *AH 37.4*

Čím úžeji jsou členové rodiny ve své práci doma spjati, tím užitečnější bude povznášející vliv otců a matek, synů a dcer na okolí domova. – Letter 189, 1903 *AH 37.5*

Svět potřebuje více dobrých než velmi nadaných lidí – Štěstí rodin a sborů je závislé na rodinných vlivech. Věčný život je závislý na správném plnění životních povinností. Svět nepotřebuje tolik velmi nadaných, jako dobrých lidí, kteří budou ve svých rodinách požehnáním. – 4T 522 *AH 37.6*

Varujte se chyb, jež uzavírají dveře – Projevuje-li se náboženství v domově, pocítí jeho vliv církev i okolí. Ale někteří vyznavači křesťanství mluví se svými sousedy o svých rodinných nesnázích. Mluví o svých trampotách, aby si získali sympatie; ale to je velká chyba, svěřujeme-li své starosti jiným lidem, zvláště když jsme si je zavinili sami svým bezbožným životem a nezásadovou povahou. Ti, kteří chodí se svými soukromými starostmi na trh, by se měli raději doma modlit, odevzdat svoji (zvrácenou) vůli Bohu, měli by upadnout na Skálu a rozbít se, zemřít sobě, aby Ježíš z nich mohl učinit nádoby ke cti. – ST Nov. 14, 1892 *AH 38.1*

Nedostatek zdvořilosti, malá nevrlost, jediné hrubé, bezmyšlenkovité slovo, mohou zmařit tvoji pověst a mohou ti navždy uzavřít dveře lidských srdcí. – 5T 335 *AH 38.2*

Křesťanství v domově září – Snažíme-li se ze svého domova vytvořit vzor nebeského domova, připravujeme se pro důležitější úkoly. Jestliže jsme se naučili být k sobě navzájem ohleduplní, budeme umět získat srdce, jež mají poznat zásady pravého náboženství. Církev potřebuje veškeré vypěstované duchovní síly, aby mohla pečovat o všechny, zvláště pak o mladší členy Boží rodiny. Pravda, prožitá v domově, projevuje se v nezištné v práci v širším okolí. Ten, kdo žije jako křesťan doma, bude mocným a jasným světlem všude. – ST Sep. 1, 1898 *AH 38.3*

Část III. – Volba životního druha

6. Velké rozhodnutí

Šťastné a nešťastné manželství – Nechtějí-li být ti, kteří uvažují o manželství, později nešťastní a zničení, musíme předem o tom vážně přemýšlet. Mnozí mladí lidé učiní tento krok nerozvážně a tak se zaručeně zničí jejich užitečnost. Život se jim stává břemenem, kletbou. Nikdo nemůže tak úspěšně zničit štěstí a užitečnost ženy, život ji učinit srdcervoucím břemenem, jako její vlastní manžel. A nikdo nemůže ani stým dílem tak udusit touhy a vzněty muže, ochromit jeho energii a zničit jeho vliv a vyhlídky, jako jeho vlastní žena. Mnozí mužové a ženy datují svůj životní úspěch či neúspěch a naději na život příští od chvíle uzavření sňatku. – RH Feb. 2, 1886 *AH 43.1*

Ráda bych mladým lidem ukázala na jejich nebezpečí, aby je mohli přímo cítit. Nebezpečí nešťastných manželství patří mezi nejhorší. – 4T 622 *AH 43.2*

Manželství je něco, co ovlivní náš časný i věčný život. Upřímný křesťan nebude v této věci podnikat nic bez vědomí Božího souhlasu. Nebude si chtít volit sám, nýbrž si bude vědom, že Bůh musí volit za něho. Nemáme se líbit sami sobě, protože Kristus se nesnažil líbit se sobě. Nemyslím, že člověk má vstupovat do manželství s osobou, kterou nemiluje. To by byl hřích. Nesmí však dopustit, aby ho okouzlení a pouhé city zavedly do záhuby. Bůh si žádá celé srdce, nejlepší city. – RH Sep. 25, 1888 *AH 43.3*

Spěchej pomalu – Málokdo má správnou představu o manželském svazku. Mnozí se domnívají, že je to život dokonalého jasu. Kdyby však mohli poznat čtvrtinu bolestných zklamání mužů a žen, vázaných manželským poutem, jež nemohou a neodvažují se zrušit, nedivili by se těmto mým řádkům. Manželství je ve většině případů tíživým jhem. Tisíce manželů je sice oddáno, ale nejsou si oddáni. Nebeské knihy jsou zatíženy bídou, bezbožností a zneužitím, jež jsou ukryty pod pláštěm manželství. Proto chci varovat dospělou mládež, aby ve volbě životního druhu spěchala pomalu! Cesta manželského života se snad zdá krásná a přešťastná, ale proč by ses ty nemohl/a právě tak zklamat jako tisíce jiných? – RH Feb. 2, 1886 *AH 44.1*

Ti, kteří chtějí uzavřít manželství, mají uvažovat, jaký ráz a vliv bude mít jejich příští domov. Až se stanou rodiči, bude jim svěřen posvátný poklad. Na nich do jisté míry závisí pozemské blaho jejich dětí a štěstí budoucího života. Rozhodují nesmírně o fyzickém a mravním životě svých maličkých. A na poměrech v domově je závislý i stav lidské společnosti. Rodinný vliv přispívá buď k vzestupu, nebo úpadku. – MH 357 *AH 44.2*

Rozhodující činitelé ve volbě – Křesťanská mládež má být velmi opatrná na volbu přátel a druhů. Pozor, aby se pod zdánlivě čistým zlatem neskrýval hrubý kov. Světské vztahy vám budou překážet v osobní službě Bohu, a mnoho duší je zničeno nešťastným obchodním či manželským spojením s lidmi, kteří nemohou povznášet ani zušlechťovat. – FE 500 *AH 44.3*

Uvažuj o pohnutkách a sleduj povahový rozvoj bytosti, s níž chceš spojit svůj životní soud. Hodláš učinit nejdůležitější krok svého života, proto se neukvapuj. Miluj, nikoli však slepě. *AH 45.1*

Zkoumej pečlivě, bude-li tvé manželství šťastné či rozladěné a zničené. Taž se; pomůže mi můj životní druh vzhůru k nebesům? Poroste tím má láska k Bohu? Rozšíří se tím můj životní obor působnosti? Můžeš-li si tyto otázky zodpovědět kladně, jdi v bázni Boží vpřed. – FE 104-105 *AH 45.2*

Většina mužů a žen uzavírá manželství tak, jako by jim záleželo pouze na tom, mají-li se rádi. Mě-li by si však uvědomit, že mají ještě dalekosáhlejší odpovědnost v manželství. Měli by uvažovat o tom, budou-li jejich potomci tělesně zdraví a budou-li duševně a morálně silní. Málokdo uvažuje o tomto bodu z vyššího hlediska a s ohleduplností, jež jsou velmi důležité – že společnost má k nim své požadavky, že vliv jejich rodiny přispěje buď ke vzrůstu, nebo úpadku. – MYP 461 *AH 45.3*

Volba životního druhu má být taková, aby co nejlépe zajistila tělesné, duševní a duchovní blaho rodičů a dětí – aby jak rodičům, tak dítkám umožnila, aby byli ku požehnání svým bližním a ke cti svého Stvořitele. – MH 357-358 *AH 45.4*

Hleď u budoucí manželky na kvalitu – Mladý muž, hledej takovou ženu, která dovede nést svůj podíl životních starostí, která tě zušlechtí, povznese a obšťastní svojí láskou. *AH 45.5*

„Rozumná žena je od Hospodina.“ „Srdce muže jejího důvěřuje ji... Bude mu činit dobře po všechny dny života jeho.“ „Otvírá ústa svá v moudrosti, a na jejich rtech je zákon laskavosti. Spravuje svoji domácnost a její chléb zahálky. Synové její vstanouce, blahoslaví jí, a manžel její chválí ji slovy: Mnohé dcery počínají sobě statečně, ty však převyšuješ je všechny.“ „Ten, kdo nalezne takovou ženu, nalezl věc dobrou a navázil lásky od Hospodina.“ – MH 359 AH 46.1

Uvažuje o těchto věcech: Přinese ti tvá družka domů štěstí? Je hospodárná a neutratí veškeré své i tvé peníze jen za marnost a parádu? Má v tomto směru správné zásady? Má se o co opřít?... Ví, že muž, okouzlený láskou a myšlenkou na manželství, přehlédne tyto otázky jako nepodstatné. Ale měl bys o nich rozumně uvažovat, poněvadž rozhodují o celém tvém příštím životě... AH 46.2

Při volbě manželky hled' na její charakter. Bude trpělivá a obětavá? Anebo se přestane starat o tvého otce a matku právě tehdy, až oni se budou potřebovat opřít o silného syna? A vyrve jim ho, aby sledoval jen její plány a záliby a aby se vzdal otce a matky, kteří, místo aby získali i milou dceru, ztratí i syna? – Letter 23, 1896 AH 46.3

Vlastnosti budoucího manžela – Než dívka podá svou ruku v manželství, měla by se tázat, je-li ten, s nímž chce spojit svůj osud, toho hoden. Jaká je jeho minulost? Je jeho život čistý? Má jeho láska ušlechtilý, vznešený ráz, nebo je to jen chvilkové vzrušení? Má takové povahové rysy, které ji obšťastní? Nalezne v jeho citech pravý pokoj a radost? Bude si moci zachovat svoji osobnost anebo musí své názory a svědomí podřídít kontrole svého muže... Bude moci uplatňovat v první řadě nároky Stvořitelovy? Uchová si tělo a duši, myšlenky a úmysly v čistotě a svatosti? Tyto otázky jsou životně důležité pro každou dívku, jež vstupuje do manželství. – 5T 362 AH 47.1

Žena, která touží po spokojeném, šťastném soužití a chce uniknout bídě a starostem, má se tázat dříve, než věnuje svou lásku: Má můj nápadník matku? Jaká je její povaha? Uznává on své povinnosti vůči ní? Dbá na její přání a štěstí? Neváží-li si své matky a nemá ji v úctě, bude dokazovat respekt a lásku, něžnost a pozornost ke své ženě? Bude mne mít rád, až pomine novost manželství? Bude trpělivý k mým chybám, bude kritický, nesnášenlivý a diktátorský? Pravá něžnost přehlédne mnoho omylů, láska je neuvídí. – FE 105 AH 47.2

Uznej pouze čisté, mužné rysy – Mladá dívka, přijmi za životního druha pouze toho, kdo má čisté, mužné povahové rysy, je pilný, podnikavý a poctivý, muže, který Boha miluje a váží si ho. – MH 359 AH 47.3

Vyhýbej se mužům bezbožným. Varuj se lenochů; vyhni se těm, kdož se posmívají se svatých věcí. Vyhýbej se společnosti muže, který si libuje v nízké mluvě, nebo je zvyklý pít, byť jedinou sklenku lihoviny. Nenaslouchej nabídkám mužů, kteří necítí svoji odpovědnost před Bohem. Čistá pravda posvěcující duši, dodá ti odvahy, aby se přestala stýkat i s nejroztomilejším mužem, o němž víš, že Boha nemiluje a nebojí se Ho a že nezná zásady pravé spravedlnosti. Příteli můžeme vždy odpouštět jeho slabosti a nevědomost, nikdy však jeho vášně a neřesti. – Letter 51, 1894 AH 47.4

Učinit chybu je snadnější, než ji napravit – Manželství, která jsou uzavřena ukvapeně a ze sobeckých pohnutek, obvykle nedopadnou dobře, často velmi uboze. Obě strany cítí, že jsou podvedeny a rády by odčinily to, čeho se dopustily v zamilovanosti. Je mnohem, mnohem snadnější učinit v tomto směru chybu, než ji později chtít napravit. – Letter 23, 1886 AH 48.1

Nemoudré zasnoubení raději zruš – Pakliže došlo k zasnoubení bez dokonalé znalosti charakteru příštího životního druha, nedomnívej se, že proto musíš na sebe vzít manželský slib a jít životem s člověkem, kterého nemůžeš milovat a vážit si ho. Buď proto obezřetný, než se zasnoubíš; ovšem, mnohem lepší je skutečně zrušit zasnoubení před sňatkem, než se rozejít pak, jak to mnozí činí. – FE 105 AH 48.2

Snad řekneš: „Ale dal jsem slib. To jej mám zrušit?“ Odpovídám: Učinil-lis slib, který je v rozporu s Písmem, bez váhání se jej snaž zrušit a pokorně pros Pána, aby ti prominul, že ses v poblouznění tak rychle zaslíbil. Mnohem lepší je zrušit takový slib v báni Boží, než jej dodržet a neuctít tím Mistra. – 5T 365 AH 48.3

Všechny kroky k manželství se mají vyznačovat střídmostí, prostotou, upřímností a vroucí touhou líbit se Pánu a oslavit jej. Manželství ovlivňuje tento pozemský život i pozdější život na nové zemi. Upřímný křesťan nebude plánovat nic, s čím by Bůh nemohl souhlasit. – MH 359 AH 49.1

7. Pravá láska nebo omámení

Láska je vzácný Ježíšův dar – Láska je vzácný dar, který přijímáme od Ježíše Krista. Čistý a posvátný cit není pocit, nýbrž zásada. Ti, kdož jsou vedeni láskou, pravou láskou, nejsou ani nerozumní ani slepí. MH 358-359 *AH 50.1*

Skutečné, pravé, odevzdané, čisté lásky je málo. Tento vzácný prvek je ojedinělý. Vášně se označuje slovem láska. – 2T 381 *AH 50.2*

Pravá láska je vznešená a svatá zásada, zcela odlišná od lásky, která vzniká prudce a v těžkých zkouškách zase odumírá. – PP 176 *AH 50.3*

Láska je nebeská rostlina, kterou musíme pěstovat a hýčkat. Něžná srdce, upřímná, milující slova tvoří šťastné rodiny a šíří povznášející vliv na všechny, kteří přicházejí do styku s nimi. – 4T 548 *AH 50.4*

Pravá láska opakem vášně – Láska... není nerozumná, není slepá. Je čistá a svatá. Ale vášně přirozeného srdce je zcela něco jiného. Zatím, co čistá láska počítá ve všech případech s Bohem, je v dokonalé shodě s Duchem svatým, vášně je umíněná, strohá, nerozumná, neukázněná a zbožňuje předmět své volby. Chování toho, kdo má pravou lásku, dokazuje Boží milost. Každý krok před uzavřením sňatku se bude vyznačovat střízlivostí, prostotou, upřímností a mravností. Ti, kteří jsou takto ovládnuti, nebudou zanedbávat příležitosti a přednosti, které jim Bůh milostivě dává a jejich horlivost pro pravdu neodumře. Nebudou prodlévat pouze ve vzájemné společnosti a neztratí zájem o modlitební shromáždění a o pobožnost. – RH Sep. 25, 1888 *AH 50.5*

Láska, jejímž základem je pouze smyslné ukojení, je umíněná, je slepá a neovladatelná. Čest, pravda a veškeré ušlechtilé, povznášející síly ducha stávají se otroky vášni. Člověk, který je poután okovy zamilovanosti, je příliš často hluchý a neslyší hlas rozumu a svědomí, žádné důkazy ani prosby ho nepřimějí k tomu, aby nahlédl na svůj nerozum. – ST July 1, 1903 *AH 51.1*

Pravá láska není mocná, ohnivá, prudká vášně. Naopak, je klidná a hluboká. Nehledí jen na zevnějšek, ale je upoutávána vlastnostmi. Je moudrá a rozvázná a její city jsou skutečné a trvalé. – 2T 133 *AH 51.2*

Láska povznešená nad vášně a vznětlivost, stává se duchovní a projevuje se v slovech a činech. Křesťan musí mít posvěcenou něžnost a lásku, jež netrpí mrzutost a netrpělivost; hrubé, drsné způsoby musí být zjemněny Kristovou milostí. – 5T 335 *AH 51.3*

Varuj se sentimentalismu jako malomocenství – Varujme se plané obrazotvornosti, zamilovaného sentimentalismu jako malomocenství. Velmi mnoho mladých mužů a žen dneška nemá dostatek ctnosti; je proto zapotřebí velké opatrnosti. ... Pravou mravní hodnotu mohou mít ti, kteří si zachovali poctivý charakter, byť postrádali jiné žádoucí schopnosti. – 5T 123 *AH 51.4*

Někteří lidé po nějakou dobu vyznávají náboženství, ale podle všech příznaků a záměrů jsou to lidé bez Boha a bez citlivého svědomí. Jsou prázdní a lehkomyšní, jejich řeči jsou nízké. Zabývají se myšlenkami na známost a manželství na úkor vyšších a ušlechtilějších myšlenek. – 4T 589 *AH 51.5*

Mládež je posedlá touhou po známosti a manželství. Převládá zamilovaný sentimentalismus. Potřebujeme mnoho ostražitosti a jemnocitu, abychom mladé lidi uchovali i před těmito zlými vlivy. – 5T 60 *AH 52.1*

Dcery nejsou vedeny k sebezapření a sebeovládání. Jsou rozmazlovány a podporovány ve své pýše. Rodiče jim dovolují žít podle své hlavy, až jsou umíněné a panovačné. Pak je otec či matka u konce se svou moudrostí a nevědí, jak by je zachránili před záhubou. Satan je svádí k troufalosti, nedostatku zdrženlivosti a ženské skromnosti a takové dívky se pak stávají terčem poznámek nevěřících. Mladí hoši rovněž mohou dělat to, co se jim líbí; sotva mají 16 – 18 let, doprovázejí už dívky stejného věku a vyznávají jim lásku. A rodiče jsou ve shovívavosti a pochybné lásce k dětem tak zotročení, že si ani netroufají zakročit, aby přibrzdili své příliš rychle dospívající děti v tomto ukvapeném věku. – 2T 460 *AH 52.2*

Rada romantické, zamilované dívky – Propadla jsi strašnému vlivu, který je v dnešním degenerovaném věku zvláště u žen tak častý. Máš příliš ráda druhé pohlaví. Miluješ jejich

společnost; jejich pozornost ti lichotí a ty je nabádáš k důvěrnosti, nebo ji trpíš, ačkoli se to vždy neshoduje s napomenutím apoštola, abychom se „*varovali veškeré zlé tvárnosti*“... AH 52.3

Odvrát se od takové romantičnosti. Spojuješ své náboženství s romantickým, zamilovaným sentimentalismem, který nepovznáší, nýbrž snižuje. Nepůsobí pouze na tebe, tvým příkladem a vlivem trpí i ostatní. ... Sniš a staviš vzdušné zámky za bílého dne natolik, že nejsi ničeho jiného schopna. Žiješ ve své obrazotvornosti; jsi ve svých představách mučednicí a zdánlivou křesťankou. AH 52.4

Dnešní mladí lidé často slučují tento nízký sentimentalismus se svojí náboženskou zkušeností. Milá sestro, Bůh od tebe žádá, aby ses změnila. Vyzývám tě, povznes své city. Věnuj své duševní a tělesné síly službě svého Vykupitele, který tě vykoupil. Posvěť své myšlenky a city, abys konala vše ve jménu Božím. – 2T 248-251 AH 53.1

Výstraha mladému studentovi – Žiješ jako student; zabývej se duchovními věcmi. Vyřaď ze svého života veškerou sentimentalitu. Poučuj se pilně sám a uč se sebekázní. Dnes se tvoje povaha tvoří; nepovažuj nic za malicherné nebo podřadné, aby ses mohl připravit na dílo Boží. – Letter 23, 1893 AH 53.2

Výsledky nemoudrého namlouvání a manželství – Vidíme, že se na každém kroku setkáváme s nesčetnými nesnázemi. Mladí i staří propadají stejně nepravosti; nemoudré, neposvěcené milování a manželství musí způsobit rozpory, hádky a odcizení, holdování nezkrotným vášním, nevěru manželů, neochotu k sebeovládání, neukázněné přání a lhostejnost k věčným zájmům... AH 53.3

Mnozí zdánliví vyznavači Krista nemilují svatost Božího zákona. Svým volným, povrchním chováním dokazují, že dávají přednost volnějším názorům. Nechtějí, aby jejich sobecké žádosti byly omezovány. – Manuscript 14, 1888 AH 54.1

Střežte své city – Apoštol praví: „*Přepašete bedra svá; dále ovládejte své myšlení a nepovolujte mu uzdu.*“ Svým rozhodným úsilím můžete své myšlenky střežit a kontrolovat. Uvažujte správně a vaše jednání bude rovněž správné. Dále je vaší povinností střežit vaše city, aby se nerozběhly a neupadly k nevhodným cílům. Ježíš vás vykoupil svým životem; jste jeho vlastnictvím; proto se s ním máte o všem radit, jak byste uplatnili své síly mysli, a city srdce. – YI April 21, 1886 AH 54.2

8. Vážné zvyky známosti (dvoření)

Nesprávné představy o známosti manželství – Představy o známosti dvou mladých lidí vznikají na základě nesprávných představ o manželství. Řídí se nepromyšlenými podněty a slepou vášní. Známost probíhá v duchu flirtování. Mladí lidé často porušují pravidla slušnosti a zdrženlivosti a dopouštějí se důvěrností, neporušují-li dokonce Boží zákon. Nechápu vysoký, vznešený cíl, který Bůh a manželství má; Proto se nerozvíjejí nejčistší city srdce, nejušlechtlejší povahové rysy. *AH 55.1*

Neměli byste vyslovit ani slovo, ani vykonat čin, o nichž byste si nepřáli, aby je svatí andělé viděli a zaznamenali v nebeských knihách. Měli byste mít na paměti jen Boží slávu. V srdci by měla být jen čistá, posvěcená láska, hodná následovníků Ježíš Krista, povznesená a více nebeská než zemská. Vše ostatní je v době známosti ponižující, hanobící; a není-li manželství podle vznešených zásad Písma, nemůže být v očích svatého Boha svaté a poctivé. – Manuscript 4a, 1885 *AH 55.2*

Mládež spoléhá příliš často na své city. Neměla by jim tak snadno propadat, ani by se neměla nechat snadno zaujmout pěkným zevnějškem milované bytosti. Námluvy, jaké jsou dnes běžné, jsou plny podvodu a pokrytectví. Jejich součinitelem je mnohem více nepřítel duší než Pán. Zde je zvláště nutné uplatnit zdravý rozum; ale ve skutečnosti zde přijde málo ke slovu. – FE 105 *AH 55.3*

Pozdní večerní chvíle – Bývá zvykem, že mladí lidé spolu sedávají dlouho do noci. To se však Bohu nelíbí, i když jste oba křesťané. Tyto nevhodné večerní chvíle škodí zdraví, znemožňují správné vykonávání povinností příštího dne a mají zdání zlého. Milý bratře, doufám, že máš dost sebeúcty, a vyhneš se tomuto způsobu namlouvání. Budeš-li mít na paměti Boží slávu, budeš si počínat krajně opatrně. Nedovolíš, aby zamilovaná sentimentalita zaslepila tvůj rozhled, abys nerozeznal vysoké požadavky, které Bůh na tebe, jako na křesťana klade. – 3T 44-45 *AH 56.1*

Satanovi andělé jsou vzhůru s těmi, kteří věnují velkou část noci námluvám. Kdyby mohli vidět, spatřili by anděla, který zaznamenává jejich slova a činy. Přestupují zákony zdraví a slušnosti. Bylo by mnohem vhodnější, kdyby si několik hodin namlouvání před manželstvím, nechali do manželství. Ale běžně končí manželstvím veškerá něžnost, kterou si mladí lidé v době námluv prokazovali. *AH 56.2*

Tyto noční hodiny v tomto zkaženém věku často vedou k záhubě obou zúčastněných stran. Satan jásá a Bůh je zneuctěn, když se mužové a ženy zbavují úcty. Tomuto kouzlu se obětuje dobré jméno, a Bůh nemůže souhlasit s manželstvím takových lidí. Uzavírají sňatek proto, že jsou vedeni vášní, a jakmile pomine svůdnost novoty, počínají chápat, co udělali. – RH Sep. 25, 1888 *AH 56.3*

Satan ví, s kým má co do činění a uplatňuje svůj um, aby duše šikovně polapil a zahubil. Číhá na každý krok a přichází s mnoha nápady, jimiž se mladí lidé řídí víc, než Slovem Božím. Připravuje jemně utkanou, nebezpečnou síť a obratně do ní zamotává mladé nezkušené. Často ji zastírá rouškou světla; ale jeho oběti se z ní dostávají s mnoha obtížemi. A následkem toho vidíme všude lidské trosky. – FE 103-104 *AH 56.4*

Hra se srdcem – Kdo se dopouští hry s lidským srdcem, dopouští se v očích svatého Boha velikého zločinu. A přece mnozí projevují přízeň mladým dívkám, zapůsobí na jejich city a pak už jdou svojí cestou a zapomenou na svá slova a na jejich účinek. Upoutá je nová tvář, a oni opakují táž slova a věnují další dívce tutéž pozornost. *AH 57.1*

Tento sklon se projeví i v manželství. Manželský svazek vždy nezpůsobí usazení povrchní povahy a ustálení nezvyklých zásad. Tito lidé se unaví jednotvárností a neposvěcené myšlenky se projeví v neposvěcených činech. Jak je proto důležité, aby mládež obrnila svoji mysl a střežila své chování, aby ji satan nemohl strhnout z cesty přímosti. – RH Nov. 4, 1884 *AH 57.2*

Nesprávné zvyky známosti – Mladý muž, který dává přednost nějaké dívce a získá její přátelství bez vědomí jejich rodičů, nechová se k ní, ani k jejím rodičům jako šlechetný křesťan. Tajným stykem a schůzkami může ovlivnit její mysl, ale tím nedokáže ušlechtilost a věrnost, kterou má mít každé dítě Boží. Chtějí-li pak mladí lidé dojít cíle, nechovají se otevřeně a zpřímá, ani ve shodě s úrovní slova Božího. Tím dokazují, že nejsou věrni těm, kteří je milují a snaží se jim být věrnými

strážnými. Manželství, uzavřené za takových okolností, není v souladu se slovem Božím. Ten, kdo odvede dceru od jejích povinností, kdo nevhodně ovlivňuje její názory o Božích jasných a výslovných příkazech o poslušnosti a úctě k rodičům, nebude věrný manželským závazkům... AH 57.3

„Nepokradeš!“ – Napsal Bůh svým prstem na kamenné desky. Avšak kolik lidí ukradnou citů a ještě to omlouvají! Mladí lidé se pustí do ošemetného mlkování a tajných schůzek, až se nezkušená dívka odcizí svým rodičům a cele se oddá muži, který svým chováním dokazuje, že není hoden její lásky. Bible odsuzuje veškerou nepoctivost... AH 58.1

Toto tajnůstkářské namlouvání, případně manželství, způsobuje mnoho bídy, jejíž celý rozsah zná jedině Bůh. Zde ztroskotalo tisíce lidí. Vyznavači křesťanství, jejichž život se vyznačuje upřímností a kteří jsou jinak velmi vnímaví, dopouští se zde hrozného omylu. Dokazují umíněnost, neovládou rozum. Nechají se unášet lidskými city a pudy a netouží po poznání Bible a po úzkém společenství s Bohem. – FE 101-103 AH 58.2

Varuj se prvního scestného kroku – Jakmile člověk poruší jedno přikázání z Desatera, je cesta dolů téměř jistá. Jakmile jednou padnou přehradu ženské ctnosti, nezdají se ani nejhorší vášně hříšné. Věru, dnes můžeme pozorovat strašné následky ženského vlivu ke zlému! Mnozí se pro „kouzlo cizí ženy“ dostanou do vězení, jiní si vezmou život a opět jiní zkracují život svým nejbližším. Jak pravdivá jsou slova Inspirace: „Kroky její vedou k smrti, cestou do pekla.“ AH 58.3

Život přináší všude plno výstrah, aby se lidé nepřibližovali na nebezpečnou, zakázanou půdu; přesto se mnozí pouštějí osudnou stezkou bez ohledu na rozum, Boží zákon a Jeho hněv. AH 59.1

Ti, kteří si chtějí uchovat tělesné zdraví, svěží mozek a morálku, musí prchat před „žádostmi mládí“. Ti, kteří se rozhodně a horlivě snaží potlačit smělou a bující bezbožnost, zakoušejí nenávist a posměch hříšníků, ale Bůh je oslaví a pochválí. – ST July 1, 1903 AH 59.2

Rozsévej koukol – sklidiš hořkost – Nerozsévej koukol, abys neohrozil svou duši. Nesmíš si dovolit bezstarostnost ve volbě životního druhu. – MYP 164 AH 59.3

Milí mladí přátelé, stačí, abyste jen chvíli rozsévali plevel, a jeho sklizeň vám přivodí hořkost na celý život. Jediná bezmyšlenkovitá hodina, jedno podlehnutí pokušení mohou dát celému vašemu životu nesprávný směr. Mládí máte jen jedno, proto je dobře využijte. Jakmile jednou překročíte hranice, nemůžete se již vrátit a napravit své chyby. Ten, kdo nechce mít spojení s Bohem, a jde do pokušení, zaručeně padne. Bůh si zkouší každého mladého člověka. Mnozí omlouvají svoji lhostejnost a bezbožnost špatným příkladem zkušenějších vyznavačů. Ale to by nemělo nikomu vadit v konání dobra. U závěrečného vyúčtování se nebudeš vymlouvat tak jako dnes. – 4T 622-623 AH

59.4

9. Zapovězené manželství

Manželství křesťanů s nevěřícími – Žasneme, jak jsou křesťané lhostejní k učení Slova Božího o manželství křesťanů s nevěřícími. Mnozí, kteří tvrdí, že milují Boha a váží si Ho, jdou raději za sklony své mysli, než aby se radili s Nekonečnou moudrostí. Bůh musí jít stranou ve věci, která je tak rozhodující pro štěstí a blaho obou stran, a nedbají ani na rozum a soudnost. Dají se ovládat slepými pudy, umíněností a svéhlavostí. *AH 61.1*

Jinak rozumní a svědomití lidé si zakrývají uši před radou; jsou hluchí k výzvám a prosbám svých přátel, známých a služebníků Božích. Považují slova výstrahy či napomenutí za nevhodné vměšování a takového věrného přítele za nepřítele. Tak si to satan přeje mít. Oprázdá takovou duši síti, takže upadá do okouzlení a poblouznění. Rozum přestává mít vliv na sebekázeň a vítězí vašeň; převládá neposvěcená náruživost, až se taková duše příliš pozdě probudí k životu v bídě a otroctví. Není to snad jen dojem, nýbrž obraz ze skutečnosti. Bůh neschválí svazky, které výslovně zapovídá. – 5T 365-366 *AH 61.2*

Boží příkazy jsou jasné – Hospodin přikázal starému Izraeli, aby se nesměšoval s okolními modloslužebnými národy; „*Neuzavřeš manželství s nimi. Nebudeš jim dávat dcer svých, ani nevezmeš synům svým dcery jejich za manželky.*“ A uvádí důvod. Nekonečná moudrost, která předvídá výsledek takových spojení, prohlašuje: „*Nebo odvrátí syna tvého, aby mne nenásledoval, aby chodil za bohy cizími; a hněv Hospodinův rozpálí se proti tobě a zničí tě náhle.*“ „*Nebo jsi lid svatý Hospodinu Bohu svému; nebo si tě vyvolil za lid zvláštní nade všechny lidi, kteří jsou na tváři země.*“ ... *AH 61.3*

V Novém Zákoně jsou podobné zákazy, týkající se křesťanů s bezbožnými. Apoštol Pavel prohlašuje v epistoletě ke Korintským: „*Žena přivázaná je zákonem potud, pokud její muž živ jest. Pakli by umřel muž její, svobodná jest; může se vdát, za koho chce, toliko v Pánu.*“ A v 2 K 6, 14-18 pokračuje: „*Netáhněte jha s nevěřícími. Nebo jaký je spolek spravedlnosti s nepravostí? A jaké je obcování světla a temnoty? A jaké srovnání Krista s Beliálem? Aneb jaký díl věrnému s nevěrným? A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jak pověděl Bůh: Přebývati budu v nich a procházeti se, a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.*“ A protože vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán, a nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a dcery, praví Pán všemohoucí. – 5T 363-364 *AH 62.1*

Boží kletba spočívá na mnohých nevhodných svazcích dnešní doby. Kdyby Bible ponechala tuto otázku na pochybách, bylo by možno omluvit jednání mnohých mladých lidí. Ale požadavky Bible nejsou polovičaté; vyžadují čistotu myšlení, slov i činů. Jsme Bohu vděční, že Jeho Slovo je světlem našim nohám a že nikdo nemusí tápat ve svých povinnostech. Mládež by měla stále zkoumat její stránky a řídit se jejími radami. Uchýlí-li se od jejich předpisů, dopustí se vždy smutných omylů. – FE 102-103 *AH 62.2*

Bůh zapovídá manželství věřících s nevěřícími – Lid Boží by se neměl nikdy odvážit vstoupit na zapovězenou půdu. Bůh zapovídá manželství mezi nevěřícími a věřícími. Neobrácené srdce se však často řídí vlastními přáními a vznikají manželství bez Božího souhlasu. Proto jsou mnozí mužové a ženy na světě bez naděje a bez Boha. Jejich ušlechtilé vzněty odumřely; a satan je poutá řetězy okolností. Ti, kdož jsou vedeni vášněmi a pudy, budou sklízet trpkou životní žeň, a mohou ztratit i svou duši. – FE 500-501 *AH 63.1*

Berou-li si vyznavači pravdy nevěřící, pošlapávají vůli Boží; ztrácejí Jeho přízeň a hořce litují. Nevěřící může mít vynikající mravní charakter, leč skutečnost, že se nepřizpůsobil Božím požadavkům a zanechal tak vzácné spasení, je dostatečným důkazem, aby k takovému spojení nedošlo. Snad se nevěřící podobá povahou onomu mladému muži, kterému Ježíš řekl: „*Jednoho se ti nedostává.*“ Ukázal mu na to podstatné. – 4T 505 *AH 63.2*

Příklad Šalamouna – Bůh by rád přijal životy mnohých prostých a nenápadných lidí, takže by se na světě stali užitečnými a získali by slávu nebes. Satan se však neustále snaží mařit jeho úmysly

a strhnout je do záhuby sňatkem s těmi, jejichž charakter je přímou překážkou na cestě k životu. Málokdo vyjde z tohoto osidla jako vítěz. – 5T 124 AH 63.3

Satan dobře věděl, jaké ovoce přináší poslušnost; a snažil se proto v prvních letech Šalamounovy vlády – v letech, kdy vynikal moudrostí, dobrotou a upřímností – zavést vlivy, jež by nenápadně podryly Šalamounovu zásadnost a oddělily ho od Boha. A že se to nepříteli podařilo, víme ze zprávy: „*Šalamoun se spřiznil s faraonem, králem egyptským a vzal si jeho dceru a uvedl ji do města Davidova.*“ AH 64.1

Tím, že Šalamoun učinil smlouvu s pohanským národem a zpečetil ji sňatkem s pohanskou princeznou, rychle zapomněl na moudrá opatření, jež Bůh dal v zájmu zachování čistoty jeho lidu. Naděje, že se tato Egyptanka obrátí, byla pouze chabou výmluvou – hřích zůstal hřichem. Král přestoupil přímý rozkaz, aby zůstal oddělen od ostatních národů a spojil svou sílu s tělem. AH 64.2

Bůh ve svém soucitu a milosrdenství nějaký čas dohlížel na tento strašný omyl. Šalamounova žena se obrátila; a král mohl moudrým počínáním velmi přispět k zadržení zlých sil, jež pro jeho ukvapenost nabývaly vrchu. Ale Šalamoun přestal ztrácet ze zřetele Zdroj své moci a slávy. Jeho rozum počal ustupovat náklonnostem. A jak rostla jeho sebedůvěra, snažil se provádět Boží úmysly po svém. ... AH 64.3

Mnozí domnělí křesťané si myslí jako Šalamoun, že se mohou spojit s bezbožnými a budou moci uplatnit nad nimi svůj dobrý vliv. Příliš často však sami upadnou do osidla, podlehnou a vzdají se své svaté víry, svatých zásad a oddělí se od Boha. Jeden falešný krok vede k dalšímu, až se posléze octnou tam, kde již nemají naději na zlomení okovů. – FE 498-500 AH 64.4

Výmluva – „Je nakloněn náboženství“ – Někdy se mladí vymlouvají, že nevěřící je náboženství nakloněn a splňuje veškeré předpoklady pro vytvoření krásného životního společenství, až na to – že není křesťanem. Ačkoli lepší soudnost věřícího připouští, že je nevhodné spojit svůj život s nevěřícím, přece v devíti případech z deseti vítězí náklonnost. Duchovní úpadek nastává ve chvíli, kdy oba slavnostně vyslovují při sňatku své „ano“; náboženská horlivost ochabne a jedna přehrada za druhou padá, až oba svorně stojí pod satanovou korouhví. Již o svatební slavnosti vítězí duch světa nad svědomím, vírou a pravdou. Ženich a nevěsta si vyvolili sami sebe a pohrdli Ježíšem. – 4T 505 AH 65.1

Změna nastává u věřícího – Z počátku snad nevěřící nečiní žádné zvláštní překážky; ale jakmile je upozorněn na biblické pravdy a má jevit o ně zájem, ozve se: „Vzal/a sis mne a věděl/a, jaký/á jsem. Nepřeji si, abych byl/a vyrušován/a. Pamatuj si, že vyřadíme provždy rozhovory o tvých zvláštních názorech.“ Kdyby se věřící nějak zvlášť snažil projevovat svoji víru, vypadalo by to jako nevlídnost vůči tomu, kdo nemá zájem o křesťanskou zkušenost. AH 65.2

Věřící část se domnívá, že se musí poněkud svému životnímu druhu přizpůsobit. Pak přijdou na řadu společenské, světské zábavy. Zprvu tak činí s velkým zdráháním, ale postupně je zájem o pravdu menší a místo víry nastupuje nevěra a pochybnost. Nikdo by neuvěřil, že kdysi pevný, svědomitý křesťan a oddaný následovník Ježíše Krista může tak začít pochybovat a upadat v zásadách. Ach, jakou to změnu způsobilo nemoudré manželství! – 4T 505-506 AH 66.1

Přátelství se světem je velmi nebezpečné. Satan velmi dobře ví, že uzavření sňatku znamená pro nejednoho mladíka a dívku konec náboženské zkušenosti a užitečnosti. Jsou pro Krista ztraceni. Snad se po nějakou dobu snaží žít křesťansky, ale veškeré jejich snažení naráží na mohutný opačný vliv. Dříve mluvili o své víře s radostí a poznenáhlu se tohoto bodu neradi dotýkají, vědouce, že ten, s nímž sloučili svůj život, nemá o to zájem. Následkem toho vymírá jejich víra v drahocennou pravdu a satan je úskočně opřádá vlákny pochybování. – 4T 504-505 AH 66.2

Riskuješ radosti nebes – „*Mohou jít dva spolu, leč by se shodli?*“ „*Budou-li dva prositi zač ve jménu mém, vyslyší je Otec můj, který je v nebesích.*“ Ale jak je to zvláštní! Zatím co jeden z manželů se modlí, druhý je lhostejný a bezstarostný; jeden chce jít cestou k životu věčnému, druhý kráčí po široké cestě smrti. AH 66.3

Stovky lidí obětovaly Krista a nebesa, protože si vzali neobrácené lidi za manžela/ku. Je to možné, že Kristova láska a přátelství znamená pro ně tak málo, že dali přednost společenství s ubohým smrtelníkem? Váží si nebe tak málo, že jsou ochotni riskovat jeho radosti kvůli někomu, kdo nemiluje drahého Spasitele? 4T 507 AH 66.4

Spojíš-li se s nevěřícím, stavíš se na půdu nepřítele. Zarmucuješ Ducha Božího a připravuješ se o jeho ochranu. Můžeš se odvážit pustit se do boje o život věčný proti takové přesile? – 5T 364 AH 67.1

Taž se: „Neodvede nevěřící manžel mé myšlenky od Ježíše? Miluje víc zábavy než Boha; nebude chtít, abych měla stejné zájmy jako on?“ Cesta k životu věčnému je příkrá a kamenitá. Nepřidělávej si proto zbytečná břemena. – 5T 363 AH 67.2

Domov, z něž nikdy nemizí stíny – Srdce touží po lidské lásce, ale tato láska není tak silná nebo čistá a vzácná, aby mohla nahradit lásku Pána Ježíše. Žena může nalézt moudrost, sílu a milost pro své starosti, odpovědnosti a zármutek života jedině ve svém Spasiteli. On by měl být její silou a vůdcem. Mladá dívka, ženo, než se odevzdáš pozemskému příteli, odevzdej se dříve Kristu a neuzavírej žádné svazky, jež by s tím byly v rozporu. Ti, kdož chtějí mít pravé štěstí, musí mít požehnání nebes ve všem, co mají a co podnikají. Neposlušnost Boha naplňuje tolik srdcí a domů bídou! Milá sestro, nechceš-li mít domov, z něž by nikdy nemizely stíny, nespoj se s člověkem, který je Božím nepřítelem. – 5T 362-363 AH 67.3

Uvažování křesťana – Co má činit křesťan, octne-li se v těžkosti, která vyzkouší pravost jeho náboženských zásad? Měl by říci pevně, tak aby mohl být příkladem druhým: „Jsem svědomitý křesťan. Věřím, že sobota – sedmý den týdne, je biblickým dnem odpočinku. Naše víra a naše zásady se zcela rozcházejí. Nemůžeme být spolu šťastni, neboť budu-li já stále více poznávat dokonalou vůli Boží, bude stále nepodobnější světu, zato však se více podobat Kristu. Nebudeš-li i nadále spatřovat na Kristu nic milého, nebude-li tě pravda poutat, budeš milovat svět, který já nemohu milovat. Já však budu milovat věci Boží, jež ty nemůžeš mít rád/a. Duchovní věci musí být pojímány duchovně. Nebudeš-li mít duchovní rozhled, nebudeš chápat Boží požadavky vůči mně, ani neuznáš mé závazky k Mistru, kterému sloužím; proto se budeš domnívat, že tě pro svoje náboženské povinnosti zanedbávám. Nebudeš šťasten/a; budeš žárlit na mé city k Bohu a já budu ve svém náboženském přesvědčení osamocen/a. Změníš-li své názory, odpoví-li i tvoje srdce na Boží požadavky a zamiluješ si Spasitele, můžeme své společenství obnovit.“ AH 67.4

Tak věřící přináší pro Krista oběť a jeho svědomí s tím souhlasí. Dokazuje tím, že si příliš váží věčných hodnot, než by riskoval jejich ztrátu. Cítí, že lépe je zůstat svobodný/á, než spojit své životní zájmy s člověkem, který dává přednost světu před Ježíšem a který by odváděl od Kristova kříže. – 4T 506-507 AH 68.1

Bezpečný manželský svazek – Jedině v Kristu lze bezpečně uzavřít manželský svazek. Lidská láska má čerpat svá nejužší pouta z lásky Boží. Jedině tam, kde panuje Kristus, může být i pravý, nezištný cit. – MH 358 AH 68.2

Jedna strana se po svatbě obrátí – Ten, kdo uzavřel manželství v době, kdy nebyl obrácen, je svému manželskému druhovi věren, bez ohledu na náboženské rozdíly; avšak musí klást požadavky Boží nad veškeré lidské vztahy, byť mu to vyneslo těžkosti a pronásledování. Jeho věrnost, lásky a tichost mohou však ovlivnit nevěřící část a získat ji. – PP 175 AH 69.1

10. Potřeba rady

Hledej radu v Bibli – Manželství je posvátným zřízením a nikdo by neměl do něj vstupovat ze sobeckých pohnutek. Ti, kdož o tomto kroku uvažují, mají vážně a s modlitbou sledovat jeho význam a hledat Boží radu, aby poznali, jednají-li ve shodě s vůlí Boží. Mají brát velký ohled na pokyny Božího slova. Nebesa hledí se zalíbením na manželství, které je založeno na směrnicích písma. – Letter 17, 1896 *AH 70.1*

Je-li o něčem třeba uvažovat chladnokrevně a bez zaujetí, je to otázka manželství. Bible je vždy nutným rádcem; před společným vstupem dvou lidí do života však dvojnásob. Běžný názor však tvrdí, že měřítkem jsou city, a skutečně, v mnoha případech rozhoduje zamilovaná sentimentalita a vede k zaručené zkáze. Zde projevuje mládež mnohem méně inteligence než kdekoliv jinde; zde si nechtějí nechat poradit. Otázka manželství má pro ně přímo okouzlující sílu. Nepodrobují se vůli Boží. Jejich smysly jsou zatemněny, a počínají si tajnůstkářky, jako by se báli, že někdo jejich záměry překazí. – FE 103 *AH 70.2*

Mnozí se plaví do nebezpečného přístavu. Potřebují vůdce; ale oni pohrdají tolik potřebnou radou a myslí si, že si dovedou svou loďku řídit sami. Neuvědomují si však, že narazí na skrytou skálu, na které může ztroskotat jejich víra i štěstí. Nebudou-li pilně zkoumat Písmo, dopustí se velkých chyb, které zmaří jejich vzájemné štěstí jak v tomto tak v příštím životě. – FE 100 *AH 70.3*

Ke správnému rozhodnutí je zapotřebí modlitby – Mají-li mužové a ženy ve zvyku modlit se dvakrát denně, před tím, než uvažují o manželství, by se měli modlit čtyřikrát. Manželství ovlivní celý váš život a to nejen časný, ale i věčný. ... *AH 71.1*

Většina dnešních manželství patří mezi znamení posledních dnů. Mužové a ženy jsou tak umínění, paličatí, že se vůbec neradí s Bohem. Nemyslí na náboženství, jako by nemělo v této vážné a důležité věci co mluvit. – MYP 460 *AH 71.2*

Když je omámení hluché k radě – Dva lidé se seznámí. Jsou sebou okouzlení a nemají pro nic jiného smysl. Rozum je zaslepen, soudnost je otupena. Nejsou ochotni přijmout radu nebo vedení, nýbrž trvají na svém, bez ohledu na následky. Zamilovanost, které propadli, je jako epidemie či nákaza a zdá se, že ji nelze ničím na světě zastavit. *AH 71.3*

Možná, že jejich okolí si uvědomuje, že kdyby tito dva lidé měli uzavřít manželství, znamenalo by to pro ně celoživotní neštěstí. Marné však jsou domluvy a prosby. Ovšem takové spojení naruší a zmrzačí i užitečnost člověka, kterému by Bůh mohl ve své službě požehnat; ale on nedbá na žádné rozumové důvody a domlouvání. Veškerá slova zkušených mužů a žen jsou neúčinná; nemohou změnit rozhodnutí, k němuž je jejich touha vede. Ztrácejí zájem o modlitební shromáždění a o vše, co náleží k náboženství. Jsou jakoby očarováni a zanedbávají povinnosti života jakoby na nich nezáleželo. – RH Sep. 25, 1888 *AH 71.4*

Mládež potřebuje moudrost starších a zkušených – Když manželství způsobuje tolik bídy, proč nechce být mládež moudrá? Proč si nadále myslí, že nepotřebuje rady starších a zkušenějších lidí? V obchodě jsou muži a ženy velmi opatrní. Než se pustí do nějaké důležité práce, dobře se na ni připraví. Věnují tomu čas, peníze a mnoho pečlivého studia, aby neztroskotali. *AH 72.1*

Oč opatrnější by měli být před vstupem do manželství – vztahu, který ovlivňuje příští pokolení a budoucí život? Místo toho uzavírají sňatek často s žertováním a lehkomyšlností, slepě a bez dostatečně zralé úvahy, s povznesenou náladou a vášnivostí. Jediným vysvětlením toho je, že satan tak rád vidí bídu a zkázu, že se snaží polapit co nejvíc duší. Raduje se, že tito nerozvážní ztratí radost na světě a domov na věčnosti. – RH Feb. 2, 1886 *AH 72.2*

Zralý úsudek rodičů je velmi cenný – Mají se děti řídit pouze svými přáními a sklony bez ohledu na radu a názor svých rodičů? Zdá se, že někteří ani nepomyslí na přání svých rodičů a neváží si jejich zralého úsudku. Sobectví zavřelo jejich srdce před dětinskou láskou. Mysl mladých musí být v tomto směru probuzena. Páté přikázání je jediné přikázání se zaslíbením, avšak zamilovaní je přehlížejí a dokonce jasně ignorují. Nejedyn mladý člověk má ve svém nebeském záznamu hřích pohrdání mateřskou láskou, zneuctění péče otcovy. *AH 72.3*

Nejhorším omylem v tomto směru je, že mladí a nezkušení nesmí být ve svých citech rušení, že nikdo nemá právo zasahovat do jejich zkušeností lásky. Bylo-li kdy třeba uvažovat o něčem ze všech hledisek, pak je to nutné zde. Je proto zapotřebí zkušeností jiných a klidné, pečlivé úvahy na obou stranách. Velká většina lidí bere tento předmět na příliš lehkou váhu. Mladí přátelé, nezapomeňte se poradit se svými bohabojnými rodiči a v první řadě s Bohem. Modlete se za to. – FE 104 ^{AH 73.1}

Důvěřujte bohabojným rodičům – Máte-li to štěstí, že máte bohabojné rodiče, poraďte se s nimi. Svěřte jim své plány a naděje; učte se z jejich životní zkušenosti. – MH 359 ^{AH 73.2}

Kdyby děti byly důvěřivější ke svým rodičům, kdyby se jim svěřily se svými radostmi a strastmi, ušetřili by si ne jeden srdce bol. Nevědí-li, co je správné, ať vše předloží svým rodičům tak, jak to vidí, a vyžádají si od nich radu. Kdo může tak vhodně poukázat na nebezpečí jako bohabojní rodiče? Kdo může chápat zvláštní pokušení dětí lépe než oni? Křesťanské dívky si budou nadevše na světě vážit lásky a souhlasu svých bohabojných rodičů. Rodiče mohou se svými dětmi cítit a mohou se za ně a s nimi modlit, aby je Bůh chránil a vedl. Nade vše jim poukážou na Přitele a Rádce, který nikdy neselže. – FE 105-106 ^{AH 73.3}

Rodiče mají usměrňovat city mládeže – Rodiče, otcové a matky, mají cítit svoji povinnost, aby usměrňovali city mládeže, aby je věnovali těm, kdož budou vhodnými životními druhy. Mají považovat za svou povinnost, aby svým učením a příkladem s pomocí Boží vytvářeli charakter svých dětí od nejútlejšího věku tak, aby byly čisté a ušlechtilé a aby je přitahovalo vše dobré a správné. Rovný rovného si hledá; je to přitažlivé. Vštěpujte jim do duše lásku k pravdě, čistotě a dobrotě již v dětství a mládež bude pak vyhledávat společnost těch, kdo tyto vlastnosti mají. – PP 176 ^{AH 74.1}

Izákův příklad – Rodiče nemají nikdy zapomenout na svoji odpovědnost za budoucí štěstí svých dětí. Izák se podřídil názoru svého otce, protože byl veden k poslušnosti a poslouchal rád. – PP 175, 176 ^{AH 74.2}

Bůh velmi poctil Izáka a učinil ho dědicem zaslíbení, jež měla být světu ku požehnání. Když však měl čtyřicet let, podřídil se úsudku svého otce, který poslal svého zkušeného, zbožného služebníka, aby mu vyhledal ženu. A výsledek? Písmo nám toto manželství líčí jako něžný a krásný obraz rodinného štěstí: „Uvedl ji Izák do stanu Sáry, matky své, a pojal Rebeku a stala se jeho ženou. A miloval ji, a potěšil se Izák po smrti matky své.“ – PP 175 ^{AH 74.3}

Rozumní rodiče se neukvapí – Nyní se tážeš: „Rodiče mají tedy svému synovi či dceři vybrat životního druha bez ohledu na jejich city či názory?“ Postavím otázku tak, jak by měla znít: Má si syn či dcera vybrat manželku/a/, aniž se prve poradí s rodiči, kteří je milují? Vždyť takový krok musí působit na štěstí rodičů. A má takové dítě trvat na svém přes rady a prosby svých rodičů? Odpovím rozhodně: Ne, i kdyby zůstalo navždy svobodné. Páté přikázání něco takového zapovídá. „Cti otce svého a matku svou, aby se prodloužili dnové tvoji na zemi, kterou Hospodin Bůh tvůj dá tobě.“ Zde je přikázání se zaslíbením, jež Pán zaručeně splní těm, kdož jsou poslušní. Rozumní rodiče nebudou nikdy volit pro své děti bez ohledu na jejich přání. – 5T 108 ^{AH 75.1}

Část IV. – Co rozhoduje o úspěchu či neúspěchu

11. Ukvapené, nezralé sňatky

Nebezpečí dětinských vztahů – Nepodporujeme předčasné sňatky. Tak důležitý svazek, jako je manželství se svými dalekosáhlými následky, nemá být uzavírán spěšně, bez dostatečné přípravy a dokud nejsou duševní a tělesné síly plně vyvinuty. – MH 358 *AH 79.1*

Hoši a děvčata vstupují do manželství s nezralou láskou, s nezralým úsudkem, bez vznešených, ušlechtilých citů. Berou na sebe slib manželství v návalu chlapecké a dívčí vášně. ... *AH 79.2*

Taková raná manželství dopadnou velmi smutně anebo se nepěkně rozejdou. Časné sňatky, uzavřené bez souhlasu rodičů, málokdy dopadnou šťastně. Mladistvé city musí být bržděny do doby, kdy je již dostatečně zralý věk a zkušenost. Pak se mohou klidně a čestně rozvinout. Ti, kteří si nedají říci, jsou v nebezpečí, že budou nešťastní. *AH 79.3*

Mladý člověk, má-li kolem osmnácti let, může uboze posoudit, hodí-li se tak mladý protějšek za jeho celoživotního druha. Když více vyspějí, vidí, že jsou sloučeni na celý život a snad nejsou ani dostatečně schopni, vzájemně se obšťastnit. Místo aby se pak snažili využít svůj úděl co nejlépe, začnou si vyčítat, propast mezi nimi roste, až dojde k lhostejnosti a zanedbávání. Slůvko „domov“ neznamena pro ně nic svatého. Celé ovzduší je zamořeno nelaskavými slovy a trpkými výtkami. – MYP 452 *AH 79.4*

Nezralá manželství tvoří velkou část hříchů dnešní doby. Uzavřou-li lidé manželství předčasně, nepodpoří to ani jejich tělesné zdraví, ani duševní sílu. Ale v této věci se rozum příliš neuplatní. Mnozí mladí lidé jednají tak, jak je to právě napadne. Učiní tento krok, který je vážně ovlivňuje k dobrému, nebo ke zlému, často kvapně, poněvadž právě mají tu náladu. Mnozí nechtějí slyšet rady a poučení z křesťanského hlediska. – MYP 453 *AH 80.1*

Satan se neustále snaží nahnat nezkušenou mládež do manželství. Ale čím méně se chlubíme dnešními manželstvími, tím lépe. – 2T 252 *AH 80.2*

Ukvapená manželství i v řadách vyznavačů Ježíše Krista, způsobují rozvody, rozvody a velký zmatek v církvi. – RH Sep. 25, 1888 *AH 80.3*

Jaký rozdíl je mezi chováním Izáka a počínáním dnešní mládeže, a to dokonce i mezi domnělými křesťany. Mladí lidé se často domnívají, že láska je něco, o čem rozhodují samy, něco, do čeho nemá nikterak zasahovat Bůh ani rodiče. Dávno před tím, než vyspějí v muže či ženy, se domnívají, že si mohou sami vybrat, bez rodičů. Za pár let manželství obvykle poznají svoji chybu, ale často je pozdě a nelze zabránit osudným následkům. Tentýž nedostatek moudrosti a sebeovládání, jež vedly k ukvapenému sňatku, způsobuje rozrůstání zla, až se manželství stane tíživým jhem. Tak přišli mnozí o své časné životní štěstí a ztratili naději na život věčný. – PP 175 *AH 80.4*

Účinní Boží spolupracovníci v osidle – Mladí lidé přijmou pravdu a chvíli to jde s nimi dobře. Satan je však polapí do sítí nemoudrých znalostí a nešťastných manželství. Poznal, že to je nejúspěšnější cesta, jak je může odvést od svatosti. – 5T 114-115 *AH 80.5*

Viděla jsem, že dnešní mladí lidé nechápou velké nebezpečí, jež jim hrozí. Bůh by použil ne-jednoho mladého člověka jako pracovníka v kterémkoli odvětví díla, ale zasáhne satan a polapí je do svých tenat, takže se Bohu odcizí a stanou se bezmocní pro dílo Boží. Satan je bystrý a vytrvalý pracovník. Ví, jak má přepadnout nic netušící duši, a je hroznou skutečností, že málokdo dovede uniknout jeho nástrahám. Lidé nevidí nebezpečí a nejsou před ním na stráži. Působí na ně, aby se navzájem zamilovali, aniž se poradí s moudrým Bohem anebo s těmi, kteří je podle Jeho vůle mají napomínat, varovat a radit jim. Cítí se soběstační a nesnesou omezování. – 5T 105-106 *AH 81.1*

Rada dospívajícímu chlapci – Nikdo si tě nemůže vážit pro tvé chlapecké názory o lásce k mladým dívkám. Zabýváš se takovými myšlenkami na úkor učení. Dostaneš se tak do nečisté společnosti; zkazíš se ovlivníš i ostatní. Tak jsem tvůj případ viděla. Dokud budeš trvat na svém, budeš všemožně odrážet veškeré rady, vliv a domlouvání, poněvadž tvé srdce není ve shodě s pravdou a spravedlností. – Manuscript 15a, 1896 *AH 81.2*

Věkový rozdíl – Mladí lidé nemusí být pozemsky bohatí, ale mají mít tím větší požehnání zdraví. A většinou by neměl být příliš velký věkový rozdíl. Porušení této zásady může vážně ohro-

zit zdraví mladšího partnera. Někdy jsou i jejich děti oloupeny o tělesnou a duševní sílu. Starý otec nebo matka, jim nemůže poskytnout péči, jak to jejich mládí vyžaduje, nebo jim smrt může vyrvat otce či matku právě v době, kdy nejvíce potřebují jejich lásky a vedení. – MH 358 *AH 81,3*

12. Vzájemné přizpůsobení

Vzájemné přizpůsobení – V mnoha křesťanských rodinách není ona křesťanská zdvořilost, pravá rytířskost, úcta a šetrnost, jež by připravily členy rodiny pro manželství a pro příští šťastné soužití. Místo trpělivosti, vlídnosti, něžné zdvořilosti a křesťanského soucitu a lásky jsou tvrdá slova, roztržitost, hádky a duch kritiky, nesnášenlivosti. – RH Feb. 2, 1886 *AH 83.1*

Často se stává, že lidé nemají před svatbou možnost seznámit se se vzájemnými zvyklostmi a sklony. Mnozí sice spojí své zájmy svatebním obřadem, ale ve skutečnosti jsou ve všedním životě cizinci. Mnozí příliš pozdě shledávají, že se k sobě nehodí a celý jejich společný život se stává snůškou ubohosti. Netečností a nedostatečností otce nebo neřestmi manžela trpí děti i žena. – PP 189 *AH 83.2*

Nepovedená manželství naplňují svět bídou a hříchem. V mnoha případech si muž a žena již za několik měsíců uvědomí, že jejich povahy nikdy nesplynou; v takovém domově je pak nesoulad, ačkoliv by tam měla být nebeská láska a soulad. *AH 83.3*

Hádky a rozepře o maličkosti přivodí hořkost. Otevřené neshody a hašteření přinášejí do rodiny nevýslovnou bídu a rozlučují ty, kteří by měli být spojeni pouty lásky. Tak obětují tisícové nemoudrým manželstvím tělo i duši a jdou cestou k zahynutí. – MYP 453 *AH 83.4*

V rozděleném světě neustálé neshody – Štěstí a blaho manželského života jsou závislé na souladu obou stran. Jak může tělesná mysl souhlasit s myslí Ježíše Krista? Jeden rozsévá tělu, myslí a jedná ve shodě s žádostmi svého srdce; druhý rozsévá Duchu, snaží se potlačovat sobectví, překonávat své náklonnosti a žít jako poslušný služebník svého Mistra. Nezíská-li věřící svojí zásadností nekajícího – zmalomyslní – jak se často stává a prodá své náboženské zásady za ubohé společenství s bytostí, jež nemá spojení s nebesy. – 4T 507-508 *AH 84.1*

Nepřizpůsobením se ničí manželství – Mnohá manželství mohou plodit jediné bídu, a přesto mladí nejraději o tom přemýšlejí. Svádí je satan, který jim namlouvá, že chtějí-li být šťastni, musí vstoupit do manželství, ačkoli se nedovedou ovládat a nemohou uživit rodinu. Ti, kdož nejsou ochotni se vzájemně přizpůsobit, aby se vyhnuli nepřijemným neshodám a svárům, nemají tento krok podniknout. Ale manželství patří mezi svůdná kouzla posledních dnů, v nich se tisícové připraví o tento i věčný život. – 5T 122-123 *AH 84.2*

Následky slepé lásky – Veškeré schopnosti těch, kdož podlehlí této nakažlivé chorobě – slepé lásce – jí také propadnou. Zdá se, jako by neměli zdravý rozum a chovají se nechutně... U mnohých vyvrcholí tato krize v předčasném manželství. Jakmile pomine novost a kouzlo namlouvání, jeden z manželů, nebo oba poznají svůj pravý stav. Vidí, že se k sobě nehodí, ale že jsou spojeni na celý život. Poutají je nejvážnější sliby, a oni smutně sledují svůj ubohý život. Měli by se co nejvíce snažit, aby ještě napravili, co se napravit dá. Mnozí to však nečiní. Buď přestanou být věrni svému manželskému slibu, anebo se jim stane břemenem, tak tíživým, že někteří i zbaběle ukončí svůj život. – 5T 110-111 *AH 84.3*

Muž i žena by měli od této chvíle usilovat o to, aby se varovali všeho, co tvoří neshody a aby nenarušovali manželský slib. – 5T 122 *AH 85.1*

Zkušenost jiných výstrahou – A má takovou povahu, že se bezvadně hodí satanovi do programu. Na tomto příkladu se mohou mladí ledasčemu přiučit o manželství. Když si ho jeho manželka vybrala za muže, neřídila se rozumem, a moudrým názorem, nýbrž city a náladou. Bylo jejich manželství výslednicí skutečné lásky? Nikoli. Bylo výsledkem prudkého vznětu – slepé, neposvěcené vášně. Ani jeden nebyl zralý pro povinnosti manželského života. Jakmile vyprchalo kouzlo svěžesti a oba se lépe poznali, byla jejich láska větší, city hlubší a životy souladně spjaty? Právě naopak. V denním životě se projevovaly stále víc nejhorší povahové rysy. A místo aby jejich manželský život zářil štěstím, znamenal pro ně rostoucí trampoty. – 5T 121-122 *AH 85.2*

Dostávám po léta dopisy od různých lidí, jejichž manželství je nešťastné. Jsou to bouřlivé výjevy, které mi dostatečně působí bolest. U těchto nešťastníků je každá rada velmi nesnadná a jejich úděl lze těžko zmírnit; ale jejich smutná zkušenost by měla být výstrahou pro ostatní. – 5T 366 *AH 85.3*

13. Domácí výchova

Příprava na manželství je důležitou součástí výchovy – Lidé by neměli za žádnou cenu uzavřít manželství dříve, dokud se neseznámí s povinnostmi praktického domácího života. Žena má mít ušlechtilou mysl a takové způsoby, aby mohla později správně vychovávat své děti. – RHJ May, 1890 *AH 87.1*

Nejedna dívka se vzděláním, která vystudovala s vyznamenáním, se věru vůbec nevyzná v praktických povinnostech života. Nemá vůbec schopnosti, potřebné k vedení domácnosti a k vytvoření rodinného štěstí. Mluví snad o vznešeném postavení ženy a o jejích právech, ale sama skutečně nedostihuje úroveň skutečné ženy. *AH 87.2*

Právem každé dcery Eviny je, aby se důkladně seznámila s domácími povinnostmi a aby se v nich pocvičila. Každá mladá dívka má být vychovávána tak, aby mohla splnit postavení ženy a matky a má být královnou vlastní domácnosti. Musí umět řídit a učit své děti a usměrňovat veškerou práci... a sama posloužit, kde je v domácnosti třeba. Má tu přednost, že má chápat složení lidského těla a hygienické zásady, otázku stravy a odívání, práce a rekreace a spoustu jiných otázek, souvisejících těsně s blahem její rodiny. K jejím právům patří, aby se naučila co nejlépe ošetřovat nemoci, aby mohla o své děti v případě onemocnění sama pečovat. *AH 87.3*

Myšlenka, že zanedbávání užitečné práce je potřebnou vlastností pravého muže či ženy se přiči Božímu úmyslu s člověkem při stvoření. Lenost je hřích, a přehlížení domácích povinností je bláznovstvím, kterého bude dotyčná v pozdějším životě ještě hořce litovat. – FE 75 *AH 88.1*

Mnohé dívky si myslí, že vaření a ostatní domácí práce jsou podřadné, proto nemají mnohé mladé manželky představu o povinnostech ženy a matky. – MH 302 *AH 88.2*

Mělo by být zákonem, aby mladí lidé neuzavřeli manželství, pokud se nenaučí, jak se má zacházet s dětmi, jež se jim narodí. Musí vědět, jak se mají starat o domácnost, kterou jim Bůh dal. Pokud nepochopí zákony svého organismu, nemohou pochopit ani své povinnosti k Bohu anebo k sobě. – Manuscript 19, 1887 *AH 88.3*

Domácí výchova by měla být součástí vzdělání – Výchova, kterou naši mladí lidé dostávají na našich školách, si zaslouží zvláštní pozornosti. Pro tvorbu charakteru je nesmírně důležité, aby žáci, kteří navštěvují naše školy, byly vedeny k tomu, aby bez zdráhání vykonali veškerou svěřenou práci. Měli by se seznámit s povinnostmi všedního života. Měli by se učit konat své domácí povinnosti dobře a důkladně a pokud možno bez hluku a zmatku. Vše se má dít vkusně a pořádně. Kuchyň a veškeré části budovy se mají udržovat v čistotě. Knihy by měly mít svůj vyhrazený čas, ovšem nemělo by to být na úkor domácí práce. Studium nesmí přespříliš zanedbávat mysl, aby člověku nezůstal čas na domácí povinnosti, na nichž závisí pohodlí rodiny. *AH 88.4*

Ve vykonávání domácích povinností je nutno překonávat lhostejnost, nedbalost a nepořádek. Kdo se těchto zlovyků nezbaví, přenesení je do úseků života a bude narušovat svoji užitečnost. – 6T 169-170 *AH 89.1*

Péče o domácnost je nezbytná – Nejedno studium připravuje mladého člověka jen o čas a nezíská tím ani prospěch ani štěstí. Je však nutné, aby každý mladý člověk měl možnost seznámit se s povinnostmi všedních dnů. Je-li třeba, obejde se mladá dívka bez znalostí franštiny, algebry anebo hry na klavír. Je však bezpodmínečně nutné, aby uměla vařit, péci, poradila si se šitím a vůbec aby zdárně mohla vykonávat mnohé povinnosti v domácnosti. *AH 89.2*

Nic není pro zdraví a štěstí rodiny důležitější, než zručnost a inteligence kuchařky. Nevhodně upraveným, nezdravým pokrmem může brzdit uplatnění dospělých (nebo je i zničit) a rozvoj dítěte. Připraví-li pokrm chutný a pěkně upravený, vyhovující potřebám těla, může prospět právě tak zase v dobrém směru. Tak se životní štěstí po mnoha stránkách váže na věrnost v domácích povinnostech. – Ed 216 *AH 89.3*

Dbej na hygienické zásady – Zásadám hygieny v otázce stravy, pohybu a péče o děti, ošetřování nemocných a podobně je nutno věnovat mnohem více pozornosti, než jak se to mnohdy děje. – Ed 197 *AH 89.4*

Ve studiu hygieny se bude svědomitý učitel při každé vhodné příležitosti snažit poukázat na nezbytnost čistoty v osobních zvycích a v celém životním prostředí... Poučte žáky o tom, že správná ložnice, dokonale čistá kuchyně a vkusně upravené, zdravé jídlo přispějí lépe k zajištění štěstí rodiny a uznání všech návštěvníků, než sebnákladnější nábytek v obývacím pokoji. „*Život je mnohem více nežli pokrm a tělo víc nežli oděv,*“ (L 12,23) řekl náš Spasitel. Toto nařízení platí dnes po 1900 letech právě tak. – Ed 200 AH 90.1

Rada mladé dívky o šetrnosti – Máš zvláštní povahu, která musí být přísně ukázněna a pevně ovlivněna, aby ses mohla klidně vdát. Nemysli proto na manželství, dokud nepřekonáš své povahové chyby, poněvadž bys nebyla šťastnou ženou. Zapomněla jsi na soustavnou domácí práci. Neuznáváš, že je nutno naučit se hospodařit. Kdo si jednou zvykne na užitečnou práci, nikdy na to nezapomene. Pak se můžeš kdekoli v životě uplatnit. Naučíš se milovat práci. Budeš-li se takto užitečně zaměstnávat, budeš na svoji práci myslet a nebudeš mít čas na stavění vzdušných zámků. AH 90.2

Poznání domácí práce vyzbrojí tvoji neklidnou a nespokojenou mysl energií, zdatností a skromnou, slušivou důstojností, která bude budit úctu. – 3T 336 AH 91.1

Cena praktické výchovy pro dívky – Mnozí uznávají, že syn musí mít důkladnou přípravu pro svůj život, ale jako by jim nezáleželo na tom, zda jejich dcera bude nezávislá a soběstačná. Obvykle se ve škole naučí něčemu, co může v praxi použít a vydělat si; ovšem není-li zasvěcena do tajů kuchyně, domácích prací a domácího života, vyrůstá neužitečně, na přítěž rodičům... AH 91.2

Žena, která byla vedena k tomu, aby se dovedla postarat o sebe, bude se umět starat i o druhé. Nebude nikdy rodičům a společnosti na obtíž. Neusměje-li se na ni štěstí, uplatní se někde v životě stejně a vydělá si na poctivé živobytí a pomůže těm, kteří jsou na ni závislí. Žena má mít rovněž nějaké povolání, aby si v případě potřeby dovedla vydělat. Přejděme všechna poctivá zaměstnání a řekněme si, že dívka se má naučit pečovat o domácnost, má být kuchařkou, hospodyní, švadlenou. Má rozumět všemu, co potřebuje paní domu znát, bez ohledu na majetkové poměry. Tak si bude umět poradit v každé situaci, nebude do určité míry závislá na okolnostech. – Health Reformer, Dec., 1877 AH 91.3

Znalosti domácí práce jsou pro každou ženu k nezaplacení. Štěstí mnoha rodin je zmařeno tím, že žena a matka si neví rady. Není tak důležité, aby se naše dívky naučily kreslit, vyšívat, hrát nebo znát vysokou matematiku či učit se řečnit. Nutnější je, aby si dovedly nastříhat na šaty, aby uměly šít, žehlit a dobře a chutně vařit. Jakmile má děvčátko 9-10 let, má se pravidelně přitahovat k domácí práci podle jejich možností a má být rovněž za svoji práci zodpovědná. Jistý moudrý otec řekl: Chci je dát do učení k jejich báječné matce, aby se od ní naučily využívat čas a mohly se stát ženami a matkami, hlavami rodin a užitečnými členy společnosti.“ To řekl o svých dcerách, když se ho ptali, co s nimi zamýšlí. – FE 74 AH 91.4

Příští manžel má být zručný a podnikavý – V dřívějších dobách bývalo zvykem, že ženich musel před svatebním obřadem zaplatit určitou částku anebo přinést jinou hodnotu podle svých okolností otcí své ženy. Bylo to považováno za záruku manželského svazku. Otcové si netroufali svěřit štěstí svých dcer mužům, který se nedovedl postarat o svoji rodinu. Obávali se, že nejsou-li tak dovední a podnikaví, aby si dovedli vydělat anebo získat dobytek či pole, že je jejich život prázdný. Bylo pamatováno i na ty, kteří neměli za ženu čím zaplatit. Směli pracovat pro otce milované ženy a doba se řídila podle požadovaného věna. Byl-li nápadník ve své práci věrný, obdržel dceru za ženu – byl-li i jinak svědomitý. A věno, jež otec obdržel, obvykle své dceři při sňatku dal. ... AH 92.1

Starý zvyk byl velmi užitečný, byť ho někteří lidé zneužívali, jako například Lában. Musel-li ženich za svoji nevěstu sloužit, zabránilo se ukvapenému manželství a bylo možno vyzkoušet hloubku jejich citů, jakož i schopnost uživit rodinu. V naší době vzniká mnoho zla právě z opačného postupu. – PP 188-189 AH 92.2

Nikdo se nemůže vymlouvat, že nemá žádné finanční možnosti. O mnohém muži by se dalo říci: Je hodný, laskavý, štedrý, příjemný, křesťan, ale nemůže se uplatnit ve svém zaměstnání. Ve vydávání peněz je učiněným děckem. Rodiče ho nevychovali tak, aby pochopil zásady soběstačnosti a uplatnil je. – Letter 123, 1900 AH 93.1

14. Pravé obrácení je žádoucí

Náboženství podporuje rodinné štěstí – Rodinné náboženství má předivnou moc. Vzájemné chování manželů může z jejich domova vytvořit přípravu pro nebeský domov. – Letter 57, 1902 AH 94.1

Srdce, naplněné Kristovou láskou, se nikdy nemohou příliš rozejít. Náboženství je láska, a křesťanský domov je místem, kde vládne láska a nalézá vyjádření ve slovech a činech promyšlené laskavosti a něžné zdvořilosti. – 5T 335 AH 94.2

Domov potřebuje náboženství. Jedině ono může zabránit hroznému zlu, jež tak často ztrpčuje manželský život. Jenom tam, kde vládne Kristus, může být hluboká, pravá, nesobecká láska. Pak budou duše navzájem spjaty a dva životy nádherně splynou. Andělé Boží budou takový domov navštěvovat a budou svou ostražitostí posvěcovat manželskou ložnici. Ponižující smyslnost vymizí. Jejich myšlenky budou směřovat k Bohu; city jejich srdcí budou náležet Jemu. – 5T 362 AH 94.3

V rodině, kde sídlí Kristus, budou všichni projevovat milou pozornost a lásku navzájem. Nebude to láska křečovitá, vyjadřovaná pouhými něžnostmi a objetím, nýbrž láska hluboká a trvalá. – RH Feb. 2, 1886 AH 94.4

Křesťanství má být ovládajícím vlivem – Křesťanství má ovládat manželský svazek. Často se však stává, že pohnutky, jež vedou k tomuto spojení, nejsou v souladu s křesťanskými zásadami. Satan neustále usiluje o to, aby měl na lid Boží větší vliv, svádí je k manželství se svými poddanými. Má-li toho docílit, snaží se v jejich srdcích vzbudit neposvěcené vášně. Pán však ve svém Slově jasně svůj lid poučil, aby se nespojovali s těmi, kdož nevlastní Jeho lásku. – PP 563 AH 94.5

Rada mladým manželům – Manželství, celoživotní svazek, je symbolem spojení Krista a Jeho církve. Duch, kterého Kristus zjevuje vůči své církvi, se má vyznačovat i ve vzájemných vztazích manželů. Milují-li Boha nade vše, budou milovat i sebe v Pánu a budou se k sobě chovat dvorně, upřímně. Vzájemným sebezapřením a obětavostí, poslouží si vzájemně ku požehnání. ... AH 95.1

Oba se musí obrátit. Ani jeden z vás nemá správnou představu o tom, co to je poslušnost Boha. Zkoumejte slova: „*Kdož není se mnou, je proti mně, a kdož neshromažďuje se mnou, rozptyluje.*“ Upřímně věřím, že se z vás stanou věrné dítky Boží, služebníci, jímž bude moci svěřit odpovědnosti. Pak získáte pokoj, důvěru a víru. Ano, oba můžete být šťastnými, zásadními křesťany. Zvykněte si na jasné chápání, abyste si dovedli vybrat dobro a abyste zavrhlí zlo. Zkoumejte Slovo Boží. Pán Ježíš chce, abyste byli spaseni. Milý bratře, Pán tě úžasně zachoval, abys byl svým životem k užítku. Snaž se jej vyplnit co nejlepším dílem. AH 95.2

Pokud nebudete toužit potom, abyste se stali dítkami Božími, nebudete dobře chápat, jak si můžete prospět. Buďte vždy k sobě něžní a pozorní, vzdejte se svých přání a úmyslů a obšťastněte se. Můžete se na každý den poznávat stále lépe. Na každý den můžete lépe umět posilovat své slabé povahové stránky. Pán Ježíš bude vaší silou, vaším světlem, vaší korunou radosti, jakmile mu podřídíte svoji vůli. ... AH 95.3

Musíte mít v srdci podrobující Boží milost. Neusilujte o pohodlný a nečinný život. Všichni, kdož jsou spojeni s dílem Páně, musí být neustále na stráži proti sobectví. Nechť je vaše lampa ozdobená a hořící. Pak nebudete ve slovech ani činech bezohlední. Budete-li se snažit dělat si radost, budete oba šťastní. Uzavřete pozemská okna své duše, a otevřete okna, směřující k nebesům. AH 96.1

Uznají-li mužové a ženy Krista za svého osobního Spasitele, mohou dosáhnout vysoké úrovně. Bděte a modlete se, a odevzdejte vše Pánu. Vědomí, že usilujete o věčný život, bude vás oba posilovat a potěšovat. Musíte být světlem světu v myšlení, slovech i v jednání. Ukázněte se v Pánu; svěřil vám posvátný odkaz, který nemůžete bez sebekázně dobře splnit. Tím, že jste uvěřili v Ježíše, nemáte zachránit jen své duše. Musíte naučením a příkladem usilovat o záchranu jiných. Vezměte si příklad z Ježíše. Važte si Ho jako toho, který vám může dát sílu k vítězství. Vykořeňte zcela kořen sobectví. Zvelebujte Boha, protože jste Jeho dítky. Oslavujte svého vykupitele a On vám dá místo ve svém království. – Letter 57, 1902 AH 96.2

Část V. – Od oltáře

15. Vážné sliby

Boží úmysl s mužem a ženou – Bůh učinil z muže ženu, aby mu byla společnicí a pomocnicí, aby s ním byla za jedno, aby ho potěšovala, povzbuzovala a byla mu ku požehnání. Muž zase má být jejím silným pomocníkem. Všichni, kdož uzavírají sňatek se svatým úmyslem – manžel touží po čisté lásce ženského srdce, žena má zjemňovat a zdokonalovat charakter svého muže, aby byl úplný – plní Boží úmysl s nimi. *AH 99.1*

Kristus nepřišel zrušit toto ustanovení, nýbrž vrátit mu původní svatost a vznešenost. Přišel obnovit v člověku mravní obraz Boží a počal toto dílo tím, že požehnal manželskému svazku. – Manuscript 16, 1899 *AH 99.2*

Ten, který dal Adamovi Evu jako pomocnici, učinil svůj první div na svatební hostině. Ve slavnostní síni, kde se ve spolek radovali přátelé a příbuzní, započal Kristus svoji veřejnou činnost. Tím posvětil manželství a uznal je jako zřízení, jež sám ustanovil. Zařídil to tak, aby mužové a ženy vstupovali ve svatý manželský svazek, aby zakládali rodiny, jejíž čestní členové se mají stát součástí nebeské rodiny. – MH 356 *AH 99.3*

Ježíš si přeje mít šťastná manželství – Božská láska, prýstící z Ježíše Krista, nikdy nemaří lidskou lásku. Naopak, obě patří k sobě. Lidská láska je jí zušlechtěna, pročištěna, povznesena a zjemněna. Lidská nikdy nemůže přinášet vzácné ovoce, pokud není sloučena s božskou přirozeností a vychovávána tak, aby směřovala k nebesům. Ježíš rád vidí šťastná manželství, šťastné krby. – BE-cho Sep. 4, 1899 *AH 99.4*

Manželství bylo porušeno hříchem právě tak, jako všechny ostatní dobré dary Boží, svěřené člověku. Evangelium mu však chce navrátit jeho čistotu a krásu... *AH 100.1*

Jedině Kristova milost může z tohoto zřízení vytvořit to, co Bůh od něj očekává – zdroj požehnání a povznesení lidstva. Tak mohou pozemské rodiny svojí jednotou, pokojem a láskou představovat nebeskou rodinu. *AH 100.2*

Stav společnosti je smutným dokladem nebeského ideálu pro tento posvátný vztah. Kristus však nabízí útěchu i těm, kdož místo přátelství a radosti, našli hořkost a zklamání. – RH Dec. 10, 1908 *AH 100.3*

Radostná chvíle – Písmo sděluje, že Ježíš a Jeho učedníci byli povoláni na tuto svatební hostinu (v Káně). Kristus neopravňuje křesťany, aby odmítli pozvání na svatbu se slovy: Nemůžeme se takové radostné příležitosti zúčastnit. Tím, že Kristus přišel na tuto slavnost, dal nám příklad, abychom se radovali s těmi, kdož se radují ze zachovávání jeho ustanovení. Nikdy nevystupoval proti nevinným lidským radostem, byly-li v souladu se zásadami nebes. Je v pořádku, jdou-li Kristovi následovníci na slavnost, kterou On poctil svojí přítomností. Kristus se později zúčastnil ještě dalších slavností a posvětil je svou přítomností a poučením. – Manuscript 16, 1899 *AH 100.4*

Na svatbu se nehodí okázalost, pýcha (přepych) a rozpustilost – Lidé dělají ze svatebního obřadu příležitost okázalosti, přepychu a samolibosti. Jsou-li však snoubenci jednotní ve věcech víry a vše je v pořádku a obřad probíhá prostě, bez okázalosti, není taková svatba Bohu nemilá. – RH Sep. 25, 1888 *AH 100.5*

I když se obě strany k sobě báječně hodí, není důvodu, proč bychom měli dělat mnoho parády a okázalostí. – 4T 515 *AH 101.1*

Vidím-li, jak je svatba spojená s bujarostí, rozpustilým veselím a předstíráním, připadá mi to vždy velmi nevhodné. Naopak, je to Boží zřízení, které musíme brát s největší vážností. Utvoření rodinného svazku zde na zemi má být ukázkou toho, čím bude – rodinou v nebesích. Sláva Boží má být vždy na prvním místě. – Manuscript 170, 1905 *AH 101.2*

Svatba v domě sestry White – Kolem jedenácté hodiny v úterý byla naše velká jídelna připravena pro slavnostní obřad. Bratr B. měl požehnání a vše bylo velmi pěkné. Sestra White... byla požádána, aby se po svatebním obřadu pomodlila. Pán mi dal zvláštní svobodu. Duch Boží působil na mé srdce svým jemným vlivem. Při této příležitosti se neozývaly lehkomyšlné žerty anebo hloupé řeči; vše, co souviselo se svatbou, bylo vážné a svaté. Vše mělo povznášející ráz a bylo vel-

mi působivé. Pán posvětil toto manželství. Tito dva nyní sloučili své zájmy v díle v misijním poli a hledají a zachraňují ztracené. Budou-li chodit pokorně s Ním a spolehnou-li se cele na jeho zaslíbení, požehná jim v jejich práci. – Manuscript 23, 1894 *AH 101.3*

Spojení dvou životů – Je to důležité údobí v životě dvou lidí, kteří zde stojí před vámi a chtějí sloučit své zájmy, své sympatie, svou lásku a práci a chtějí zachraňovat lidské duše. Manželství znamená jeden velmi důležitý krok – splynutí dvou životů v jeden. ... Spojí-li se muž a žena pro práci v díle Božím, aby ji mohli konat celistvě a posvátně, je to v souladu s vůlí Boží. *AH 101.4*

Požehnání Boží v takovém domě je jako sluneční svit. Vždyť Pán ustanovil, aby muž a žena tvořili jeden svatý celek v Ježíši Kristu, který je má ovládat a svým duchem řídit. ... *AH 102.1*

Bůh chce, aby domov byl nejšťastnějším místem na zemi, symbolem nebeského domova. Plní-li manželé své povinnosti v domově, slučují-li své zájmy s Ježíšem Kristem, spoléhají na Jeho rámě a ujištění. Mohou prožívat štěstí, z něhož mají andělé radost. *AH 102.2*

Manželství nezeslabuje jejich užitečnost, nýbrž ji posiluje. Svým manželským životem mohou získávat duše pro Krista. Vím, co říkám, protože jsem byla se svým manželem spjata 36 let a šli jsme všude, kam nás Pán poslal. Proto víme, že Bůh souhlasí s manželským svazkem. Je to tudíž svaté ustanovení. ... *AH 102.3*

A nyní mohu uchopit za ruku tohoto našeho bratra... a bereme za ruku tebe, jeho ženu a vybízíme vás, abyste společně konali dílo Boží. Bůh budiž vaším rádcem; splyňte dokonale. – Manuscript 170, 1905 *AH 102.4*

Rada novomanželům – Milý bratře a sestro. Učinili jste celoživotní smlouvu. Nyní začala vaše výchova v manželském životě. První rok v manželství je rokem zkušeností, rokem, kdy muž a žena poznávají své odlišné povahové rysy, tak jako když se dítě ve škole učí. Nedovolte v tomto prvním roce manželství nic, co by zmařilo vaše budoucí štěstí. ... *AH 102.5*

Milý bratře, čas, síla štěstí tvé ženy jsou nyní spjaty s tebou. Tvůj vliv na ni může být vůní života k životu, anebo smrti k smrti. Dej si dobrý pozor, abys jí nepokazil život. *AH 103.1*

Milá sestro, nyní se musíš naučit svým prvním praktickým lekcím, týkajícím se odpovědnosti manželského života. Dbej, aby ses učila na každý den věrně. ... Buď neustále na stráži, abys nepropadla sobectví. *AH 103.2*

Vaše city mají přispívat ke vzájemnému štěstí. Jeden má usilovat o štěstí druhého. Tak si to Bůh přeje. Ačkoli však máte splynout v jeden celek, nikdo z vás nemá ztratit svoji osobnost. Vlastníkem vaší individuality je Bůh. Jeho se musíte tázat: Co je správné a co ne? Jak nejlépe splním úmysl svého Stvořitele? – 7T 45 *AH 103.3*

Slib před nebeskými svědky – Bůh ustanovil, aby mezi těmi, kdož vstupují do manželství, byla dokonalá láska a soulad. Ženich a nevěsta mají před nebeským vesmírem slíbit, že se budou navzájem milovat tak, jak to Bůh přikázal. ... Žena má svého muže respektovat a vážit si ho, muž má svoji ženu milovat a pečovat o ni. – BEcho Sep. 4, 1899 *AH 103.4*

Mužové a ženy se mají na začátku svého manželského života znovu zasvětit Bohu. – Manuscript 70, 1903 *AH 103.5*

Buďte svým manželským slibům věrni jako magnetická střelka. Nedopusťte, aby jediná myšlenka, slovo, či čin poskrvnil váš záznam bohabojného člověka, který ostříhá Boží přikázání. – Letter 231, 1903 *AH 104.1*

16. Šťastné, úspěšné společenství

Uskutečněné spojení je celoživotní zkušeností – Správné pochopení manželského soužití je dílem celého života. Manželé vstupují do školy, ve které nemohou v tomto životě dělat závěrečné zkoušky. – 7T 45 *AH 105.1*

Při provedení manželského obřadu (sňatku), ani ti nejopatrnější a nejmoudřejší manželé nebývají dokonale sjednoceni. Skutečné sjednocení obou manželů nastává během pozdějších let. – MH 359-360 *AH 105.2*

Když na mladé manžele dolehne život se svými trampoty a starostmi, mizí romantika, kterou je manželství v představách opředeno. Muž a žena se navzájem poznávají, jak to v dřívějších společenstvích nebylo možné. Štěstí a užitečnost celého jejich příštího života je závislé na tom, rozhodnou-li se nyní správně. Často na sobě objeví netušené slabosti a kazy; ale srdce, jež spojila svatá láska, objeví i přednosti, dosud nepoznané. Hledejme všichni raději přednosti než chyby. Často rozhoduje o tom, co na druhém objevíme, než postoj, prostředí, které nás obklopuje. – MH 360 *AH 105.3*

Láska musí projít zkouškou a tříbením – Láska může být čistá jako křišťál a uchvatná a krásná a přesto mělká, neprošla-li zkouškami. Nechť je Kristus tím Prvním, Posledním a Nejlepším ve všem. Patřete ustavičně na Něj a projde-li vaše láska zkouškou, prohloubí se a bude mocnější. Tak poroste nejen vaše láska k Němu, nýbrž i vaše vzájemná láska. – 7T 46 *AH 105.4*

Vzniknou-li nesnáze, trampoty a zklamání, nesmí si muž ani žena myslet, že jejich spojení je omylem či zklamáním. Rozhodněte se, že si budete všim, jak jen to je možné. Pokračujte v dřívějších pozornostech. Podporujte se navzájem v boji života a povzbuzujte se. Přemýšlejte o tom, jak byste se navzájem obšťastnili. Mějte se rádi a upřímně se snášejte. Potom nebude manželství ukončením lásky, nýbrž právě začátkem lásky. Teplo opravdového přátelství, láska, pojící dvě srdce, jsou předchutí nebeských radostí. – MH 360 *AH 106.1*

Cvičte se v trpělivosti. Přívětivost a snášenlivost udržuje v srdci teplo lásky a podporuje rozvoj ctností, v nichž mají nebesa zalíbení. – RH Feb. 2, 1886 *AH 106.2*

Nepřítel bude usilovat o odcizení – Satan je vždy hotov využít každé příležitosti, kdy vznikla neshoda a působí na nesprávné, zděděné povahové rysy muže či ženy. Tím se snaží dosáhnout odcizení těch, kteří spojili své zájmy vážnou smlouvou před Bohem. Při sňatku slibovali, že budou jednotní. Žena slibovala, že bude svého muže milovat a poslouchat, muž sliboval, že bude mít svoji ženu rád a že si jí bude hledět. Budou-li poslušni Božích zákonů, démon hádek bude z domova odstraněn a nenastane žádné odcizení zájmů ani citů. – Letter 18a, 1891 *AH 106.3*

Rada umíněným manželům – Ani muž ani žena nesmí chtít vládnout. Pán dal v této věci určité zásady. Manžel má milovat svoji ženu tak, jako Kristus miluje církev. A žena má svého muže milovat a respektovat. Oba mají pěstovat vlídnost a musí si umínit, že se nikdy nezarmoutí a neublíží si navzájem. ... *AH 106.4*

Nesnaž se druhého přinutit, aby jednal podle tvého přání. Má-li se vzájemná láska udržet, nelze to dělat. Projevy umíněnosti maří pokoj a štěstí domova. Nedopusť, aby váš manželský život byl plný svárů. Budě-li tomu tak, budete oba nešťastni. Vaše slova nechť jsou vlídná a činy laskavé. Vzdejte se svých přání. Dávejte pozor na svá slova, neboť ona mají mocný vliv k dobrému nebo ke zlému. Nedovolte u sebe ostrost, strohost hlasu. Naplňte svůj společný život vůní Kristova života. – 7T 47 *AH 107.1*

Vyjadřujete lásku slovy i činy – Mnozí považují projev lásky za slabost a jsou uzavření, což odpuzuje. Takový duch ničí veškeré sympatie. Jakmile je společenské a ušlechtilé cítění potlačováno, chřadne, a srdce pustne a chladne. Varujme se tohoto omylu. Láska může dlouho existovat bez projevů. Nedopusť, aby srdce tvého druha (tvé družky) zmíralo touhou po laskavosti a po sympatiích. ... *AH 107.2*

Lásku dávat je lepší než lásku žádat. Pěstujte v sobě ty nejlepší ctnosti a ochotně a pohotově uznejte dobré vlastnosti druhého. Vědomí, že člověk je oceněn, úžasně dodává životní elán a

uspokojení. Sympatie a úcta podporují touhu po všem vznešeném a tím roste i láska sama. – MH 360-361 AH 107.3

Proč je dnes tolik zatvrzelých mužů a žen na světě? Protože láska byla považována za slabost a byla potlačována. Již v dětství došlo k zvrácení a zakrnění lepší povahové stránky těchto lidí. Pokud jejich chlad a tvrdé sobectví nerozehřejí paprsky Božího světla, je navždy konec jejich štěstí. Chceme-li mít něžné srdce, jaké měl Ježíš na této zemi, jaké mají andělé k hříšným smrtelníkům, musíme pěstovat dětské city, které jsou ztělesněním prostoty. Pak budeme zušlechtněni, povzneseni a usměrňováni božskými zásadami. – 3T 539 AH 107.4

Vnásíme do našich rodin příliš mnoho starostí a břemen a pěstujeme málo přirozené prostoty, pokoje a štěstí. Měli bychom se méně starat o to, co říkají lidé a měli bychom být pozornější k členům své rodiny. Mělo by být méně okázalostí a přehnané světské zdvořilosti, zato více něžnosti a lásky, přívětivosti a křesťanské zdvořilosti. Mnozí členové rodiny se musí naučit, jak vytvořit přitažlivý domov, aby byl místem radosti. Vděčná srdce a milé pohledy jsou cennější než bohatství a přepych. Je-li v domově láska a jsou-li jeho členové spokojeni a jednotní, bude tam i štěstí. – 4T 621-622 AH 108.1

Hodnota drobných pozorností – Bůh nás zkouší ve všedních příhodách dne. Právě maličkosti odhalují taje srdce, protože drobné pozornosti, spousta malých příhod a prostá životní zdvořilost tvoří souhrn životního štěstí. Zanedbání laskavých, povzbuzujících, něžných slov a drobných zdvořilostí napomáhá k vyvrcholení životní ubohosti. Posléze se ukáže, že sebezapření pro dobro a štěstí našeho okolí tvoří velkou část našich záznamů v nebesích. Poznáme i tu skutečnost, že náš nebeský Otec nepřehlédne ani naše sobectví na úkor blaha a štěstí jiných. – 2T 133-134 AH 108.2

Manžel, který lásku nevyjadřoval – Domov, plný lásky, domov, kde se láska vyjadřuje slovy, činy i pohledy, je místem, kde andělé rádi zjevují svou přítomnost, a posvěcují přítomností příbytek paprsky světla Boží slávy. Za takových okolností nebude žádná životní povinnost tvé ženě nepříjemná. Bude je vykonávat radostně a sama bude pro celé okolí slunečním paprskem; její srdce bude zpívat chvalozpěvy Pánu. V přítomné době cítí, že nemá tvoji lásku. Dal jsi ji sám k tomu příležitost. Vykonáváš své povinnosti jako hlava rodiny, ale to je málo. Je zde velký nedostatek vzácného vlivu lásky, jež vede k něžným pozornostem. Láska musí být znát v pohledech a způsobech i ve zvuku hlasu. – 2T 417-418 AH 109.1

Zklamáná, sobecká žena – Manželství buď povznese, nebo sníží mravní charakter obou partnerů. Avšak nízká, lstivá sobecká, neovladatelná povaha zahajuje brzy po sňatku své zhoubné dílo. Rozhodl-li se mladý muž správně, získá snad ženu, která mu všemožně pomůže nést životní starosti, bude ho zušlechťovat a zjemňovat a obšťastní ho svojí láskou. Je-li však žena náladová, samolibá, kritická vyčítavá, obviňující svého manžela z pohnutek a citů, jež prýští z jejího zvráceného temperamentu; není-li rozumná a prozíravá, aby uznala jeho lásku a ocenila ji, zato však mluví o zanedbání a nedostatku lásky, poněvadž neuspokojí každý její vrtoch, musí si přivodit stav, na nějž si ztěžuje. Veškeré její stížnosti se stanou skutečností. – Letter 10, 1889 AH 109.2

Charakteristika správné manželky a matky – Žena a matka se nemá stát pouhou otrokyní domácnosti. Má si udělat čas na četbu, aby byla o všem dobře informována, aby byla svému manželovi společnící a udržovala styk s rozvíjející se myslí svých dětí. Necht' využívá svých dnešních příležitostí, aby mohla ovlivnit své milé pro vyšší život. Necht' si udělá čas, aby jí Spasitel byl denním Společníkem a rodinným Přítelem. Necht' si udělá čas na studium Božího slova, na to, aby mohla jít se svými dětmi do polí a vyprávět jim krásami díla stvoření o Bohu. AH 110.1

Matka má být radostná a čilá. Nemá trávit čas věčným šitím, nýbrž má z večera udělat společenskou chvíli, kdy se rodina po celodenních povinnostech sejde. Mnohý muž by takto dal přednost společnosti domova před klubem nebo hospodou. Mnohý chlapec by byl uchráněn vlivu ulice a pokoutních míst. Nejedna dívka by byla zachráněna před lehkomyšlnou společností. Vliv domova by byl rodičům a dětem tím, čím má podle vůle Boží být – celoživotním požehnáním. – MH 294 AH 110.2

Manželský život není zdaleka romancí; má své skutečné nesnáze a rodinné detaily. Žena se nesmí považovat za hýčkanou panenku; musí nastavit záda skutečným, nikoli vymyšleným starostem a musí žít rozumně a pokorně. Musí si být vědoma toho, že má na starosti plno jiných věcí, než jen

myslet na sebe. ... Skutečný život má své stíny a starosti. Zkoušky musí přijít na každého. Satan se neustále snaží zeslabit víru a zmařit odvahu a naděli člověka. – Letter 34, 1890 *AH 110.3*

Rada nešťastné manželské dvojici – Vaše manželství se podobá poušti – má málo oáz, na něž lze vděčně vzpomínat. Nemuselo tomu tak být. *AH 111.1*

Tak jako oheň se neudrží bez uhlí, nevydrží ani láska, která se neprojevuje navenek. Ty, bratře C. se domníváš, že je pod tvou důstojnost, abys projevoval své ženě laskavými činy něžnost a aby ses jí snažil dokazovat lásku milými slovy a něžnou pozorností. Tvé city jsou proměnlivé a snadno podléhají vnějším vlivům. ... Nech své služební starosti, trampoty a nesnáze v zaměstnání. Přicházej domu s veselou tváří, sympaticky. Prokazuj něžnost a lásku. To bude lepší, než když seženeš své ženě léky či lékaře. Bude to zdravím tělu a silou duši. Velmi jste si pokazili život a zasloužili jste se o to oba. Bohu se váš smutný stav nelíbí, ale přivodili jste si jej sami nedostatkem sebeovládání. *AH 111.2*

Dal ses unášet pocity. Bratře C., pokládáš za nedůstojné sebe, abys mluvil laskavě a přívětivě. Domníváš se, že všechna něžná slova zavánějí jemností a slabostí a že jsou zbytečná. A místo nich používáš slova mrzutá, hádavá, přísně kritická. ... *AH 111.3*

Nedovedeš být spokojen. Zabýváš se neustále trampotami a neustále si myslíš, že upadneš do bída a nedostatku. Máš dojem, že jsi postižen, že prožíváš muka; hlava ti třeští a jsi skleslý. Neprojevuješ Bohu upřímnou lásku a vděčnost za veškerá požehnání, jež ti nebeský Otec dává. Vidiš jen životní nepohodlí. Světské bláznovství tě zastírá jako těžký, černý mrak. Satan nad tebou jásá, poněvadž místo pokoje a štěstí budeš mít samou nesnáz. – 1T 695-697 *AH 112.1*

Upřímná láska a shovívavost mají svou odměnu – Bez upřímné shovívavosti a lásky neudrží tebe a tvého manžela žádná moc na světě ve svazku křesťanského manželství. Vaše manželské společenství má být úzké a něžné, posvátné a vznešené, má vašemu životu skýtat duchovní sílu, abyste si mohli být dle požadavku Božího slova vším. Jakmile dosáhnete stavu, v jakém vás Bůh chce mít, naleznete nebe na zemi a Boha ve svém životě. – Letter 18a, 1891 *AH 112.2*

Milý bratře a milá sestro, pamatujte, že Bůh je láska a že z Jeho milosti se vám může podařit, abyste se vzájemně obšťastnili, jak jste si to při sňatku slíbili. – 7T 49 *AH 112.3*

Vezmou-li si mužové a ženy Krista za pomocníka, mohou při sobě dosáhnout Božího ideálu. To, co nedokáže lidská moudrost, dokáže Jeho milost pro ty, kdož se Mu v lásce a důvěře odevzdají. Jeho Prozřetelnost může spojit srdce nebeskými pouty. Láska nebude pouhou výměnou něžných a lichotivých slov. Nebeský stav tká mnohem pevnější materiál než pozemský. Není to tkaná látka, nýbrž něco, co snese zátěž, zkoušku i soužení a vydrží. Věčná láska pojí dvě srdce zlatými pouty. – MH 362 *AH 112.4*

17. Vzájemné závazky

Každý má osobní odpovědnosti – Oba lidé, kteří slouží, mají své životní zájmy, mají odlišnou povahu i odpovědnosti. Každý má svůj úkol. Ženy však nemají být hodnoceny podle množství vykonané práce jako nosná zvířata. Žena má zkrášlit rodinný kruh jako manželka a společnice moudrého manžela. Má se na každém kroku tázat: „Je to úroveň pravého manželství?“ Anebo: „Jak mohu ve svém domově šířit Kristův vliv?“ Manžel má dát ženě znát, že oceňuje její práci. – Manuscript 17, 1891 *AH 114.1*

Žena má svého muže respektovat. Muž má svoji ženu milovat a dbát o ni. Tak, jako je manželský slib váže v jedno, má je pojit v jedno v Kristu i víra v Něho. Co může být Pánu milejší, než když novomanželé spolu více poznávají Ježíše a jsou stále více prodchnuti Jeho Duchem? – Manuscript 36, 1899 *AH 114.2*

Máte nyní povinnosti, které jste před svatbou neměli. „*Oblečte se tedy v... milosrdenství, pokoru, tichost, shovívavost.*“ „*Chodte v lásce, jako i Kristus miloval nás.*“ Sledujte pečlivě toto naučení: „*Ženy mužům svým poddány buďte jako Pánu. Nebo muž jest hlava ženy, jako i Kristus hlava církve... A proto jakož církev poddána jest Kristu, tak i ženy mužům svým ve všem. Muži, milujte ženy své, jako Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni.*“ – 7T 46 *AH 114.3*

Boží naučení Evě – Bůh řekl Evě, jaké starosti a bolesti budou jejím údělem. A Hospodin řekl: „*Žádost tvá bude pod mocí muže tvého a on panovati bude nad tebou.*“ Při stvoření učinil Pán Evu Adamovi rovnocennou. Kdyby byli zůstali poslušní v souladu s velkým Božím zákonem lásky – byl by zůstal věčný soulad mezi nimi. Ale hřích přinesl rozkol. Jednota a soulad mezi nimi mohly být nyní udrženy jedině tehdy, když se jedna část podrobí druhé. Eva zhřešila první, upadla do pokušení, protože se oddělila od svého druha – přes přímé Boží poučení. Adam zhřešil na její domlouvání, proto byla nyní podrobena svému muži. Kdyby padlé lidstvo přijalo nyní zásady zákona Božího, stala by se mu tato věta požehnáním, ačkoli byla vyslovena následkem hříchu. Ale muž často zneužil této nadvlády, takže úděl ženy bývá často velmi krutý a její život je těžkým břemenem. *AH 115.1*

Eva byla ve svém rajském domově po boku Adama dokonale šťastná. Byla však neklidná, jako mnohé dnešní Evy a polichotila ji naděje, že vnikne do vyšší sféry, než jak jí Bůh přisoudil. Pokusila se povznést nad své původní postavení a klesla hluboko dolů. Podobně dopadnou všichni, kteří nejsou ochotni nést své životní povinnosti v souladu s vůlí Boží. – PP 58-59 *AH 115.2*

Podřízení ženy; mužova láska – Často vzniká otázka: „Žena nemůže mít svou vůli?“ Bible jasně praví, že muž je hlavou rodiny. „*Ženy, poddány buďte mužům svým.*“ Kdyby tento příkaz zde končil, řekli bychom, že postavení ženy není záviděníhodné; v mnoha případech je skutečně velmi těžké a bolestné a bylo by lepší, kdyby bylo méně manželství. „*Ženy, poddány buďte*“, ale závěr tohoto příkazu zní: „*Jako Pánu.*“ *AH 115.3*

Bůh požaduje, aby žena měla stále před očima bázeň a slávu Boží. Cele má být poddána jedině Pánu Ježíši Kristu, který ji za nekonečnou cenu svého života koupil jako své dítě. Bůh ji dal svědomí, jež nemůže bezstarostně přestupovat. Její osobnost nesmí splynout s osobností jejího muže, neboť je Kristovým vlastnictvím. Je to omyl. Představuje-li si někdo, že má ve slepé odevzdanosti dělat vše přesně podle manželova přání. Ví-li, že by tím ublížila svému tělu i duchu, jež byly vykoupeny ze satanova područí, nemůže to udělat. Jeden je ještě vyšší než manžel; je to její Vykupitel. Manželovi má být poddána tak, jak „*se sluší v Pánu*“. *AH 116.1*

Jakmile muž vyžaduje dokonalé podrobení od své ženy, tvrdíc, že žena nemá v rodině hlas ani vůli, přisuzuje ženě postavení, které je v protikladu s Písmem. Vykládá-li takto Písmo, poškozujeme celý význam manželského svazku. On totiž tvrdí, že má být neomezeným vládcem, což Písmo nemá na mysli. Čtěme dále: „Muži, milujte ženy své a nemějte se k nim přísně.“ Proč by měl být manžel na svou ženu přísný? Najde-li na ní chybu, snad mnoho chyb, přísnost a hořkost zlo nenapraví. – Letter 18, 1891 *AH 116.2*

Ženy mají být poddány tak, jako mužové jsou poddáni Kristu – Mnozí manželé svým manželským vztahem nepředstavují správně vztah Pána Ježíše k Jeho církvi a nekráčejí cestou Pá-

ně. Prohlašují, že ženy jim mají být ve všem poddány. Bůh si však nepřál, aby muž měl nadvládu či správu jako hlava rodiny, není-li sám poddán Kristu. Chce-li reprezentovat Kristův vztah k církvi, musí být Kristu poddán. Je-li hrubý, strohý, vychloubačný, sobecký, drsný, prudký a nesnášenlivý, ať nikdy ani nevysloví, že muž je hlavou ženy a že tato mu má být poddána. On totiž není pánem, manželem v pravém slova smyslu. ... AH 117.1

Manželé by měli studovat svůj vzor a měli by se snažit pochopit symboliku, uvedenou v listu k Efezským, vztah Krista k církvi. Manžel má být ve své rodině takovým Spasitelem. Zachová si toto Bohem dané mužství a bude se vždy snažit povznášet svoji ženu a děti? Bude kolem sebe šířit čisté, milé ovzduší? Bude právě tak horlivě pěstovat Ježíšovu lásku ve svém domově a uplatňovat ji vždy a všude jako se odvolávat na svá práva a autoritu? AH 117.2

Každý manžel a otec se má snažit pochopit Ježíšova slova, nikoli však jednostranně, aby se zabývali pouze podrobením ženy muži, nýbrž ve světle golgotského kříže. Pak ať si to srovná se svým chováním v rodině. „*Muži, milujte ženy své, jako Kristus miluje církev svou a dal sebe samého za ní, aby ji očistil a posvětil obmytím vody skrze slovo.*“ Ježíš se obětoval na kříži, aby nás očistil a uchoval od hříchu a poskvrny – působením svého Ducha. – Manuscript 17, 1891 AH 117.3

Nutnost vzájemné snášenlivosti – Bez Ducha Božího nemůžeme mít nikdy v rodině soulad. Má-li žena ducha Kristova, bude opatrná na svá slova, bude se ovládat, bude poddajná, a přesto nebude mít dojem, že je otrokyní. Bude cítit, že je mužovou společnicí. Je-li muž Kristovým služebníkem, nebude nad svojí ženou panovat, nebude tyranem a nemožným puntičkářem. Děláme-li si příliš mnoho starostí, nemůžeme užít kouzla domova; sídlí-li však v domově Duch Boží, je vzorem nebes... Zmýlí-li se jeden z manželů, projeví druhý křesťanskou shovívavost a nestáhne se chladně zpět. – Letter 18, 1891 AH 118.1

Ani manžel, ani manželka se nemá pokoušet násilím druhého ovládat. Nezkoušejte se nutit navzájem k podřízení se. Chcete-li si zachovat lásku, nemůžete si to dovolit. Buďte laskaví, trpěliví a snášenliví, ohleduplní a zdvořilí. Z milosti Boží se vám podaří navzájem se obšťastnit, tak, jak jste si to při sňatku slibovali. – MH 361 AH 118.2

Podrobujte se s láskou – Manželé se často chovají jako neukázněné, převrácené děti. Manžel prosazuje své a manželka rovněž, a nikdo nechce ustoupit. Takové počínání může působit jen neštěstí. Muž i žena mají být ochotni vzdát se svého názoru či vůle. Trvají-li oba na svém, není možné dosáhnout štěstí. – Manuscript 31, 1911 AH 118.3

Neučí-li se mužové a ženy od Krista, z jeho tichosti a pokory, budou často právě tak popudliví a nerozumní jako děti. Jejich silná, neukázněná vůle bude chtít vládnout. Tito lidé by měli zkoumat slova apoštola Pavla: „Když jsem byl jako dítě, mluvil jsem jako dítě, chápal jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě. Ale nyní, jsa muž, odložil jsem dětinství.“ – Letter 55, 1902 AH 118.4

Řešení rodinných nesnází – Řešení rodinných nesnází je velmi těžké, i když si muž a žena správně uvědomují své povinnosti, neodevzdají-li své srdce Pánu. Jak mohou manželé tříštit své rodinné zájmy a zůstat si v lásce oddáni? Mají mít společný zájem o vše, co se týká domácnosti, a je-li žena křesťanka, bude se zajímat o vše se svým mužem. Vždyť muž má být hlavou rodiny. – Letter 31, 1911 AH 119.1

Rada neuspořádaným rodinám – Nemáte správného ducha. Bratře, když zaujmeš k něčemu stanovisko, nerozmyslíš si to dobře a neuvážíš, jak musí tvoje nezávislost a umíněnost – kterou vnášíš i do svých modliteb a rozhovorů – působit, když víš, že tvoje žena nemá stejný názor. Místo abys respektoval city své ženy a jako rytíř se něžně vyhnul bodům, o nichž víš, že se rozcházejí, stá-le o nich mluvíš, a vytrvale prosazuješ své názory bez ohledu na své okolí. Myslíš si, že ostatní ne-mají právo mít jiný názor. Toto ovoce neroste na křesťanském stromu. – 2T 418 AH 119.2

Milý bratře, milá sestro. Otevřete dveře do svého srdce a přijměte Ježíše. Pozvěte Ho do chrámu své duše. Pomáhejte si navzájem překonávat překážky, které vznikají v manželském životě všech lidí. Budete muset podstoupit tvrdý boj se svým nepřítelem ďáblem, a chcete-li aby vám Bůh pomohl, musíte se oba spojit v úsilí o vítězství. Proto musíte uzavřít svá ústa, aby vám neproklouzlo žádné zlé slovo, i kdybyste měli padnout na kolena a hlasitě zvolat: „Pane, potrestej nepřítele mé duše.“ – Letter 105, 1891 AH 119.3

Kristus způsobí v srdci jednotu – Splní-li manželé vůli Boží, budou se navzájem vážit a budou žít v lásce a důvěře. Musí rozhodně potlačit vše, co by ničilo pokoj a soulad rodiny a mají se k sobě chovat přívětivě a laskavě. Ten, kdo se chová něžně, snášenlivě a v lásce, pocítí, že se mu to vrátí. Tam, kde vládne Duch Boží, nebudou se manželé domnívat, že jejich manželství je nevhodné. Je-li mezi nimi skutečně Kristus, ta naděje slávy, bude v domově soulad a láska. Kristus v srdci ženy si bude rozumět s Kristem v srdci muže. Budou spolu usilovat o získání domovů, jež Kristus odešel přichystat těm, kdož Ho milují. – ST Nov. 14, 1892 *AH 120.1*

18. Manželské povinnosti a přednosti

Ježíš nežádal celibát – Ti, kdož považují manželský svazek za svaté Boží zřízení, chráněné Jeho svatým zákonem, budou ovládaní rozumem. – SA 139 AH 121.1

Ježíš nevnucoval celibát nikomu. Nepřišel zrušit posvátný manželský svazek, nýbrž jej zvelebit a vrátit mu svatost. Pohlíží s radostí na manželství a rodinný svazek, kde panuje svatá a nezištná láska. – Manuscript 126, 1903 AH 121.2

Manželství je zákonné a svaté – Jídlo a pití, anebo ženění a vdávání není samo o sobě hříchem; lidé za Noeho se klidně mohli ženit a mohou tak činit i dnes, počínají-li si správně a nezajdou do hříšných výstředností. Ale za dnů Noé se lidé ženili bez porady s Bohem, ani nehledali Jeho vedení. ... AH 121.3

Skutečnost, že veškeré lidské vztahy jsou prchavé, by mělo usměrňovat veškeré naše jednání a mluvení. Za dnů Noé se manželství stalo hříchem před Bohem proto, že lidé nestřídmě milovali to, co samo o sobě není hříchem. Mnozí dnes ztrácejí svou duši proto, že přemýšlejí jen o manželství a o manželském vztahu samém. – RH Sep. 25, 1888 AH 121.4

Manželský vztah je svatý, ale v tomto degradovaném věku přikrývá všemožnou špatnost. Je ponížené a stalo se zločinem, který patří mezi znamení posledních dnů, právě tak, jako byla zločinem manželství před potopou... Chápou-li lidé svatost manželství a jeho požadavky, mají i dnes přízeň nebes; výsledkem je štěstí pro obě strany a Bůh bude oslaven. – 2T 252 AH 121.5

Přednosti manželského soužití – Vyznavači křesťanství... mají moudře uvažovat o následku každé přednosti (při jiné příležitosti mluví sestra White o „důvěrnosti a přednostech manželského soužití“) manželského soužití a veškeré jejich počínání má být usměrněno posvěcenou zásadou. – 2T 380 AH 122.1

Rodiče mnohdy... zneužívají svých manželských předností, ukájejí své tělesné žádosti a tím je podporují. – 2T 391 AH 122.2

Povinnost varovat se extrémů (výstředností) – Nemírné provádění toho, co je samo o sobě dovoleno, je hrozným hříchem. – 4T 505 AH 122.3

Mnozí rodiče se dostatečně nepoučí o svém manželském životě. Nejsou na stráž, aby jich satan nevyužil a neovládal jejich mysl a život. Nenahlízejí, že Bůh od nich žádá, aby chránili svůj manželský život před nemírností. Mállokterí cítí, že ovládání vášní je jejich náboženskou povinností. Vytvořili manželský svazek s vyvoleným partnerem a myslí si, že manželství posvěcuje holdování nižších chtíčů. Dokonce zdánlivě zbožní mužové a ženy povolují svým tělesným žádostem a nemyslí na to, že Bůh je činí zodpovědnými za výdej životní energie, jež má zeslabující vliv na jejich život a na celý nervový systém. – 2T 472 AH 122.4

Heslem musí být sebezapření a střídmost – Ach, kéž bych mohla vysvětlit, že jsou před Bohem povinni zachovat si duševní i tělesnou soustavu v nejlepším stavu, aby mohli svému Mistru dokonale sloužit! Žena – křesťanka nemá slovem ani činem vzbuzovat tělesné žádosti svého muže. Mnozí si v tomto směru nemohou dovolit plýtvání. Od mládí holdovali ukojení živočišných pudů a tím si zeslabili mozek a celou soustavu. Heslem jejich manželského života musí být sebezapření a střídmost. – 2T 477-478 AH 123.1

Máme před Bohem vážnou povinnost, abychom si uchovali čistého ducha a zdravé tělo, abychom mohli být lidstvu ku požitku a abychom mohli Bohu dokonale sloužit. Apoštol nás varuje: „*Nepanujž tedy v smrtelném těle vašem hříchem, abyste hověli žádostem jeho.*“ Vybízí nás, abychom šli k výšinám a praví, že „*každý, kdo usiluje o vítězství, ve všem je zdrženlivý; Napomíná všechny, kdož se nazývají křesťany, aby přinášeli těla svá „v oběť živou, svatou a Bohu libou.*“ Praví: „*Podmaňuji tělo své a v službu podrobuji, abych snad, jiným káže sám nebyl nešlechetný.*“ – 2T 381 AH 123.2

Používá-li manžel svoji ženu jako nástroj svých žádostí, není veden čistou láskou. Tělesné vášně touží po ukojení. Jak málo mužů dokazuje svou lásku k ženě tak, jak to apoštol napsal: „*Tak, jako Kristus miloval církev a vydal sebe samého za ni; aby ji (nepošpinil) posvětil a očistil... aby*

byla svatá a bez poskvrny.“ Takovou manželskou lásku považuje Bůh za svatou. Lásky je čistá a svatá zásada, ale tělesná vášeň nezná omezení a nenechá se vést rozumem. Je slepá k následkům; neuvažuje, co z ní vyplyne. – 2T 473 AH 123.3

Proč se satan snaží potlačit sebeovládání – Satan se snaží snížit úroveň čistoty a zeslabit sebeovládání těch, kdož vstupují do manželství. Ví, že vzestupem tělesných vášní zeslábnou mravní síly a nemusí mít obavy o jejich duchovní růst. Ví rovněž, že takto může nejlépe vštípit svůj odporný obraz jejich potomkům a ovlivnit jejich charakter dokonce lépe, než by se mu dařilo u rodičů. – CTBH 130 AH 124.1

Následek nestřídmosti – Mužové a ženy, jednou poznáte, co je žádost a následek jejího ukájení. V manželství lze najít právě tak nízkou vášeň jako mimo manželství. – 2T 473 AH 124.2

Co se stává, když někdo povoluje uzdu svým chťicům? ... Ložnice, kde by měli přebývat Boží andělé, je nesvatými obyčejí znesvěcena. Převládáním ohavných, zvířecích pudů kazí se lidské tělo; odporné zvyklosti vedou k odporným nemocem. To, co Bůh dal člověku jako požehnání, se stalo kletbou. – Manuscript 1, 1888 AH 124.3

Pohlavní nestřídmost posléze zničí lásku k pobožnostem, odebere mozků mizu, potřebnou k výživě organismu a zaručeně člověka vyčerpá. Žádná žena by neměla svému muži pomáhat v tomto ničivém díle. Je-li osvícena a má-li k němu pravou lásku, nikdy to neučiní. AH 124.4

Čím více člověk hoví tělesným vášním, tím více tyto síly a tím výrazněji se dožadují o svá práva. Bohabojní mužové a ženy, probudte se a poznejte svou povinnost! Mnozí vyznavači křesťanství trpí nervovým ochromením a tupostí mozku, poněvadž jsou v tomto směru nestřídmí. – 2T 477 AH 124.5

Manželé, buďte ohleduplní – Manželé mají být starostliví, pozorní zásadní, věrní a soucitní. Mají mít lásku a sympatie (ke své ženě). Budou-li se řídit Kristovými slovy, jejich láska nebude mít ráz nízký, zemský, smyslný a nebudou škodit svému tělu a působit své ženě slabost a nemoci. Nebudou propadat hovění nízkým vášním a nebudou chtít, aby jim žena byla ve všem poddána (odvolávajíc se na tento výrok). Je-li manžel ušlechtilý, čistý a duchovní, jak tomu má být u každého křesťana, pozná se to i v manželském styku. Má-li ducha Kristova, nebude tělo hubit, nýbrž bude mít něžnou lásku a bude usilovat o dosažení nejvyšší úrovně v Kristu. – Manuscript 17, 1891 AH 125.1

Když vzniknou pochybnosti – Žádný muž nemůže opravdově milovat svou ženu, když se trpělivě stává jeho otrokyní a slouží jeho zkaženým vášním. Tím, že se trpně poddává, ztrácí v jeho očích cenu, kterou u něj mívala. On vidí, že klesla z výšin na nízkou úroveň, a záhy ji podezírá, že se právě tak krotce dá zotročit kýmukoli jiným. Pochybuje o její věrnosti a čistotě, znudí se mu a vyhledá si proto nový předmět své „touhy“, aby se jeho pekelné vášně mohly stupňovat. Zákon Boží je přehlížen. Tito muži jsou horší než zvířata; jsou to ďáblové v lidské podobě. Neznají zásady povznášející, zušlechťující, pravé, posvěcené lásky. AH 125.2

I žena počne žárlit na svého manžela a podezírá ho, že naskytne-li se mu příležitost, bude svou pozornost snadno věnovat jiné ženě. Vidí, že není ovládán svědomím ani bázní Boží. Tělesné žádosti strhly všechny tyto posvěcené přehradky a vše, co je na muži božského, propadlo nízké, zvířecí vášni. – 2T 474-475 AH 126.1

Problém nerozumných požadavků – Nyní je třeba vyřešit jedno: Je žena povinná prostě uposlechnout manžela, vidí-li, že je veden pouze nízkým chťicem a rozum i soudnost ji praví, že by si uškodila na zdraví těla, které si má podle Božího příkazu uchovávat ve svatosti a cti, jako živou oběť Bohu? AH 126.2

Není to čistá, svatá láska, jež vede ženu, aby ukojila tělesné požadavky svého muže na úkor svého zdraví a života. Má-li pravou lásku a moudrost, bude se snažit mluvit o zajímavých duchovních bodech, aby obrátila jeho mysl od ukájení tělesných žádostí k vyšším a duchovním věcem. Snad se bude muset i ponížit a s nímou mu vyložit – i za cenu jeho nelibosti – že nemůže vyhovět jeho nestřídmým požadavkům v pohlavním životě, protože by se snižovala. Měla by mu něžně, mile připomenout, že Bůh má na její bytost prvé a nejvyšší právo a že je nemůže přehlížet, poněvadž bude muset ve veliký den Boží vydat počet. AH 126.3

Bude-li žena dvojnásob přívětivá a uchová si své ušlechtilé, důstojné ženství v svatosti a cti, může svým posvěceným vlivem přispět k posvěcení svého manžela. Tím splní své důležité poslání.

Tak může chránit sebe i manžela a vykoná dvojí dílo. V této intimní a velmi složité záležitosti je zapotřebí mnoho moudrosti, trpělivosti, ale i mravní odvahy a síly. Modlitba k tomu dodá sílu a milost. Hlavní zásadou srdce má být upřímná láska. Jedině láska k Bohu a láska k manželovi může být správnou pohnutkou. ... AH 126.4

Jakmile se žena poddá svým tělem a myslí trpně ve všem manželově nadvládě a obětuje své svědomí, své zásady a dokonce svoji totožnost, přestává mít možnost působit na svého manžela v dobrém a povznášet ho. Měla by zjemňovat jeho přísnou povahu a mohla by ho svým posvěcujícím vlivem zušlechťovat a očišťovat. Má ho vést k tomu, aby se poctivě snažil ovládat své vášně a byl více duchovní. Tak budou spoluúčastni božské přirozenosti, uniknuvše zkažení, které na světě vládne skrze vášně. Moc vlivu může být veliká. Může vést mysl k vysokým a ušlechtilým tématům nad nízké, smyslné ukojení, po němž neobnovené srdce od přirození touží. Cítí-li žena, že má-li se zalíbit svému muži, musí sestoupit na jeho úroveň, kde je tělesná žádost hlavním podkladem jeho lásky a ovládá jeho počínání, přestává se líbit Bohu; nešíří totiž posvěcující vliv na svého manžela. Cítí-li, že se musí bez odmluvy podřídít jeho zvířecím pudům, nechápe svou povinnost k němu ani ke svému Bohu. – 2T 475-477 AH 127.1

Naše těla vykopeným vlastnictvím – Nižší vášně mají své sídlo v těle a používají si je za nástroj. Slova „tělo“, „tělesný“ nebo „tělesné žádosti“ znamenají nižší, zkaženou přirozenost; tělo samo o sobě nemůže jednat proti vůli Boží. Bůh nám přikázal, abychom křížovali své tělo s jeho vášněmi a žádostmi. Jak to dokážeme? Máme si snad působit fyzickou bolest? Nikoli. Máme však usmrcovat pokušení ke hříchu. Musíme zapuzovat zkažené myšlení. Podrobujeme veškeré své myšlenky Ježíši Kristu. Veškeré živočišné sklony musí být podřízeny vyšším silám duše. Hlavní slovo má mít Boží láska. Kristus se nemůže s nikým dělit o trůn. Musíme svá těla považovat za Jeho vykopené vlastnictví. Údy těla se mají stát nástroji spravedlnosti. – Manuscript 1, 1888 AH 127.2

Část VI. – Nový domov

19. Kde bude nový domov?

Hlavní zásady při volbě domova – Bůh si přeje, abychom při volbě nového domova v první řadě hleděli na morální a náboženské vlivy, které budou nás a naše rodiny obklopotovat. – PP 169 AH 131.1

Měli bychom si vybrat společnost, která by byla nejpříznivější pro náš duchovní růst, a využijme veškeré pomoci v tomto směru. Satan přijde totiž s mnohými překážkami, aby nám co nejvíce ztížil cestu k nebesům. Možná, že budeme v nesnadném prostředí, poněvadž si často nemůžeme své prostředí vybírat; avšak nevystavujme se dobrovolně vlivům, jež jsou nepříznivé pro tvorbu křesťanské povahy. Vyžaduje-li to od nás povinnost, buďme dvojnásob na stráži a na modlitbách, abychom z milosti Kristovy mohli obstát nezkaženi. – MYP 419 AH 131.2

Evangelium... nás učí, abychom vše správně zvážili a abychom věnovali největší pozornost věcem nejhodnotnějším – věcem věčným. Toto naučení potřebují ti, kdož si musí založit domov. Nesmí dovolit, aby je něco vedlo od nejvyššího cíle. ... AH 131.3

Řiďte se při volbě Bydliště tímto měřítkem. Nenechte se strhnout touhou po majetku, diktátem módy nebo společenskými zvyklostmi. Uvažujte, co přispěje nejlépe k prostotě, zdraví a skutečné hodnotě. ... AH 131.4

Nebydlete tam, kde lze vidět jen dílo lidských rukou, kde na váš zrak a sluch působí častěji zlé vlivy, kde vřava a zmatek způsobuje únavu a neklid. Jděte tam, kde můžete spatřovat dílo Boží. Hledejte klid duše v kráse, klidu a míru přírody. Ať vaše oči patří na zelené pole, lesy a pahorky. Hleďte vzhůru k modré obloze, kde vás neobtěžuje prach a kouř velkého města, a dýchejte osvěžující, čerstvý vzduch. – MH 363, 366-367 AH 131.5

Vzorem je první domov – Domov našich prarodičů měl být vzorem jejich dětem, jež měly zažít zemi. Tento domov, který zkrášlila ruka Boží, nebyl honosným palácem. Lidé si ve své pýše libují v honosných a skvostných stavbách a vychloubají se dílem svých rukou. Bůh však postavil Adama do zahrady, jež byla jeho střechou, země s jemnými květinami a s kobercem živé zeleně byla podlahou a košaté větve krásných stromů baldachýnem. Na zdech visely nejmistrnější ozdoby – výtvar velkého Mistra – Umělce. Prostředí svaté dvojice skýtá naučení pro všechny doby – že pravé štěstí nenalezneme v holdování pýše a přepychu, nýbrž v obcování s Bohem a v Jeho přírodě. Kdyby lidé věnovali méně pozornosti vyumělkovanosti a kdyby měli více prostoty, splnili by mnohem více Boží úmysl, který s nimi při stvoření měl. Pýcha ctižádost nejsou nikdy ukojeny. Ti však, kdo jsou skutečně moudří, naleznou náhradu a vznešenou radost ve všem, co Bůh stvořil pro potěšení všech lidí. – PP 49-50 AH 132.1

Jaký domov vybral na zemi Bůh pro svého Syna – Ježíš přišel na tuto zem, aby splnil největší dílo, jež kdy bylo vykonáno. Přišel jako Boží vyslanec, aby nám ukázal, jak máme žít, abychom v životě dosáhli nejlepších výsledků. Jaké podmínky vytvořil nekonečný Bůh pro svého Syna? Odlehlý domov v galilejských horách, domov, udržovaný poctivou prací. Byl to život jednoduchý – denní zápas s těžkostmi a střádáním. Bylo to obětování se, šetrnost a trpělivá, ochotná služebnost. Ježíš se učil po boku své matky a držel otevřený svitek Písma. Za svítání nebo za šera chodil do zeleného údolí, do posvátné přírody. Tam studoval dílo stvoření a prozřetelnosti a rozmlouval s Bohem. Ano, takové podmínky a příležitosti měl Ježíš ve svém raném mládí. – MH 365-366 AH 132.2

Venkovské domovy v zaslíbené zemi – V zaslíbené zemi se uplatnila i nadále kázeň, započatá na poušti, ovšem v příznivějším prostředí, aby nepodpořil rozvoj správných zvyklostí. Lidé se netísnilo ve městech, ale každá rodina měla kousek svého pozemku, který všem zaručoval požitky zdravého, přirozeného a nezkaženého života. – MH 280 AH 133.1

Vliv prostředí na Janovu povahu – Jan Křtitel, předchůdce Pána Ježíše, byl v raném věku vychován svými rodiči. Větší část svého života strávil na poušti. ... Jan se rozhodl, že zamění radovánky a pohodlí městského života za strohou kázeň pouště. Zde byly příznivější podmínky pro rozvoj skromnosti, jednoduchosti a sebezapření. Zde mohl, nerušen jsa světem, uvažovat o naučení přírody, zjevení a prozřetelnosti. ... Od dětství věděl o svém poslání a přijal toto svaté povo-

lání. Osamělost pouště byla pro něj vítaným únikem ze společnosti, kde vládla převážně nevěra, podezírání a nečistota. Nedůvěřoval si, že odolá sám pokušení a děsil se neustálého styku s hříchem, aby neztratil pojem jeho nesmírné hříšnosti. – 8T 221 AH 133.2

Další odchovanci domova na venkově – Většina nejlepších a nejušlechtlejších lidí všech dob vyrostla na venkově. Čti životopis Abraháma, Jákoba, Josefa, Mojžíše, Davida a Elizea. Zkoumej životy lidí pozdější doby, kteří čestně splnili své poslání a odpovědnosti. AH 134.1

Mnozí byli vychováni v přírodním prostředí. Neznali přepych a zábavy planého mládí. Mnozí museli zápasit s bídou a strádáním. Naučili se záhy pracovat a jejich činnost na čerstvém vzduchu posilovala jejich schopnosti a dodávala jim pružnosti. Museli spoléhat na domácí zásoby. Tak se naučili překonávat těžkosti a překážky a učili se odvaze a vytrvalosti. Zvykli si spoléhat na sebe a ovládat se. Jelikož byli do značné míry chráněni před zlou společností, spokojili se s přirozenými radovánkami a se zdravou společností. Jejich chuť byla prostá a zvyky střídme. Byli ovládáni zásadami a vyrůstali v čisté, silné a věrné lidi. Jakmile byli postaveni do života, měli tělesnou a duševní sílu, skvělého ducha, dovedli plánovat i jednat a odolávali tak věrně zlu, že se stali kladným přínosem pro dobro ve světě. – MH 366 AH 134.2

20. Rodina a velkoměsto

Nebezpečí velkoměstského života – Život ve velkých městech je falešný a vyumělkovaný. Soustavná honba za penězi, koloběh vzrušení a zábav, touha po okázalosti, přepychu a parádě, to vše jsou síly, jež velkou většinu lidstva odvracejí od pravého smyslu života. Otevírají dveře tisícům hříchů. Na mládež mají takřka neodolatelný vliv. Mezi nejlstivější a nebezpečné pokušení, jež dotírají na děti a mládež ve velkoměstech, je záliba v radovánkách. Svátků je mnoho; hry a dostihy lákají tisíce a vzruch rozkoší a zábav je odpoutává od vážných životních povinností. Vydávají za zábavu peníze, jež mohli věnovat na lepší účely. – MH 364 *AH 135.1*

Jaké je zdravotní hledisko – Fyzické podmínky ve velkoměstech často ohrožují zdraví; všude narážíme na spoustu nevýhod jako je: stálý styk s nemocemi, zkažený vzduch, nečistá voda a potravina, přeplněné, temné a nezdravé byty. *AH 135.2*

Bůh si nepřál, aby se lidé tísnili ve velkoměstech, pavlačových bytech a v nájmu. Na počátku umístil naše prarodiče do nejkrásnějšího prostředí pro oči i sluch a přál by totéž i dnes nám. Čím více se přiblížíme původnímu Božímu plánu, tím příznivější podmínky vytvoříme pro zdraví těla, duše i mysli. – MH 365 *AH 135.3*

Semeniště nepravosti – Velkoměsta jsou naplněna pokušením. Měli bychom si práci rozvrhnout tak, abychom dle možnosti uchovali naše mladé lidi od této nákazy. – CL 30 *AH 136.1*

Střežme pečlivě naše děti a mládež. Chraňme je před semeništem nepravosti, které se nalézá ve velkoměstech. – CL 12 *AH 136.2*

Vřava a zmatek – Bůh si nepřeje, aby jeho lid bydlel ve velkoměstech, kde je neustálý ruch a zmatek. Jejich děti toho mají být ušetřeny, protože spěch, ruch a hluk demoralizují celý systém. – CL 30 *AH 136.3*

Pracovní nesnáze – ...pracovní podmínky pro život ve městech se stávají neustále ne-
snadnější. Čekají nás velké potíže a mnozí se budou muset z velkých měst přestěhovat. – MH 364
AH 136.4

Blížící se zkáza – Blíží se doba, kdy budou velká města smetena a všichni by měli být varováni před blížícími se soudy. – Ev 29 *AH 136.5*

Ach, kéž by lid Boží měl představu o blížící se zkáze tisíců velkých měst, která takřka propadla modlářství! – RH Sep. 10, 1903 *AH 136.6*

Světské zájmy a ziskuchtivost – Často se stává, že rodiče nejsou rozumní ve volbě prostředí pro své děti. Při hledání bytu myslí víc na světské zájmy než na mravní a prospěšné společenské prostředí. Tak děti navazují společnost s lidmi, kteří nemají příznivý vliv na rozvoj zbožnosti a růst správného charakteru. ... *AH 136.7*

Rodiče, odsuzujete Kananejské, že obětovali své děti Molochovi. A co děláte vy? Přinášíte svému bohu-mamonu téměř stejnou oběť. A pak, když děti vyrostou bez lásky a nemají pěknou povahu, když nejsou zbožné a jeví známky nevěry, viníte svou věrouku, že nedokázala zachránit vaše děti. Sklízíte to, co sami rozséváte – výsledek svého sobeckého milování světa a zanedbání prostředků milosti. Nastěhovali jste své rodiny do pokušení, a nemysleli jste na truhlu Boží, která má být vaší slávou a ochranou. Pán také neučiní zázrak a nevysvobodí vaše děti od pokušení. – 5T 320 *AH 137.1*

Velkoměsta nejsou pravým dobrodiním – Ani jedna rodina ze sta nezíská přesídlením do města fyzické, duševní či duchovní zlepšení. Víře, naději, lásce a štěstí se daří lépe v odlehlých místech, kde jsou pole, kopce a stromy. Odveďte své děti z ruchu velkoměsta, pryč od rachocení pouliční dráhy a vozů, a budou zdravější. Pak jim snadněji budete moci vštěpovat pravdy Božího slova. – CL 13 *AH 137.2*

Rada o přesídlení z venkova do velkoměsta – Mnoho rodičů se stěhuje z venkova do velkoměsta a myslí si, že tam jim bude lépe. Ale tato změna přinese jejich dětem mnoho velkých pokušení. Hoši nemají co dělat, získávají výchovu na ulici a upadají neustále do horší zkaženosti, až ztratí zájem o vše dobré, čisté a svaté. Kdyby rodiče raději zůstali s dětmi na venkově, kde jsou pří-

znivější vlivy pro jejich fyzickou a duševní sílu. Naučte mládež obdělávat půdu a poznají nevinný a sladký spánek z opravdové únavy. *AH 137.3*

Nedbalostí rodičů se kazí mládež našich velkoměst a poskvřňuje své duše před Bohem. Takový je vliv nečinnosti. Chudobince, věznice a trestnice vydávají smutné svědectví o zanedbaných povinnostech rodičů. – RH Sep. 13, 1881 *AH 138.1*

Raději obětovat veškeré světské zájmy, než ohrozit vzácné duše vlastních dětí. Přijde na ně pokušení, proto je na ně připravte. Ovšem vaší povinností je, abyste zlomili veškeré zvyky, zamezili vlivům a přetrhali pouta, jež vám znemožňují nejpřímnější, dokonalé odevzdání se Bohu (včetně vašich rodin). *AH 138.2*

Nevyhledávejte přeplněná velkoměsta, nýbrž raději se nastěhujte někam stranou, kde by vaše děti byly dle možnosti uchráněny před pokušeními. Tam je vychovávejte ke službě. Prorok Ezechiel líčí příčiny, jež vedly k hříchu Sodomy a k její záhubě: Pýcha, sytost chleba a hojnost veselí... neposilovalo ruce chudých a potřebných.“ Všichni, kteří chtějí uniknout prokletí, jež postihlo toto bezbožné město, musí se varovat podobného chování. – 5T 232-233 *AH 138.3*

Když Lot přišel do Sodomy, byl rozhodnut, nepřijmout její bezbožnost a přikázal v tomto směru i své rodině. Ale posléze ztroskotal. Okolní zkažené vlivy působily na jeho víru a styk jeho dětí s obyvateli Sodomy sloučil jeho zájmy do značné míry s jejich zájmy. Výsledek známe. Mnozí se dopouštěli podobného omylu. – PP 168 *AH 138.4*

Uvažujte o tom, abyste se dle možnosti usadili co nejdále od Sodomy a Gomory. Vyhýbejte se velkým městům. Je-li to možné, založte si domov na klidném venkově, i kdybyste se nikdy neměli finančně tak dobře jako ve městě. Uсад'te se tam, kde je nejlepší prostředí. – Manuscript 57, 1897 *AH 139.1*

Pán mi přikázal, abych varovala náš lid, aby netoužil po velkých městech, aby tam se svými rodinami bydlel. Otcům a matkám mám vyřídit: Snažte se udržet si děti ve svém rodinném prostředí. – CL 12-13 *AH 139.2*

Dnes je čas, opustit velkoměsta – Mé poselství zní: Vyved'te své rodiny z velkoměst. – CL 30 *AH 139.3*

Nastal čas, aby se rodiny dle Božích možností vystěhovaly z velkých měst. Děti mají žít na venkově. Rodiče se mají dle svých možností snažit najít něco vhodného. Může to být něco zcela malého, ale u domku má být kousek země (zahrady). – CL 24 *AH 139.4*

Než přijde trest na obyvatele země, vyzývá Pán všechny, kdož jsou pravými Izraelity, aby se na tuto událost připravili. Rodičům posílá toto varování: Shromáždíte své dítky ve svém domově. Nenechte je mezi těmi, kteří přestupují Boží přikázání a učí zlu a dělají je. Opusťte co nejrychleji velkoměsta. – 6T 195 *AH 139.5*

Bůh svému lidu pomůže – Rodiče si mohou založit domov na venkově s kouskem půdy, kde by si založili zahradu a kde by pěstovali zeleninu a drobné ovoce. Tak mohou nahradit masité pokrmy, které tak kazí krev, proudící v našich žilách. Tam nebudou děti obklopeny špatnými vlivy velkoměstského života. Bůh svému lidu pomůže, aby takové domovy mimo velkoměst našel. – MM 310 *AH 139.6*

21. Výhody venkova

Kousek pozemku a pohodlný život – Jakmile to je jen trochu možné, je povinností rodičů, aby svým dětem uchystali domov na venkově. – CL 12 AH 141.1

Otcově a matky, kteří mají kousek obdělávané půdy, a pohodlný domov, jsou králi a královnamí. – FE 327 AH 141.2

Jste-li nuceni opustit velkoměsta a vystěhovat se ven, nepovažujte to za ztrátu. Tam je připraveno hojné požehnání těm, kteří je uchopí. – CL 14 AH 141.3

Příspěvek do rodinného rozpočtu – Pán dával opětovné pokyny, že náš lid má se svými rodinami opustit velkoměsta a jít na venkov, kde mohou být soběstačnější. Otázka kupování a prodávání bude v budoucnu velmi vážná. Měli bychom se začít řídit opakovanými příkazy: Jděte z velkoměst ven, kde není tolik domů pohromadě a kde vám nepřátelé nebudou tak překážet. – CL 9-10 AH 141.4

Rada obyvateli velkoměsta – Bylo by pro tebe dobré, kdyby ses zbavil svých těžkých starostí a kdyby ses uchýlil na venkov, kde není tak silný vliv ničící morálky mládeže. Na venkově nebudeš rozhodně prost všech trampot a starostí, ale vyhneš se přece jen mnohemu zlu a uzavřeš dveře před záplavou pokušení, jež tak ohrožují mysl tvých dětí. Potřebují zaměstnání a změnu. Jednotvárnost domova je unavuje, jsou neklidní a zvykly si na kamarádství se zkaženými městskými chlapci. Prostě, propadají výchově ulice. ... AH 141.5

Život na venkově by jim nesmírně prospěl. Činnost na čerstvém vzduchu podporuje zdraví těla i ducha. Měli by mít na starosti zahrádku, kde by našli jak pobavení, tak užitečnou práci. Pěstování rostlin a květin zjemňuje vkus a soudnost a seznámení se s Božím užitečným a krásným stvořením mysl zušlechťuje a povznáší a přibližuje Učiniteli a Mistru všeho. – 4T 136 AH 142.1

Obyvatelům venkova je zaslíbeno bohaté požehnání – V zemi jsou ukryta bohatá požehnání pro ty, kteří mají odvahu, vůli i vytrvalost k hledání jejich pokladů. ... Mnozí zemědělci nesklidí přiměřený užitek ze svého pozemku, poněvadž pracují tak jako by to byla práce podřadná. Nechá-pou, že tato práce přináší požehnání jim i jejich rodinám. – FE 326-327 AH 142.2

Práce, osvěžující mysl a zjemňující charakter – Pozorný pracovník pozná, že obdělávání půdy přináší netušené poklady, o jakých se mu nezdálo. Nikdo nemůže mít úspěch na poli či v zahradě, nedbá-li na zákony přírody. Je nutno zkoumat zvláštní potřeby jednotlivých rostlin. Různé druhy vyžadují rozličnou půdu i obdělávání i odlišné pěstování. Podmínkou úspěchu je přizpůsobení se jejich zákonům. Přesazování vyžaduje velké pozornosti, aby ani jeden kořínek nebyl stísněn či nevhodně umístěn. Pak je zde péče o mladé rostliny, přesívání a zalévání, ochrana před mrazem v noci a sluncem ve dne, pletí, choroby a hmyz, uspořádání apod. To vše skýtá nejen důležitá naučení pro rozvoj charakteru, nýbrž již práce sama je určitým vývojem. V této práci je nutno být velmi pečlivý, trpělivý, do podrobnosti přesný a dbát na přírodní zákony. To je velmi důležitá výchova. Neustálý styk s tajemstvím života a s krásami přírody, jakož i něha, kterou je nutno věnovat všem těm krásným součástkám Božího stvoření, osvěžují mysl a zušlechťují a povznášejí charakter. – Ed 111-112 AH 142.3

Bůh bude poučovat a učit – Ten, který učil Adama a Evu v ráji, jak mají obdělávat zahradu, poučí i dnešního člověka. Dá moudrost tomu, kdo ryje, sází a seje. V zemi jsou ukryté poklady. Pán si přeje, aby tisíce a deseti tisíce těch, kdož se tísní ve městě a honí se za živobytím, obdělávali půdu. ... Ti, kteří se přestěhují ven se svojí rodinou, budou mít méně pokušení. Děti, které jsou u bohabojných rodičů, milujících Boha, mají rozhodně lepší možnost poznat Velkého Učitele, který je zdrojem moudrosti. Mají mnohem lepší příležitost připravit se pro nebeské království. – FE 326 AH 143.1

Boží plán s Izraelem – Adam a Eva ztratili neposlušností ráj a následkem hříchu stihlo celou zemi prokletí. Kdyby se však lid Boží řídil jeho pokyny, byla by jeho země úrodná a krásná. Bůh sám jim dal směrnice pro obdělávání půdy a oni s Ním měli spolupracovat na jejím obnovení. Tak se měla celá země stát pod Božím dohledem naučením o duchovních pravdách. Tak jako uposlech-

nutí přírodních Božích zákonů přináší úrodu zemskou, tak poslušnost jeho mravních zákonů naplní srdce lidská obrazem Božích ctností. – COL 289 AH 143.2

Hledej ve všedním životě duchovní naučení – Bůh nás obklopil krásnými výjevy přírody, aby naše mysl byla okouzlena a naplněna zájmem. Přeje si, abychom slučovali krásy přírody s Jeho povahou. Zkoumáme-li věrně knihu přírody, nalezneme v ní užitečný zdroj k uvažování o neko-
nečné lásce a moci Boží. – MYP 365-366 AH 144.1

Kristus spojil své učení nejen se dnem odpočinku, nýbrž i s pracovním týdnem. ... Oráním, se-
tím, obděláváním i sklizní nám připomíná, abychom v tom viděli příklad jeho působení na lidské
srdce. Přeje si, abychom v každé užitečné práci a v každém životním pokolení našli naučení bož-
ské pravdy. Potom nebude poutat naši pozornost všední dřina a nebudeme zapomínat na Boha; bude
nám neustále připomínat našeho Stvořitele a Vykupitele. Myšlenky o Bohu budou pronikat veškeré
naše rodinné starosti a práci, jako zlatá nit. V krásách přírody budeme spatřovat krásu Jeho obličeje.
– COL 26-27 AH 144.2

Příroda i člověk jsou ovládány stejnými zákony – Veliký Učitel sbližoval své posluchače s
přírodou, aby mohli naslouchat Jeho hlasu, který promlouvá v celém stvoření. Jakmile se jejich srd-
ce stala poddajná a mysl byla vnímavá, pomáhal jim vykládat duchovní naučení výjevů, na které se
dívali. ... V Jeho naučeních bylo něco, co zaujalo každého. Všední práce přestala být koloběhem
námahy a byla prozářena a povznesena neustálou připomínkou duchovních a neviditelných věcí. AH
144.3

Tak se máme učit i my. Děti mají v přírodě vidět vyjádření Boží lásky a moudrosti; ptactvo,
květiny a stromy jim mají vždy připomínat Stvořitele. Všechny spatřované věci by jim měly být vý-
kladem věcí neviditelných a všechny životní události by měly být prostředkem božského Učitele. AH
145.1

Naučí-li se takto pozorovat naučení v přírodě a v životě, ukažte jim, že tyto zákony, jež ovláda-
jí přírodu a životní běh, mají ovládat i nás. Vysvětlete jim, že jsou dány pro naše dobro a můžeme
nalézt pravé štěstí a úspěch jedině tehdy, budeme-li jich poslušní. – Ed 102-103 AH 145.2

Dávejte jim praktické rady v zemědělství – Pán Ježíš přinášel podobenství o růstu. Mezi nej-
vzácnější patří Spasitelovo podobenství o semeni. Skýtá naučení pro mladé i staré. ... AH 145.3

Klíčení semene představuje začátek duchovního života. Rozvoj rostliny je obrazem rozvíjející-
ho se charakteru... Poukazují-li rodiče a učitelé na tuto skutečnost, měli by to dělat prakticky. Ať si
děti připraví půdu a semínko zasejí. Při práci jim vychovatel může popsat zahradu srdce, jak do ně-
ho lze set dobré nebo zlé semeno, a že tak, jako zahrada se musí připravit pro zasetí semene, tak se
musí srdce připravit pro sítě pravdy. ... Nikdo neočekává od hrubého kousku půdy, že najednou
přinese užitek. Nejdříve je ji nutno pilně, poctivě a vytrvale obdělávat, pak zaset sítě a starat se o
vzrůst rostliny. Tak je tomu i v duchovním setí. – Ed 104-105, 111 AH 145.4

Zlozvyky jsou jako plevel – Děti mají dle možnosti bydlet na venkově, aby mohly obdělávat
kousek záhonku, který by měli na starost. Učte je, jak se pracuje na zahradě, jak se půda připravuje
pro semeno a jak je důležité vytrhat plevel. Přitom je poučte, že je právě tak nutné vymýtít ze života
nevhodné, škodlivé zvyky. Učte je, aby se jich zbavovaly, tak jako se zbavujeme plevele. Bude to
vyžadovat trochu vašeho času, ale ten se vám velmi vyplatí. – CT 124 AH 146.1

Domácí prostředí má vyjadřovat naše vyznání – Rodiče jsou před Bohem povinni, aby vy-
tvořili rodinné prostředí, odpovídající jejich vyznání víry. Tak mohou dávat dětem vhodná naučení
a děti si zvyknou spojovat pozemský domov s nebeským. Domov musí být dle možností vzorem
domova v nebesích. Tím velmi zeslábnou ke zlému a špatnému. Děti mají být poučeny, že jsou zde
jen jako hosté a že se mají stát obyvateli příbytků, jež Kristus připravuje pro ty, kdož Ho milují a
ostříhají Jeho přikázání; to je největší povinnost rodičů. – CTBH 144 AH 146.2

Rodiče: Usad'te se na venkově – Pokud mi Bůh dá sílu k mluvení, bude vyzývat naše rodiče,
aby opustili velká města a usídlili se na venkově. Tam mohou obdělávat půdu a učit se z knihy pří-
rody naučením čistoty a prostoty. Příroda je tichým Božím učitelem, který nám podává duchovní
pravdy. Mluví k nám o Boží lásce a ohlašuje moudrosti velkého Mistra – Umělce. AH 146.3

Mám ráda krásu květin. Je to památka na ráj, jež poukazuje na požehnanou zemi, do které záhy
vejdeme, budeme-li věrní. Pán vede moji mysl k životodárným vlastnostem květin a stromů. – Let-
ter 47, 1903 AH 147.1

22. Stavba domu a jeho vybavení

Postarejte se o ventilaci, slunce a suché místo – Při stavbě rodinných domků i veřejných budov je nutno dbát na správné větrání a hodně slunce. Modlitebny a školy jsou po této stránce často nevhodně umístěny. Nedostatek větrání zavinuje často ospalost a únavu a máří vliv jednoho kázání a podrývá práci učitele. Děti jsou unavené a nevnímají. *AH 148.1*

Všechny budovy, určené k obýváním, mají dle možnosti stát na vysokém, dobře odvodněném místě. Pozor na to! ... Lidé to často velmi přehlíží. Trvale podryté zdraví, vážné nemoci a mnoho úmrtí je zaviněno vlhkem a zimnicí, obydlí umístěných nízko a ve vlhku. *AH 148.2*

Zvláště je nutno pamatovat na dostatečné větrání a slunce. Ve všech místnostech má být proudění vzduchu a dostatek světla. Ložnice lze umístit tak, aby tam byl ve dne v noci čerstvý, proudící vzduch. Žádná místnost se nehodí na ložnici, nelze-li denně větrat a nejde-li do ní slunce. V mnohých zemích musí být ložnice vybaveny kamny, aby byly za studeného a vlhkého počasí důkladně prohřáty... *AH 148.3*

Pokoje, v nichž se soustavně nebydlí, mají mít rovněž dostatek vzduchu a slunečních paprsků. Rovněž tam mají být nějaká kamna, aby se v případě vlhkosti mohlo vysušit vlhko, které se vždy v takovém nepoužívaném místě hromadí. Kdo musí spát v pokoji, kam nechodí slunce, nebo spí v nedostatečně vysušené a provětrané posteli, činí tak na úkor svého zdraví a může si přivodit i smrt. ... *AH 148.4*

Ti, kteří mají na starosti starší lidi, nemají zapomínat na to, že právě ti potřebují teplou, pohodlnou místnost. Postupem let ubývá síly a odolnosti vůči nezdravým vlivům. Proto potřebují starší lidé více slunce a čerstvého vzduchu. – MH 274-275 *AH 149.1*

Vyhýbejte se dolinám – Chceme-li, aby v našem domově bylo dostatek zdraví a štěstí, musíme jej umístit nad výpary a mlhy údolí, aby do nich měly přístup životodárné nebeské prvky. Odstraňte neprodyšné záclony, otevřete okna a okenice, nedovolte aby sebekrásnější víno stínilo do oken. Nedovolte, aby stromy byly tak blízko domu, aby zabraňovaly přístupu slunce. Sluneční paprsky snad způsobí vyblednutí malby, koberců a rámu na obrazech, ale vykouzlí zdravou barvu na líčkách dětí. – MH 275 *AH 149.2*

Dvůr nebo zahrada kolem domu – Na rodinu působí velmi dobře hezký dvůr s několika stromy a keři nedaleko domu, jež při správné péči zdraví neublíží. Ovšem stromy a keře, umístěné těsně u domu, působí nezdravě, poněvadž brání volnému proudění vzduchu a zabraňují pronikání slunečních paprsků. Následkem toho se v domě shromažďuje vlhko, obzvláště v mokrém období. – CTBH 107 *AH 149.3*

Vliv přírodních krás na domácnost – Bůh miluje vše krásné. Přiděl zemi a nebesa krásou a sleduje s otcovskou radostí, jak se jeho dítky kochají tím, co stvořil. Přeje si, aby chom obklopili své domovy přírodní krásou. *AH 149.4*

Takřka všichni obyvatelé venkova, i ti nejchudší, mohou mít u domku kousek trávníku, několik stinných stromů, kvetoucí keře či vonné květiny. To přispěje mnohem více ke štěstí rodiny než umělé ozdoby. Vnesou do domova jemný zušlechťující vliv, podpoří lásku k přírodě a přitáhne členy rodiny blíže k sobě i k Bohu. – MH 370 *AH 150.1*

Nábytek má být prostý – Naše vyumělkované zvyky nás připravují o mnohá požehnání a potěšení a nedovolí nám žít co nejužitečněji. Pracný a drahý nábytek je nejen mrháním peněz, nýbrž ještě něco tisíckrát horšího. Vnáší do domu spoustu starostí, práce a trampot. ... *AH 150.2*

Vybavte domov prostým a jednoduchým zařízením, jež něco vydrží a dobře se udržuje v čistotě, a co lze levně nahradit. Uplatníte-li svůj vkus, může být i velmi prostý domov přitažlivý a milý, bude-li v něm láska a spokojenost. – MH 367, 370 *AH 150.3*

Štěstí nespočívá v prázdné okázalosti. Čím prostší je řád uspořádané domácnosti, tím více štěstí v ní bude. – ST Aug. 23, 1877 *AH 150.4*

Varujte se nezdravého soutěžení – Mnohým lidem přináší život zklamání a nudu, poněvadž si způsobí sami mnoho zbytečné práce, jen aby vyhověli požadavkům obyčejů. Myslí neustále na to, jak si pořídí to či ono, trápí se tím, a je to jen projev pychy a módy. ... *AH 150.5*

Vydání za něco třeba neškodného, ale rozhodně zbytečného, starost a práce s tím, mohly by mnohem lépe prospět v některém odvětví díla Božího. Lidé touží po životním přepychu a obětují zdraví, sílu a prostředky, jen aby toho dosáhli. U mnohých lidí pozorujeme politováníhodné závodění v tom, kdo vydá nejvíce peněz za šatstvo a za bytové zařízení. Sladké slůvko „domov“ se zvrhne za „něco, co má čtyři stěny a je naplněno nábytkem a ozdobami“. Ovšem jeho obyvatelé jsou neustále zaměstnáni, aby vyhověli požadavkům zvyklostí v různých oborech života. – ST Aug. 23, 1877 *AH 151.1*

Mnozí jsou ve svém rodinném životě nešťastní, poněvadž chtějí ve všem uchovat zdání. Vydávají spoustu peněz a neúnavně pracují, jen aby měli na parádu a aby získali chválu svých známých – lidí, kteří se vlastně o ně a o jejich blaho vůbec nestarají. Zdá se jim, že se neobejdou doma bez toho či onoho, činí velká vydání jen pro ukojení očí, pýchy a ctižádosti a ani v nejmenším nepřispějí k pohodlí rodiny. A přece tyto věci vyčerpávají jejich sílu a trpělivost, jakož i drahocenný čas, který by mohli věnovat službě pro Pána. *AH 151.2*

Vzácná milost Boží je považována za něco druhořadého, a mnozí se honí za svým potěšením a přesto nejsou šťastní. Poznávají, že jejich majetek jim nedává ono uspokojení, jež si slibovali. Tento nekonečný koloběh práce, ustavičná úzkost, aby hosté a návštěvníci měli v bytě co obdivovat, se nikdy nevyplatí. Stává se naopak nesmírně těžkým otrockým jhem. – ST Oct. 2, 1884 *AH 151.3*

Srovnání dvou návštěv – V některých rodinách se příliš mnoho pracuje. Čistota a pořádek jsou podmínkou pohodlí, ale tyto ctnosti nesmí zaběhnout do krajnosti, aby se život stal neustálým lopocením a členové rodiny by neměli nikde klidu. V některých velmi vážených domech je bytové zařízení a ostatní tak stroze puntičkářské, že je to nepříjemné právě tak jako nepořádek. Taková trpná uhlazenost má za následek, že člověk v takovém domově nenalezne klid, který tam hledal. *AH 152.1*

Přijdete-li někde na návštěvu a těšíte se na krátký pohovor s milými přáteli, není to příjemné, musíte-li sledovat jen práci koště či vysavače a hledání zapomenuté pavučiny kdesi v koutě. Ačkoli je to práce potřebná, máte přece jen trapný dojem, že vaše návštěva není pro vaše přátele tak důležitá jako jejich představa o úzkostlivé čistotě. *AH 152.2*

Protikladem takového domova byl domov, který jsme navštívili loni v létě (1876). Prožili jsme tam několik hodin. V té době se nedělo nic zbytečného anebo něco, co šlo udělat kdykoli jindy. Příjemně a užitečně jsme si porozprávěli a načerpali jsme duševních i tělesných sil. Dům byl vzorem pohodlí, ačkoli nebyl přepychově vybaven. Všechny místnosti byly dobře osvětleny a větrány... a to je cennější, než nejvzácnější ozdoby. Nikde nebylo nudné puntičkářství, ale nábytek byl vkusný a ladný. *AH 152.3*

Měli tam většinou pohodlné houpací židle nebo křesla. Nebyla všechna stejná, nýbrž přizpůsobená pohodlí jednotlivých členů rodiny. Byla tam křesla nízká i vysoké ušáky; židle hezky široké i malé židličky, rovněž pohodlné gauče. Vše jako by říkalo: Vyzkoušej si mne, odpočiň si u mne; na stolicích byly knihy a časopisy. Vše bylo vkusné a poutavé. Nikde však nebylo ono přesné uspořádání, které jako by diváky varovalo: Nedotýkej se mne, nehýbej se mnou. *AH 153.1*

Majitelé tohoto milého domova si mohli dovolit vybavit jej přepychově, ale oni si moudře zvolili raději pohodlí. Nic v tomto domově nebylo považováno za příliš dobré, aby se to nemohlo používat. Záclony a okenice nebyly uzavřeny, aby snad nevybledly koberce či nábytek. Všude byl dostatek Božího slunce a vzduchu a v zahradě voněly květiny. Rodina byla taková jako tento dům; byli milí a pohostinští, starali se všemožně o naše pohodlí, ale neobtěžovali nás přemírou pozornosti, abychom se museli bát, že jim způsobíme nesmírné starosti. Cítili jsme, že tam bylo místočko odpočinku. Byl to domov v pravém slova smyslu. – ST Aug. 23, 1877 *AH 153.2*

Pravidla pro dekoraci – Strohá přesnost, o které jsme se zmínili, jako o nepříjemné vlastnosti nejednoho domova, není v souladu s velkým plánem přírody. Bůh nedal, aby polní květiny rostly přesně v záhonech, přísně ohraničené. Rozsypal je po zeleném pažitu jako klenoty, takže okrašlují samy pestrými vzory a barvami. Lesní stromy nejsou rovněž přesně stejné. Oko i mysl si odpočne, může-li se kochat krásami přírody, pohledem na les, kopce a údolí, roviny a řeky, nekonečné tvary a barvy a na krásu stromů, keřů a květin, jež působí dojmem nesmírné nádhery. Tam nalezne klid a uspokojení dítě, mládež i dospělý člověk. *AH 153.3*

Tato pestrost se může do jisté míry uplatnit i v domově; vybavení bytu má být jistě vkusné a ladné, jak co do barvy tak tvaru. Není však nutným požadavkem vkusu, aby každý kousek nábytku v pokoji měl stejný vzor, byl ze stejného materiálu a podobně. Naopak, pro oko je mnohem lepší, panuje-li všude souladná pestrost. *AH 154.1*

Ať je však domov pestrý či elegantní, vybavený drahocenně anebo co nejjednodušeji, nebudou jeho členové šťastni, nebudou-li v souladu s Boží vůlí. V domově má vládnout spokojenost. – ST Aug. 23, 1877 *AH 154.2*

Obyvatelé domu mají denně používat i nejlepší části domu, nejslunnějších a nejhezčích pokojů a nejpohodlnějšího nábytku. Domov bude útulný pro členy rodiny, ale i pro ty přátele, kterým na nás záleží, kterým můžeme prospět a kteří nám přinesou požehnání. – ST Oct. 2, 1884 *AH 154.3*

Dbejte, aby děti měly pohodlí a blaho – Chtějí-li rodiče, aby děti byly doma šťastné a spokojené, nevyžaduje to nákladné zařízení. Je pouze nutné, aby jim věnovali něžnou lásku a milou pozornost. – ST Oct. 2, 1884 *AH 154.4*

Čtyři stěny a drahocenný nábytek, skvostné koberce, elegantní zrcadla a vzácné obrazy netvoří „domov“, chybí-li soucit a láska. Toto posvátné slovo se nevztahuje na honosné příbytky, v nichž neznají radosti rodinného života. ... *AH 155.1*

Ve skutečnosti se v takových domovech nejméně myslí na pohodlí a blaho dítek. Matka je zanedbává, poněvadž musí věnovat spoustu času strojení a požadavkům společnosti. Jejich mysl není vychovávána; získávají špatné zvyky a stávají se neklidné a neuspokojené. Doma nacházejí místo radosti jen nepohodlné zákazy, proto se co nejdříve odpoutají od rodinného kruhu. Vrhají se nedočkavě do velkého světa a nejsou brzděny rodinným vlivem a něžnými radami rodičů. – ST Oct. 2, 1884 *AH 155.2*

Neříkejte jim, jak slýchám mluvit některé matky: „Zde, v přijímacím pokoji není pro vás místo. A nesedejte si na gauč, povlečený ozdobným přehozem. Nechceme, abyste na něm seděly.“ A jakmile jdou do jiného pokoje, ozve se: „Tady nám nedělejte hluk.“ Jdou do kuchyně, ale překážejí při vaření: „Neobtěžujte mne tady a jděte si rámusit ven. Rušíte mne a zlobíte.“ Kam si tedy jdou pro výchovu? Na ulici. – Manuscript 43a, 1894 *AH 155.3*

Laskavost a vlídnost vzácnější než přepych – V našich rodinách je mnoho starostí a málo přirozené skromnosti, pokoje a štěstí. Měly by se starat méně o to, co řekne svět a měly by věnovat více pozornosti rodinnému kruhu. Mělo by být méně okázalosti a přetvářky světské zdvořilosti, zato více něžnosti a lásky, přívětivosti a křesťanské dvornosti. Mnozí se musí naučit, jak by vytvořili přitažlivý, radostný domov. Vděčné srdce a milé pohledy jsou vzácnější než majetek a přepych, a spokojenost s prostými věcmi vytvoří šťastný domov, je-li v něm láska. *AH 155.4*

Ježíš, náš vykupitel, krácel tímto světem důstojně jako král; přesto měl tiché a pokorné srdce. Byl všude světlem a požehnáním, poněvadž tam vnášel přívětivost, naději a odvahu. Ach kéž bychom byli spokojenější, kéž méně toužíme po nepřístupných věcech při krášlení domova. Nezanedbávejme tichého a krotkého ducha, kterého si Bůh cení nad klenoty. Prostota, tichost a pravá láska vytvoří i z nejprostšího domova ráj. Lépe je snášet radostně nepohodlí než se vzdát pokoje a spokojenosti. – 4T 621-622 *AH 156.1*

Část VII. – Dědictví Hospodinovo

23. Dítka jsou požehnáním

Bůh počítal s rodinou – Ten, který dal Adamovi Evu jako pomocníci... nařídil, aby mužové a ženy tvořili posvátný manželský svazek, aby zakládali rodiny, členové těchto rodin, korunovaní ctí, mají být považováni za členy nebeské rodiny. – MH 356 *AH 159.1*

Děti jsou dědictvím od Hospodina, a my jsme Mu odpovědni za to, jak zacházíme s jeho majetkem. ... Rodiče mají v lásce s vírou a modlitbou pracovat pro svou domácnost, dokud nebudou moci Pánu říci: „Aj, já a dítka, které jsi mi, ó Hospodine dal.“ – COL 195-196 *AH 159.2*

Domov bez dětí je pustý. Srdce bezdětných manželů se snadno stane sobecké, budou brát ohled jen na svoje pohodlí a na své touhy a přání. Touží po sympatiích, sami však jich mnoho neudílejí. – 2T 647 *AH 159.3*

Rada bezdětným manželům – Sobectví, projevující se různým způsobem, podle okolností a zvláštního založení jednotlivců, musí zemřít. Kdybyste měli děti a museli byste se o ně starat, poučovat je a být jim příkladem, a museli byste se ohlédnout kolem sebe, bylo by to pro vás výhodou. ... Tvoří-li dva jednotku, jak tomu je ve vašem rodinném životě, a nemají děti, které nás učí trpělivosti, snášenlivosti, shovívavosti a opravdové lásky, je nutno být neustále na stráži před sobectvím. Snadno byste se stali egocentričtí a vyžadovali byste pozornost, péči a zájem v domnění, že nejste nikomu ničím povinni. – 2T 230-231 *AH 159.4*

Mnozí onemocní tělesně, duševně i mravně, poněvadž se věnují výhradně sami sobě. Mohli by být zachráněni před ustrnutím zdravou životností mladších a měnících se myslí a neúnavnou energií dětí. – 2T 647 *AH 160.1*

Péče o dítě rozvíjí ušlechtilé povahové rysy – Zajímám se o všechny něžné děti, poněvadž jsem již v útlém mládí mnoho zkusila. Starala jsem se o mnoho dětí a vždy jsem cítila, že styk s dětskou prostotou mi byl velkým požehnáním. ... *AH 160.2*

Každá domácnost by velmi získala sympatiemi, shovívavostí a láskou, jež jsou nutné k výchově dětí. Zjemňovaly by a odstraňovaly povahové rysy těch, kteří by měli být laskavější a klidnější. Přítomnost dítěte domov zušlechťuje a zpříjemňuje. Dítě, vychované v bázni Boží je požehnáním. – Letter 329, 1904 *AH 160.3*

Péče o malé děti a něžnost odstraňuje z naší povahy hrubost, zjemňuje nás a činí nás soucitnějšími a pomáhá rozvíjet vyšší povahové rysy. – 2T 647 *AH 160.4*

Vliv dítěte na Enocha – Po narození prvního syna dosáhl Enoch vyšší zkušenost; získal užší společenství s Bohem. Uvědomil si lépe svoje závazky a povinnosti jakožto syn Boží. A jakmile viděl lásku svého dítěte k Otcí, jeho prostou důvěru v otcovskou ochranu a sám cítil nevýslovnou něhu k tomuto prvorozenému, pochopil vzácné naučení o Boží předivné lásce k lidem. Pochopil lépe jeho dar světu v Ježíši a důvěru, s jakou mohou dítka Boží spočinout ve svém nebeském Otcí. – PP 84 *AH 160.5*

Vzácný poklad – Bůh svěřil rodičům v dětech vzácný poklad, který bude jednoho dne z jejich rukou vyžadovat. Měli bychom jejich výchově věnovat více času, více péče a více modliteb. Potřebují více správného způsobu poučení. ... *AH 161.1*

Pamatujte, že vaši synové a dcery jsou mladšími členy Boží rodiny. Svěřil je vaší péči, abyste je vychovali a vzdělali pro nebesa. Musíte Mu vydat počet z toho, jak jste splnili tento posvátný úkol. – RH June 13, 1882 *AH 161.2*

24. Kolik máš členů rodiny?

Velké zlo pro matky, děti a společnost – Někteří rodiče neuvažují, stačí-li se starat o potřeby velké rodiny a plní své domovy těmito bezmocnými stvořeníčky, jež jsou zcela závislá na rodičovské péči a výchově. ... To je velmi velká křivda, páchaná nejen na matce, nýbrž i na jejich dětech a společnosti. ... *AH 162.1*

Rodiče by měli uvažovat o budoucím dobru svých dětí. Neměli by být nuceni věnovat každickou chvíli namáhavé práci, aby svou rodinu uživil. – RH June 24, 1890 *AH 162.2*

Než zvětší svoji rodinu, měli by uvažovat, bude-li Bůh oslaven či zneuctěn tím, když přivedou na svět děti. Měli by od začátku a po celý manželský život usilovat o to, aby jejich spojení oslavilo Boha. – 2T 380 *AH 162.3*

Důležité je matčino zdraví – Jelikož odpovědnost rodičů je velmi velká, měli by pečlivě uvažovat o tom, je-li to nejvhodnější, budou-li mít děti. Má matka dost síly, aby se starala o své děti? A může mu otec poskytnout tolik, aby dítě bylo správně usměrněno a vychováno? Jak málo se uvažuje o osudu dítěte! Lidé myslí jen na ukojení své vášně, a žena a matka je přetížena. To ji podryvá zdraví a ochromuje její duchovní sílu. Musí se se zlomeným zdravím a malomyslně starat o houf dětí, na něž nestačí její síly. Nedostává se jim dostatečného poučení a ony vyrůstají tak, že nejsou k Boží slávě a svoji zlou povahu přenášejí zase na další. Tak vyrůstá armáda, které si používá satan dle své libosti. – RH Oct. 25, 1892 *AH 162.4*

Myslete ještě na další činitele – Bůh si přeje, aby se rodiče chovali jako rozumní lidé a aby žili tak, aby každému dítěti mohli poskytnout vhodnou výchovu, aby matka měla dostatek síly a času na výchovu svých maličkových pro společnost andělů. Potřebuje odvalu, aby mohla statečně vykonat svůj úkol v Boží lásce a bázni, aby se její děti staly rodině a společnosti ku požehnání. *AH 163.1*

Manžel a otec by měl na to vše pamatovat, aby jeho žena a matka jeho dětí nebyla přetížena a nepropadla skleslosti. Měl by dbát na to, aby se nedostala do situace, kdy by zřejmě nestačila svědomitě na své četné děti a museli by vyrůstat bez vhodné výchovy. – RH June 24, 1890 *AH 163.2*

Rodiče by neměli rozmnožovat svou rodinu rychleji, než jak dobře stačí na jejich péči a výchovu. Musí-li matka každým rokem chovat dítě, je to velká nespravedlnost vůči ní. Zmenšuje to často i maří společenskou radost a zvyšuje to domácí bídu. Olupuje to děti o péči, výchovu a štěstí, jež jim rodiče mají prokazovat. – SA 110-111 *AH 163.3*

Rada rodičům početné rodiny – Musíte si vyřešit otázku: „Zakládám rodinu, abych posilnil vliv a řady mocností temnosti, nebo vychovávám děti pro Krista?“ *AH 163.4*

Neovládáš-li své děti a nepřizpůsobuješ jejich charakter Božím požadavkům, bude pro vás, jako pro rodiče lepší, čím méně jich budete mít, aby netrpěly vaší nedostatečnou výchovou. Bude to lepší i pro společnost. Nemůže-li se o děti starat od nejútlejšího věku moudrá a rozumná matka, svědomitá a inteligentní, jež v bázni Boží spravuje svou domácnost a vytváří jejich charakter, aby splnili požadavky spravedlnosti, je rozmnožování rodiny hříchem. Bůh vám dal rozum a chce, abyste ho uplatňovali. – 5T 323-324 *AH 164.1*

Otcové a matky, víte-li, že neumíte pořádně vychovávat své děti pro Mistra, proč se tomu neúčíte? Proč neustále přivádíte na svět děti, aby rozmnožovaly řady satana? Je tím Bůh oslaven? Vidíš-li, že velká rodina bude pro vás nesmírným zatížením, že matka se musí stále starat o malé kojence a že nemá mezi jednotlivými porody čas na práci, kterou si každá matka musí vykonat, proč se nad výsledkem nezamyslíš? Každé dítě odebírá matce sílu, a neuplatňují-li otcové a matky v tomto směru svůj rozum, jakou příležitost mají rodiče anebo děti v tomto ke vhodné kázni? Pán vyzývá rodiče, aby v této věci uvažovali ve světle příštích věčných hodnot. – Letter 107, 1898 *AH 164.2*

Hospodářská stránka – (Rodiče) mají klidně uvažovat, jak se mohou o své děti postarat; nemají právo přivádět na svět děti, jež by byly ostatním břemenem. Mají pořádné zaměstnání, aby mohli vydržovat rodinu a nemuseli být přítěží? Není-li tomu tak, dopouštějí se zločinu, když přivádějí na svět děti, jež budou trpět nedostatečnou péčí, stravou a chatrným oděvem. – 2T 380 *AH 164.3*

Obvykle mají spoustu dětí ti, kteří jsou v práci velmi nešikovní a nedovedou se v životě uplatnit a lidé, kteří jsou schopní, mívají jen tolik dětí, o něž se mohou postarat. Ti, kteří se nedovedou postarat o sebe, neměli by mít děti. – SA 103 *AH 165.1*

Jak tím často vznikají církvi potíže – Mnozí stěžují živoří jako svobodní, přesto se ožení a založí rodinu, ačkoli vědí, že na to nestačí. A navíc nemají v rodině žádný pořádek. Celý rodinný život se vyznačuje jejich nedbalostí a lajdáctvím. Neovládají se a jsou vášniví, netrpěliví a mrzutí. Když přijmou pravdu, mají dojem, že by je majetnější bratři měli podporovat. Nestane-li se tak, reptají na církev a obviňují ji, že nežije podle své víry. Kdo tedy má trpět? Má být Boží dílo vyznáváno a pokladna vyčerpávána, aby mohly být podporovány tyto početné rodiny? Nikoli. Rodiče musí trpět. Obvykle nebudou po přijetí sobotní pravdy trpět víc než před tím. – 1T 273 *AH 165.2*

Jak se omezuje misijní služba – Vysíláme-li misionáře do různých zemí, vyšleme lidi hospodárné, kteří nemají početnou rodinu a kteří si uvědomují krátkost času a potřebu velikého díla. Majíce toto na zřeteli, nebudou svůj domov plnit dětmi, ale budou dle možnosti prosti všeho, co by jejich mysl odvracelo od nesmírného díla. Posvěcená žena může po boku svého muže vykonat právě tolik jako on, má-li možnosti. Bůh dal ženám požehnání hřivny, aby dokázaly přivádět k Němu mnoho synů a dcer; avšak mnozí, kteří byli úspěšnými pracovníky, musí se držet domova a pečovat o své maličké. *AH 165.3*

Potřebujeme misionáře v pravém slova smyslu, kteří odloží sobecké úvahy a budou dávat přednost dílu Božímu; kteří budou mít na zřeteli Jeho slávu a půjdou přesně tam, kam je povolá a budou horlivě šířit známost pravdy. Misijní pole potřebuje muže, jejichž manželky milují Boha a bojí se Ho a mohou jim v práci pomáhat. Mnozí půjdou do díla, ačkoli mají velkou rodinu, ale nevěnují se mu cele. Jejich mysl je rozpolcená. Žena a děti je přitahují více než práce a často ani nejdou do polí, kde by mohli pracovat, kdyby neměli pocit, že musí být poblíž domova. – RH Dec. 8, 1885 *AH 166.1*

25. Péče o potřebné děti

Sirotci – Nejednen otec zemře v Pánu a spolehne se na věčné Boží zaslíbení, že Pán se o jeho milé postará. A jak se Pán postará o tyto zarmoucené? Neučiní div a nesešle z nebe mannu, ani nepošle krkavce s potravou. Učiní však div na lidských srdcích, vypudí z nich sobectví a otevře zdroje štědrosti a ochoty. Zkouší lásku svých vyznavačů a svěruje tyto postižené a zarmoucené jejich něžné péči. *AH 167.1*

Milující Boha mají otevřít své srdce i své domovy a přijmout tyto děti. ... *AH 167.2*

Všichni, kteří chtějí pracovat pro Mistra, mají široké pole působnosti. Mohou se starat o tyto děti a mládež, které byly připraveny o bdělé vedení svých rodičů a o podmaňující vliv křesťanského domova. Mnozí z nich zdědili špatné povahové rysy; zůstanou-li tyto nepozorovány, porostou a zaženou je do společnosti plné neřesti a zločinů. Tyto postižené děti musí přijít do příznivějších poměrů, kde by se jejich povaha rozvíjela správně, aby se mohly stát dětmi Božími. – 6T 281-282 *AH 167.3*

Odpovědnost církve – Osirelé děti mají přijít do náruče církve, a Kristus praví svým následovníkům: Ujměte se těchto opuštěných dětí, přivádějte je ke mně a dostane se vám odplaty. Vidím v tomto směru mnoho sobectví. Když někteří nemají důkaz, že adoptováním těchto bezdomovců sami nic nezískají, odvracejí se a praví: Ne. Jako by jim nezáleželo na tom, budou-li tyto děti spaseny či ne. Myslí si, že to není jejich starost. Říkají jako Kain: „*Zdaž jsem strážným bratra svého?*“ Nejsou ochotni snést trochu nepohodlí nebo přinést pro sirotky nějakou oběť. Lhostejně se vrhají do náruče světa, který je někdy ochotnější než domnělí křesťané. V den Boží se budou muset odpovídat za ty, jež jim nebesa nabízela, aby je přivedli ke spasení. Ale oni chtěli být zbaveni odpovědnosti a nechťeli mít podíl na dobrém díle, pokud z toho sami nemohli mít prospěch. Bylo mi ukázáno, že ti, kteří odmítají příležitost ke konání dobra, uslyší od Ježíše: „*Co jste neučinili jednomu z nejmenších těchto, ani mě jste neučinili.*“ Prosím, čtete také Izaiáš 58,5-11. – 2T 33 *AH 167.4*

Výzva k bezdětným manželům – Mnozí, kteří nemají vlastní děti, by se měli vycvičit k tomu, aby dovedli milovat cizí děti a pečovat o ně. Snad nebudou povoláni do práce v cizích zemích, ale mohou být vyzváni k práci ve svém působišti. Místo, aby se věnovali různým zvířátkům, jež hýčkají, ač je to nemá tvář, měli by uplatňovat své vlohy u lidských bytostí, jež mohou získat nebesa a vyhnout se peklu. Ať věnují pozornost malým dětem, jejichž charakter mohou utvářet podle božského vzoru. Věnujte svoji lásku malým sirotkům, kteří žijí kolem nás. Neuzavírejte svá srdce pro členy lidské rodiny. Snažte se mnohé sirotky vychovat v bázni a kázni Boží. Pro každého, kdo chce pracovat, je spousta práce. Bude-li církev vynikat v tomto křesťanském snažení, její řady se roznoží a bude obohacena na duchu. Povinností všech je, aby zachraňovali i tyto sirotky bez domova. – Manuscript 38, 1895 *AH 168.1*

Budou-li ti, kteří nemají děti a jimž Pán svěřil prostředky, ochotného srdce a ujmou se dětí, jež potřebují lásku, péči a něžnost i pomoc, budou mnohem šťastnější než dosud. Pokud je mládež, postřádající otcovskou péčí nebo mateřskou něžnou lásku, vystavena zhoubným vlivům těchto posledních dnů, je něčí povinností, aby jim nahradil otce a matku. Učte se poskytovat jim lásku, něžnost a soucit. Všichni, kteří vyznávají, že mají Otce v nebesích, který se o ně stará a který je posláze chce vzít do domovů, jež jim připravuje, měli by cítit vážnou odpovědnost: Mají být přáteli opuštěným a sirotkům, mají podporovat vdovy a sloužit všelijak lidstvu ku požehnání a praktickému užitku. – 2T 329 *AH 169.1*

Mají ženy kazatelů adoptovat děti? – Vznikla též otázka, má-li kazatelova žena adoptovat malé děti. Odpovídám: Netouží-li nebo snad neumí konat misijní práci mimo svůj domov, a cítí, že se má ujmout sirotků a starat se o ně, může vykonat dobrou práci. Měla by si však v první řadě vybrat mezi sirotky světitelů soboty. Bůh požehná mužům a ženám, kteří se ochotně rozdělí o svůj domov s opuštěnými. Může-li však kazatelova žena sama pomáhat v díle výchovy jiných, má zasvětit své síly Bohu, jako křesťanská pracovnice. Má být svému muži opravdovou pomocnicí, má mu v práci pomáhat, zdokonalovat jeho intelekt a pomáhat mu v šíření poselství. Pokorným, posvěceným ženám, obdařeným Kristovými ctnostmi je umožněno, aby navštěvovaly potřebné a přinášely světlo

zmalomyslněným. Mohou povznášet skleslé tím, že se budou s nimi modlit a poukazovat jim na Krista. Takové ženy nemají věnovat svůj čas jednomu bezmocnému stvořeníčku, jež vyžaduje neustálou péči a pozornost. Nemají si tak dobrovolně svazovat ruce. – 6T 285 *AH 169.2*

Otevřete domovy sirotkům a opuštěným – Co na vás je, připravte opuštěným domov. Všichni by měli v tomto směru ochotně spolupracovat. Pán pravil Petrovi: „Pas jehňátka moje.“ Tento příkaz platí nám. Otevřeme-li své domovy sirotkům, pomáháme jej plnit. Nedovolme, aby se Ježíš ve vás zklamal. *AH 170.1*

Vezměte tyto děti a předložte je Bohu jako libou oběť. Vyproste si pro ně Jeho požehnání a pak pracujte a tvořte podle Jeho příkazu. Splní náš lid tento svěřený úkol? – 6T 284 *AH 170.2*

Zkouška lidu Božího – Před lety mi bylo ukázáno, že lid Boží bude zkoušen v tomto směru, poskytne-li opuštěným domov; že mnozí budou nuceni po přijetí pravdy opustit domov. Pronásledování a protivenství oloupí věřící o jejich domov, a je povinností těch, kteří domov mají, aby se s nimi o něj rozdělili. Nedávno mi bylo ukázáno, že Bůh svůj lid v tomto směru obzvláště vyzkouší. Kristus se kvůli nám stal chudý, abychom my jeho chudobou zbohatli. Přinesl oběť, aby mohl připravit domov poutníkům a cizincům, toužícím na světě po lepším nebeské vlasti. – 2T 27-28 *AH 170.3*

26. Rodičovský odkaz dětem

Zákon dědičnosti – Tělesný a duševní stav rodičů pokračuje v jejich potomcích. Na to mnozí velmi zapomínají. Jsou-li zvyky rodičů v rozporu se zdravotními zákony, neubližují jen sobě, nýbrž i příštím generacím. ... AH 172.1

Všichni, kteří dbají na tělesnou, duševní a mravní výchovu, stávají se Kristovými spolupracovníky. Na rodičích záleží velmi mnoho. Na nich je, přivedou-li na svět děti, jež budou ku pozhledu či ku zlořečení. – Manuscript 3, 1897 AH 172.2

Čím vyšší cíl rodiče mají, čím vyšší duchovní a duševní dary a čím lépe jsou jejich tělesné síly rozvinuty, tím vyšší životní odkaz dají svým dětem. Usilují-li o dosažení toho nejlepšího, šíří svůj vliv na celou společnost a povznášejí příští pokolení. – MH 371 AH 172.3

Mnozí rodiče jsou smutně nevědomí – Ti, kteří opravují Boží vlastnictví – duše a těla dětí – stvořená podle Jeho obrazu, mají postavit hráz proti stávající smyslnosti, jež ničí tělesné a mravní zdraví tisíců. Kdyby lidé poznali pravou příčinu dnešních mnohých zločinů, viděli by, že jí je nevědomost otců a matek, kteří jsou v tomto ohledu lhostejní. A této smutné nevědomosti obětují zdraví i život. Rodiče, nedáte-li svým dětem výchovu, nepoučíte-li je a nebudete jim příkladem, jak jste před Bohem povinni, musíte se Mu odpovídat z následků. Ty se však neomezí pouze na vaše děti. Budou mít vliv na celé generace. Tak, jako jeden bodlák na poli přinese svoji bohatou žeň, způsobí hříchy vaší nedbalosti záhubu všech, kteří s ním přijdou jakkoli do styku. – Manuscript 58, 1899 AH 172.4

Zlo nestřídmosti se opakuje – Hýření a pití vína kazí krev, vzbuzuje vášně a přináší různé nemoci. Ale tím ještě zlo nekončí. Rodiče přenechávají svým dětem chorobný odkaz. Obvykle každý nestřídmý člověk, mající na starost výchovu dětí, předává těmto své sklony a zlé náklonnosti; předává jim nemoci a vlastní zkaženou a zanícenou krev. Neřest, nemoc a slabomyslnost dětí se jako žalostný odkaz předává z otce na syna a z jednoho pokolení na druhé. To přináší světu bídu a utrpení a je to opakování pádu člověka. ... AH 173.1

A přece se dnešní mužové a ženy bezmyšlenkovitě oddávají nestřídmosti v jídle a pití lihovin. Tím přenechávají příští generaci nemoci zeslabeného intelektu a porušených mravů. – 4T 30-31 AH 173.2

Rodiče musí být dvojnásob rozumní a trpělivi – Otcové a matky mohou studovat svůj charakter na svých dětech. Vidí-li své nedokonalosti u nich, může jim to být poučujícím naučením. Snaží-li se rodiče potlačit u svých dětí dědičné sklony ke zlému a napravit je, musí být dvojnásob trpělivi, vytrvalí a laskaví. – RH Aug. 30, 1881 AH 173.3

Zjevuje-li dítě zlé rysy, které zdědilo od svých rodičů, mají spustit hromobití nad tímto projevem vlastních kazů? Kdepak! Rodiče musí být velmi na pozoru, musí se varovat jakékoli hrubosti a drsnosti, aby se tyto chyby znovu neobjevily u jejich dětí. – ST Sep. 25, 1901 AH 174.1

Při zacházení se zbloudilými dokazujte Kristovu tichost a něžnost. Mějte vždy na mysli, že svoji špatnost zdědili od otce nebo matky. Buďte trpělivi s dětmi, jež zdědily vaše povahové rysy. – Manuscript 142, 1898 AH 174.2

Rodiče musí prostě důvěřovat Kristově moci, že přetvoří sklony ke zlému, jež byly přeneseny na děti. – Manuscript 79, 1901 AH 174.3

Otcové a matky, buďte trpělivi. Vaše nedbalost v minulosti vám může často práci ztížit. Ale budete-li důvěřovat Pánu, dá vám sílu. Zacházejte se svými dětmi moudře a něžně. – Manuscript 80, 1901 AH 174.4

Část VIII. – Úspěšná rodina

27. Posvátný kruh

Posvátnost rodinného kruhu – Posvátný kruh rodiny musí být zachován. Nikdo cizí do něj nemá právo vstoupit. Muž a žena si mají být vším. Žena by neměla mít před svým mužem tajnosti, o kterých mluví s jinými a ani muž nemá mít před ní tajnosti. Srdce ženy má být manželským hrobem pro chyby jejího manžela a srdce manžela má být hrobem pro manželčiny slabosti. Ani jeden ani druhý by neměl dělat vtípky na úkor citů druhého. Muž ani žena si nemají ani žertem na sebe stěžovat před jinými, poněvadž časté pošetilé a zdánlivě nevinné žertování končí vzájemným zkoušením a někdy i odcizením. Viděla jsem, že každá rodina má být obklopena posvátným kruhem. – Manuscript 1, 1855 *AH 177.1*

Rodinný kruh má být považován za světlé místo, symbol nebes, zrcadlo, v němž se spatřujeme. Můžeme mít přátele a známé, ale nesmíme dovolit, aby se nám vměšovali do rodinného života. V tomto směru platí přísný pojem vlastnictví, který dodává pocit pohodlí, klidu a důvěry. – Letter 17, 1895 *AH 177.2*

Jazyk, uši a oči musí být posvěceny – Všichni členové rodinného kruhu se mají modlit, aby posvětil jejich jazyk, uši a oči a vůbec celé tělo. Přijdou-li do styku se zlem, nemusí být zlým přemoženi. Kristus nám umožnil, abychom měli čistou povahu. ... *AH 177.3*

Jak mnozí zneuctí Krista a překrutí Jeho charakter v rodinném kruhu! Mnozí nedokazují trpělivost, shovívavost, odpuštění a pravou lásku! Mnozí mají své chutě a nálady a klidně své zvrácené sklony projevují, místo aby zjevovali Kristovu vůli, jeho skutky a povahu. Ježíšův život je plný dobroty a lásky. Rosteme a získáváme Jeho povahu? – Manuscript 18, 1891 *AH 178.1*

Jednota, láska a pokoj – Otcové a matky by měly Bohu upřímně slíbit, jelikož vyznávají, že Ho milují a poslouchají, že z Jeho milosti nebudou mezi sebou trpět nesoulad, ale že budou svým životem a povahou zjevovat ducha, kterého by chtěli vidět u svých dětí. – Manuscript 38, 1895 *AH 178.2*

Rodiče si musí dát pozor, aby se do domova nevpíchl rozkol. Tímto způsobem se satan snaží ovlivnit lidskou povahu. Budou-li rodiče usilovat o získání zásad, jimiž se vyznačoval život Ježíše Krista, budou tím podporovat úsilí o jednotu v domově, nejednota zmizí a nastane tam jednota a láska. Rodiče a děti budou přijímat dary Ducha Svatého. – Manuscript 53, 1912 *AH 178.3*

Muž a žena by si měli uvědomit, že mají dost starostí, aby si nemuseli ještě ztrpčovat život rozpory. Ti, kteří trpí malé rozpory, zvou si domů satana. Děti okamžitě postřehnou neshodu třeba v maličkosti. Zlí činitelé vykonají své, aby rodiče a děti byli neposlušní Bohu. – Letter 133, 1904 *AH 178.4*

V manželském životě přijdou zkoušky, ale manželé mají své duše zachovat v lásce Boží. Otec má vidět v matce svých dětí bytost, která si zaslouží něžnost, lásku a sympatie. – Letter 198, 1901 *AH 178.5*

Tajemství rodinné jednoty – Příčinou rozdělení a neshody v rodinách a v církvi je oddělení od Krista. Přiblížení ke Kristu znamená vzájemné sblížení. Tajemstvím pravé jednoty v církvi a v rodině není diplomacie, nadlidské úsilí o překonávání nesnází – ačkoli bude i toto nutno uplatňovat – nýbrž jednota s Kristem. *AH 179.1*

Představte si velký kruh, z jehož obvodu se sbíhá spousta linek ke středu. Čím blíže jsou prostředku, tím jsou blíže k sobě. *AH 179.1*

Tak je tomu v křesťanském životě. Čím blíže budeme Kristu, tím bližší si budeme navzájem. Bůh je oslaven, když jeho lid je sjednocen ve spolupráci. – Letter 49, 1904 *AH 179.1*

Pomáhejte si navzájem – Rodina je posvátnou, společenskou jednotkou, v níž má každý člen své místo, svůj úkol pro dobro všech. Domácnost má běžet klidně, jako různé součásti seřazeného stroje. – Manuscript 129, 1903 *AH 179.2*

Všichni členové rodiny si mají uvědomit, že mají osobní odpovědnost za to, aby přispěli k pohodlí, pořádku a pravidelnosti rodiny. Nemají pracovat proti sobě. Měli by se svorně povzbuzovat, měli by být něžní, snášenliví a trpěliví. Všichni mají mluvit klidně, ne příliš hlasitě a beze zmatku. A všichni mají co nejvíce přispívat k ulehčení starostí matky. ... *AH 179.5*

Každý člen rodiny má vědět, co se od něho čeká, aby spolupracoval s ostatními. Všichni, i děti od šesti let výše, mají chápat, jakým způsobem mají pomáhat nést životní starosti. – 2T 699-700 AH 180.1

Vhodné rozhodnutí – Musím růst v milosti doma i všude jinde, aby mé počínání mělo morální vliv. Doma musím bdít nad svou náladou, nad svým jednáním, nad svými slovy. Musím se věnovat kultuře ducha, musím se cvičit a vychovávat ve správných zásadách. Musím být příkladem druhým. Musíme ve dne v noci rozjímat o Božím slovu a uplatňovat je v praktickém životě. Bezpečně mohu používat jedině meč Ducha, jímž je slovo Boží. – Manuscript 13, 1891 AH 180.2

28. První škola dítěte

Původní Boží plán ve výchově – Svatý způsob výchovy, vytvořený v ráji Eden, se soustřeďoval v rodině. Adam byl „syn Boží“, a dívky Nejvyššího přijímaly naučení přímo od Otce. Měli rodinnou školu v pravém slova smyslu. *AH 181.1*

Když se po pádu člověka Boží plán výchovy přizpůsobil jeho poměrům, stal se Kristus zástupcem Otce a tím i pojítkem mezi Bohem a člověkem; On je velkým učitelem lidstva. A nařídil, aby mužové a ženy byli jeho nástupci. Rodina byla školou a rodiče učiteli. *AH 181.2*

Za dnů patriarchů převládala rodinná výchova. V těchto školách se postaral Bůh o nejpříznivější podmínky pro rozvoj charakteru. Lidé, kteří se jím dali vést, žili podle plánu, který na počátku ustanovil. Ti, kteří odešli od Boha, vystavěli si města, shlukovali se v nich a libovali si v jejich nádheře, přepychu a neřestech, jež i dnes z nich činí pýchu, současně i kletbu světa. Avšak lidé, kteří dbali na Boží zásady, bydleli v polích a mezi kopci. Obdělávali půdu a pásli stáda. Při tomto volném nezávislém životě měli dobré možnosti k práci, ke studiu a k rozjímání, učili se o Bohu a vyprávěli svým dítkám o jeho skutcích a cestách. Tento způsob výchovy se měl dle Božího plánu uplatnit v Izraeli. – Ed 33-34 *AH 181.3*

V běžném životě byla rodina školou i církví. Rodiče byli učiteli ve všedních i náboženských otázkách. – Ed 41 *AH 182.1*

Rodinný kruh školou – Bůh ve své moudrosti usoudil, aby se rodina stala největším výchovným činitelem. V domově má začít výchova dítěte. To je jeho první škola. Zde se má od svých vychovatelů naučit tomu, co ho bude provázet po celý život – úcta, poslušnost, zbožnost, sebeovládání. Výchovné vlivy domova jsou rozhodující silou k dobrému, nebo ke zlému. Jsou často tiché a postupné, jsou-li však uplatňovány správně, stávají se dalekosáhlou silou pravdy a spravedlnosti. Není-li ale dítě správně poučeno, satan si je vychovává pomocí svých nástrojů. Jak je proto domácí škola důležitá! – CT 107 *AH 182.2*

Považujte rodinu za výchovnou školu, v níž připravujete své děti pro jejich domácí, společenské i sborové povinnosti. – ST Sep. 10, 1894 *AH 182.3*

Nejdůležitější je rodinná výchova – Všichni s politováním přiznávají, že rodinná výchova a usměrňování mládeže jsou dnes nesmírně zanedbávány. – RH Aug. 30, 1881 *AH 182.4*

Nejdůležitější pole působnosti mají zakladatelé a strážci domova. Otcové a matky mají největší a nejvlivnější úkol, jaký kdy byl lidem svěřen. *AH 182.5*

Společnost zítřka se posuzuje podle mládeže a dětí dneška. Záleží na domově, jaká generace v něm vyroste. Nedostatek správné rodinné výchovy zavinuje větší část nemocí, bídy a zločinů, jež jsou kletbou lidstva. Kdyby rodinný život byl čistý a správný, kdyby v něm děti byly připravovány pro odpovědnosti a nebezpečí života, nastala by ve světě veliká změna. – MH 351 *AH 182.6*

Ostatní a druhořadé – Každé dítě, jež přijde na svět, je majetkem Ježíše Krista a má být naučením i příkladem vychováváno, aby Boha milovalo a bylo Ho poslušné. Ale většina rodičů zanedbává úlohu, kterou jim Bůh dal; Nevychovává své děti od nejútlejšího věku, aby poznaly Krista a milovaly Ho. Rodiče mají úzkostlivě bdít nad otvírající se, vnímavou myslí a mají vše ostatní považovat v rodině za druhořadé. Bůh jim svěřil jasnou odpovědnost – vychovávat děti v bázni a napomínání Páně. – Manuscript 126, 1896 *AH 183.1*

Rodiče nesmí dovolit, aby je ovládly starosti zaměstnání, světské zvyky a obyčeje či móda, aby své děti v útlém věku nezanedbávali a nezanedbali s přibývajícím věkem dětí jejich správnou výchovu. – ST Sep. 17, 1894 *AH 183.2*

Proč je dnes na světě tolik zla? Poněvadž rodiče se zabývají vším jiným, jenom ne tím, co je nejdůležitější – aby se naučili trpělivě a laskavě vyučovat své děti cestám Páně. Kdybychom mohli nahlédnout do domovů, viděli bychom, že mnoho, mnoho zbloudilých dětí nelze právě pro toto zanedbání ovlivnit k dobrému. Rodiče, můžete si to dovolit vy, ve vašem případě? Nic by vám nemělo zabránit v tom, abyste svým dětem mohli věnovat veškerý čas, který je potřebný k tomu, aby pochopily, jak mají Pána cele poslouchat a důvěřovat Mu. ... *AH 183.3*

A jaká bude odměna vašeho úsilí? Vaše děti vám budou po boku, a ochotně se zapojí a budou s vámi spolupracovat dle vašich pokynů. Poznáte, že máte lehčí práci. – Manuscript 53, 1912 *AH 184.1*

Boží učitelé v rodinné škole – Rodiče se mají považovat za zvláštní Boží učitele svých dětí, jako byl Abrahám, aby učili své děti cestám Páně. Musí pilně zkoumat Písmo, aby poznali Boží vůli a mohli ji sdělit své rodině. Micheáš praví: „Čehož žádá Hospodin od tebe? Než abys činil soud a miloval milosrdenství a pokorně chodil s Bohem svým.“ Mají-li být rodiče učiteli, musí být žáky, kteří neustále čerpají světlo z Božího slova a slovy i příkladem vnášejí do výchovy svých dětí vzácné světlo. – CTBH 145 *AH 184.2*

Podle světla, jež mi Bůh dal, vím, že muž a žena mají v rodině zastávat úkol kazatele, lékaře, ošetřovatele a učitele. Mají připoutávat své dítky k sobě a k Bohu, vychovávat je, aby se vyvarovaly všech zvyků, jež by odporovaly Božímu působení v těle a učit je, aby pečovaly o každou část živého organismu. – Manuscript 100, 1902 *AH 184.3*

Matka musí v tomto díle výchovy zaujímat první místo. Otec má sice vážné a důležité povinnosti, ale matka, která je s dětmi téměř neustále, zvláště v jejich prvních letech, musí být vždy jejich zvláštní rádkyní a společnicí. Má si dát velmi záležet na tom, aby v dětech vypěstovala smysl pro pořádek a vkus, aby jim dopomohla ke správným zvykům a chutím. Má je naučit hospodaření, samostatnosti a obětavé pomoci, aby žili, jednaly a pracovaly vždy jako před tváří Boží. – PHJ Jan., 1890 *AH 184.4*

Starší sestry mohou uplatňovat vliv na mladší členy rodiny. Mladší budou vidět jejich příklad a napodobí je spíš, než opakované příkazy. Nejstarší dcera to má považovat za svou křesťanskou povinnost, aby pomáhala nést matce mnohé její starosti. – 3T 337 *AH 185.1*

Rodiče mají být doma hodně. Mají své děti slovem i příkladem učit, aby milovaly Boha a bály se Ho; uče je, aby byly inteligentní, společenské, laskavé, zvykejte je hospodárnosti, šetrnosti, pracovitosti a sebezapření. Poskytnou-li rodiče dětem lásku, sympatie a povzbuzení, mohou jim doma připravit bezpečné a milé útočiště před četnými pokušeními světa. – FE 65 *AH 185.2*

Příprava pro církevní školu – V rodinné škole se mají naši hoši a dívky připravovat na pobyt v církevní škole. To mají mít rodiče neustále na paměti a jako domácí učitelé mají posvětit veškeré své síly Bohu, aby mohli splnit své vysoké a svaté poslání. Poctivé a věrné poučování doma je nejlepší přípravou dětí pro školu života. – CT 150 *AH 185.3*

Rozhodující jsou Boží pokyny – V Bibli máme pokyny pro všechny, pro rodiče i pro děti. Ona obsahuje vysokou a svatou úroveň, od které se nelze uchýlit. Boží pokyny musí rozhodovat. Otec a matka mají zpytovat Slovo Boží před jeho tváří, poněvadž On je zpytatelem srdcí, a mají se upřímně tázat: „Co praví Hospodin?“ – RH Sep. 15, 1891 *AH 185.4*

Naučte své děti, aby milovaly pravdu pro pravdu samou a proto, že jí mají být posvěceny a uschopněny obstát v onen den, který rozhodne o tom, mohou-li konat větší dílo a mohou-li se stát členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále. – ST Sep. 10, 1894 *AH 186.1*

Připravte se pro blížící se boj – Satan chystá své vojsko. Jsme my, každý osobně připraveni pro strašný boj, který nás čeká? Připravujeme své dítky na tuto velkou krizi? Připravujeme sebe a své rodiny, aby všichni pochopili postavení našich nepřátel a jejich způsob boje? Učíme naše děti rozhodnosti, aby byly v každé zásadě a povinnostech pevné a nepoddajné? Modlíme se, aby všichni porozuměli znamení času, a abychom se tak připravili i se svými dětmi, aby v době boje byl Bůh naším útočištěm a obhájcem? – RH April 23, 1889 *AH 186.2*

29. Nepřenositelné dílo

Odpovědnosti rodičů nemůže převzít nikdo jiný – Rodiče, máte takovou odpovědnost, kterou nikdo za vás nemůže převzít. Po celý svůj život jste povinni ostříhat cesty Boží. ... Rodiče, kteří se řídí slovem Božím a uvědomují si, jak je povaha jejich dětí na nich závislá, budou jim takovým příkladem, že jejich děti budou moci klidně následovat. – Letter 356, 1907 *AH 187.1*

Otcové a matky jsou odpovědní za zdraví, tělesnou konstrukci a povahový rozvoj svých dětí. Tuto práci by neměli přenechávat nikomu jinému. Jakmile se stáváte rodiči dětí, máte spolupracovat s Pánem a vychovávat je ve správných zásadách. – Manuscript 126, 1897 *AH 187.2*

Jak je to smutné, že někteří rodiče se vzdali před Bohem odpovědnosti za své děti a dovolí, aby je za ně převzali cizí! Dovolí, aby jiní pracovali s jejich dětmi a zbavili je po této stránce starostí. – RH Oct. 25, 1897 *AH 187.3*

Mnozí, kteří dnes nařikají nad svými dětmi, mohou vytýkat jen sobě. Tací necht' se podívají do bible a uvidí, co Bůh od nich očekává jako od rodičů a strážců. Ať se pustí do zanedbaných povinností. Musí se pokorit a litovat před Bohem, že se ve výchově dětí neřídili Jeho pokyny. Musí sami změnit své chování a musí přísně a pečlivě sledovat rady a pokyny bible. – Manuscript 57, 1897 *AH 187.4*

Církev nemůže převzít tuto povinnost – Ach, kéž by mládež a děti odevzdali svá srdce Kristu! Jaká armáda by vznikla, jež by jiné vedla ke spravedlnosti! Ale rodiče nesmí tuto práci přenechat jen církvi. – ST Aug. 13, 1896 *AH 188.1*

Ani kazatel nestačí – Svalujete velké odpovědnosti na bedra kazatele a činíte ho odpovědným za duše svých dětí, a nechápete odpovědnost, kterou máte jako rodiče a vychovatelé. ... Vaši synové a dcery se zkazili vaším vlastním příkladem a nedostatečnými příkazy. Přes tento nedostatek domácí výchovy čekáte od kazatele, že překazí vaši každodenní práci a dokáže zázrak: vychová srdce vašich dětí k ctnostnému a zbožnému životu. Vykoná-li kazatel pro sbor vše, co může, věrným, laskavým napomínáním, trpělivou kázní a vroucími modlitbami, aby duše vytrhl a zachránil, dílo se mu nezdaří, viní otcové a matky často jeho, když se jejich děti neobrátní, ačkoliv to může být zaviněno jejich nedbalostí. Odpovědnost je na rodičích. Pustí se do práce, kterou jim Bůh svěřil a vykonají ji věrně? Půjdou vpřed a budou trpělivě, pokorně a vytrvale usilovat, aby dosáhli sami vysoké úrovně a přivedli tam i svoje děti? – 5T 494-495 *AH 188.2*

Nepřenechávají mnozí rodiče své odpovědnosti jiným? Nemyslí si, že by se o to měl starat kazatel a dbát na to, aby se jejich děti obrátily, aby přijaly pečeť Boží? – RH May 21, 1895 *AH 188.3*

Nestačí ani sobotní škola – Jejich povinností (rodičů) je, aby pomohli svým dětem získat poznání, jež by si přenesly do budoucího života. – RH June 6, 1899 *AH 188.4*

Nespoléhejte na učitele sobotní školy, že za vás naučí chodit vaše děti po správných cestách. Sobotní škola je velkým požehnáním, může vám ve vaší práci pomoci, ale nikdy vás nemůže nahradit. Bůh svěřil všem otcům a matkám odpovědnost, aby přivedli své děti k Ježíši, naučili je modlit se a věřit ve slovo Boží. *AH 189.1*

Neodkládejte ve výchově velké pravdy bible stranou a nemyslete si, že sobotní škola a kazatel nahradí vaše zanedbání Bible je příliš svatá a vznešená, aby se neměla číst a studovat. Pravdy slova Božího se mají uplatnit v domnělých maličkostech života. Budou-li si jich vážit, ozáří jim všední život, budou jim pobídkou k poslušnosti a poznají v ní zásady k vytváření správného charakteru. – Manuscript 5, 1896 *AH 189.2*

30. Rodinné společenství

Rodiče se mají s dětmi seznámit – Mnozí rodiče nechápou své děti a ve skutečnosti je neznají. Často je mezi nimi velká propast. Kdyby se rodiče více vžili do pocitů svých dětí a snažili se poznat, co mají v srdci, mělo by to na ně blahodárný vliv. – 1T 396 *AH 190.1*

Otec a matka mají spolu úzce spolupracovat, Mají se stát společníky svých dětí. – Manuscript 45, 1912 *AH 190.2*

Rodiče mají zkoumat, jak si nejlépe a neúspěšněji získají důvěru svých dětí, aby je mohli vést správnou cestou. Mají v domácnosti odrážet sluneční zář lásky. – RH Aug. 30, 1891 *AH 190.3*

Povzbuzení a pochvala – Malé děti mají rády společnost a málokdy se dovedou potěšit samy. Touží po soucitu a něžnosti. Myslí si, že jejich radosti jsou i radosti matky a je pro ně samozřejmé, že jdou k ní se svými radostmi i trampotami. Matka nemá zaujmout lhostejný postoj k věcem, které jsou pro ni malicherné, pro děti však krajně významné, aby neranila jejich citlivá srdíčka. Cení si jejich sympatií a jejího souhlasu. Uznalý pohled, slůvko povzbuzení či pochvaly, bude pro jejich srdce svít slunce a přinese jim často štěstí na celý den. – MH 388 *AH 190.4*

Rodiče důvěrníky dětí – Rodiče mají děti povzbuzovat, aby k nim měly důvěru a aby k nim přicházely s jejich zármutkem, se svými drobnými nesnázemi a trampotami. – 1T 391 *AH 190.5*

--- 1T 387 *AH 191.1*

Děti by si ušetřily mnoho zlého, kdyby byly důvěrnější ke svým rodičům. Rodiče by je měli podporovat, aby k nim byly otevřené a upřímné, aby k nim přicházely se svými těžkostmi a tehdy, když si nevědí rady. Mají se rodičům svěřit se svými názory a radit se s nimi. Kdo může tak dobře vidět nebezpečí a poukázat na ně, jako zbožní rodiče? Kdo může chápat zvláštní temperament vlastních dětí jako oni? Dětem může nejlépe poradit matka, jež od dětství sleduje každé hnutí jejich mysli a zná jejich sklony. Kdo nejlépe ví, které povahové rysy je nutno brzdit, jako matka za pomoci otce? – 1T 392 *AH 191.2*

„Nemám čas“ – „Nemám čas“, říká otec, „nemám čas, věnovat se výchově svých dětí, nemám čas na společenské a rodinné pobavení.“ Tak jsi na sebe neměl brát odpovědnosti rodiny. Tím, že je připravuješ o čas, který jim právem náleží, okrádáš je o výchovu, kterou bys jim měl poskytnout. Máš-li děti, musíš spolu s matkou působit na vývoj jejich povahy. – FE 65-66 *AH 191.3*

Mnohá matka si povzdechne: „Nemám čas na své děti.“ Potom – pro Krista – věnuj méně času svému oděvu. Zanedbej ozdobování svého zevnějšku. Zanedbej raději i návštěvy a přestaň vytvářet spoustu různých chodů. Ale nikdy, nikdy nezanedbávej své děti. Proč by měly být ve pšenici plevy? Nic nesmí vstoupit mezi tebe a nejlepší zájmy tvých dětí. – ST April 3, 1901 *AH 191.4*

Matka má mnoho starostí a někdy si myslí, že nemůže trpělivě poučovat své nejmenší a věnovat jim svou lásku a sympatie. Nesmí však zapomenout, že nenajdou-li děti u svých rodičů a doma to, co ukojí jejich touhu po soucitu a společenství, najdou si jiné zdroje, jež mohou ohrozit jejich mysl i povahu. – MH 389 *AH 192.1*

Pracujte se svými dětmi a hrajte si s nimi – Věnujte svým dětem pár hodin volného času, pracujte s nimi, hrajte si s nimi a získejte si jejich důvěru. Pěstujte s nimi přátelství. – CT 124 *AH 192.2*

Rodiče, věnujte svým dětem večery. Odložte s prací i své starosti a trampoty a udělejte si volno. – CTBH 65 *AH 192.3*

Rada uzavřeným, panovačným rodičům – Hrozí nebezpečí, že rodiče i učitelé budou příliš mnoho poroučet a diktovat a přitom nevytvoří dostatečný společenský vztah ke svým dětem anebo žákům. Často jsou příliš uzavření a uplatňují svou autoritu chladně a cize. Tím si nemohou získat srdce svých dětí či žáků. Kdyby si děti k sobě přivinuli a ukázali jim, že je milují, kdyby projevíli zájem o jejich snažení i o jejich zábavy, snad by se někdy i sami stali dětmi, velmi by je obšťastnili a získali by jejich lásku a důvěru. A děti by ochotněji respektovali a milovali autoritu svých rodičů a učitelů. – 3T 134-135 *AH 192.4*

Zlá společnost konkurencí domova – Satan a jeho hordy se usilovně snaží získat mysl dětí, proto s nimi musíte jednat poctivě, křesťansky něžně a s láskou. Tak nad nimi získáte mocný vliv a

ony poznají, že vám mohou neomezeně důvěřovat. Obklopte své dítky kouzly domova a své společnosti. Učiníte-li to, nebudou tak toužit po společnosti mladých přátel... Svět leží ve zlém a děti musí být omezovány, avšak rodiče se musí dvojnásob snažit, aby si získali jejich srdce a ukázali jim, že se jim jedná o jejich štěstí. – 1T 387-388 *AH 193.1*

Rodiče, poznejte své děti – Mezi rodiči a mezi dětmi nesmí vzniknout přehrada chladu a odměřenosti. Rodiče se mají se svými dětmi seznámit, mají pochopit jejich chutě a sklony, vžít se do jejich pocitů a poznat, co je v jejich srdcích. *AH 193.2*

Rodiče, vaše děti musí poznat, že je máte rádi a že uděláte vše pro to, aby byly šťastné. Učinite-li to, vaše nutné omezování bude mít v jejich mladé mysli mnohem větší váhu. Ovládejte své děti něžností a soucitem. „Pamatujte, že jejich andělé ustavičně hledí na tvář Otce mého, který je v nebesích.“ Chcete-li, aby andělé vykonali pro vaše děti úkol, který jim Bůh dal, spolupracujte s nimi i vy. *AH 193.3*

Budou-li děti vychovány v moudrém a laskavém vedení domova, nebudou toužit po marné rozkoši a společnosti. Zlo je nebude lákat. Duch domova ovlivní jejich charakter. Jejich zvyky a zásady budou mocně odolávat pokušením, až opustí zátíší domova a umístí se ve světě. – MH 394 *AH 193.4*

31. Láska přináší bezpečí

Moc lásky – Činitelé lásky mají úžasnou moc, poněvadž jsou z Boha. Mírná odpověď, jež „odvrací hněv“, láska, která je „*trpělivá a přívětivá*“, láska, jež „*přikrývá množství hříchů*“ – kéž bychom se jí naučili, aby náš život byl naplněn uzdravující mocí! Jak by se život změnil a země by se stala obdobou a předchutí nebes. *AH 195.1*

Tato vzácná naučení se mají podávat tak prostě, aby je mohly pochopit i malé děti. Srdce dítěte je něžné a tvárné; když se my starší „staneme dětmi“, naučíme-li se Spasitelově prostotě, něžnosti a lásce, nebude pro nás nesnadné dotknout se srdcí našich maličkých a naučit je uzdravující službě lásky. – Ed 114 *AH 195.2*

Ze světského hlediska znamenají moc peníze, ale z křesťanského hlediska je láska mocí. Do této zásady jsou zahrnuty rozumové i duchovní schopnosti. Čistá láska má zvláštní sklon ke konání dobra a nedokáže nic jiného. Zabráňuje nesouladu a bídě a přináší nejvyšší štěstí. Bohatství je často ničivé a zhoubné; síla dovede ublížit, ale pravda a dobrota jsou vlastnictvím čisté lásky. – 4T 138 *AH 195.3*

Láska je rostlina, jež musí být pěstována – Domov má být místem nejčistších a nejvznešenějších citů. Pěstujte vytrvale na každý den pokoj, soulad a štěstí, až budou tyto vzácné ctnosti v srdcích všech členů rodiny. Rostlina lásky musí být pečlivě pěstována, aby nezašla. Musíme pěstovat každou dobrou zásadu, kterou chceme mít v duši. Je nutné vykořenit to, co satan seje do srdce – závist, žárlivost, podezírání, pomlouvání, netrpělivost, předsudky, sobectví, lakomství a marnivost. Ponecháme-li tyto nectnosti v duši, přinesou ovoce, které mnohého poskvrní. Ach, kolik lidí pěstuje jedovaté rostliny, jež vytlačí vzácné plody lásky a pošpiní duši. – ST June 20, 1911 *AH 195.4*

Vzpomeňte si na vlastní dětství – Nebuďte ke svým dětem jen přísní, nezapomínejte na své dětství a na to, že jsou to děti. Nečekejte od nich, že budou dokonalé, ani se z nich nesnažte vytvořit najednou muže a ženy v jednání. Učiníte-li to, uzavřete si k nim přístup a doženete je k tomu, že otevrou dveře zhoubným vlivům, jiným lidem, kteří otráví jejich mladou mysl dříve, než si vy uvědomíte jejich nebezpečí. ... *AH 196.1*

Rodiče by neměli zapomínat na své dětství, jak tehdy toužili po sympatiích a po lásce a jak byli nešťastní, když byli káráni a mrzutě hubováni. Měli by ve svých citech znovu omládnout, aby dovedli pochopit potřeby svých dětí. – 1T 387-388 *AH 196.2*

Děti potřebují slyšet něžná, povzbudivá slova. Jak snadno mohou matky říci dětem vlídná a laskavá slova, jež budou srdcím těchto maličkých slunečním paprskem a ony zapomenou na své trampoty. – RH July 9, 1901 *AH 196.3*

Rodiče, věnujte svým dětem lásku; lásku v kojeneckém věku, lásku v dětství, lásku v mládí. Nečastujte je zamračenými pohledy. Buďte usměvaví. – Manuscript 129, 1898 *AH 196.4*

Děti mají vyrůstat ve slunném prostředí – Dostanou-li se děti do těžkostí, musíme je ukonejšit. Dětem od kojeneckého věku do doby dospívání se obvykle nedostává tolik pozornosti, jak zasluhují. Potřebujeme matky, jež by tak vedly děti, aby se považovaly za členy rodiny. Matky by měly s dětmi mluvit o jejich nadějích a trampotách. Rodiče, pamatujte si, že děti mají přednost před cizími. Mají vyrůstat ve slunném prostředí, pod vedením matky. – Manuscript 127, 1898 *AH 197.1*

Pomáhejte dětem vítězit. ... Obklopte je ovzduším lásky. Tak podmaníte jejich sklony k umíněnosti. – Manuscript 114, 1903 *AH 197.2*

Kdy potřebují děti raději lásku než pokrm – Mnohé matky hanebně zanedbávají své děti, aby získaly čas na ozdobu svých šatů nebo na zbytečné přikrášlování šatiček pro děti. Když jsou děti unavené a skutečně potřebují mateřskou péči, nikdo se o ně nepostará anebo dostanou jíst. Nejen, že jídlo nepotřebovaly, ale toto jim přímo uškodilo. Potřebovaly matčino konejšivé pohlazení a objetí. Každá matka má mít čas, aby mohla dětem prokazovat tyto drobné něžnosti, které jsou tak důležité v raném i pozdějším dětství. Tak si matka získá srdce dětí a spojí své štěstí s jejich štěstím. Je jim tím, čím je nám Bůh. – Manuscript 43, 1900 *AH 197.3*

Uspokojte rozumná přání – Dejte dětem vždy znát, že je máte rádi, a že pracujete v jejich zájmu, že vám záleží na jejich štěstí a že chcete dělat jen to, co je pro jejich dobro. Vyhovějte, kdykoli to jen je možné, jejich rozumným přáním. – 4T 140 AH 197.4

Neukvapujte se v jednání s dětmi. Spojte autoritu s něžností. Pěstujte vše dobré krásné, zjevujte jim Krista a ony budou toužit po vyšších hodnotách. Ač jim odřeknete to, co by jim škodilo, dejte jim znát, že je milujete a že je chcete obšťastnit. Čím jsou méně hodné, tím více si dejte záležet na tom, abyste jim dokazovali lásku. Jakmile dítě má důvěru, že usilujete o jeho štěstí, láska strhne veškeré přehradu. Tak jedná Spasitel s člověkem a tato zásada se musí uplatnit i v církvi. – Manuscript 4, 1890 AH 198.1

Láska se musí projevit – V mnoha rodinách si lidé nedostatečně prokazují vzájemnou lásku. Není třeba sentimentality, ale jejich potřeba projevovat lásku a něžnost ryzím, čistým, důstojným způsobem. Mnozí rozhodně pěstují tvrdost srdce a dokazují slovem i činem satanovu stránku povahy. Mezi mužem a ženou, mezi rodiči a dětmi, mezi bratřími a sestrami má být něžná láska. Nedovolte žádná ukvapená slova a nebudte ani dojem nedostatečné vzájemné lásky. Povinností každého člena rodiny je, aby byl přívětivý a laskavý. – ST Nov. 14, 1892 AH 198.2

Pěstujte něžnost, laskavost a lásku, jež se projevuje v drobných pozornostech, řeči a v promyšleném jednání. – YI April 21, 1886 AH 198.3

Jak nejlépe vychováváme děti, aby si vážily otce a matky? Když budou mít možnost vidět, jak je otec něžně pozorný k matce a jak si matka váží otce a má k němu úctu. Budou-li děti vidět lásku u svých rodičů, naučí se poslouchat páté přikázání a dbát naučení: „*Dítky, poslouchajte rodičů svých v Pánu; nebo to je spravedlivé.*“ – RH Nov. 15, 1892 AH 198.4

Ježíšova láska se má odrážet na rodičích – Jakmile matka získá důvěru svých dětí a naučí je lásce a poslušnosti, dala jim první lekci křesťanského života. Musí milovat, poslouchat svého Spasitele a důvěřovat Mu, tak jako milují, poslouchají své rodiče a důvěřují jim. Láska, kterou rodiče projevují svému dítěti věrnou péčí a správnou výchovou, je slabým obrazem Ježíšovy lásky k jeho věrnému lidu. – ST April 4, 1911 AH 199.1

32. Zpracovávejte zahradu srdce

Rodiče jako zahradníci – Pán svěřil rodičům vážný, posvátný úkol. Mají na starosti obdělávání půdy srdce. Tím mohou být Božími spolupracovníky. Očekává od nich, že budou střežit a pečlivě obdělávat zahradu srdcí svých dětí. Mají mít dobré sítě a vyplet nevhodný plevel. Je nutné vykořenit každý povahový kaz, každý sklon ke zlému, aby nezmařily krásu charakteru. – Manuscript 138, 1898 *AH 200.1*

Rodiče, váš domov je prvním polem, na němž máte pracovat. Vzácné rostliny domácí zahrady potřebují v první řadě vaši péče. Musíte bdít nad dušemi, z nichž máte vydat počet. Věnujte se pečlivě své práci, její podstatě, jejímu vztahu a výsledkům. – ST July 1, 1886 *AH 200.2*

Máte přímo doma malou zahrádku na obdělávání, a Bůh bude od vás vyžadovat z této práce počet. – RH Sep. 15, 1891 *AH 200.3*

Obdělávání zahrady – Dnešní tendence ve světě je nechat mládež, aby si dělala po svém. A ne-li v raném věku, tak až budou mít 16-18 let, přijdou k rozumu, opustí své zlozvyky a stanou se posléze užitečnými muži a ženami. Jaký to omyl. Dovolují po léta, aby nepřítel obdělával zahradu srdce; trpí nesprávné zvyklosti, a v mnoha případech nepomůže žádná pozdější práce na této půdě.

... *AH 200.4*

Někteří rodiče dovolí, aby si jejich děti zvykly na špatnost, která se projevuje všude v životě. Vinu mají rodiče. Tyto děti snad tvrdí, že jsou křesťané. Nezapůsobí-li však na ně zvláštní milost Boží a neučiní-li nápravu ve svém životě, projeví se jejich dosavadní zvyky v celém jejich životě. Jejich povaha bude taková, jak ji rodiče trpěli. – 1T 403 *AH 201.1*

Nesmíme mladým trpět, aby poznávali dobro i zlo bez výběru, v domněnání, že v budoucnu zvíťazí dobro a zlo ztratí svůj vliv. Zlo poroste rychleji než dobro. Je možné, že po mnoha letech se zlo vykoření; ale kdo vezme na sebe toto riziko? Čas je krátký. Mnohem snadnější a bezpečnější je zasévat do dětských srdcí čisté, dobré sítě, než později vytrhávat plevel. Dojmy v mladé mysli lze později těžko smazat. Jak je proto důležité, aby tyto dojmy byly správné, aby se pružné schopnosti mládeže usměrňovaly pravým způsobem. – CTBH 138-139 *AH 201.2*

Setba a plevel – Půda dětského srdce musí být v nejranějším věku pečlivě připravována pro dešť Boží milosti. Sítě pravdy musí být zaséváno pečlivě a jemně obděláváno. A Bůh, který odmění všeliké úsilí, podnikáme-li v Jeho jménu, vloží do zasetého semene život; a ukáže se nejprve stéblo, potom klas, pak plné zrna v klasu. *AH 201.3*

Rodiče jsou často hříšně nedbalí a satan seje své sítě do srdcí dětí. Výsledkem toho je hanba a zármutek. Dnešní svět postrádá pravou zbožnost, poněvadž rodiče nemají s dětmi doma úzké společenství. Nechránili je před společností bezstarostných a bezohledných lidí. Proto děti odcházejí do světa a rozsévají sítě smrti. – Manuscript 49, 1901 *AH 201.4*

Je velmi důležité, aby nezapomínali na poučování, na vytrhávání bezcenných a jedovatých rostlin. Ponechají-li je, vyrostou a udusí vzácné rostliny mravních zásad a pravdy. – RH April 14, 1885 *AH 202.1*

Zůstane-li pole neobděláno, zaručeně se objeví zhoubný plevel, kterého se lidé zbaví velmi neschopně. Potom musí být půda obdělána a plevel vytrhán, aby vzácné rostliny mohly růst. Nejdříve však musí dojít k pozorné setbě. Zanedbají-li matky setbu vzácného semene a pak čekají sklizeň dobrého zrna, budou zklamány; neboť sklídí trní a bodláčí. Satan je neustále na stráži, aby mohl sít sítě, jež vzejde a přinese bohatou, ďábelskou zeň. – Manuscript 43, 1900 *AH 202.2*

Při práci s dětmi musíme projevit neochvějnou bdělost. Satan se všemožně snaží působit na jejich náladu a projevy vůle již od narození. Jejich bezpečí je závislé na moudrosti a bdělé péči rodičů; Musí v lásce a bázni Boží usilovat o to, aby dříve obdělali zahradu srdce, oseli ji dobrým, správným semenem dokonalých zvyků a lásky i bázně Boží. – Manuscript 7, 1899 *AH 202.3*

Přirozená krása – Rodiče a učitelé mají usilovat o získání moudrosti, kterou jim Ježíš chce ochotně dát. Vždyť mají v rukou lidskou mysl v nejzajímavějším a nejpřístupnějším období rozvoje. Mají tak usměrňovat sklony mládeže v každém údobí života, aby představovala přirozenou

krásu, přiměřenou věku. Tato se má postupně rozvíjet, jak je tomu u rostlin a zahradních květin. –
6T 204-205 *AH 202.4*

33. Zaslíbení Božího vedení

Sladká blízkost Božského přítele – Váš soucitný Vykupitel vás sleduje sympaticky a s láskou, je hotov slyšet vaše modlitby a kdykoli vám pomoci. Zná starosti mateřského srdce a je nejlepším matčíným přítelem v každé tísní. Jeho věčné rámě podpírá bohabojnou věrnou matku. Když žil na zemi, zápasila jeho matka s chudobou, měla mnoho velkých starostí a nesnází. Cítí proto s každou křesťanskou matkou v jejích starostech a úzkostech. Spasitel, který podstoupil velkou cestu, aby ulevil ustrašenému srdci ženy, jejíž dcera měla zlého ducha, uslyší matčiny modlitby a požehná jejím dětem. *AH 204.1*

Ten, který vrátil vdově jejího jediného syna, který byl nesen na hřbitov, je i dnes dojat bolem zarmoucené matky. Ten, který soucitně plakal u hrobu Lazara, a vrátil Marii a Martě jejich bratra, ten který odpustil Marii Magdaléně; ten, který myslel na svoji matku, když visel ve smrtelných mukách na kříži; ten, který se zjevil plačícím ženám a svěřil jim jako prvním poslům poselství o zmrtvýchvstalém Spasiteli – je i dnes nejlepším Přítelem ženy a chce ji pomoci ve všech životních otázkách. – ST Sep. 9, 1886 *AH 204.2*

Žádné dílo se nemůže vyrovnat práci křesťanské matky. Koná svoji práci u vědomí, co to značí, vychovávat děti v bázni a napomínání Páně. Jak často se jí bude zdát břímě těžší, než je možno unést; a jak pozná vzácnou přednost, že je může na modlitbě přinést soucitnému Spasiteli! Může mu své břímě složit k nohám a najde v jeho přítomnosti sílu, která ji povzbudí a dodá ji radosti, naděje, odměny a moudrosti v nejtěžších chvílích. Jak milé je pro ustaranou matku vědomí takového Přítele ve všech nesnázích! Kdyby matky častěji šly ke Kristu a plněji Mu důvěřovaly, bylo by jejich břímě lehčí a jejich duše by si odpočinula. – ST Sep. 13, 1877 *AH 204.3*

Bůh na nebi slyší vaše modlitby – Bez Boží pomoci nemůžete své děti vychovat, jak se patří, neboť padlá Adamova přirozenost vždy usiluje o nadvládu. Srdce musí být připraveno pro zásady pravdy, aby se v duši zakořenily a nalezly v životě výživu. – RH Oct. 25, 1892 *AH 205.1*

Rodiče, pochopte, že budete-li se ve výchově svých dětí řídit Božími pokyny, obdržíte moc shůry. Dostane se vám velkého požehnání; neboť tím, že učíte, učíte se sami. Vaše děti získají zachováváním cest Páně poznání, jež jim umožní vítězství. Jsou schopny překonávat přirozené a zděděné sklony ke zlému. – RH June 6, 1899 *AH 205.2*

Rodiče, pracujete s neochvějnou zmužilostí v zájmu svých dětí? Bůh v nebesích sleduje vaši úzkost, vaši horlivou snahu a ustavičnou bdělost. Slyší vaše modlitby. Vychovávejte své dítky trpělivě a něžně pro Pána. Celé nebe má zájem o vaši práci... Bůh se s vámi spojí a bude vaše úsilí korunovat úspěchem. – RH Jan. 29, 1901 *AH 205.3*

Když se dětem snažíte vysvětlovat pravdy spasení a poukazovat jim na Krista jakožto osobního Spasitele, andělé jsou vám po boku. Hospodin dá otcům a matkám milost, aby ve svých maličkých vzbudili zájem o příběh Děťátka z Betléma, který je skutečně nadějí světa. – DA 517 *AH 205.4*

Proste a vezmete – Rodiče musí ve svém důležitém úkolu prosit a pak se jim dostane Boží pomoci. Rodiče si nesmí zoufat ani tehdy, není-li jejich charakter, jejich zvyky a obyčeje nejlepší; dostane-li se jim v dětství a v mládí takových příkladů, že se jejich charakter nevyvinul nejlépe, proměňující Boží moc může přetvořit zděděné a vypěstované sklony; neboť Ježíšovo náboženství povznáší: „Znovuzrodit se“ znamená přetvořit se, stát se novým stvořením v Kristu Ježíši. – RH April 13, 1897 *AH 206.1*

Poučujme své dítky o pravdách Písma. Budete-li volat, Pán odpoví. Řekne: Zde jsem, co si přeješ? Nebesa jsou spojena se zemí, aby každá duše mohla splnit své poslání. Pán tyto děti miluje. Přeje si, aby byly vychovány tak, aby chápaly své vznešené poslání. – Manuscript 31, 1909 *AH 206.2*

Duch svatý povede – Matka má cítit potřebu vedení Ducha svatého, aby sama dokonalou zkušeností podrobení se vůli a cestě Páně prožila. Pak se může z milosti Kristovy stát moudrou milující učitelkou. – CT 128 *AH 206.3*

Kristus učinil vše, aby se všem rodičům, vedeným Duchem svatým dostalo síly a milosti, aby mohli být doma učitelé. Tato výchova a kázeň v domově bude mít tvárný, budující vliv. – Manuscript 36, 1899 *AH 206.4*

Božská síla ve spojení s lidským úsilím – Boží síla je zbytečná bez lidského úsilí. Bůh bude pracovat mocně tam, kde rodiče v důvěrné oddanosti pochopí svoji posvátnou odpovědnost a snaží se vychovávat své děti správně. Bude spolupracovat s rodiči, kteří vychovávají své děti pečlivě a s modlitbou a usilují o své spasení i o spasení svých dětí. Bude v nich působit chtění i činění podle dobré libé vůle své. – ST Sep. 25, 1901 *AH 206.5*

Pouhé lidské snažení nestačí, abyste ve svých dětech vytvořili dokonalý charakter pro nebesa. Avšak s Boží pomocí můžete vykonat velkolepé a svaté dílo. – RH Oct. 25, 1892 *AH 207.1*

Jakmile se ujmete v Boží síle povinností rodičů, rozhodněte se pevně, že nikdy nepolevíte, ani neopustíte své stanoviště a budete se snažit ze svých dětí učinit to, čím je Pán chce mít. Získáte tím Boží souhlas. Ví, že děláte to nejlepší a rozhojní vaše síly. Učiní sám to, co nedokáže otec a matka, bude spolupracovat s moudrým, trpělivým, usměrněným úsilím bohabojné matky. Rodiče, Bůh nechce vykonat dílo, které máte v domově vykonat vy. Nesmíte propadnout nečinnosti a stát se línými služebníky, aby vaše děti mohly být zachráněny před zlem, obklopujícím je ve světě. – RH July 10, 1888 *AH 207.2*

V těžkostech se držte Ježíše – Rodiče, strádejte si paprsky Božského světla, jež vám svítí na cestu. Kráčejte ve světle jako Kristus. Budete-li se snažit chránit své děti a držet své postavení na cestě k svatosti, přijdou na vás ty nejtěžší zkoušky. Ale nepovolte. Držte se Ježíše. On praví: „Drž se mé síly, abys měl se mnou pokoj, a učiníš se mnou příměří.“ Nesnáze přijdou. Narazíte na překážky. Hleďte vytrvale na Ježíše. Tažte se v každé tísní: Pane, co mám teď činit? – Manuscript 67, 1901 *AH 207.3*

Čím větší je boj, tím více (rodiče) potřebují pomoc od nebeského Otce a tím větší vítězství dosáhnou. – RH Aug. 30, 1881 *AH 208.1*

Pracujte u víře – Rodiče mají konat svěřené dílo s láskou, jako věrní správcové rozličné milosti Kristovy. Očekává od nich, že zůstanou věrní. Musí vše podnikat u víře. Musí se ustavičně modlit, aby Bůh dal jejich dětem milost. Nesmí se nikdy ve své práci unavit, nesmí být netrpěliví ani mrzutí. Musí být úzce spjati se svými dětmi a s Bohem. Pracují-li rodiče trpělivě a s láskou, snaží-li se pomáhat upřímně svým dětem k dosažení nejvyšší úrovně čistoty a střídmosti, budou mít úspěch. – Manuscript 138, 1898 *AH 208.2*

Část IX. – Otec v domově

34. Postavení a odpovědnost otce

Definice manžela – Domov je Božím zřízením. Bůh chtěl, aby na světě byl pevný rodinný kruh, otec, matka a děti. – Manuscript 36, 1899 AH 211.1

Učinit domov šťastným není jen úkolem matky. I otcové mají důležitý úkol. Manžel je vlastně rodinným poutem (dle jiného překladu) domácích pokladů, jež pojí svými silnými, upřímnými city členy rodiny, matku a děti, nejpevnějším svazkem. – ST Sep. 13, 1877 AH 211.2

Viděla jsem, že jen málo otců si uvědomuje svou odpovědnost... a tvoří „rodinné pouto“. – 1T 547 AH 211.3

Hlava rodiny – Manžel a otec je hlavou rodiny. Žena od něj čeká lásku, sympatie a pomoc ve výchově dětí, a je to tak v pořádku. Děti jsou právě tak jeho jako její, a on má stejný zájem o jejich blaho. Děti čekají od otce podporu a vedení, proto má mít správnou představu o životě, o vlivech a o společnosti, jež jeho rodinu obklopují. Ale nade vše musí být ovládán Boží láskou, bázní a učením jeho Slova, aby mohl vést nohy svých dítek správnou cestou. ... AH 211.4

Otec má přispět svým dílem k blahu rodiny. Jeho starosti a nesnáze nesmí vrhat stín na rodinu; domů má přicházet s úsměvem a milým slovem. – MH 390, 392 AH 211.5

Zákonodárce a kněz – Všichni členové rodiny se soustřeďují k otci. On je zákonodárce, který představuje svým mužným vystupováním vážnější ctnosti, energii, upřímnost, poctivost, trpělivost, odvahu, píli a praktickou užitečnost. Otec je do jisté míry knězem rodiny, který přináší na oltář Boží ranní i večerní oběť. Žena i děti se mají této oběti zúčastnit a připojit se i k chvalozpěvu. Otec, jako kněz rodiny, má ráno i večer vyznávat Bohu své hříchy a i hříchy svých dětí. Má vyznat hříchy, na které si vzpomene i ty skryté, které vidělo jen oko Boží. Bude-li otec tuto zásadu poctivě provádět – přinese to rodině požehnání. – 2T 701 AH 212.1

Otec představuje v rodině božského Zákonodárce. Je Božím spolupracovníkem, který provádí Boží úmysly a vštěpuje svým dětem správné zásady. Dále jim pomáhá vytvořit čistý a poctivý charakter, poněvadž již předem zpracoval jejich duše, aby dovedly být poslušné nejen pozemských rodičů, nýbrž i nebeského Otce. – ST Sep. 10, 1894 AH 212.2

Otec nesmí zradit své svaté poslání. Nesmí v ničem upustit od své rodičovské autority. – Letter 9, 1904 AH 212.3

Chodit s Bohem – Otec... spojí své děti s trůnem Božím skrze živou víru. Nedůvěřuje své síle, ale vrhá se bezmocně k Ježíši a chápe se ramene Nejvyššího. Bratří, modlete se v domově, v rodině, ráno i večer. Modlete se v komůrce, modlete se k Bohu tiše i v práci. Tak chodil Enoch s Bohem. Tichá vroucí modlitba bude vystupovat k trůnu milosti jako svatý zápal a Bůh ji přijme tak, jako by byla vyslovena ve svatyni. Všem, kteří Ho takto hledají, stane se Kristus pohotovou pomocí v čase potřeby. Budou v den zkoušky silní. – 4T 616 AH 212.4

Zralá zkušenost je žádoucí – Otec nesmí být jako děcko, zmítané náladami. Je vázán ke své rodině posvátným, svatým svazkem. – 1T 547 AH 213.1

Jeho vliv v rodině je závislý na tom, jak zná pravého Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. Pavel praví: „*Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, rozuměl jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale nyní, jsa muž, odložil jsem dětinské věci.*“ Otec má stát v čele rodiny, nikoli jako odrostlý, neukázněný chlapec, nýbrž jako muž s mužnou povahou. Musí ovládat své vášně. Musí mít správnou představu o mravnosti. Jeho chování v rodině musí být vedeno a usměrňováno čistými zásadami Slova Božího. Pak vyrostе v plnou míru postavy muže v Kristu Ježíši. – Manuscript 36, 1899 AH 213.2

Podříd' se vůli Boží – Chci říci muži, který je manželem a otcem: Dbej, aby tvá duše byla obklopena čistým, svatým ovzduším. ... Musíš se denně učit od Krista. Nesmíš doma nikdy, nikdy projevovat tyranského ducha. Muž, který se tak chová, spolupracuje se satanovými činiteli. Podřizuj svou vůli Boží vůli. Dělej, co můžeš, aby život tvé ženy byl radostný a šťastný. Ber si Slovo Boží za rádce. Prožívej doma učení Slova. Pak je budeš prožívat v církvi a vezmeš si je i do zaměstnání.

Nebeské zásady posvěti veškeré tvé počínání. Andělé Boží budou s tebou spolupracovat a pomohou ti, abys mohl světu zjevovat Krista. – Letter 272, 1903 *AH 213.3*

Vhodná modlitba pro prudkého manžela – Nedovol, aby vyčerpanost tvého zaměstnání vnesla chmury do tvého rodinného života. Příhodí-li se něco, co není tak docela v souladu s tvým přáním, a ty nejsi trpělivý, shovívavý, laskavý a milující, dokazuješ, že sis nevybral za společníka Toho, který tě tak miloval, že dal za tebe svůj život, abys mohl být za jedno s Ním. *AH 214.1*

V denním životě narazíš na překvapení, zklamání a pokušení. Co praví Písmo? „*Vzepřete se ďáblu*“, tím, že se pevně opřeš o Boha, „*a uteče od vás. Přiblížte se Bohu a přiblíží se k vám.*“ „Uchopte se síly mé, abyste měli pokoj, a budete jej mít.“ Hleď k Ježíši vždy a všude, vysílej upřímnou, tichou modlitbu, aby ti zjevil svoji vůli. Když pak přijde nepřítel jako záplava, Duch Boží zvedne tvou úroveň před nepřitelem. Když jsi téměř se silami u konce a málem ztratíš trpělivost a sebevládu, když chceš být tvrdý a chceš odsoudit, nalézt chybu a obnovit – tehdy se musíš k nebi modlit: „Pomoz mi, ó Pane, abych odolal pokušení, abych ze svého srdce odstranil hořkost, hněv a zlé mluvení. Dej mi svoji tichost, pokoru, shovívavost a lásku. Nedopust', drahý Vykupiteli, abych tě zneuctil, abych si špatně vykládal slova a pohnutky své manželky, svých dětí a svých bratrů a sester ve víře. Pomoz mi, abych byl něžný, soucitný, laskavý a abych uměl odpouštět. Pomoz mi, abych byl ve své rodině správným poutem a abych před jinými představoval charakter Ježíše Krista.“ – Letter 105, 1893 *AH 214.2*

Uplatňuj autoritu pokorně – To není důkaz mužnosti, když muž stále mluví o tom, že je hlavou rodiny. Cituje-li k tomu ještě výroky Písma, nevzroste úcta k němu. Žádá-li od své ženy, matky jeho dětí, aby se chovala podle jeho plánů, jako by byly neomylné, není proto mužnější. Pán ustanovil manžela za hlavu rodiny, aby byl ženíným ochráncem, On je pojátkem rodiny, jednotlivých jejích členů, tak jako Kristus je hlavou církve a Spasitelem tajemného těla. Manžel, který tvrdí, že miluje Boha, má bedlivě zkoumat Boží požadavky v jeho postavení. Kristova autorita se projevuje moudře, laskavě a mírně. Tak má i manžel uplatňovat svoji moc a napodobit velkou Hlavu církve. – Letter 18b, 1891 *AH 215.1*

35. Neste starosti společně

Otec nemůže svoji povinnost předat – Otec nemůže své povinnosti k dětem přenést na matku. Plní-li oba své povinnosti, má jich tak dost. Pouze jednotnou spoluprací může otec a matka vykonat dílo, které jim Bůh svěřil. – FE 69 AH 216.1

Otec se nemá vymlouvat a má vykonat svůj díl výchovy dětí k životu a nesmrtelnosti. Musí se na odpovědnostech podílet. Oba mají své závazky, otec i matka. Rodiče se musí mít rádi, a respektovat se a pak mohou čekat, že tyto vlastnosti se projeví u dětí. – ST July 22, 1889 AH 216.2

Otec má milými slovy a vlídným pohledem matku povzbudit a podpořit v její namáhavé práci. – ST Sep. 13, 1877 AH 216.3

Snaž se ženě v jejím zápase pomáhat. Dej si pozor na svá slova, chovej se ušlechtilé, zdvořile, něžně a nepřijdeš o odměnu. – 2T 84 AH 216.4

Něžná pomoc usnadní břímě matky – Otec má bez ohledu na své postavení na své trampoty přicházet domů se stejným úsměvem a milým hlasem, jako by celý den vítal návštěvníky a cizince. Žena musí pocítit, že se může spolehnout na velkou lásku svého manžela – že jeho paže ji posílí a podpoří v jeho starostech a pracích, že ji svým vlivem povzbudí – a její břímě bude o polovinu lehčí. Nejsou děti právě tak jeho jako její? – CTBH 70 AH 216.5

Žena si snad naloží břemena, o nichž se domnívá, že jsou důležitější, než aby pomohla manželovi v jeho odpovědnosti; totéž platí i o manželovi. Něžná pomoc je velmi cenná. Manžel mívá ve zvyku, že chodí z domu a vrací se spíše jako nájemník, než jako manžel rodinného kruhu. – Manuscript 80, 1898 AH 217.1

Domácí povinnosti jsou posvátné a důležité, ale často bývají provázeny jednotvárností. Nesčetné starosti a trampoty působí podrážděnost, nedojde-li ke změně a milému oddechu, které manžel a otec často... může dopřát, chce-li – nebo lépe řečeno – nebo kdyby to uznal za nutné a žádoucí. Život matky v prostém všedním životě je ustavičnou obětí. Neocení-li muž její nesnadné postavení a nepodporuje ji, je její život ještě těžší. – ST Dec. 6, 1877 AH 217.2

Buď ohleduplný k slabé ženě – Manžel má o svoji rodinu jevit velký zájem. Zvláště však musí být něžný k citům slabé ženy. Může uzavřít dveře mnohé nemoci. Vlídna, přívětivá a povzbuzující slova budou účinnější než největší lék. Dodají odvahy skleslému a zmalomyslněnému srdci, a laskavé činy a povzbuzující slova vnesou do rodiny tolik slunce a štěstí, že se desateronásobně vyplatí. Manžel by měl mít na mysli, že větší část výchovy spočívá na bedrech matky, která musí ovlivňovat jejich mysl. A jsou to jeho děti. Měl by ji povznášet k nebesům, kde je síla, pokoj a posléze odpočívání pro zemdlené. Nemá se vracet domů zamračený. Má svou přítomností vnášet do rodiny jas slunce. Má povzbuzovat svoji ženu, aby pozvedla zrak a věřila v Boha. Společně se mohou odvolat na Boží zaslíbení a mohou přinést rodině hojnost požehnání. – 1T 306-307 AH 217.3

Postupuj „poznenáhlu“ – Mnohý manžel a otec by se měl poučit od pečlivého pastýře. Když měl Jákob podniknout rychlou a nesnadnou cestu, odpověděl: AH 218.1

„Děti jsou útlé a mám s sebou březí ovce i krávy. Kteréžto budou-li hnány přes noc jeden den, pomře mi všechny dobytek“. „Já pak poznenáhlu se poberu tak, jakž bude moci jíti stádo, které před sebou mám, a jak postačiti budou moci děti.“ AH 218.2

Manžel a otec by měl vést svoji životní družku tak, „pozvolna“, aby mu stačila. Ať se ve svět-ské honičce za bohatstvím a mocí naučí zvolnit krok a potěšit i podepřít bytost, která s ním kráčí ru-ku v ruce... AH 218.3

Manžel má být ke své ženě vlídný a něžný. Chce-li, aby byla radostná a svěží, aby byla v rodině sluníčkem, musí ji pomáhat nést břemena. Jeho laskavost a milá zdvořilost jí budou vzácným povzbuzením, a štěstí, jež rozsévá, přinese i jemu radost a pokoj. AH 218.4

Nedostává-li se matce potřebné péče a potěšení, musí-li se přepracovávat, vyčerpávat starostmi a zármutkem, nebudou ani její děti mít dostatek životnosti, duševní pružnosti a kypícího zdraví, jak by potřebovaly. Mnohem lepší je usnadňovat matce život, působit jí radost, uchránit ji před nedo-

statkem, únavnou prací a drtící starostí. Pak i děti zdědí dobrou konstituci a budou se moci s vlastní silou rvát se životem – MH 374 *AH 218,5*

36. Společník svých dětí

Věnuj dětem trochu času – Průměrný otec promrhá nejednu příležitost, kdy by mohl své děti upoutat a získat. Když se vrátí ze zaměstnání, měl by považovat za příjemnou změnu, že může strávit chvíli s dětmi. – ST Dec. 6, 1877 *AH 220.1*

Otcové by měli upustit od falešné důstojnosti. Měli by si odříct trochu milého času a odpočinku, a věnovat ho svým dětem. Měli by mít pochopení pro jejich drobné starosti a získat si jejich srdce poutem lásky. Tak by získali vliv nad jejich rozvíjející se myslí, a děti by si vážili jejich rady jako svatosti. – ST Dec. 6, 1877 *AH 220.2*

Věnujte zvláštní pozornost hochům – Otec synů by k nim měl mít zvláštní úzký vztah. Měl by jim poskytnout dobrodiní svých větších zkušeností, měl by s nimi rozprávět tak prostě a něžně, aby si je získal. Měl by jim dokázat, že má vždy na mysli jejich zájmy, jejich štěstí. – CT 128 *AH 220.3*

Ten, kdo má několik chlapců, musí pochopit, že nesmí nikdy – bez ohledu na své postavení – zanedbávat péči o svěřené duše. Přivedl tyto děti na svět a proto je před nebem odpovědný za to, že vykoná vše, co je v jeho moci, aby je uchránil před neposvěcenou společností, před zlými kamarády. Neměl by nechat neposedné hochy jen na starosti matce. To je pro ni příliš velké zatížení. Musí si zařídit vše v nejlepším zájmu matky i dětí. Pro matku může být takové ovládání a moudré zacházení ve výchově jejich dětí velmi těžké. Je-li tomu tak, měl by si otec vzít na starosti větší břemeno. Musí co nejrozhodněji usilovat o spasení svých dětí. – Manuscript 79, 1901 *AH 220.4*

Vychovávejte děti k užitečnosti – Otec, jako hlava rodiny, by měl umět vychovávat své děti k užitečnosti a povinnosti. Je to jeho nejpřednější úloha. V prvních letech života je vytváření povahy převážně úkolem matky; měla by však vždy cítit, že otec s ní v tom spolupracuje. Má-li takové zaměstnání, že nemůže takřka své rodině prospět, měl by si hledat jiné, aby měl trochu času pro své děti. Zanedbává-li je, neplní věrně Bohem mu daný úkol. *AH 221.1*

Otec může mít na děti vliv, který bude silnější než lákadla světa. Měl by zkoumat sklony a povahu svých dětských svěřenců, aby rozuměl jejich potřebám a jejich nebezpečí. Pak bude moci potlačovat zlo a podporovat dobro. – RH Aug. 30, 1881 *AH 221.2*

Žádné postavení v povolání není tak důležité, aby omlouvalo zanedbání výchovy dětí, které mají kráčet cestou Páně. – ST Sep. 10, 1894 *AH 221.3*

Seznam se s rozličnými sklony – Otec nemá věnovat veškerý svůj čas zaměstnání anebo studiu knih, aby neměl čas zkoumat povahu a potřeby svých dětí. Měl by mít různé nápady, jak by se zaměstnávaly užitečnou prací, podle svých náklonností. – CT 127-128 *AH 221.4*

Otcové, věnujte svým dětem co nejvíce času. Snažte se poznat jejich různé sklony, abyste je mohli vychovávat ve shodě se Slovem Božím. Z vašich rtů necht' nikdy nevyjde slovo zmalomyslnění. Nevnášejte domů chmury. Buďte k dětem přívětiví, laskaví a milí, ovšem neprojevujte jim opičí lásku. Ať se naučí, jako všichni lidé, snášet svá drobná zklamání. Nezvykejte je, aby si k vám chodili v maličkostech stěžovat na druhé. Učte je, aby se snášely a aby se snažily udržet si důvěru a úctu i mezi sebou. – Manuscript 60, 1903 *AH 222.1*

Stýkejte se s nimi ve hře, nejen v práci – Otcové, ... spojte lásku a autoritu, či vlídnost a sympatie s pevnou kázní. Věnujte dětem část svého volného času. Seznamte se s nimi. Pracujte s nimi, hrajte si s nimi a získejte si jejich důvěru. Udržujte s nimi přátelství, hlavně se svými syny. Tak jim můžete velmi posloužit k dobrému. – MH 391-192 *AH 222.2*

Poučujte je v přírodě – Otec se má snažit matce usnadnit práci. ... Ať poukazuje (dětem) na krásné květiny, na vysoké stromy, v jejichž větvích mohou spatřovat dílo a lásku Boží. Má je poučovat o tom, že Bůh, který toto stvořil, miluje vše krásné a dobré. Kristus poukázal svým učedníkům na lilie polní a ptactvo nebeské; ukázal jim, jak Bůh o ně pečuje. Tím jim ukázal, jak se postará o člověka, který znamená víc než ptactvo nebo květiny. Povězte dětem, že kdybychom promarnili sebevíce času na své okrášlení, náš vzhled by se nikdy nevyrovnal co do krásy a něžnosti ani té nejprostší polní květině. Tak se jejich mysl může odpoutat od vyumělkovaní k přirozenosti.

Mohou poznat, že Bůh jim tyto krásné věci dal pro radost, a že si přeje, aby Mu věnovali nejlepší a nejposvátnější city srdce. – CTBH 70 *AH 222.3*

Může si je vzít na zahradu a ukázat jim rozvíjející se poupata, jakož i rozličné zbarvení květů. Těmito prostředky jim může dát nejdůležitější naučení o Stvořiteli. Může jim otevírat knihu přírody, kde se Boží láska projevuje v každém stromu, v každé květině a ve stéblu trávy. Může na jejich mysl zapůsobit skutečností, že když se Bůh stará o stromy a květiny, bude tím více pečovat o stvoření, učiněné ke svému obrazu. Může je v útlém věku vést k tomu, aby poznaly, že Bůh si přeje, aby děti byly hodné, aby neměly žádné umělé ozdoby, nýbrž krásu charakteru, kouzlo laskavosti a něžnosti, jež naplní jejich srdéčka radostí a štěstím. – ST Dec. 6, 1877 *AH 223.1*

37. Jaký manžel být nemá

Muž, který čeká, že žena ponese dvojnásobné břímě – Většinou jsou v rodinách děti různého věku, z nichž některé potřebují nejen pozornost a moudrou kázeň matky, nýbrž i přísnější, avšak laskavý vliv otce. Málo otců uznává důležitost této věci. Zanedbávají svou povinnost a tím nesmírně zatěžují matku. Současně si však myslí, že mohou kritizovat a odsuzovat její jednání. Ubohá žena a matka se často pod tíhou odpovědnosti a kritiky cítí vinna a dělá si výčitky za to, co učinila nevinně nebo z nevědomosti, ačkoli to bylo z daných okolností to nejlepší. Ačkoli manžel by měl uznat a schválit její neúnavné úsilí a tím ji potěšit, on svoji povinnost přehlíží a myslí, že musí splnit jeho i její povinnost k jeho uspokojení bez ohledu na překážky. To jí působí mnoho starostí a výčitek. – ST Dec. 6, 1877 AH 224.1

Mnohý manžel nechápe a neoceňuje dostatečně starosti a svízele své manželky, která je většinou po celý den připoutána k domácím, opakujícím se povinnostem. Vrací se domů mrzutý a nepřinese rodině sluneční svit. Není-li jídlo hotovo, hledá chybu na znavené ženě, která je často hospodyní, ošetřovatelkou, kuchařkou a služebnou. Puntičkářský manžel snad přivolí, aby vzal do náručí neklidné dítě, jen aby žena mohla klidně připravit pokrm. Je-li však dítě u otce nepokojné a vrní, málokdy má dojem, že by mu měl být chůvou a měl se snažit je uklidnit. Nepozastaví se nad tím, kolik hodin musela matka snášet mrzutost dítěte, ale volá netrpělivě: „Tu máš, mámo, vezmi si to děcko.“ Copak to není právě tak jeho dítě? Není mravně vázán trpělivě pomáhat nést břímě výchovy svých dětí? – ST Dec. 6, 1877 AH 224.2

Manžel diktátor a vládce; rada – Byl bys mnohem šťastnější, kdyby sis nemyslel, že máš jako manžel a otec naprostou autoritu. Praxe dokazuje, že si špatně vykládáš své postavení – domácího pojitka – manžela. Jsi nervózní a diktátorský a často projevuješ nedostatek soudnosti. Tvůj názor nemůže v takové chvíli obstát před tvojí ženou a před dětmi. Jakmile jednou něco řekneš, jsi málokdy ochoten to odvolat. Jsi rozhodnut provádět své, i když často nejednáš správně a měl bys to uznat. Potřebuješ mnohem více lásky, shovívavosti a méně umíněnosti, aby bylo jak v slovech, tak v jednání po tvém. Svým chováním nespojuješ rodinu, nýbrž uvádíš do nesnáží a utlačuješ ji. ... AH 225.1

Tím, že se snažíš nutit ostatní, aby do puntíku prováděli tvoji vůli, naděláš často více škody, než kdybys ustoupil. To platí i tehdy, když tvé názory jsou samy o sobě správné, ovšem v mnohém směru ani nejsou; jsou přemrštěné, protože jsi zvláštní; proto činiš nátlak v nesprávné věci a počínáš si přísně, nerozumně. – Letter 19a, 1891 AH 225.2

Máš na správu domácnosti zvláštní názory, Projevuješ nezávislou samovládcovskou moc, jež nesnáší svobodu vůle. Myslíš si, že stačí, když jsi hlavou rodiny a že tvoje hlava dokáže hýbat všemi členy, tak jako stroj se pohybuje v rukou lidí. Diktuješ, a děláš si nárok na autoritu. To se nebesům nelíbí a soucitní andělé jsou zarmoucení. Chováš se v rodině tak, jako bys jen ty dovedl spravovat rodinu. Uráží tě, že tvoje manželka se odvažuje odporovat tvému názoru anebo pochybovat o tvém rozhodnutí. – 2T 253 AH 226.1

Mrzutí a bručiví mužové – Mužové, dejte svým ženám možnost duchovně žít. ... U mnohých se tak dlouho projevuje mrzutost, až jsou jako velké děti. Neopouštějí tuto část svého dětství. Pěstují tyto city, dokud si svými bručivými poznámkami nezničí život. Ovšem tím současně ničí i život ostatních. Mají ducha Izmaelova, jehož ruka byla proti všem a ruce všech proti němu. – Letter 107, 1898 AH 226.2

Sobecký a mrzutý manžel – Bratr B má takovou povahu, že nemůže vnést do rodiny světlo. Zde má dobrou možnost začít znovu. Místo, aby byl světlým paprskem, je mračnem. Je příliš sobecký, než aby členy své rodiny pochválil, v první řadě tu, již by měla patřit jeho láska a něžná úcta. Je mrzutý, netrpělivý, diktátorský. Jeho slova bývají bodavá a zanechávají rány. Ovšem, on se ne snaží je zahojit tím, že by chybu doznal a vyznal svoje poklesky. ... AH 226.3

Bratr B by měl být mírnější, měl by se cvičit v ušlechtilosti a v rytířském chování. Měl by být velmi jemný a něžný ke své ženě, která mu je v každém směru rovná. Neměl by vyslovit nic, co by

její srdce zarmoutilo. Měl by začít s dílem reformace doma. Měl by být něžný a měl by překonávat hrubé, strohé, necitelné a nemilé povahové rysy. – 4T 36-37 AH 227.1

Mrzutý, sobecký a zpupný manžel a otec není jen sám nešťastný, ale vrhá stín na všechny obyvatele domova. Výsledek si ponese sám; uvidí, jak jeho nelaskavá nálada způsobí skleslost a tělesnou slabost u jeho manželky a jak zničí i jeho děti. – MH 374-375 AH 227.2

Sobecký a nesnášenlivý manžel – Čekáš od své ženy a od dětí příliš mnoho. Příliš mnoho kritizuješ. Kdybys sám byl laskavý a šťastný a kdybys s nimi mluvil přívětivě a vlídně, vnesl bys do svého obydlí sluneční jas místo mračen, starostí a neštěstí. Jsi velmi domýšlivý na své názory, které bývají extrémní. Nejsi ochoten uznat názor své ženy, který má rovněž v rodině platnost. Nenaučil ses respektovat svoji ženu, ani jsi nevychoval děti, aby si vážily jejích náhledů. Nepovažuješ ji za sobě rovnou, ale raději jsi vzal otěže vlády do svých rukou sám a pevně je držíš. Nejsi něžný a soucitný. Chceš-li však být vítězem a chceš-li mít v rodině Boží požehnání, musí tyto ctnosti mít. – 4T 255 AH 227.3

Muž, který přehlíží křesťanskou zdvořilost – Považuješ laskavost, něžnost a sympatie za slabost a myslíš si, že je to pod tvoji důstojnost, když mluvíš se svojí ženou něžně, laskavě a mile. Pleteš si pojmy pravé mužnosti a důstojnosti. Kdo zapomíná na dobré skutky, dokazuje slabost a povahové kazy. To, co ty považuješ za slabost, považuje Bůh za pravou křesťanskou zdvořilost, kterou by měl mít každý křesťan. Takového ducha měl totiž Ježíš Kristus. – 4T 256 AH 228.1

Manžel má mít lásku a něžnost – Je-li manžel tyranský a kritický k jednání své ženy, nemůže si udržet její úctu a lásku, a manželský svazek jí bude odporný. Nebude svého muže milovat, poněvadž se nesnaží být příjemný. Manželé mají být pečliví, starostliví, pozorní, věrní a soucitní. Mají prokazovat lásku a sympatie. ... Má-li muž ušlechtilou povahu, čistotu srdce, vznešenost mysli, jež musí mít každý křesťan, projeví se to v manželství. ... Bude se snažit udržet ženino zdraví a odvahu. Bude se snažit mluvit potěšující slova a tvořit v rodině pokojné ovzduší. – Manuscript 17, 1891 AH 228.2

Část X. – Matka – královna domácnosti

38. Postavení a odpovědnost matky

Rovnocenná s manželem – Žena má mít postavení, jež jí Bůh původně určil: má se stát mužovou rovnocennou družkou. Svět potřebuje matky, které by jimi nebyly podle jména, nýbrž v každém slova smyslu. Můžeme s klidem říci, že povinnosti matky jsou posvátnější, světlejší, než povinnosti muže. Žena si má uvědomit posvátnost svého úkolu a v Boží síle a bázni plnit své životní poslání. Má vychovávat své děti, aby byly prospěšné na tomto světě a pak i na nové zemi. – CT-BH 77 AH 231.1

Žena a matka nesmí obětovat své síly a nesmí dopustit, aby její schopnosti ležely ladem, a nesmí spoléhat jen na svého muže. Její osobnost nesmí splynout s jeho osobností. Má si být vědoma, že je muži rovnocenná – má mu stát po boku věrně v plnění svých povinností a on zase na svém místě. Její práce ve výchově dítek je v každém směru tak povznášející a zušlechťující, jako kterékoliv mužovo povolání, i kdyby stál v čele celého národa. – PHJ June, 1890 AH 231.2

Královna domova – Ani král nemá důležitější poslání než matka. Matka je ve své domácnosti královnou. Má v moci utváření charakteru svých dětí, které mají být účastny vyššího, nesmrtelného života. Anděl nemůže mít vyšší úkol; neboť ona vlastně pracuje pro Pána. Musí si jen být vědoma důležitosti svého poslání a to jí dodá nové odvahy. Musí si uvědomit význam své práce a vyzbrojit se Božím oděním, aby odolala pokušení, řídit se světskou úrovní. Její práce má význam pro časnost i pro věčnost. – ST March 16, 1891 AH 231.3

Matka je královnou ve svém domově a děti jsou jejími poddanými. Má spravovat svoji domácnost moudře, s mateřskou důstojností. Její vliv má rozhodovat, její slovo má být zákonem. Je-li křesťankou a jde za Pánem, získá si úctu svých dětí. – CT 111 AH 232.1

Děti mají být vedeny k tomu, aby si své matky vážily, aby na ně nemusela čekat. Mají v ní vidět královnu, která je vede a řídí a podává jim naučení jedno za druhým. Matka nemá být otrokyní dětí, která jen plní jejich přání. – Letter 272, 1903 AH 232.2

Zhodnocení – Matka málokdy svou práci ocení a často si myslí, že je to jen domácí dřina. Dennodenně, týden co týden vykonává tutéž práci a zdánlivě nevidí výsledky. Večer může vypočítat všechny drobnosti, které ve dne vykonala. Srovnává-li svoji práci a výkony manžela, má dojem, že její práce nestojí za moc. AH 232.3

Otec často s velkým uspokojením hrdě vypravuje, co ve dne vykonal. Z jeho poznámek vysvítá, že teď ho má matka obskakovat, protože toho moc neudělala, leda že se starala o děti, navařila a uklidila. Nepracovala ani v obchodě, neobdělávala půdu jako zemědělec, nepracovala jako mechanik – nemá proto být z čeho unavena. Muž kritizuje a diktuje, jako by byl pánem vesmíru. A to je pro ženu a matku velká zkouška, poněvadž se během dne při svých drobných povinnostech velmi unavila a přece nikde svou práci nevidí. To na ni neblaze působí. AH 232.4

Kdyby tak oba manželé mohli vidět, jak Bůh pohlíží na jejich práci a jak srovnává výkony muže a výkony ženy, velmi by se podivili. Otec by viděl svoji práci ve střízlivějším světle, zatím co matka by načerpala odvalu a sílu, aby mohla svoji práci vykonávat moudře, vytrvale a trpělivě. Nyní poznává hodnotu své práce. Otec pracuje na tom, co pomíjí a hyne, ale matka má na starosti vývoj myslí a charakteru. A tato práce přinese ovoce ještě i na věčnosti. – ST Sep. 13, 1877 AH 233.1

Bůh jí určil práci – Ó, kéž by všechny matky mohly poznat, jak nesmírné povinnosti a odpovědnosti mají a jak velká je odměna věrnosti. – ST Oct. 11, 1910 AH 233.2

Matka, která s radostí plní své povinnosti, bude přesvědčena, že její život je krásný, protože Bůh jí svěřil práci. V této práci nemusí její mysl zakrňt, ani její mozek být nečinný. – PHJ June, 1890 AH 233.3

Bůh svěřil matce práci, aby vychovávala své děti v bázni a napomínání Páně. Musí ji stále poukazovat na Boží lásku i bázeň. Jejich mysl je nesmírně vnímavá a jemná. Napomíná-li je, musí děti cítit, že to je napomínání Boží, protože se Mu nelíbí podvod, mluvení nepravdy (nepoctivost) a špatnost. Tak může být mysl maličkých spjata těsně s Bohem, že budou činit a mluvit vše k Boží

slávě; a v pozdějších letech nebudou jako třtina ve větru – nebudou se stále rozhodovat mezi náklonností a povinností. – Good Health, Jan., 1889 AH 233.4

Ale nejen že je má vést k Ježíši. Musí své děti vychovávat, aby se z nich stali Kristovi učedníci, „aby synové naši byli jako štěpy, zdárně rostoucí, a dcery naše jako úhelní kamenové, zasazené podle podobenství paláce“. Matka má za úkol rozvíjet povahu dítěte, tvořit, zušlechťovat, brousit. Matka musí vepsat na desky srdce naučení, trvající až do věčnosti; a nedbá-li na tuto práci, nebo dovolí, aby jí v tom něco překáželo, stihne ji zaručeně Boží nelibost. Křesťanská matka má Bohem určený úkol, který také splní, bude-li mít spojení s Bohem a je-li vyzbrojena mocí jeho Ducha. – Good Health, Jan., 1880 AH 234.1

Její poslání je vznešené a ušlechtilé – Každé matce jsou svěřeny nesmírně cenné příležitosti a nekonečně vzácné zájmy. Ženy nemají v plnění svých prostých všedních povinností vidět nudný úkol, nýbrž velkolepou a vznešenou práci. Matka má tu přednost, že může svým vlivem prospět celému světu a při této práci získá sama radost. Může svým dětem vyšlapávat cestičku sluncem i stínem až k slavným nebeským výšinám. To se jí však podaří jedině tehdy, snaží-li se sama ve svém životě řídit se učením Ježíše Krista. Jedině tehdy může doufat, že vytvoří charakter svých dětí podle božského vzoru. – PP 572 AH 234.2

Matka má mnoho práce, ale nejposvátnější je povinnost k dětem. Jak často však klade tuto povinnost stranou, jen pro nějaké sobecké uspokojení. Rodičům je svěřeno časné a věčné blaho jejich dětí. Mají držet otěže vlády a spravovat svou domácnost k slávě Boží a vedoucí zásadou ve všem má být láska, jejich měřítkem má být zákon Boží. – ST March 16, 1891 AH 234.3

Zádná práce není důležitější, ani posvátnější – Jdou-li mužové do práce a jejich manželky zůstanou doma, koná žena a matka právě tak důležitou a velkou práci jako manžel a otec. Ačkoli on je třeba v misijním poli, ona koná vnitřní misi a její starosti a úzkosti často zdaleka převyšují nsnáze manžela a otce. Její dílo je právě tak závažné a důležité. Manželovi se v misijním poli dostane i lidské chvály, ale domácí pracovnice snad ani na zemi nedochází uznání za svoji práci. Stará-li se však co nejlépe o zájmy své rodiny a snaží se vytvářet charakter jejich členů podle božského vzoru, zaznamenává anděl její jméno mezi největší misionáře světa. Bůh se nedívá na život tak, jak to činí člověk při svém omezeném rozhledu. – 5T 594 AH 235.1

Matka je Božím nástrojem, který má získat její rodinu pro křesťanství. Má být ztělesněním biblického náboženství. Má dokazovat, jak nás má vliv Bible usměrňovat ve všech životních povinnostech a radostech. Má učit své dívky, že mohou být spaseny jedině z milosti, skrze víru, Boží to dar. Bude-li je takto soustavně učit, čím je Kristus nám i jim, co znamená Jeho láska, dobrota, milosrdenství, zjevené ve velkém plánu vykoupení, zapůsobí to posvátným, svatým vlivem na srdce. – RH Sep. 15, 1891 AH 235.2

Výchova dětí je důležitou součástí Božího plánu, jak se má zjevovat moc křesťanství. Rodiče mají vážnou odpovědnost, aby vychovali své děti tak, aby tyto i po odchodu do světa žily správně a nepůsobily ve svém okolí zlo. – Manuscript 49, 1901 AH 235.3

Kazatelova spolupracovnice – Kazatel má své pole působnosti, matka rovněž. On má své děti přivádět k Ježíši, aby jim požehnal. Má se kochat ve slovech Ježíše Krista a přinášet je svým dětem. Musí je od kojeneckého věku učit, sebeovládání a sebezapření, zvykům čistoty a pořádku. Matka může své děti vychovat tak, že budou s upřímným srdcem naslouchat slovům Božích služebníků; Pán potřebuje matky, které využijí Bohem daných darů ve všech odvětvích rodinného života a připraví své děti pro nebesa. AH 236.1

Pánu lze sloužit právě tak dobře, ano i lépe, věrnou domácí prací, než učením ve škole. Otcové a matky mají právě tak jako učitelé ve škole cítit, že jsou vychovateli svých dětí. – Manuscript 32, 1899 AH 236.2

Působnost křesťanské matky se nemá omezovat pouze na její domácí život. Může svůj blahodárný vliv šířit i ve svém sousedství i v církvi Boží. Pro bohabojnou ženu a matku není domov vězením. – PHJ June, 1890 AH 236.3

Její životní poslání – Žena si musí uvědomit posvátnost svého úkolu a musí se ho v Boží síle a bázni chopit. Má vychovávat své děti tak, aby byly prospěšné na tomto světě, a byly připraveny pro lepší svět. Obracíme se na křesťanské matky. Prosíme vás, abyste pochopily své mateřské po-

vinnosti a abyste nežily pro své libosti, nýbrž k slávě Boží. Kristus se nelíbil sobě, ale vzal na sebe podobu služebníka. – 3T 565 *AH 236.4*

Ve světě vládnou zhoubné vlivy; Móda a zvyky mají na mládež velký vliv. Selže-li matka zde a nepoučí-li se, nevede a nezdržuje své děti, přijmou tyto přirozeně to zlé a odvrátí se od dobrého. Všechny matky by měly jít často k Spasiteli s prosbou: „Nauč mne, jak mám své dítě vychovat a co mám pro ně učinit!“ Mají dbát naučení, obsažených v Božím slovu a dostane se jim moudrosti podle potřeby. – PP 572-573 *AH 237.1*

Vytvoření božské podoby – Nad námi je Bůh a světlo a sláva z jeho trůnu spočine na každé matce, jež se snaží vychovat své děti, aby odolaly zlým vlivům. V této činnosti se jí žádná práce nemůže vyrovnat. Ona nemaluje na plátno nádherný obraz; nevytesává postavu z mramoru jako sochař. Není ani jako spisovatel, který vyjadřuje krásnou, ušlechtilou myšlenku mocnými slovy; nepodobá se ani hudebníkovi, který vyjadřuje krásné city hudbou. Ona však s Boží pomocí vytváří v lidské duši božskou podobu. *AH 237.2*

Matka, která si toto uvědomí, bude si svých předností neskonale vážit. Bude se upřímně snažit poukazovat dětem na nejvyšší ideál jak ve své povaze, tak způsobem výchovy. Bude se upřímně, trpělivě snažit zdokonalovat své schopnosti, aby mohla ve výchově svých dětí uplatnit nejvyšší síly mysli. Na každém kroku se táže: „Co praví Hospodin?“ Zkoumá pilně jeho Slovo. Upírá svůj zrak na Krista, aby její všední zkušenost v prostém koloběhu starostí a povinností byla pravým odrazem opravdového Ježíšova života. – MH 377-378 *AH 237.3*

Věrná matka je zapsána v knize nesmrtelné slávy – Sebezapření a kříž jsou naším údělem. Přijmeme jej? Nesmí nás ani napadnout, že až na nás přijde poslední velké soužení, že získáme v mžiku obětavého, vlasteneckého ducha, poněvadž jej budeme potřebovat. Věru ne. Tento duch musí proniknout naši každodenní zkušenost a musí vniknout do srdcí a myslí našich dětí jak slovy, tak příkladem. Matky v Izraeli snad nejsou samy bojovnicemi, ale mohou povzbuzovat bojovníky, kteří vezmou na sebe celé odění a bojují statečně boj Hospodinův. – 5T 135 *AH 238.1*

Matky, osud vašich dětí je do značné míry ve vašich rukou. Nesplníte-li svou povinnost, můžete je zahnat do řad nepřítelů, a učinit z nich jeho služebníky, a zahubit tak jejich duši. Ale zbožným příkladem a věrnou kázní můžete je zavést ke Kristu a učinit z nich jeho nástroje ku záchraně mnohých duší. – ST March 11, 1886 *AH 238.2*

Budou-li křesťanské matky konat své dílo věrně, stane se nesmrtelným. Stoupenci módy nikdy neuvidí a nepochopí nesmrtelnou krásu tohoto matčina díla a budou se posmívat jejím staromódním názorům a prostému zevnějšku bez příkras. Ale majestát nebes zapíše jméno této věrné matky do knihy nesmrtelné slávy. – ST Sep. 13, 1877 *AH 238.3*

Využívejte vzácných okamžiků – Celý Mojžíšův život, jeho velké poslání, jež splnil jako vůdce Izraele, je svědectvím o důležitosti díla křesťanské matky. Žádné dílo se mu nevyrovná. Rodiče mají poučovat a vychovávat své děti již v útlém mládí, aby z nich posléze byli křesťané. Jsou svěřeny naší péči, ne, aby se staly dědici pozemského trůnu, nýbrž králi Božími, kteří budou pokračovat po nekonečné věky. *AH 238.4*

Každá matka si má uvědomit, že její příležitosti jsou velmi vzácné; v den přísného vyúčtování bude její dílo podrobena zkoušce. Pak se ukáže, že mnoho poklesků a zločinů mužů a žen je zaviněno nevědomostí a nedbalostí těch, kteří měli za úkol vést jejich dětské nožky správnou cestou. Ukáže se, že mnozí, kteří se stali světu ku požehnání světlem génia, pravdy a svatosti, vděčí za zásady, které jim pomohly ke vlivu a úspěchu modlíci se, křesťanské matce. – PP 244 *AH 239.1*

39. Vliv matky

Matčin vliv sahá až do věčnosti – Matka může mít skromné pole působnosti, ale její vliv, ve spojení s vlivem otce, je věčný. Matčina síla k dobrému je po Bohu nejmocnější známou silou na zemi. – Good Health, March, 1880 AH 240.1

Matčin vliv nikdy nepřestává. Je-li to vliv správný, bude charakter jejích dětí svědčit o její mravní upřímnosti a hodnotě. Její úsměv, její povzbuzení může přímo inspirovat. Jediné slůvko lásky, souhlasný úsměv, může do srdce dítěte vnést sluneční svit. AH 240.2

Je-li její vliv ve prospěch pravdy a ctnosti, je-li vedena božskou moudrostí, bude její život mocným činitelem pro Krista. Její vliv bude sahat přes časnost do věčnosti. Jaká to myšlenka, že matčin poklad, slova a činy nesou ovoce na věčnosti a výsledkem jejího vlivu může být spasení nebo záhuba mnohých! – ST March 16, 1891 AH 240.3

Matka si ani neuvědomuje, že vliv její moudré výchovy provází její děti úskalím života tak mocně, že sahá až do života věčného, nesmrtelného. Vytváření charakteru podle božského Vzoru vyžaduje mnoho věrné, horlivé, vytrvalé práce. Tato se však vyplatí, neboť Bůh odmění veškerou usměrněnou práci ve prospěch spasení. – Good Health, July, 1880 AH 240.4

--- 2T 536 AH 240.5

Matčino myšlení a city usměřňují odkaz, který přenechá svým dětem. Zabývá-li se převážně svými city, je-li sobecká, nevrlá a přemrštěná v požadavcích, projeví se to u jejích dětí také. Tak se mnohým dostalo po matce takřka nepřekonatelného dědictví – mnoho sklonů ke zlému. Nepřítel duší chápe tuto otázku mnohem lépe než mnozí rodiče. Doléhá se svými pokušeními na matku, poněvadž ví, že neodolá-li ona, ovlivní skrze ni její dítě. Matčinou jedinou nadějí je Bůh. K Němu se může utíkat o sílu a milost a nebude prosit marně. – ST Sep. 13, 1910 AH 241.1

Křesťanská matka bude vždy ve střehu, aby poznala, jaké nebezpečí obklopuje její dítě. Uchová si vlastní duši v čistém, svatém ovzduší, ovládá svoji povahu a zásady slovem Božím a plní věrně svoje povinnosti. Povznáší se nad drobná pokušení, která na ní v denním životě dotírají. – Letter 69, 1896 AH 241.2

Blahodárný vliv trpělivé matky – Kolikrát za den slyší matka z úst svých nejmenších volání: Mami, mami. Matka se musí obracet hned sem, hned tam, aby vyhověla jejich prosbě. Dítě je v nesnázích a potřebuje pomoc moudré matky, která ho má vysvobodit z těžkostí. Jiné dítě má takovou radost ze svého počínání, že k tomu musí zavolat maminku a myslí, že bude mít právě takovou radost. Pochvalné slůvko potěší jeho srdíčko na celé hodiny. Matka může šířit mezi svými dětmi mnoho vzácných paprsků světla a radosti. Může své miláčky připoutat ke svému srdci tak, že jim její přítomnost bude největším výsluním na světě. AH 241.3

Ale často bývá matčina trpělivost těmito nesčetnými drobnými trampotami velmi zatížena, ačkoli se to cizímu pozorovateli zdá být snadné. Nezbedné ruce a neklidné nožky působí matce spoustu práce a nesnází. Musí se velmi ovládat, aby jí z úst nevyklouzlo žádné netrpělivé slovo. Zapomíná takřka na čas a na sebe, ale tichá modlitba k soucitnému Vykupiteli uklidňuje její nervy a ona může zase důstojně ovládat sama sebe. Mluví vlídně, ale vyžaduje to od ní hodně úsilí, aby potlačila strohá slova a pocity hněvu, jež by na dlouho zmařily její vliv. AH 242.1

Děti jsou velmi vnímavé. Rozeznají snadno trpělivý, milující zvuk hlasu, od netrpělivého, podrážděného rozkazu, který vysušuje vláhu lásky a něžnosti v dětských srdcích. Pravá křesťanská matka nevyžene děti od sebe mrzutostí a nedostatkem soucitu a lásky. – ST Sep. 13, 1877 AH 242.2

Má vliv na mysl a vytváří povahu – Matka má zvláštní odpovědnost. Malé dítě, které se vytváří a roste z její krve, získává i její duševní a duchovní vlivy, které působí na utváření mysli a charakteru. Byla to Jochebed, hebrejská matka, která měla tak silnou víru, že se „*nebála hněvu královského*“ a porodila Mojžíše, vysvoboditele Izraele. Anna, žena modlitby, plná odříkání a nebeské inspirace, dala život Samuelovi, dítěti, poučovanému nebesy, později bezúhonnému soudci, zakladateli Izraelských posvátných škol. A Alžběta, příbuzná Marie z Nazareta, nejen tělesně, nýbrž i duševně byla matkou Spasitelova předchůdce. – MH 372 AH 242.3

Co dluží svět matkám – Den Boží zjeví, kolik svět dluží zbožným matkám za muže, kteří byli neochvějnými šířiteli pravdy a reformace – muže, plné odvahy a zmužilosti, kteří nepodlehli ani v soužení a pokušení; muže, kteří se rozhodli, pro vysoké a svaté zájmy pravdy a Boží slávy místo světskou čest a obětovali i život. – ST Oct. 11, 1910 *AH 243.1*

Matky pochopte, že váš vliv a příklad působí na charakter vašich dětí; proto buďte vyrovnané, klidné, a mějte čistý charakter, který by odrážel jen ctnosti pravdy, dobra a krásy, abyste mohly splnit svou odpovědnost. – ST Sep. 9, 1886 *AH 243.2*

40. Matčina práce nepochopena

Matka je často v pokušení domnívat se, že její práce není důležitá – Matce se často zdá, že její práce není důležitá. Její činnost je málokdy oceněna. Ostatní příliš neznají její starosti a nesnáze. Její dny jsou vyplněny spoustou opakujících se povinností, jež vyžadují trpělivé úsilí, sebeovládání, jemnocit, moudrost a obětavou lásku. Přesto se nemůže pochlubit, že dokázala něco velikého. Starala se pouze o to, aby to doma hezky klapalo. Často je sama znavená a ustaraná, ale musí se snažit být na děti vlídná, musí je zaměstnávat a pečovat o jejich štěstí a vést jejich nožky po správných cestách. Má dojem, že neudělala nic, ale není tomu tak. Nebeští andělé sledují unavenou matku a zaznamenávají její každodenní starosti. Snad není její jméno známé ve světě, je však zapísáno v Beránkově knize života. – CT 144 AH 244.1

Pravá matka vykonává své povinnosti důstojně a s radostí a nemá pocit, že vlastnoruční práce ve spořádané domácnosti je ponižující. – ST Sep. 9, 1886 AH 244.2

Je podřadnější než misijní práce? – Jak důležité je poslání matky! A přece si nejedna matka povzdechne, že by chtěla konat misijní práci! Kdyby se mohla uplatnit někde v misijním poli, měla by dojem, že koná něco užitečného. Ale vykonávání všedních povinností v domácnosti jí připadá vyčerpávající a nevděčné. – RH July 9, 1901 AH 244.3

Matky, které touží po misijním poli, mají pole přímo ve své rodině. ... Nemají duše jejich dětí právě takovou cenu, jako duše pohanů? S jakou péčí a něžností by měla dohlížet na jejich rozvíjející se mysl a sloučit veškeré jejich myšlení s Pánem! Kdo to může vykonat tak dobře, jako milující bohabojná matka? – Manuscript 43, 1900 AH 245.1

Některé matky si myslí, že nekonají-li přímo nějaký náboženský úkol, neplní vůli Boží; ale to je omyl. Každá má nějakou práci pro Mistra a vytvořit z domova příjemné místo, to je překrásná práce. Náleží-li srdce Pánu, může i při nejprostších schopnostech vytvořit z domova to, co od něj Bůh očekává. Upřímná služba Hospodinu přivodí přímo záplavu světla. Mužové a ženy mohou právě tak sloužit Bohu, dávají-li bedlivý pozor na to, co slyší a vychovávají své děti, aby žily tak, aby se bály Boha zarmoutit, jak to činí kazatel na kazatelně. – Manuscript 32, 1899 AH 245.2

Tyto ženy, které ochotně konají vše, co jim přijde pod ruku, a radostně pomáhají nést svým mužům jejich starosti a vychovávají své děti pro Pána, jsou misionáři ve vyšším slova smyslu. – 2T 466 AH 245.3

Náboženská činnost nemá být konána na úkor starosti o rodinu – Přehlížíš-li svoji povinnost jako žena a matka a žádáš si na Hospodinu jinou práci, buď ujištěna, že On se nemění; poukazuje ti na tvou povinnost doma. Máš-li dojem, že je ti svěřena větší a posvátnější úloha, jsi na velkém omylu. Vykonáš-li věrně práci ve vlastním domově a působíš na duše svých nejbližších, můžeš se připravit pro práci Boží v širším měřítku. Buď však ujištěna, že ti, kteří zanedbávají svou povinnost v rodinném kruhu, nejsou schopni pracovat pro jiné duše. – RH Sep. 13, 1891 AH 245.4

Pán tě nepovolal k tomu, abys zanedbávala svou práci doma, svého manžela a děti. To není jeho způsob práce a nikdy nebude takto postupovat. ... Nemysli si ani na chvíli, že Bůh ti dal práci, pro níž by ses musela odloučit od svého milého stádečka. Nedopust', aby se v nevhodné společnosti děti zkazily a zatvrdily své srdce vůči matce. To by nebylo správné světlo; tím bys dětem ztěžovala, aby se staly Božími dětmi a aby posléze získaly nebe. Bůh o ně pečuje a jsi-li Božím dítětem, musíš o ně pečovat i ty. – Letter 28, 1890 AH 246.1

Již v prvních letech jejich života je nutno pracovat, bdít, modlit se a podporovat veškeré dobré sklony. V této práci nesmíš ustát. Snad budeš pozvána do schůzek nebo kroužků šití (Tabita), abys konala misijní práci. Nemáš-li však věrnou, rozumnou osobu, kterou bys mohla u dětí nechat, musíš odpovědět, že ti Pán svěřil jinou práci, kterou nesmíš zanedbávat. Jakmile se přepracuješ jinde, nebudeš schopna vychovávat své maličké a vytvořit z nich to, co Pán očekává. Povinností Kristova spolupracovníka je, aby přivedl děti k Pánu ukázněné a vychované. – Manuscript 32, 1899 AH 246.2

Věnuje-li matka svůj čas těm, kteří jsou závislí na jejím ponaučování a na její výchově, poslouží církvi nejlépe. Nejedna povahový kaz je zaviněn špatnou mateřskou výchovou. Matka nemá přijí-

mat povinnosti ve sboru, musí-li pak zanedbávat své děti. Nejlepší prací, kterou matka může vykonat je, dohlíží-li, aby nic nenarušilo výchovu jejích dětí. ... *AH 246.3*

--- Manuscript 75, 1910 *AH 247.1*

A širší misijní pole? – Některé matky chtějí pracovat v misijní práci, přitom však zanedbávají nejjednodušší povinnosti, které mají před sebou. Děti jsou zanedbané, domov není radostný a milý, ozývá se v něm samé reptání a mladí lidé, kteří v něm vyrůstají, mají pocit, že o takové místo není co stát. Proto netrpělivě očekávají chvíli, kdy jej budou moci opustit a pustí se nedočkavě do širého světa, kde nebudou mít vliv domova a něžné rady rodičů. *AH 247.2*

Rodiče, kteří by se měli snažit získat si tato mladá srdce a vést je správně, promrhají božské příležitosti, jsou slepí ke svým nejdůležitějším povinnostem a marně touží po práci ve větším misijním poli. – *Health Reformer*, Oct., 1876 *AH 247.3*

41. Nesprávné vzory mateřství

Zdánlivé mučednice – Mnohý domov je velmi nešťastný, poněvadž jeho paní si neustále stěžuje a odvrací se s nechutí od prostých, domácích, neustále se opakujících povinností. Ve svých starostech a úkolech vidí samé těžkosti; a to, co by mohlo být nejen zajímavé a příjemné, nýbrž i užitečné, kdyby to konala radostně, stává se pouhou dřinou; hledí na svůj otrocký život s odporem a myslí si, že je mučednice. *AH 248.1*

Je sice pravda, že soukolí domácího stroje neběží vždy hladce; Potřebuje to hodně trpělivosti a síly. Ale ačkoli matky nejsou odpovědny za okolnosti, které nemohou zvládnout, nemůžeme popřít, že okolnosti mají na práci matky velký vliv. Zaslouží však pokárání, dovolí-li, aby je okolnosti zdolaly a vyvrátily jejich zásady, jakmile jsou unaveny, nejsou věrny svému vznešenému povolání a zanedbávají známou povinnost. *AH 248.2*

Žena a matka, která statečně překonává nesnáze, pod kterými jiné klesají pro nedostatek trpělivosti a vytrvalosti, a koná svoji povinnost, nejen že sama sílí. Tím, že získává zkušenosti v překonávání pokušení a překážek, stává se výbornou pomocnicí ostatním a to slovem i činem. Mnozí, kteří si za příznivých okolností počínají správně, procházejí v nesnázích a zkouškách jakousi povahovou změnou; zakrňují a upadají. Bůh nikdy nechtěl, abychom se stali hříčkou okolností. – ST Nov. 29, 1877 *AH 248.3*

Hříšná nespokojenost – Nejeden manžel a mnohé děti nenalézají doma nic přitažlivého. Na uvítanou se jim dostane jen hubování a reptání a oni hledají útěchu a pobavení mimo domov, často v hospodě a na jiných zapovězených místech. Žena a matka často při svých domácích starostech zapomíná na drobné pozornosti, jež činí manželovi a dětem domov příjemným, přestože před nimi nemluví o své únavě a nesnázích. Zaměstnává se jen přípravou jídla a šatstva a její muž a děti jsou doma jako cizinci. *AH 249.1*

Paní domu snad vykonává své povinnosti doma přesně, ale přesto se ohrazuje proti své otročinně. Své povinnosti a svá omezení srovnává s údělem zvláště také lepšího života ženy, a tím si je jen zvětšuje. Touží planě po jiném životě, pěstuje hříšnou nespokojenost a činí domov muži a dětem nepříjemným. – ST Nov. 29, 1877 *AH 249.2*

Zabývá se pošetilostmi – Satan připravil příjemné vzrušení rodičům právě tak jako dětem. Ví, že když se mu podaří uplatnit svoji lstivou moc u matky, získal mnoho. Cesty světa jsou plné lstivosti, podvodu a bídy, ale zdají se být vábné; Nejsou-li děti a mladí lidé pečlivě vychováni a ukázněni, zaručeně zabloudí. Jakmile nemají pevné zásady, těžko odolají pokušením. – RH June 27, 1899 *AH 249.3*

Zbytečná břemena – Mnohá matka věnuje čas na zbytečnosti. Věnuje veškerou pozornost věcem časným a nezamyslí se nad věcmi, jež mají věčnou hodnotu. Jak často zanedbává své děti, z nichž pak vyrůstají lidé hrubí, špatní a nevzdělaní. – ST July 22, 1899 *AH 249.4*

Budou-li rodiče, zvláště matky chápat důležitost a odpovědnost díla, jež jim Bůh svěřil, nebudou se tolik starat o práci svých bližních, po které jim nic není. Nebudou chodit po domech na obvyklé klepy a nebudou se zabývat chybami nedostatky a slabostmi svých sousedů. Budou cítit takovou starost o své děti, že nebudou mít čas na hledání chyb na svých bližních. – 2T 466 *AH 250.1*

Očekává-li žena sílu a útěchu od Boha a snaží-li se v Jeho bázni vykonávat své každodenní povinnosti, získá si úctu a důvěru manžela. Z jejích dětí pak vyrostou čestní mužové a ženy, kteří budou mít mravní odvahu ke konání dobra. Ale matky, které zanedbávají své povinnosti a příležitosti a přenechávají své starosti jiným, poznají, že jejich odpovědnost trvá a sklídí s hořkostí to, co lhostejně a nedbale rozsévaly. Na světě nelze spoléhat na náhodu; žně budou takové, jaké bylo semeno. – ST April 4, 1011 *AH 250.2*

42. Zdraví a osobní vzhled matky

Péče o matčino zdraví – Dbejme, aby si matka uchovala své síly. Nemá vydávat své vzácné síly na vyčerpávající práci; raději jí ubírejme starostí a břemen. Manžel a otec často nechápe fyzické zákony, jež by měl v zájmu své rodiny chápat. V zápasu o živobytí anebo získávání majetku, v starostech a nesnázích, přenechává ženě a matce tolik práce, že její síly jsou v nejkritičtějších údobích přetíženy a způsobují zeslabení a nemoc. – MH 373 AH 251.1

Ušetřeme matku v zájmu jejím i v zájmu celé rodiny zbytečného přetížení a dělejme vše, aby si uchovala život, zdraví a síly, které jí dal Bůh; vždyť ve své důležité práci bude všech svých schopností potřebovat. Měla by trávit část svého času venku, v tělesném pohybu, aby mohla konat doma práci radostně a důkladně a stala se domovu světlem a požehnáním. – PHJ June, 1890 AH 251.2

Matka má být hlasatelem zdravotní reformy – Bůh všem matkám zjevil svou vůli; přeje si, aby slovem i příkladem šířily zdravotní reformu. Mají být zásadní a nesmí přestupovat přírodní zákony, kterými Bůh jejich bytosti vybavil. Budou-li matky zásadní a rozhodné, budou mít mravní sílu a milost s nebe, aby jejich světlo svítilo ve světě jak v jejich správném životě, tak v ušlechtilé povaze jejich dětí. – Good Health, Feb., 1880 AH 251.3

Sebeovládání v jídle – Matka se musí dokonale ovládat, proto nesmí trpět tělesný nebo duševní nepořádek. Její život má být uspořádán podle Božích a zdravotních zákonů. Jelikož strava má vliv na mysl a na sklony, musí být právě v tomto směru opatrná. Musí jíst to, co je výživné, nikoli dráždivé, aby měla klidné nervy a vyrovnanou povahu. Potom bude mít větší trpělivost s proměnlivými nápady svých dětí a bude pevně, současně však s láskou držet v rukou otěže vlády. – PHJ May, 1890 AH 252.1

Vyzařuj sluneční svit za všech okolností – Matka může a má ovládat své nervy a nálady, je-li stísněna. Dokonce se může vychovat tak, že bude i v nemoci vlídná a laskavá a snese víc hluku, než by snad považovala za únosné. Děti nemají cítit její bolesti a jejich mladá, citlivá mysl nemá být sklíčena její malátností ducha, aby neměla dojem, že domov je hrob a matčin pokoj nejhorším místem na světě. Mysl a nervy cvikem sílí a vyrovnávají se. Děti tě nesmí vidět zamračenou. – 1T 387 AH 252.2

Bud' vkusná – Sestry nemají být při práci oblečeny tak, aby vypadaly jako strašák v obilí. Manželé a děti je raději vidí vkusně oblečené, než nějaká návštěva nebo cizí lidé. Někdy si žena a matka myslí, že nezáleží na tom, jak vypadá při práci a tehdy, když ji vidí pouze manžel a děti, dává si však velmi záležet na tom, aby byla vkusná před lidmi, kteří vůči ní nemají zvláštních nároků. Nemá si více vážit lásky svého muže a svých dětí, než toho, jaký dojem udělá na cizí lidi, nebo na běžné přátele? Štěstí muže a dětí má být každé ženě a matce posvátnější než vše ostatní. – 1T 464-465 AH 252.3

Nos takové šaty, které ti sluší. Děti budou mít k tobě větší úctu. Dbej, aby i ony chodily slušně oblečené. Nedovol, aby si zvykly na nepořádek. – Letter 47a, 1902 AH 253.1

Matka nemá být otrokem veřejného mínění – Matky jsou často citlivé na to, co smýšlejí druzí o jejich zvycích, o šatech a názorech; a jsou do jisté míry otroky pomyšlení, jak o nich jiní smýšlejí. Není to smutné, že rozumné bytosti by se měly více řídit tím, co o nich řeknou lidé, než tím, čím jsou povinny vůči Bohu? I my často obětujeme pravdu, abychom udrželi krok se zvyklostmi a abychom se vyhnuli posměchu. AH 253.2

Matka si nemůže dovolit být otrokyní názorů; Neboť má vychovávat své děti pro časný i věčný život. Matky mají dbát na to, aby šaty byly prosté, bez zbytečných ozdob. – RH March 31, 1891 AH 253.3

Naučení vkusu a čistoty – Chodí-li matka domu oblečena nepořádně, učí tím své děti, aby šly v jejích špatných stopách. Mnohá matka si myslí, že na doma je všechno dobré, i když je to špinavé a chatrné. Děti porovnávají matčiny šaty se zevnějškem ostatních lidí a ztrácejí k ní úctu. AH 253.4

Matky, buďte co nejpřitažlivější; nedosáhnete toho pracnými ozdobami, nýbrž prostým, čistým, vkusným šatem; tím budete dětem vzorem vkusu a čistoty. Matka by si měla co nejvíce vážit lásky a úcty svých dětí. Všechno na její osobě má být svědectvím o čistotě a pořádku. I malé děti

mají určitou představu o tom, co je slušivé a vhodné. Jak mohou pociťovat potřebu čistoty a svatosti, spočívá-li jejich zrak denně na nepořádných šatech a rozházených místnostech? Jak mohou být nebeští hosté pozváni do takového příbytku, když jsou v nebesích zvyklí na čistotu a svatost? – CTBH 143-144 *AH 254.1*

Pořádek a čistota tvoří zákon nebes. Chceme-li být v souladu s božským zřízením, musíme být vkusní a čistotní. – 4T 142-143 *AH 254.2*

43. Vlivy před narozením (prenatální)

Ženy mají mít dobrou kvalifikaci jako matky – Ženy musí mít velkou trpělivost, než se mohou stát matkami. Bůh nařídil, aby se pro tuto práci připravily. Práce matky se stává ve spojení s Ježíšem nekonečnou. Nemůžeme ji pochopit. Úkol ženy je posvátný. V domově potřebujeme Ježíšovu přítomnost; neboť matčina služba lásky může z domova vytvořit Bethel. Muž a žena mají spolupracovat. Jaký by to byl svět, kdyby se všechny posvětily na oltář Boží a kdyby zasvětily Bohu své potomky už před narozením. – Manuscript 43, 1900 *AH 255.1*

Důležitost vlivů před narozením – Mnozí rodiče přehlížejí vlivy před narozením dítěte. Nebesa však na to mají svůj názor. Poselství, jež přinesl anděl a opakoval je důrazně dvakrát, dokazuje, že se nad ním máme pečlivě zamyslet. *AH 255.2*

Slova, jež Bůh řekl hebrejské matce (ženě Manueho), promlouvá k matkám všech dob. „*Nechat' ostříhá všeho toho, co jsem jí přikázal zachovávat*“, pravil anděl. Blaho dítěte je ovlivněno matčinými zvyky. Proto musí své chutě a vášně ovládat. Musí se různým věcem vyhýbat, proti jiným opět bojovat, chce-li splnit Boží úmysl při sobě v době, kdy jí dá dítě. – MH 372 *AH 255.3*

Svět má pro mladé lidi mnoho osidel. Mnozí jsou lákáni životem sobeckých a smyslných žádostí. Nevidí skryté nebezpečí anebo strašný konec cesty, která jim zdánlivě chystá štěstí. Tím, že holdují své chuti a vášni, promrhají své síly a tak hynou miliony a ztrácejí i život věčný. Rodiče si musí uvědomit, že jejich děti projdou těmito pokušeními. Musí se již před narozením dítěte připravovat na to, aby mu umožnili úspěšný boj proti zlému. – MH 371 *AH 255.4*

Je-li matka před narozením dítěte zhýčkaná, sobecká, netrpělivá a přemrštěná, odrazí se tyto vlastnosti ve sklonech dítěte. Tak získá mnoho dětí do vínku takřka nepřemožitelné sklony ke zlému. *AH 256.1*

Je-li však matka neochvějně věrná zásadám, je-li střízlivá a ukázněná, laskavá, jemná a nezištná, může svému dítěti předat tytéž vzácné povahové rysy. – MH 372-373 *AH 256.2*

V čem spočívá prenatální péče – Lidé se běžně dopouštějí velké chyby, že nedělají rozdíl v životě ženy před narozením dítěte. V tomto důležitém období je nutno matce usnadňovat práci. V jejím organismu dochází k velikým změnám. Potřebuje větší množství krve a tudíž i větší množství potravy, nejlepší kvality. Nemá-li dostatek výživné stravy, nemůže si zachovat tělesnou sílu a její potomek je připraven o životnost. Rovněž její oděv si vyžaduje pozornosti. Musí dbát na to, aby nikdy neměla pocit hladu; proto má být dostatečně teple oblečena. Nemá-li matka dostatek zdravé výživné stravy, bude mít nedostatek kvalitní krve. Bude mít špatný krevní oběh a tutéž vadu odkáže i svému dítěti. Dítě nemůže přijímat potravu, kterou by proměnilo v dobrou krev, jež organismus vyživuje. Zdárný vývoj matky i dítěte je velmi závislý na dobrém, teplém oblečení a na dostatečné, výživné potravě. – 2T 381-382 *AH 256.3*

Věnujme rovněž velkou pozornost tomu, aby matka žila ve šťastném a příjemném prostředí; manžel a otec má zvláštní odpovědnost, aby učinil vše, co je v jeho silách, a ulehčil ženě a matce v jejich starostech. Má dle možnosti nést obtíže jejího stavu. Má být přívětivý, zdvořilý, něžný a laskavý a obzvláště pozorný ke všem jejím potřebám. Často se ženám v těhotenství nevěnuje ani tolik pozornosti, jako dobytku ve chlévě. – 2T 383 *AH 257.1*

Chut' není spolehlivým vůdcem – Myšlenka, že se žena má s ohledem na svůj zvláštní stav řídit jen chutí, je velmi mylné. Bývá sice zvykem, který však neodpovídá zdravému rozumu. Chut' takové ženy může být rozličná, náladová a velmi vybíravá. Zvyk praví, že smí jíst vše, nač si vzpomene, bez ohledu na to, poskytne-li jí tento pokrm výživu a poslouží-li růstu jejího dítěte. Strava má být vydatná, nemá však dráždit. Ačkoli musíme vždy dbát na to, aby strava byla prostá a hodnotná, v tomto důležitém období je to tím významnější. *AH 257.2*

Zásadní a poučené ženy se ani v tomto údobí neuchýlí od zásad správné výživy. Uvědomují si, že je na nich závislý další život a budou opatrné ve všech svých zvyklostech, zvláště ve stravě. Nemají jíst nic nevyživného a dráždivého, pouze proto, že to dobře chutná. Mnozí jim všelico ochotně radí, co odporuje zdravému rozumu. Holdují-li rodiče svým chutím, rodí se jim nemocné děti. *AH 257.3*

Jí-li matka tolik, že se zaživací ústrojí musí namáhat, aby se stravy zbavilo, a aby odstranilo z těla dráždivé prvky, škodí matka sobě, a klade základ pro onemocnění svého potomka. Bude-li jíst podle své proměnlivé chuti bez ohledu na následky, ponese si trest, ovšem ne sama. Pro její nerozum musí trpět i její nevinné dítě. – 2T 382-383 *AH 258.1*

Nutnost sebeovládání a střidmosti – Je rozhodně nutné dbát na matčiny osobní potřeby. Vždyť pečuje o dva životy, je proto nutné, něžně a ochotně dbát na její přání a potřeby. Ovšem právě v této době se musí ve stravě a ve všem varovat toho, co by zeslabilo její tělesné a duševní síly. Bůh sám jí přikázal, aby co nejpřísněji dodržovala sebekázeň. – MH 373 *AH 258.2*

Matka klade základy správného charakteru budoucího člověka. Přísnou střidmostí již před jeho narozením. Toto naučení se nesmí brát na lehkou váhu. – Good Health, Feb., 1880 *AH 258.3*

Radostná, spokojená mysl – Každá žena, která se stává matkou, má být bez ohledu na své okolí stále šťastná, radostná a spokojená. Musí si uvědomit, že za toto úsilí bude desetinásobně odměněna tělesným i morálním charakterem svého dítěte. Ale ještě víc. Může si zvyknout na radostné myšlenky, čímž podpoří šťastnou náladu a budoucí potomek bude odrážet svého radostného a spokojeného ducha na svoji rodinu a na všechny, s nimiž se stýká. Také její zdraví se podstatně zlepší. Její svěžest se obnoví a krevní oběh bude čilý. Kdyby podléhala malomyslnosti a smutku, bylo by tomu naopak. Její radostná nálada oživí duševní i morální zdraví. Silou vůle může odolat dojmům a uklidní svoje nervy. Děti, které bývají oloupeny o životnost, kterou by měly zdědit od rodičů, vyžadují největší péči. Přihlédneme-li k zákonům jejich těla, můžeme jejich stav zlepšit. – SA 123-124 *AH 258.4*

Zachovej si klidnou, důvěřivou mysl – Jsi-li nastávající matkou, svěř se Boží lásce. Buď klidná, spolehni se na Ježíšovu lásku a žij podle Jeho slov. Pamatuj, že matka je Boží spolupracovnicí. – ST April 9, 1896 *AH 259.1*

44. Péče o malé děti

Správné chování kojící matky – Nejlepší stravou dítěte je to, co dodává příroda a nemá být o to zbytečně připravováno. Je to bezcitné, nechce-li matka pro pohodlí nebo ze společenských důvodů splnit svoji milou povinnost a své dítě nekojí. – MH 383 AH 260.1

Období, v němž dítě přijímá potravu od matky, je kritické. Mnohá kojící matka se musí přepracovávat a má mnoho práce s vařením. To kojenci škodí, poněvadž saje z matky horečnatou výživu. Navíc je jeho krev otrávena nezdravou matčinou stravou, která nakazila celý organismus a tím i stravu kojence. Rovněž nálada matky má na dítě velký vliv. Je-li nešťastná, podrážděná, citlivá a náladová, předá svému dítěti rozpálenou stravu, která často působí větry, křeče a někdy i záněty a záchvaty. AH 260.2

Také charakter dítěte je víceméně ovlivněn mateřskou výživou. Je proto důležité, aby kojící matka byla spokojená a aby se dokonale ovládala. Její mléko pak dítěti neublíží. Je-li matka klidná, vyrovnaná ve svém chování k dítěti, má to velký vliv na utváření jeho povahy. Je-li dítě nervózní a popudlivé, uklidní je matčin klidný, starostlivý způsob chování a přispěje to nesmírně i ke zdraví dítěte. – CD 228 AH 260.3

Čím klidnější a jednodušší je život dítěte, tím je to výhodnější pro jeho tělesný a duševní rozvoj. Má se vždy snažit o to, aby byla klidná, mírná a vyrovnaná. – MH 381 AH 261.1

Jídlo nenahradí pozornost – Nevhodné zacházení dětem velmi škodí. Jsou-li mrzuté, dostanou obvykle jíst, aby se uklidnily, ačkoli jsou většinou nevrle proto, že dostaly moc jídla, které jim pro nevhodné matčiny zvyky ublížilo. Další jídlo situaci jen zhoršilo, protože jejich žaludek byl již dost přetížen. AH 261.2

Děti jsou často již od kolébky vedeny k požívačnosti a mají pocit, že žijí proto, aby jedly. Matka má velký vliv na rozvoj charakteru dětí již v útlém věku. Může je učit, aby ovládaly svou chuť, anebo je může vést k tomu, že budou své chuti holdovat a budou se přejídat. Matka si často udělá rozvrh práce na celý den, a když ji děti zlobí, nesnaží se zmírnit jejich drobné starosti a odvrátit je. Naopak, dá jim něco k jídlu, aby byly klidné. To pomůže jen na chvíli a často je to pak ještě horší. Žaludek dítěte je přeplněn, ačkoli jídlo vůbec nepotřebují. Toužily jen po troše matčiny pozornosti a času. Ona si však myslí, že její čas je příliš vzácný, aby si s dětmi hrála. Snad ji záleží více na tom, aby měla domácnost v takovém stavu, aby ji hosté chválili, aby jídlo odpovídalo zvyklostem doby, než aby její děti byly šťastné a zdravé. – SA 123, 126 AH 261.3

Jídlo má být zdravé a chutné, avšak prosté – Jídlo má být tak jednoduché, aby jeho příprava nezabrala všechen matčin čas. Pravda, na stole má být dostatek zdravě upraveného a chutného pokrmu. Nemysli si, že můžeš dětem předložit za pokrm souhrn všeho možného. Ale přípravě nezdravých jídel, které slouží zvrácené chuti, je nutno věnovat méně času, zato však více výchově a vzdělání dětí. – CTBH 141 AH 262.1

Dětská výbavička – Při chystání dětské výbavičky je třeba přihlížet k pohodlí a zdraví, nikoliv k požadavkům módy anebo touze po obdivu. Matka nemá strávit čas různým vyšíváním a pracným vyzdobováním šatiček. Tím se sama zbytečně zatěžuje a škodí zdraví svému i svého dítěte. Nemá se sklánět nad šitím, jež namáhá oči a nervy, ačkoli by potřebovala mnoho odpočinku a příjemného pohybu. Musí si uvědomit, že je povinna zachovat si síly, aby stačila na požadavky, které ji čekají. – MH 381-382 AH 262.2

Čistota, teplo, čerstvý vzduch – Malé děti potřebují teplo. Lidé se však často dopouštějí veliké chyby, že je drží v přetopených místnostech a připravují je o čerstvý vzduch. AH 262.3

Dítě má být uchráněno všech vlivů, jež by jeho tělo zeslabily anebo nakazily. Musíme přísně dbát toho, aby vše kolem něj bylo příjemné a čisté. Někdy je nutno chránit děti před náhlými nebo příliš velkými změnami teploty. Vždy však musíme dbát, aby ve dne, v noci, při spaní, nebo když jsou vzhůru, dýchaly čistý, svěží vzduch. – MH 381 AH 262.4

Péče o nemocné děti – Často dítě onemocní z nevhodného zacházení. Příčinou trampot může být nepravdivé jídlo, nedostatečné oblečení za chladných večerů, nedostatek pohybu, který udržu-

je správný krevní oběh, anebo málo čerstvého vzduchu, který krev pročišťuje. Rodiče musí vyzkoumat příčinu nemoci a mají co nejrychleji odstranit závady. *AH 263.1*

Všichni rodiče se mohou naučit, jak je nutné pečovat o nemocné a jak nemocem předcházet. Zvláště matka má vědět, jak si má počínat při běžném onemocnění v rodině. Měla by umět posloužit svému nemocnému dítěti. Její láska a rozhled jí umožní učinit pro ně to, co nedokáže nikdo cizí.

– MH 385 *AH 263.2*

45. Výchova dětí – přední povinnost matky

Možnosti u dobře vychovaného dítěte – Bůh vidí všechny schopnosti malého človíčka. Vidí, že dostane-li se dítěti vhodná výchova, stane se ve světě mocnou silou k dobrému. Čeká s touhou, stane-li se tak, zda rodiče splní jeho plán anebo pochybenou laskavostí zmaří jeho úmysl tím, že dítěti k jeho věčné škodě ve všem vyhoví. Je to velkolepé dílo, moci přetvořit tato bezmocná a zdánlivě bezvýznamná stvoření, aby byla světu ku požehnání a Bohu ke slávě. Rodiče nesmí dopustit, aby se něco vloudilo mezi ně a mezi povinnosti, jež mají ke svým dětem. – ST Sep. 25, 1901 *AH 264.1*

Práce pro Pána a pro vlast – Ti, kteří zachovávají zákon Boží, shlížejí se ve svých dětech s nevýslovnými pocity naděje a obav. Jsou zvědaví, jak se zachovávají ve velkém boji, který je před nimi. Úzkostlivá matka se táže: „Kam se zařadí? Jak je mohu připravit, aby se zachovaly správně, tak, aby mohly být dědici věčné slávy?“ Matky, máte velkou odpovědnost. I když nezasedáte ve sněmovně poslanců, můžete vykonat veliké dílo pro národ. Můžete své děti vychovat. Můžete jim pomoci, aby získaly povahu, která je pevná a nedá se ovlivnit zlem, naopak, jež strhne ostatní ke konání dobra. Vroucími modlitbami víry můžete pohnout ramenem, jež hýbá celým světem. – RH April 23, 1889 *AH 264.2*

Doba dětství a mládí je dobou naučení. Děti mají být vedeny k užitečnosti. Mají být přitahovány k užitečné domácí práci, a rodiče je mají laskavě poučovat i pochválit, aby jim tyto povinnosti co nejvíce zpříjemnili. – Manuscript 12, 189 *AH 265.1*

Mnozí zanedbávají výchovu v domově – Přesto, že se chlubíme pokrokem ve výchovných metodách, je dnes výchova dětí velmi nedostatečná. Rodinná výchova je zanedbávána. Rodiče, a zvláště matky si neuvědomují svoji odpovědnost. Nemají trpělivost ani moudrost, aby své svěřence poučovaly a spravovaly. – ST March 11, 1886 *AH 265.2*

Je příliš pravdou, že matky neplní svoji povinnost a nejsou věrný svému mateřskému poslání. Bůh od nás nevyžaduje nic, co bychom v jeho síle nedokázali, nic, co není pro naše dobro, nebo pro dobro našich dětí. – ST Feb. 9, 1882 *AH 265.3*

Matky mají prosit o Boží pomoc – Kdyby si matky uvědomily důležitost svého poslání, modlily by se často v soukromí, předkládaly by své dítky Ježíši, vyprošovaly by i pro ně požehnání a prosily by o moudrost, aby dobře splnily svoji posvátnou povinnost. Matka má využít každé příležitosti, kdy může utvářet sklony a zvyklosti svých dětí. Musí pečlivě bdít nad rozvojem jejich charakteru, potlačovat rysy, které příliš vynikají a podporovat ty, které jsou slabé. Musí však svým čistým a ušlechtilým životem přinášet dobrý příklad svému vzácnému stádcí. *AH 265.4*

Matka má konat svoji práci odvážně a statečně. Musí neustále spoléhat na Boží pomoc ve svém úsilí. Nemá být nikdy spokojena, dokud ve svých dětech nevidí postupné povznesení charakteru, dokud nemají v životě vyšší cíl, než jen touhu po vlastním zalíbení. – ST May 25, 1882 *AH 265.5*

Vliv modlící se matky je nevystižitelný. Poznává Boha na všech svých cestách. Přináší své dítky k trůnu milosti, předkládá je Ježíši a vyprošuje si pro ně jeho požehnání. Vliv těchto modliteb je pro děti zdrojem života. Tyto modlitby, pronášené ve víře, jsou oporou a silou křesťanské matky. Zanedbáme-li povinnost modlit se se svými dětmi, ztrácíme největší možnost požehnání, největší pomoc v nesnázích, starostech a břemenech životního úkolu. – Good Health, July, 1880 *AH 266.1*

Nemůžeme ani dostatečně ocenit moc matčiných modliteb. Ta, jež pokleká vedle svého syna či dcery v různých trampotách v dětství, v nebezpečné době mládí, pozná teprve u soudu, jak působily její modlitby na život jejích dětí. Je-li ve víře spjata se Synem Božím, může něžně zadržet svého syna před mocí pokušení, může zabránit své dceři, aby nepropadla hříchu. V době, kdy vášně usiluje o nadvládu, může moc lásky napomínající, vroucí a rozhodný vliv matky pomoci duši, aby se postavila na spásnou stranu. – ST March 16, 1891 *AH 266.2*

Když do toho přijde návštěva – Udělej si čas a rozprávěj se svými dětmi a modli se s nimi. Nedovol, aby tyto chvíle společenství s Bohem a s tvými dětmi byly něčím porušeny. Můžeš svým hostům říci: „Bůh mi svěřil práci a nemám čas na klábosení.“ Musíš mít jistotu, že máš práci, týkající se časnosti i věčnosti. V první řadě máš povinnosti ke svým dětem. – ST July 22, 1889 *AH 266.3*

Děti jsou důležitější než návštěva a vůbec než cokoli. Práce, kterou máš svému dítěti věnovat v jeho prvních letech života, nesnese zanedbání. Na tuto zásadu nesmíš zapomenout v žádném období jeho života. – CT 129 AH 267.1

Neposílejte děti ven, abyste mohli bavit své hosty, ale naučte je, aby byly v přítomnosti návštěvy klidné a uctivé. – ST Aug. 23, 1899 AH 267.2

Matky vzorem dobroty a ušlechtilosti – Matky, važte si svých vzácných okamžiků. Pamatujte, že děti vám unikají a později už je nebudete moci vychovávat a káznit. Buďte jim proto vzorem všeho dobrého, čistého a ušlechtilého. Ztotožněte své zájmy s jejich zájmy. – RH sep. 15, 1891 AH 267.3

Kdybyste selhaly kdekoli, zde buďte důkladné a zdatné. Vyjdou-li vaše děti z domácí výchovy čisté a čestné, vyplní-li nejmenší a nejprostší místo v Božím velkém plánu dobra na zemi, nebude váš život nezdarem a nebudete muset mít výčitky svědomí. – 5T 44 AH 267.4

Malé děti jsou matčiným zrcadlem, v němž může spatřovat své zvyky a chování. Jak musí být její řeč a chování v přítomnosti těchto malých žáčků pečlivá! Chce-li v nich vidět některé povahové rysy, musí je nejprve vlastnit sama. – ST Sep. 9, 1886 AH 267.5

Cíl, převyšující světskou úroveň – Matka se nikdy nesmí řídit světskou úrovní či názory. Sama musí rozhodnout o velkém životním cíli a smyslu a musí vynaložit veškeré úsilí, aby tohoto cíle dosáhla. Může pro nedostatek času zanedbat mnohé v domě a nebude to mít vážné, zlé následky; nemůže však beztrestně zanedbávat správnou výchovu svých dětí. Jejich povahové kazy budou svědectvím její nedbalosti. Nechá-li zlo bez pokárání, trpí-li hrubé, drsné způsoby, neúctu a neposlušnost, lenost a nepozornost, bude to její hanbou a způsobí jí to mnohou trpkou chvíli v životě. Matky, osud vašich dětí je do značné míry ve vašich rukou. Nesplníte-li svou povinnost, můžete je zahnat na satanovu půdu, stanou se jeho nástroji a svým vlivem zničí i jiné. Anebo je můžete věrnou kázní a zbožným příkladem vést ke Kristu, aby pak ovlivnily další a tak může skrze vás mnohá duše dojít spasení. – ST Feb. 9, 1882 AH 267.6

Pěstujte dobro; potlačujte zlo – Rodiče mají spolupracovat s Bohem a vychovávat své děti v lásce a v Bázni Boží. Zanedbají-li vhodnou výchovu svých potomků, přivodí si jeho největší nelihost. Mají pečlivě střežit slova i činy maličkých, aby nepřítel nad nimi nezískal vliv. On totiž soustavně usiluje o to, aby mohl podrýt Boží úmysl. Rodiče mají na svých dětech pracovat s láskou, se zájmem a něžně. Musí v nich pěstovat všechno dobré a potlačovat všechno zlé, které se v jejich povaze vyvíjí. – Manuscript 49, 1901 AH 268.1

Radost z dobře vykonané práce – Dítka jsou dědictvím Páně a my jsme Mu odpovědni za to, jak jeho majetek spravujeme. Největší služba, kterou mohou rodiče pro Pána vykonat je, vychovávali své děti, aby se z nich stali křesťané. Tato práce vyžaduje trpělivou práci – je to celoživotní, důsledné a pilné úsilí. Zanedbáme-li toto pověření, dokazujeme, že jsme nevěrní služebníci. AH 268.2

Rodiče mají pečovat o svoji rodinu v lásce, s vírou a modlitbou, až budou moci Hospodinu říci: „*Aj, já a dítě, které mi dal Bůh.*“ – COL 195-196 AH 269.1

46. Nevlastní matka

Rada nevlastní matce – Tvůj sňatek s mužem, který je otcem dětí, ti bude ku požehnání. Hrozilo ti nebezpečí, že budeš sobecká. Měla jsi vzácné povahové rysy, které se musely probudit a uplatnit. V novém prostředí získáš zkušenost, jež tě naučí, jak máš jednat s lidskou myslí. V práci s dětmi se rozvíjí něžnost, láska a citovost. Odpovědnosti, jež v rodině máš, mohou se ti stát velkým požehnáním. Tyto děti ti budou vzácnou učebnicí. Sled myšlenek, který pění o ně vznikne, bude mít vzápětí něžnost, lásku a sympatie. Ačkoli tyto děti netvoří součást tvého těla a krve, staly se přesto tvým sňatkem s jejich otcem tvým vlastnictvím, abys je milovala, poučovala a abys jim sloužila. Stykem s nimi budeš mít myšlenky a plány, které ti opravdu poslouží. Zkušenosti, jež získáš v domově, zbaví tě sobeckých myšlenek, jež by mohly zmařit tvoji práci, a zjemní a zušlechťí celé tvé počínání. *AH 270.1*

Potřebuješ víc něžnosti a sympatií, aby ses dovedla přiblížit k těm, kteří potřebují něžná a soucitná slova lásky. Vaše děti odstraní tyto povahové rysy a pomohou ti, abys byla velkorysejší a abys získala rozhled. Laskavý styk s nimi tě naučí něžnosti a soucitu ve službě trpícímu lidstvu. – Letter 329, 1904 *AH 270.2*

Pokárání nevlastní matce, jež neměla lásku – Měla jsi svého manžela ráda a provdala ses za něj. Věděla jsi, že současně budeš matkou jeho dětem. Ale po té stránce jsem u tebe viděla nedostatek. Chybí ti láska. Nemáš ráda děti svého muže, a pokud se zcela nezměníš a nenapravíš sebe a své chování, tyto vzácné klenoty se zničí. Láska a věrnost netvoří součást tvé kázně. *AH 271.1*

Velmi stěžuješ život těmto milým dětem, zvláště dcerce. Kde je něžnost, pohlazení a trpělivá shovívavost? Ve tvém neposvěceném srdci je více nenávisti než lásky. S tvých rtů splývá víc hubování než chvály a povzbuzení. Tvé způsoby, tvé strohé jednání, tvoje nelaskavá povaha působí na tu citlivou dívku jako pustošící krupobití na něžnou rostlinku. Sklání se před každým větrem, až z ní vyprchá život a leží polámaná a zničená. *AH 271.2*

Tvé jednání vysušuje zdroj lásky, naděje a radosti v dětech. Ve tváři dívky se zračí neustále smutek, který v tobě nebudí soucit a něhu, nýbrž netrpělivost a nechut'. Budeš-li chtít, můžeš tyto projevy změnit v lásku a přívětivost. *AH 271.3*

Děti čtou ve tváři své matky a chápou, vyjadřuje-li lásku či nelibost. Nechápeš dosah svého počínání. Což ta smutná tvář a těžký povzdech z hloubi duše netouží po lásce a nebudí soucit? – 2T 56-58 *AH 271.4*

Následky nevhodné přísnosti – Před nedávnem mi byl ukázán případ J. Viděla jsem věrně její chyby a omyly. V posledním vidění jsem však viděla, že toto zlo dosud trvá, že je chladná a necítí s dětmi svého manžela. Nenapomíná a nekárá je pouze za velké přestupky, nýbrž za maličkosti, které by měla nepozorovaně přejít. Stálé hledání chyb je nesprávné a Kristův duch nemůže sídlit v srdci, kde je tato vlastnost. Má ve zvyku přehlížet dobro svých dětí bez slůvka pochvaly, ale je vždy hotova zakročit, jakmile vidí chybu. To vždy děti zmalomyslní a vede je ke lhostejnosti. Podněcuje to zlo v srdci a působí to, že se v něm kupí bláto a špína. Děti, které jsou ustavičně kárány, si budou říkat: „Mně je to jedno“, a často se projeví i zlé vášně, bez ohledu na následky. ... *AH 271.5*

Sestra J. by měla pěstovat lásku a soucit. Měla by se chovat něžně ke svěřeným sirotkům. Přineslo by jim to požehnání Boží lásky, a jí by se to vrátilo v podobě přichylnosti a lásky. – 3T 531-532 *AH 272.1*

Potřeba dvojnásobné péče – Děti, jež přišly o mateřské srdce, utrpěly nenahraditelnou ztrátu. Jakmile se však najde žena, která si troufá nahradit jim v jejich opuštěnosti matku, čeká ji dvojnásobná starost a péče: Měla by jim poskytnout podle možností více lásky, více shovívavosti v káráni a jednání, než by to činila jejich vlastní matka. Tak může malým sirotkům nahradit ztrátu, kterou utrpěli. – 2T 58 *AH 272.2*

47. Kristus povzbuzuje matky

Ježíš žehná dětem – Za časů Ježíše Krista přicházely matky se svými dětmi k Ježíši, aby jim požehnal. Tím dokázaly, že v Něho věří a že jim upřímně záleží na časném i příštím blahu svěřených jim dětí. Ale učedníci nechápali, že by musely Mistra obtěžovat jen kvůli dětem a poslali je pryč. Mistr však učedníky pokáral a poručil lidem, aby udělali místo těmto věrným matkám a jejich dětem. Řekl: „*Nechte maličké jíti ke mně a nebraňte jim, neboť takových je království nebeské.*“ (Mt 19,14) AH 273.1

Matky kráčely po prašné cestě a blížily se ke Spasiteli, který viděl jejich slzy a chvějící se rty, jež prosily za děti. Slyšel, jak je učedníci pokárali a okamžitě příkaz zrušil. Jeho velké milující srdce bylo ochotné přijmout děti. Bral jedno po druhém do náruče a žehnal jim. Jedno maličké usnulo a spočívalo na jeho hrudi. Ježíš povzbudil matky v jejich práci a nesmírně jim tím ulevil! Kdykoli si vzpomněli na tuto památnou událost, mluvily s radostí o Ježíšově dobrotě a o Jeho milosrdenství! Svými slovy z nich sňal tíž a dodal jim novou odvahu a naději. Veškerá únava zmizela. AH 273.2

Toto je povzbuzující naučení pro matky všech dob. Jakmile učiní to nejlepší, co mohou pro dobro svých dětí, mohou je přivést k Ježíši. Miluje i nemluvnátka, spočívající v matčině náručí. A kdykoli touží mateřské srdce po pomoci, po milosti, a vrhá se i se svými dětmi do Ježíšovy laskavé náruče, přijme je a požehná jim; dá pokoj, naději a štěstí matce i dětem. Tuto vzácnou přednost udílí Kristus všem matkám. – Good Health, Jan., 1880 AH 274.1

Ježíš zve matky dosud – Kristus, Majestát nebes prohlásil: „*Nechte dítek jíti ke mně a nebraňte jim, neboť takových je království nebeské.*“ Ježíš neposlal učedníky k rabínům; věděl, že oni by je vedli k tomu, aby pohrdli svým nejlepším Přítelem. Matky, jež přivedly své děti k Ježíši, učinily dobře. ... Matky přiveďte i dnes své dívky ke Spasiteli. Kazatelé evangelia mají brát do náruče malé dívky a mají jim ve jménu Pána Ježíše žehnat. Naši maličci mají slyšet jen slova nejněžnější lásky. Vždyť Pán Ježíš bral jehňátka stádce na ruce a žehnal jim. – RH March 24, 1896 AH 274.2

Matky mohou klidně přijít se svými nesnáze k Ježíši. Pomůže jim, aby stačily na výchovu svých dětí. Všechny matky, jež chtějí složit své břímě u Spasitelových nohou, mají otevřené dveře. ... On... dosud zve matky, aby k Němu přivedly své maličké, aby jim požehnal. I kojeneček v matčině náručí může spočívat ve stínu Všemohoucího skrze víru modlící se matky. Jan Křtitel byl naplněn Duchem svatým od narození. – DA 512 AH 274.3

Mladá srdce jsou vnímavá – Kristus se ztotožňuje s prostými, potřebnými a postiženými. Bral do náruče malé děti a snížil se na úroveň mladých lidí. Jeho milující srdce dovedlo pochopit jejich strasti a potřeby, a podílelo se na jejich štěstí. Jeho duch, unavený ruchem a zmatkem přelidněných měst a stykem se lstivými a pokryteckými lidmi, nalezl odpočinutí a pokoj ve společnosti nevinných dětí. Jeho přítomnost je nikdy neodpuzovala. Majestát nebes se k nim skláněl a zodpovídal jejich otázky a podával jim důležitá naučení tak prostě, aby jejich dětský rozum na ně stačil. Vstúpil do jejich mladé, rozvíjející se mysli semínka pravdy, jež měla v pozdějších letech vyklíčit a přinést bohatou úrodu. – 4T 141 AH 275.1

Věděl, že tyto děti budou naslouchat jeho radám a přijmou Ho za svého Vykupitele. Kdežto lidé, moudří u světa a zatvrzelí, nenásledují Ho tak ochotně a nevejdou do království Božího. Tím, že tyto dívky přišly ke Kristu a přijaly Jeho radu a požehnání, vryl se Jeho obraz a Jeho vzácná slova do jejich vnímavé mysli provždy. Z tohoto Kristova počínání si můžeme vzít příklad, že srdce mladých lidí jsou nejpřístupnější pro učení křesťanství, pro vlivy zbožnosti a ctnosti a snadno tyto dojmy uchovávají. – 4T 142 AH 275.2

„*Nechte maličkých přijíti ke mně a nebraňte jim; neboť takových jest království nebeské.*“ Tato vzácná slova nejsou jen pro matky, nýbrž právě tak pro otce. Tato slova jsou povzbuzením pro rodiče, aby přinášeli své děti k Pánu, aby prosili ve jménu Ježíše Krista, aby Otec dal své požehnání celé rodině. Nesmíme věnovat zvláštní pozornost jen těm nejmilovanějším, nýbrž právě tak neklidným, bloudícím dětem, jež potřebují pečlivou výchovu a něžné vedení. – ST Aug. 13, 1896 AH 275.3

Část XI. – Děti – mladší partneři

48. Nebesa si dětí váží

Kristus vykoupil děti svou krví – Kristus si natolik dětí vážil, že dal za ně svůj život. Zacházejte s nimi jako s takovými. Vychovávejte je pro Něho trpělivě a pevně, s láskou a shovívavostí. Učiníte-li to, budou vaší chloubou a budou svítit na světě jako světlo. – ST April 3, 1901 *AH 279.1*

Nejmenší dítě, jež Boha miluje a bojí se Ho, je v jeho očích větší, než nejnadanější a nejučenější člověk, který zanedbává velké spasení. Mládež, která zasvětila své srdce a svůj život Bohu, získá tak přístup ke Zdroji veškeré moudrosti a umění. – MYP 329 *AH 279.2*

„Takových je království nebeské“ – Duše malého dítěte, které věří v Krista, je mu milá jako andělé kol jeho trůnu. Musíme je přivádět ke Kristu a vychovávat je pro Něho. Vedme je cestou poslušnosti, aby neholdovaly chuti ani marnivosti. – RH March 30, 1897 *AH 279.3*

Kdybychom se chtěli naučit lekci, kterou dal Pán Ježíš učedníkům, v podobě malého dítěte, zmizely by mnohé nesnáze, které se nám zdají nepřekonatelné! Když učedníci přišli k Pánu Ježíši s otázkou: Kdo je největší v království nebeském? ... Zavolal malé dítě, postavil je před ně a řekl, že neobrátili-li se a nebudou jako děti, nevejdu do království nebeského. *„Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tenť jest největší v království nebeském.“* – Manuscript 13, 1891 *AH 279.4*

Bůh svěřil rodičům své vlastnictví – Děti vděčí za svůj život rodičům. Je to však Boží tvůrčí moc, že vaše děti mají život, neboť je dárce života. Pamatujte si, že s dětmi nesmíte zacházet tak, jako by byly naším osobním vlastnictvím. Děti jsou dědictvím od Hospodina a jejich spasení je právě tak zahrnuto do plánu vykoupení, jako naše. Jsou svěřeny rodičům, aby je vychovávali v bázi a napomínání Páně, aby mohly plnit svůj úkol v časnosti i ve věčnosti. – ST Sep. 10, 1894 *AH 280.1*

Matky, jedněte se svými dětmi něžně. Kristus byl kdysi malým dítětem, vaďte si proto děti pro Něho. Považujte je za posvátný poklad. Nehýčkejte je přespříliš, nepovažujte je za zbožňovanou modlu a nesnažte se plnit každičké jejich přání. Učte je, jak mají žít čistým, ušlechtilým životem. Jsou Božím vlastnictvím; On je má rád a žádá vás, abyste s ním spolupracovali a pomáhali ji vytvářet dokonalý charakter. – ST Aug. 23, 1899 *AH 280.2*

Chcete-li mít pokoj s Bohem, paste své stádce duchovním pokrmem; vždyť každé dítě má možnost získat život věčný. Děti a mládež jsou zvláštním Božím pokladem. – Letter 105, 1893 *AH 280.3*

Mládež musí poznat, že jejich schopnosti nejsou jejich vlastnictvím. Síla, čas a rozum jsou pouze propůjčené klenoty. Náleží Bohu a každý mladý člověk si má umínit, že jich využije co nejlépe. Je ratolestí, od které Bůh očekává ovoce; správcem, jehož kapitál musí růst; světlem, jež má ozářit temnotu světa. Mladý člověk i dítě mají úkol k slávě Boží a k povznesení lidstva. – Ed 57-58 *AH 280.4*

Cesta k nebesům je schůdná i pro dítky – Viděla jsem, že Pán Ježíš zná naše slabosti a učinil podobné zkušenosti jako my, kromě hříchu. Proto nám připravil cestu, úměrnou našim silám a schopnostem, a kráčí s námi, jako kdysi Jákob šel pomalu a jemně s dětmi, tak, aby mu stačily. Spasitel nás chce potěšit svou společností a chce nám být ustavičným vůdcem. Nepohrdá dítkami ve stádcí, nezanedbává je, ani je nenechává pozadu. Nepřikazuje nám, abychom šli vpřed bez nich. Někdy tak rychle, abychom Mu se svými dětmi nestačili. Nikoli. Přizpůsobil cestu našemu životu, dokonce i dětem. Žádá rodiče, aby je vedli po úzké cestě. Bůh nám vytyčil cestu, úměrnou silám a možnostem dětí. – 1T 388-389 *AH 281.1*

49. Matčini pomocníci

Děti jako rodinní partneři – Děti mají v rodině důležité povinnosti, podobně jako rodiče. Dejme jim znát, že jsou součástí rodinné společnosti. Rodiče je živí, šatí a starají se o ně, milují je; na tyto projevy péče a lásky mají odpovědět tím, že pomáhají nést rodinné starosti a že vnášejí co nejvíce štěstí do rodiny, k níž náleží. – MH 294 *AH 282.1*

Matka musí poučit své dívky, že jsou členy rodinného svazku a že v něm musí nést svůj podíl odpovědnosti. Všichni členové rodiny mají nést tyto odpovědnosti tak věrně, jako je plní členové církve ve sboru. *AH 282.2*

Děti musí poznat, že když otcí nebo matce vyřídí drobné pochůzky, velmi jim tím pomohou. Svěřte jim nějakou práci a řekněte jim, že pak si budou moci hrát. – RH June 23, 1903 *AH 282.3*

Děti rády něco podnikají. Proto je zaměstnávejme, aby nesly břemena praktického života. Nenechme je bez užitečného zaměstnání. Musíme je jako rodiče v tomto směru usměrňovat. – Manuscript 57, 1897 *AH 282.4*

Rodiče a děti mají závazky – Rodiče jsou povinni své děti živit, šatit a vychovávat a děti jsou povinny svým rodičům ochotně, upřímně a věrně sloužit. Necítí-li dívky, že jsou povinny mít podíl na starostech a pracích rodičů, jak by jim bylo, kdyby rodiče přestali cítit povinnost, aby se o ně starali? Neplní-li dívky své povinnosti a nejsou rodičům prospěšné, neulehčují-li jim práci, byť se jim nelíbila a byla snad i namáhavá, připravují se o přednost, kdy by mohly získat nejcennější výchovu pro příští užitečný život. – YI July 20, 1893 *AH 282.5*

Bůh si přeje, aby děti věřících rodičů byly od nejútlejšího věku vedeny k práci, aby usnadňovaly rodičům jejich péči o ně. Mají své místo v domově, mají kde spát a jíst a mají přednost rodinného společenství. Bůh žádá od rodičů, aby své dívky živili a šatili. Ale povinnosti rodičů a dětí jsou vzájemné. Děti jsou povinny vážit si rodičů a ctít je. – Manuscript 128, 1901 *AH 283.1*

Rodiče nemají být otroky svých dětí, kteří přinášejí samy všechny oběti, zatím co děti vyrůstají bez starostí a bez zájmu o práci rodičů. – Manuscript 126, 1897 *AH 283.2*

Netečnost nezdržných dětí – Děti musí být již raném věku vedeny k práci, aby si dovedly samy pomoci a aby pomáhaly jiným. Nejedna dnešní dívka dovede bez výčitek svědomí přihlížet, jak se její matka lopotí, vaří, pere a žehlí a sama si sedí, čte noviny, povídky, šije, nebo vyšívá, či dělá jinou zbytečnou ruční práci. Srdce takové dcery je bezcitné, jako kámen. *AH 283.3*

Ale kde toto zlo vzniklo? Kdo si zaslouží pokárání? Ubozí, svedení rodiče. Přehlížejí budoucí blaho svých dětí a ve slepé lásce jim dovolí nečinně sedět anebo pracovat jen skromně, aby si nenamáhaly mozek ani svaly a omlouvají své líné dcery, že jsou slabé. Ale proč jsou slabé? V mnoha případech je toho příčina u nerozumných rodičů. Dostatek domácí práce by posloužil jejich mysli i tělu. Ale děti jsou pro nesprávné názory o tuto práci připraveny, až ztratí o práci vůbec zájem. – 1T 686 *AH 283.4*

Nejsou-li vaše děti na práci zvyklé, záhy se unaví. Budou si stěžovat na píchání v boku, na bolesti v ramenou a na unavené nohy; a vám bude ze soucitu hrozit nebezpečí, že si to raději uděláte sami, než aby děti měly trochu bolesti. Dejte dětem z počátku lehčí práci a pak ji postupně zvyšujte, až budou moci udělat slušný kus práce, aniž se unaví. – 1T 687 *AH 284.1*

Nebezpečí lenosti – Bylo mi ukázáno, že mnoho hříchů je zaviněno leností. Pilné ruce a činné hlavy nemají tolik času na pokušení, jež nepřítel našeptává, avšak líné ruce a mozky snadno podlehnou satanově nadvládě. Není-li mysl dostatečně zaměstnána, zabývá se nevhodnými věcmi. Rodiče mají své děti poučit, že lenost je hřích. – 1T 395 *AH 284.2*

Jsou-li děti zbaveny všech starostí a žijí pohodlným životem bez cíle, lenoší anebo dělají to, co se jim líbí, zaručeně upadnou do hříchu. Dětská mysl je podnikavá, a není-li zaměstnána věcmi dobrými a prospěšnými, nevyhnutelně se zaměstnává věcmi špatnými. Je sice správné a nutné, aby měly i odpočinek a osvěžení, ale veďme je přesto k tělesné práci, k pravidelné práci a k pravidelnému studiu a četbě. Dbejte, aby jejich zaměstnání bylo úměrné jejich věku a aby měly dostatek užitečných a zajímavých knížek. – CTBH 134-135 *AH 284.3*

Nejlepší ochranou je užitečné zaměstnání – Nejlepším ochráncem mládeže je užitečné zaměstnání. Kdyby děti byly vedeny k pracovitosti, aby všechen jejich čas byl užitečně využit, neměly by čas na nařikání na špatný úděl anebo na plané snění za bílého dne. Nehrozilo by jim tak nebezpečí, že si zvyknou na špatnosti a na zlou společnost. – RH Sep. 13, 1881 *AH 284.4*

Mají-li rodiče tolik jiné práce, že nemohou užitečně zaměstnávat své děti, zaměstná je satan. – ST April 3, 1901 *AH 285.1*

Děti se mají učit nést starosti – Rodiče musí pochopit, že jejich děti se musí naučit tomu nej důležitějšímu: pomáhat v rodinných starostech. Rodiče mají vést své děti k tomu, aby měly zdravý názor na život, aby pochopily, že mají být na světě prospěšné. Chlapcům a dívkám se má v domově dostat prvních lekcí v podílu na životních starostech pod dohledem moudré matky. – Letter 106, 1901 *AH 285.2*

Výchova dítěte k dobrému nebo ke zlému začíná v nejranějším věku. Jakmile starší děti dorůstají, mají pomáhat pečovat o mladší členy rodiny. Matka se nemá vyčerpávat prací, kterou mohou a mají vykonat děti. – Manuscript 126, 1903 *AH 285.3*

Pomáhání v práci přináší uspokojení – Rodiče, pomozte svým dětem, aby vykonaly vůli Boží tím, že jako členové rodiny plní povinnosti, jež jim náleží. Bude to pro ně vzácná zkušenost. Poznají, že se nesmí soustřeďovat na svoji osobu, na své záliby či pobavení. Veďte je k tomu, aby splnily v rodinném kruhu svůj úkol, aby úspěšně pomáhaly nést starosti otci a matce, bratrům a sestrám. Vědomí, že jsou skutečně užitečné, jim přinese uspokojení. – Manuscript 27, 1896 *AH 285.4*

Děti lze vychovat, aby byly pracovité. Jsou od přírody podnikavé a rády pracují, tvoří; je nutno tuto činnost vychovávat a usměrňovat správně. Naučme děti v mládí, aby denně plnily svoji část úkolů. Každé dítě by mělo mít své povinnosti, za něž je odpovědno rodičům nebo vychovatelům. Tak si již v mládí zvyknou na životní jho; plnění drobných povinností bude pro ně radostí a přinese jim štěstí, jež dává jedině konání dobra. Zvyknou si na práci a na odpovědnosti a budou pracovat rády. Poznají, že život jim přináší mnohem více důležité práce než osobní zábavy. *AH 286.1*

Práce je pro děti dobrá. Jsou šťastnější, mohou-li většinu času strávit v užitečném zaměstnání. Vykonají-li úspěšně své úkoly, budou mít tím větší potěšení ze své nevinné zábavy. Práce posiluje svaly i mysl. Matky mohou získat ve svých dětech vzácné pomocníky. Když je učí užitečné práci, získávají samy užitečné znalosti lidské povahy; poznávají, jak mají zacházet s těmito svěžími, mladými bytostmi a jejich srdce zůstanou stykem s malými dětmi teplá a mladistvá. A tak jako jejich děti k nim vzhlížejí s důvěrou a láskou, mohou i matky očekávat pomoc a vedení od Spasitele. Správně vychované děti si během let zamilují práci, která usnadňuje život jejich přátelům. – Health Reformer, Dec., 1877 *AH 286.2*

Zajišťuje duševní rovnováhu – Plní-li děti svěřené úkoly, sílí jejich paměť a vyrovnává se mysl, jakož i charakter a jednání. Den, plný drobných povinností, vyžaduje přemýšlení, uvažování a plánovité jednání; čím jsou děti starší, tím více od nich můžeme vyžadovat. Nemá to být vyčerpávající práce, ani ji nesmíme prodlužovat tak, aby byly skleslé únavou a zmalomyslněné. Musíme rozumně přihlížet k jejich tělesnému rozvoji a vhodnému usměrňování mysli a charakteru. – Health Reformer, Dec., 1877 *AH 286.3*

Spolupráce s nebeskými činiteli – Kdyby děti byly vedeny k tomu, aby ve svých všedních povinnostech viděly úkol, který jim Pán vyznačil, školu, v níž jsou vedeny k věrné a prospěšné službě, oč příjemnější a vzácnější by se jim jejich práce jevila! Vykonáme-li každou povinnost jako pro Pána, je i ta nejprostší práce ozářena kouzlem a spojuje nás s nebeskými svatými bytostmi, které plní Boží vůli na každý den. – PP 574 *AH 287.1*

Celá nebesa neustále pracují. Nikdo tam není nečinný. „Otec můj dělá, i já dělám“, prohlásil Kristus. Nemůžeme předpokládat, že až budeme v nebeských příbytcích, budeme nečinně, líně sedět a hovět si. – Manuscript 126, 1897 *AH 287.2*

Posílení rodinného pouta – V rodinné výchově mládeže se nesmírně oceňuje zásada spolupráce. Starší děti mají být spolupracovníky svých rodičů, mají mít podíl na jejich plánech, odpovědnostech i starostech. Otcové a matky si mají udělat čas, aby mohli své děti učit; musí jim ukázat, že si váží jejich pomoci, touží po jejich důvěře a mají radost z jejich společenství; a dětem to bude

milé. Nejen že rodičům uleví a že se jim samým dostane nedocenené praktické výchovy, ale posílí to i rodinné svazky a prohloubí základy charakteru. – Ed 285 AH 287.3

Růst duševních, mravních a duchovních schopností – Děti a mládež mají s radostí ulehčovat otci a matce v jejich starostech a dokazovat nezištný zájem o domov. Plní-li ochotně starosti, jež na ně připadnou, dostává se jim výchovy, aby mohly zastávat důvěryhodné a užitečné postavení. Mají každým rokem dělat pokroky a postupovat, odkládat nezkušenost dětství a zaměřovat ji za zkušenost mužství a ženství. Věrné plnění prostých životních povinností je pro chlapce a děvčata základem duševních, morálních a duchovních schopností. – MYP 211-212 AH 288.1

Dává zdraví tělu, pokoj mysli – Bůh hledí se zalíbením na děti, které ochotně plní své povinnosti v rodinném životě a ubírají rodičům starosti. Budou odměněny zdravím těla a pokojem mysli; a navíc se budou moci rodiče podílet na jejich společenských starostech a na zdravé rekreaci, což prodlouží jejich život. Děti, které jsou doma vedeny k užitečné práci, stanou se později i prospěšnými členy společnosti. Taková výchova zdaleka převyšuje pouhou školní docházku v útlém věku, kdy ani tělo ani mysl nejsou tak silné, aby nápor vydržely. – CT 148 AH 288.2

V některých případech by bylo lepší, kdyby děti měly více výchovy ve vykonávání domácích povinností. Je nanejvýš důležité, aby se z nich stali pozorní a prospěšní lidé. Knižní znalosti nejsou tak nutné jako praktická naučení v hospodaření a kázni. – Manuscript 126, 1903 AH 288.3

Pokojný spánek – Matky mají vzít do kuchyně své dcery a trpělivě je vychovávat. Jejich tělo se této práci dobře přizpůsobí, jejich svaly budou mrštnější a silnější, budou více rozjímat a na sklonku dne budou mít povznesenou náladu. Snad budou unavené, ale jak sladce se spí po pořádné práci! Spánek, přirozený odpočinek, osvěžuje znavené tělo a připravuje je pro povinnosti následujícího dne. Vaše děti nesmí mít dojem, že nezáleží na tom, pracují-li či nikoli. Ukažte jim, že jejich pomoc je potřebná, že jejich čas je cenný a že jste na jejich práci závislí. – 1T 395 AH 289.1

Vyrůstají-li děti v nečinnosti, je to hřích. Jen ať cvičí své údy a svaly, i když je to unavuje. Nepřepracují-li se, jak jim může únava uškodit víc než vám? Mezi únavou a vyčerpáním je velký rozdíl. Děti potřebují větší změnu v zaměstnání – více přestávek než dospělí, ale jinak se mohou začít učit pracovat již v útlém mládí a budou mít radostný pocit, že jsou užitečné. – po zdravé práci budou sladce spát a osvěží se pro práci příštího dne. – CTBH 135 AH 289.2

Neříkej: „Děti mi jen překáží“ – Některé matky říkají: „Ach, když mi děti chtějí pomáhat, jen mi překáží“. S mými dětmi to bylo také tak, myslíte však, že jsem jim to dala znát? Pochvalte je, uchte je hezky pomaloučku, postupně. To je lepší než číst romány nebo chodit na návštěvy, lepší, než řídit se módou světa. – Manuscript 31, 1901 AH 289.3

Nebeský názor – Majestát nebes, Král králů byl na nějaký čas pouhým betlémským děťátkem a mohl představovat pouze nemluvně v matčině náručí. V dětství mohl dělat práci jen poslušného dítěte, plnit přání svých rodičů a konat povinnosti odpovídající jeho dětským možnostem. Víc děti vykonat nemohou. Mají být proto vedeny a vychovávány tak, aby se řídily Kristovým příkladem. Kristus se choval tak, že byl ve své rodině ku požehnání, poněvadž byl poddán svým rodičům a konal tak misijní práci ve svém rodinném životě. „Děťátko rostlo a rozmáhalo se v duchu a moudrosti a milost Boží spočinula na něm.“ „A Ježíš rostl v moudrosti a známosti věkem i milostí u Boha i u lidí.“ – ST Sep. 17, 1894 AH 290.1

Učitelé a rodiče mají vzácnou přednost, že mohou spolupracovat na výchově dětí, aby se zájmem sledovaly Ježíšův život a učily se kráčet v Jeho šlépějích. Spasitelova dětská léta byla užitečná. Pomáhal doma mamince; při plnění svých domácích povinností anebo při práci v tesařské dílně plnil své poslání právě tak, jako když konal později svoji veřejnou práci. – RH May. 6, 1909 AH 290.2

Svým pozemským životem dal Pán Ježíš příklad všem rodinám, byl poslušný a doma pomáhal. Vyučil se tesařskému řemeslu a pracoval vlastníma rukama v malé nazaretské dílně; Práce v dětství a mládí působila na rozvoj jeho mysli a těla. Nepoužíval svých tělesných sil nerozumně, nýbrž tak, aby si zachoval zdraví, aby mohl po každé stránce vykonat tu nejlepší práci. – CT 147 AH 290.3

50. Úcta k rodičům

Dluh dítěte vůči rodičům – Děti mají cítit, že jsou rodičům dlužny za to, že nad nimi v dětství bděli a opatrovali je v nemoci. Mají si uvědomit, že rodiče pro ně vytrpěli mnoho úzkostí. Zvláště svědomití, zbožní rodiče měli nesmírný zájem o to, aby se jejich děti rozhodly správně. Jakmile na nich viděli chyby, srdce je bolelo. Kdyby děti, jež jim tuto bolest působily, mohly vidět výsledek svého chování, rozhodně by se zastavily. Kdyby mohly vidět matčiny slzy a kdyby slyšely, jak se za ně modlí, kdyby mohly naslouchat jejím potlačovaným a přerývaným vzlykům, měly by s nimi soucit, spěchaly by vyznat své přečiny a prosily by je za odpuštění. – 1T 395-396 AH 292.1

Jakmile děti dorostou, váží si rodičů, kteří pro ně věrně pracovali, a kteří jim netrpěli zlozvyky a chyby. – ST July 13, 1888 AH 292.2

Příkaz závazný pro každého – „*Cti otce svého a matku svou ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterou Hospodin Bůh tvůj dá tobě.*“ Toto je prvé přikázání se zaslíbením. Je závazné pro děti a pro mládež, pro lidi středního věku i pro staré. V životě není údobí, kdy by děti, nemuseli ctít své rodiče. Tato vážná povinnost platí pro všechny syny a dcery a je podmínkou prodlouženého pobytu v zemi, kterou Hospodin dá věrným. Není to nic lhostejného, naopak, je to krajně důležitá otázka. Zaslíbení se váže na poslušnost. Budete-li poslušní, budete žít dlouho v zemi, kterou vám dá Hospodin. Nebudete-li poslušní, nebude mít váš pobyt v této zemi dlouhé trvání. – 2T 80-81 AH 292.3

Rodiče mají právo na tolik lásky a úcty, jako nikdo jiný na světě. Sám Bůh, který jim svěřil duše dětí, ustanovil, aby rodiče dětem v raném věku zastupovali Boha. A ten, kdo pohrdá spravedlivou autoritou svých rodičů, zavrhuje autoritu Boží. Páté přikázání nejen že od dětí žádá, aby si rodičů vážily, byly jim poddány a poslouchaly je, nýbrž aby jim věnovaly lásku a něžnost, aby jim usnadňovaly život, chránily jejich pověst a ve stáří je podpíraly a potěšovaly. – PP 308 AH 293.1

Bůh nemůže žehnat těm, kteří přímo přestupují toto jeho slovo – povinnost dětí k rodičům. Neváží-li si svých pozemských rodičů a nejsou-li jich poslušní, nebudou si vážit ani svého Stvořitele a nebudou Ho milovat. – 3T 232 AH 293.2

Mají-li děti nevěřící rodiče a jejich příkazy jsou v rozporu s Kristovými požadavky, pak mají bez ohledu na důsledky poslouchat Boha, byť by to bylo pro ně bolestné. – RH Nov. 15, 1892 AH 293.3

Mnozí přestupují páté přikázání – V těchto posledních časech se děti tak vyznačují neposlušností a neúctou, že Bůh o tom činí zvláštní zmínku a tvoří to znamení blížícího se konce. Dokazuje to, že satan takřka cele ovládá mysl mladých lidí. Mnozí nemají již stáří vůbec v úctě. – 1T 217-218 AH 293.4

Mnohé dívky vyznávají, že znají pravdu, ale nejsou ke svým rodičům tak uctivé a něžné, jak by měly být. Projevují otcí a matce jen málo lásky a úcty tím, že by se podřídily jejich přání anebo aby je potěšily v úzkosti. Mnozí vyznávající křesťanství nevědí, co značí „*cti otce svého a matku svou*“ a proto ani nepoznají na sobě splnění slov, „*aby se prodlely dnové tvoji na zemi, kterou Hospodin Bůh tvůj dá tobě*“. – MYP 331 AH 293.5

Děti, jimž se v této době nedostalo správného poučení a kázně, nechápu takřka vůbec své povinnosti k rodičům. Často se stává, že čím více pro ně rodiče dělají, tím jsou nevděčnější a tím méně si jich váží. Děti, které byly jen hýčkány a obkakovány, budou na to vždy zvyklé; a pakli se jejich očekávání nesplní, jsou zmalomyslněny a zklamány. Tentýž sklon se projeví i v jejich dalším životě; budou bezmocné, budou čekat stále pomoc od druhých, aby jim posluhovali a poslouchali je. A když dospějí v muže a ženy, mají dojem, že jsou tupeni, jakmile se někdo postaví proti nim; tak se plahočí životem a často reptají a nařikají, že se jim všechno nelíbí. – 1T 392-393 AH 294.1

V nebi není místa pro nevděčné děti – Viděla jsem, že satan zaslepil mysl mladých lidí, aby nepochopili pravdy Božího slova. Jejich vnímání je tak otupeno, že si neváží napomenutí svatého apoštola: AH 294.2

„Dítka, poslouvejte rodičů svých v Pánu, nebo je to spravedlivé. Cti otce svého a matku svou, neboť to je první přikázání se zaslíbením, aby se ti dobře bylo a abys byl dlouhověký na (nové) zemi.“ „Dítka, poslouvejte rodičů svých ve všem; nebo to je dobře libé Pánu“. Děti, které si neváží

svých rodičů, nejsou jich poslušné a nedbají na jejich rady a napomenutí, nemohou mít podíl na nové zemi. Na očištěné nové zemi nebude místa pro vzpurného, neposlušného, nevďěčného syna či dceru. Nenaucí-li se zde poslušnosti, nenaucí se tomu nikdy. Klid vykoupených nebude mařen neposlušnými, neklidnými, nepoddajnými dětmi. Žádný přestupník přikázání nemůže zdědit království nebeské. – 1T 497-498 *AH 294.3*

Projevy lásky – Viděla jsem, jak některé děti nemají pro své rodiče cit, vyjádření lásky a pohlazení, jež jim náleží a které by je potěšilo. Zato však prokazují spoustu lásky a něžnosti lidem, kteří jsou jejich oblíbenci. Je to Boží vůle? Nikoli. Vneste veškeré paprsky slunce, lásky a něžnosti do rodinného kruhu. Otec a matka ocení tyto vaše drobné pozornosti. Snažíte-li se usnadňovat jim v starostech, potlačujete mrzutá a nevďěčná slova, dokazujete, že nejste nevďěční a že si vážíte lásky a péče, kterou vám rodiče věnovali v letech bezmocného dětství. – YI April 21, 1886 *AH 295.1*

Děti, je nutné, aby vás matky milovaly, jinak byste byly velmi nešťastné. Není rovněž správné, aby děti milovaly své rodiče a dokazovaly jim tuto lásku milými pohlazeními, příjemnými slovy a laskavou, srdečnou spoluprací? Aby pomáhaly otci venku a matce uvnitř? – Manuscript 129, 1898 *AH 295.2*

Pán Ježíš vám to počítá, jako byste vše prokázali Jemu – Jste-li skutečně obráceni, jste-li pravými dítkami Božími, budete si svých rodičů vážit; uděláte nejen to, oč vás požádají, ale budete hledat příležitost, jak byste jim pomohli. Učiníte-li to, budete mít činnost pro Ježíše. Uznává, jako byste všechny tyto projevy péče a laskavosti prokazovali Jemu. Toto je nejdůležitější druh misijní práce; a ti, kteří jsou věrni v těchto drobných všedních povinnostech, získávají cennou zkušenost. – YI Jan. 30, 1884 *AH 295.3*

51. Rady dětem

Hleďte záhy Boha – Mládež a děti mají začít hledat Boha v raném věku; zvyky a dojmy raného věku šíří často mocný vliv na život a charakter. Mládež, která chce být jako Samuel, Jan a zvláště Kristus, musí být věrná v těch nejmenších věcech, musí se odvracet od zlých společníků, kteří si myslí, že žijí na světě jen pro zábavu a sobecké libůstky. Přehlížejí lhostejně mnoho domácích povinností; zanedbávají-li však drobné povinnosti, budou přehlížet i větší. Chcete být celými muži a ženami s čistým, zdravým, ušlechtilým charakterem? Započňte tuto práci doma; plňte drobné povinnosti a vykonávejte je důkladně a přesně. Jakmile Pán pozná, že jste věrni v mále, svěří vám větší odpovědnosti. Dávejte dobrý pozor, jak stavíte a jakého materiálu ke stavbě používáte. Charakter, který vytvoříte, potrvá až na věky. AH 297.1

Ježíš musí vládnout ve vaší mysli, v srdci a v citech; a pracujte jako Pán Ježíš. Plňte věrně a svědomitě domácí povinnosti, malé skutky sebezapření a lásky, využívejte pilně každé chvíle, buďte na stráži před drobnými hříšky a buďte vděční za každé požehnání. Posléze se vám dostane svědectví jako kdysi Janovi, Samuelovi a zvláště Kristu: „*A Ježíš rostl v moudrosti a věkem a v milosti u Boha i u lidí.*“ – YI Nov. 2, 1886 AH 297.2

Dej mi srdce své – Pán praví mladým lidem: „Dej mi srdce své.“ Spasitel světa chce, aby Mu mládež a děti odevzdali svá srdce. Jednou se před Bohem nalezne celý věrný zástup dětí, které kráčely ve světle jako Ježíš Kristus. Ty milují Ježíše a s radostí plní Jeho vůli. Nejsou netrpělivé, když je někdo pokárá, ale obšťastňují srdce otce a matky laskavostí, trpělivostí a ochotou pomoci v denním životě. Osvědčí se v dětství a v mládí jako věrní učedníci Páně. – MYP 333 AH 297.3

Osobní rozhodnutí – Modli se a buď bdělý, abys získal osobní zkušenost ve věcech Božích. Rodiče tě mohou učit, mohou se snažit ve věcech Božích. Rodiče tě mohou vést po správných cestách, ale nemohou změnit tvé srdce. Musíš je dát Ježíši a kráčet ve vzácném světle pravdy, kterou ti dal. Konej věrně své povinnosti v domácnosti a z milosti Boží dorosteš v plnou míru postavy, kterou Ježíš Kristus od tebe očekává; skutečnost, že tvoji rodiče světí sobotu a jsou poslušni pravdy, nezaručí ti spasení. Neboť kdyby zde žil Noe, Job a Daniel: „*Amen praví panovník Hospodin, nevyšvobodil by syna a dceru. Ale vysvobodí každý duši svou vlastní spravedlností.*“ AH 298.1

V dětství a v mládí můžete získat zkušenost ve službě Pánu. Konejte to, o čem víte, že je to správné. Buďte poslušni svých rodičů. Řiďte se jejich radami. Bojí-li se Boha a milují Ho, je jim svěřena i odpovědnost za to, aby vychovali vaše duše pro nesmrtelný život. Přijímejte vděčně jejich pomoc a podrobujte se ochotně jejich moudřejším názorům; obšťastníte je tím. Tím uctíte své rodiče, oslavíte Boha a stanete se požehnáním všem, se kterými přicházíte do styku. – YI Aug. 17, 1893 AH 298.2

Děti, bojujte; pamatujte, že každé vítězství vás staví nad nepřítele. – Manuscript 19, 1887 AH 299.1

Děti se mají modlit o pomoc – Děti se mají modlit o sílu, aby dovedly čelit pokušením a proti pokušením svéhlavosti a vlastních žádostí. Prosí-li Krista, aby jim v životě pomohl, aby byly věrné, laskavé, poslušné, a aby pomáhaly nést odpovědnosti v rodinném kruhu, vyslyší jejich prostou modlitbu. – RH Nov. 17, 1896 AH 299.2

Ježíš si přeje, aby děti a mládež k Němu přicházely se stejnou důvěrou, se kterou jdou k rodičům. Chce, aby Ho prosily o vše, co potřebujete, tak jako prosíte otce a matku o chléb, když máte hlad. AH 299.3

Spasitel zná potřeby svých dětí a rád naslouchá jejich modlitbám. Děti nemají dbát na svět a na nic, co by jejich myšlenky odvedlo od Boha; musí poznat, že jsou o samotě s Bohem, že jeho oko hledí až do hlubin jejich duše a čte jejich přání, a že si s Bohem mohou rozprávět. AH 299.4

Děti, prostě Boha o věci, se kterými si sami nevíte rady. Řekněte vše Ježíši. Svěřte Mu své tajnosti. Vždyť Jeho oko proniká do vaší duše a čte vaše myšlenky jako otevřenou knihu. Prosíte-li o věci, které jsou potřebné pro vaši duši, věřte, že je obdržíte a také je vezmete. – YI July 7, 1892 AH 299.5

Konejte s radostí domácí povinnosti – Děti a mládež mají být domácími misionáři, budou-li konat vše potřebné, co stejně někdo musí dělat. Budete-li věrně vykonávat drobné úkoly, které se

vám nezdají důležité, dokážete, že máte skutečně misijního ducha. Budete-li ochotně plnit povinnosti, které vám náleží, ulehčíte-li své přetížené matce, dokážete, že vám lze svěřit větší odpovědnosti. Mytí nádobí nepovažujete za nic příjemného, ale přitom byste nechtěli být ošizeni o přednost, že smíte jíst pokrm připravený v těchto nádobách. To myslíte, že pro maminku je ta práce příjemnější než pro vás? Chcete ustarané matce přenechat práci, kterou považujete za nepříjemnou a samy si hrajete na slečnu? Je třeba zametat, klepat koberce a uklidit pokoje; zanedbáváte-li tyto drobné úkony, jak můžete toužit po větší odpovědnosti? Zamysleli jste se někdy nad tím, kolikrát musí matka vykonávat tyto povinnosti v domácnosti, zatím co vy jste omluveni docházkou do školy anebo zábavou? – YI March 2, 1893 *AH 300.1*

Mnoho dětí plní domácí povinnosti jako nepříjemné úkoly a jejich tvář dokazuje, jak jim to je nepříjemné. Nic se jim nelíbí, reptají a nedělají nic ochotně. To není Ježíšův duch; je to duch satanův a budete-li se tak chovat, budete jako on. Budete nešťastní a celé vaše okolí bude nešťastné. Nereptejte, že máte moc práce a že nemáte mnoho času na hraní. Buďte pozorné a pečlivé. Děláte-li něco užitečného, uzavíráte dveře pokušením. Pamatujte, že Pán Ježíš nežil proto, aby se líbil sobě, a vy musíte být jako On. Zařaďte to mezi své náboženské povinnosti a prostě Ježíše o pomoc. Budete-li o tom přemýšlet, budete moci později pomáhat nést břemena v díle Božím, poněvadž se tomu naučíte doma. Budete mít dobrý vliv na jiné a získáte je pro Krista. – YI Jan. 30, 1884 *AH 300.2*

Umožněte matce změnu a odpočinek – Vidí-li milující matka, že její práce děti nezajímá a že si vymýšlejí plno výmluv, aby nepříjemný úkol nemusely splnit, padne jí zatěžko, aby je nutila k pomáhání. Milé děti a milá mládeži, Kristus se na vás dívá. Uvidí, že zanedbáváte úkol, který vám svěřil. Chcete-li být prospěšní, máte příležitost. Vaší první povinností je pomáhat mamince, která pro vás tolik vykonala. Pomozte jí v starostech, dopřejte jí příjemné dny odpočinku; vždyť má v životě tak málo volných dnů a změny. Děláte si nároky na všechnu zábavu a potěšení, ale jakmile jste větší, je na vás, abyste do rodiny vnesly sluneční jas. Pusťte se do práce; a hned. Budete-li se takto cvičit v sebezapření, dopřejete jí klid a potěšení. – YI March 2, 1893 *AH 301.1*

Boží odměna pro dnešní Daniele – Dnes potřebujeme muže, kteří se jako Daniel odhodlaně pustí do práce. Dnešní svět potřebuje čistá srdce a silné, nebojácné ruce. Bůh si přál, aby se člověk neustále zdokonaloval a dosahoval stále vyššího stupně inteligence. Budeme-li se o to snažit, pomůžeme nám. Chceme-li být šťastní v obou světech, musíme se dobře uplatnit zde – dnes. *AH 301.2*

Milá mládeži, Bůh od vás žádá, abyste konali dílo, jež z jeho milosti můžete konat. „*Přinášejte těla svá v oběť živou, svatou, bohulibou, rozumnou službu.*“ Povstaňte v síle bohabojného mužství a ženství. Dokažte, že máte čistý vkus, čistou chuť a čisté zvyky jako kdysi Daniel. Bůh vás odmění klidnými nervy, jasným mozkem, zdravým rozhledem, bystrým chápáním. Mládež, která má pevné a stále zásady, bude odměněna zdravým tělem, duší a myslí. – YI July 9, 1903 *AH 301.3*

Začněte ihned napravovat minulost – Mladí lidé dnes rozhodují o svém věčném osudu. Vyzývám vás, abyste se zamysleli nad přikázáním, které Bůh spojil s takovým požehnáním: „*Aby se prodlely dnové tvoji na zemi, kterou Hospodin, Bůh tvůj dá tobě.*“ Děti, toužíte po životě věčném? Važte si tedy svých rodičů a ctěte je. Nezraňujte a nezarmucujte jejich srdce, aby nemuseli pro vás prožívat bezesné noci, plné strastí. Hřešili-li jste tím, že jste jim nevěnovaly lásku a poslušnost, začněte ihned napravovat minulost. Nic jiného si nemůžete dovolit; znamenalo by to pro vás ztrátu věčného života. – YI June 22, 1893 *AH 302.1*

Část XII. – Úroveň rodinného života

52. Správa domova

Hlavní zásady pro rodiče – Mnozí lidé na světě se věnují zájmům, které jsou samy o sobě dobré. Jejich mysl je však těmito zájmy spojená a oni netouží po lepším a vyšším dobru, které jim Pán Ježíš chce dát. Nesmíme je však hrubě připravit o to, co je jim drahé. Zjevujeme jim krásu drahocenné pravdy. Dovolme, ať spatřují Krista a Jeho dobrotu; pak se odvrátí od všeho, co by jejich city od Něho vzdalovalo. Podle této zásady by měli rodiče vychovávat své děti. Svým chováním můžete u svých maličkých s milostí Boží vytvořit charakter pro život věčný. – Manuscript 4, 1893 AH 305.1

Otcové a matky mají po celý život usilovat o to, aby jejich děti měly tak dokonalou povahu, jak to jen lze s pomocí Boží dokázat. Tento důležitý a odpovědný úkol vzali na sebe ve chvíli, kdy tyto děti přivedly na svět. – FE 67 AH 305.2

Pravidla, nutná ke správě domova – Každý křesťanský domov musí mít určité zásady; a rodiče mají být dětem svými slovy a chováním vzácným, živým příkladem toho, co by rádi viděli i u nich. Učte děti a mládež, aby žili ve vzájemné úctě, aby byli věrni Bohu, věrni zásadám; učte je, aby si vážili Božího zákona a byli ho poslušní. Později se budou těmito zásadami řídit a uplatní je ve svém vzájemném vztahu s lidmi. – Letter 74, 1896 AH 305.3

Řiďte se biblickými zásadami – Musíme být neustále na stráži, aby nikdo neporušoval zásady pravidel správy domova. Pán si přeje, aby pozemská rodina byla symbolem rodiny v nebesích. A žijí-li rodiny na zemi správně, projeví se tentýž duch posvěcení i v církvi. – Manuscript 80, 1898 AH 306.1

Rodiče sami musí být obráceni a musí vědět, že podřídí-li se vůli Boží jako malé děti, budou jejich myšlenky poddány Pánu Ježíši. Jedině tehdy mohou však správně reprezentovat vládu v rodině, jak si ji Bůh představuje. – RH March 12, 1894 AH 306.2

Hospodin sám založil rodinné vztahy. Jeho slovo je jediným bezpečným vodítkem ve výchově dětí. Lidská filozofie neobjevila víc, než co zná Bůh a nevymyslíla moudřejší plán pro jednání s dětmi, než jaký dal On. Kdo může lépe porozumět všem potřebám dětí než jejich Stvořitel? Kdo může mít lepší zájem o jejich blaho než Ten, který je vykoupil svou krví? Kdyby lidé pečlivě zkoumali Boží slovo a věrně je plnili, prožívali by méně úzkostí duše nad zkaženým chováním bezbožných dětí. – ST Nov. 24, 1881 AH 306.3

Respektujte práva dětí – Nezapomeňte, že děti mají práva, jež musí být respektována. – Letter 47a, 1902 AH 306.4

Rodiče mají uznávat nároky dětí a respektovat je. Mají právo na takovou výchovu, jež z nich učiní užitečné vážené a milované členy lidské společnosti a připraví je morálně pro společnost čisté a svaté budoucnosti. Mládež má být poučena o tom, že jejich časné i věčné blaho závisí do velké míry na zvycích dětství a mládí. Mají být záhy vedeni k podrobení se, k sebezapření a k ohleduplnosti. Mají se učit ovládat svoji ukvapenost, zadržovat rozhořčená slova, dokazovat trpělivou laskavost, zdvořilost a sebeovládání. – FE 67 AH 306.5

Matka zaslepená nepravou láskou – Podléháš slepé náruživosti, lacinému projevu lásky. Chytit kolem krku je snadné; není-li však dítě poslušné, nemá taková něžnost cenu. Tím, že mu ve všem vyhovuješ, nedbáš na Boží požadavky a dopouštíš se krutosti. Podporuješ a omlouváš neposlušnost slovy: „Můj hoch mne miluje.“ Taková láska je laciná a lstivá. Vlastně to vůbec není láska. V rodině je potřebná opravdová láska, která je podepřená poslušností. AH 307.1

Miluješ-li duše svých dětí, nauč je pořádku. Ale množství polibků a projevů lásky zaslepuje tvé oči, a děti to vědí. Nedbej tolik na tyto vnější projevy objímání a polibků, jdi věci na kloub a ukaž jim, jak má láska vypadat. Odmítej tyto projevy jako podvod a klam, nejsou-li podepřeny poslušností a úctou k tvým příkazům. – Letter 32, 1886 AH 307.2

Slepá či nevhodná přísnost? – Nepěstujme slepou lásku, ale nebuďme ani nepřiměřeně přísní. Nemůžeme přivést dítky k Pánu násilím. Lze je však vést, nikoli hnát. „*Ovce mé hlas můj slyší, a já je znám a ony mne následují*“, prohlašuje Kristus. Nepraví: Ovce mé hlas můj slyší a jsou násilím hnány na cestu poslušnosti. Ve výchově dětí musí vládnout láska. Rodiče nemají nikdy působit dě-

tem bolest strohostí anebo nerozumnými výtkami. Strohost vhání duše do satanovy sítě. – RH Jan 29, 1901 *AH 307.3*

Spojeným vlivem autority a lásky mohou rodiče držet otěže vlády pevně a něžně ve svých rukou. Budeme-li dbát jen na Boží lásku a na to, čím mu jsou naše děti povinny, zabrání nám v tom, abychom nepovolili a neschvalovali zlo. – Manuscript 24, 1887 *AH 308.1*

Strohost není předpokladem poslušnosti – Nikdo si nesmí myslet, že chceme-li si zajistit poslušnost, musíme být strozí a přísní. Znam nejspolečnější rodiny, kde nepadne ani jedno strohé slovo či pohled. Byla jsem však i v jiných rodinách, kde se udělují příkazy neustále s přísným tónem a rodiče děti ostře kárají a přísně trestají. V prvním případě se děti zachovaly podle příkladu rodičů a málokdy spolu mluví stroze. V druhém případě děti rovněž napodobují své rodiče; a od rána do večera se tam ozývají hádavá slova, kritizování a mrzutosti. – ST March 11, 1886 *AH 308.2*

Varujme se slov, jež zastrašují, nahánějí hrůzu a vypuzují ze srdce lásku. Moudrý, něžný, bohabojný otec vnese do rodiny prvek lásky, nikoli otrocký vztah. Pijeme-li ze zdroje života, bude v něm sladká, příjemná voda. – Letter 8a, 1896 *AH 308.3*

Strohá slova otravují náladu a raní dětská srdce. Někdy jsou tyto rány nezhojitelné. Děti jsou citlivé na sebemenší křivdu, někdy i zmalomyslní a nedají ani na hlasité, hněvivé příkazy, ani na hrozby a tresty. – 3T 532 *AH 308.4*

Hrozí nám nebezpečí, že příliš přísně kritizujeme maličkosti. Příliš přísná kritika, příliš přísná omezení vedou k přehlížení všech řádů; a takto vychované děti budou postupně zjevovat stejnou neúctu ke Kristovým zákonům. – Manuscript 7, 1899 *AH 308.5*

Požadavek pevnosti, klidné rozvahy – Děti jsou vnímavé, roztomilé. Snadno se pro něco nadechnou, snadno jsou též nešťastné. Uplatňuje-li matka ve výchově slova lásky a jemné činy, může si děti k sobě připoutat. Být na děti přísný a puntičkářský – to je velký omyl. V každé rodině je potřeba pevné kázně a klidné rozvahy. Pověz vše klidně, chovej se rozvážně a proved' do důsledku vše, co říkáš. *AH 309.1*

Něžnost se ve styku s dětmi vyplácí. Neodpuzuj je nedostatkem sympatií pro jejich dětské zá-bavy, hry a starosti. Neukazuj jim nikdy zmařeně čelo a nedopust', aby s tvých rtů splynulo mrzuté slovo. Bůh zaznamenává všechna tato slova do nebeské knihy. – 3T 532 *AH 309.2*

Nestačí omezování a napomínání – Milí bratři a sestry, jako církve zanedbáváte smutně svou povinnost k dětem a k mládeži. Mimo omezování a příkazy je třeba jim ukazovat křesťanskou, Ježíšovu stránku povahy, nikoli ďábelskou. Děti vyžadují neustálou péči a něžnou lásku. Otcové a matky se sami neovládají a nejsou proto schopni ovládat jiné. Nestačí děti napomínat a omezovat. Musíte se ještě naučit jednat spravedlivě v lásce a milosrdenství, jakož i kráčet pokorně s Bohem. – 4T 621 *AH 309.3*

Rada matce umíněného dítěte – Tvé dítě není tvým vlastnictvím, nemůžeš s ním proto zacházet jako s takovým; je majetkem Páně. Musíš svoji dceru soustavně kontrolovat; uč ji, že náleží Bohu. Bude-li takto vychovávána, stane se svému okolí požehnáním. Musíš však mít dobrý rozhled, abys potlačila její sklon k panovačnosti a prosazování svých libůstek. – Letter 69, 1896 *AH 309.4*

Vyrovnaná výchova – Viděla jsem, že mnoho rodin ztroskotalo proto, že hlava rodiny jednala přemrštěně. Kdyby se byli, společně radili, mohlo se jim dařit dobře a mohli žít v souladu. – 4T 127 *AH 310.1*

Nestálost v rodinném vedení působí mnoho škody a je téměř tak špatná, jako vůbec žádné vedení. Často vzniká otázka: Proč bývají děti zbožných rodičů tak umíněné, bojovné a vzpurné? Příčina tkví v rodinné výchově. Rodiče nejsou příliš často jednotní. – ST Feb. 9, 1882 *AH 310.2*

Náladová výchova – Jednou přísné požadavky, podruhé se zakázané povolí – je záhubou pro dítě. – Letter 69, 1896 *AH 310.3*

Vzájemný zákon pro rodiče a děti – Bůh je náš zákonodárce a král a rodiče se mají podříditi jeho správě. Ovšem, v jeho vládě nesmí rodiče utiskovat děti a děti nesmí být neposlušní rodičům. Pán je pln milosrdenství, shovívavosti a pravdy. Jeho zákon je svatý, spravedlivý a dobrý a je závazný pro rodiče i pro děti. Zásady, jež mají ovládat život rodičů a dětí, plynou ze srdce nekonečné lásky. Boží bohaté požehnání spočine na rodičích, kteří zavádějí jeho zákon ve svých domovech, jakož i na dětech, jež jsou tohoto zákona poslušné. Musí se projevovat společný vliv milosrdenství a spravedlnosti. „*Milosrdenství a pravda potkají se spolu; spravedlnost a pokoj dají sobě políbení.*“

Domácnosti s touto kázní budou kráčet cestou Páně a budou konat spravedlnost a soud. –
Manuscript 133, 1898 *AH 310.4*

53. Sjednocenost

Dělba odpovědnosti – Otec a matka mají jednotně a na modlitbách nést vážnou odpovědnost za správnou výchovu svých dětí. – CT 127 AH 312.1

Rodiče mají pracovat jednotně, nesmí být rozdělení. Ale mnozí rodiče nejsou jednotní a děti takovou výchovou trpí. Často se stává, že jeden je příliš shovívavý, druhý příliš přísný. Tento rozdíl působí zlobně na správný povahový rozvoj dítěte. Reformy se nesmí provádět stroze, rovněž se nesmí projevovat slabošská shovívavost. Matka se nemá snažit zatajovat otcí chyby dětí, ani jim nemá trpět to, co otec zakázal. Matka nesmí do dětských srdcí zaset ani semínko pochybností o otcově moudrém jednání. Nesmí svým jednáním podrývat otcovu činnost. – RH March 30, 1897 AH 312.2

Neshodnou-li se oba rodiče a vzájemným jednáním poškozují svůj vliv, bude rodina demoralizována a ani jeden z nich nebude mít úctu a důvěru, které musí ve spořádané rodině být. Děti záhy vycítí, co má vliv na pravidla a omezení v domově, zvláště, co omezuje jejich jednání. – RH March 13, 1894 AH 312.3

Otec a matka se mají ve výchově dětí sjednotit; Oba mají mít svůj podíl odpovědnosti a mají cítit stejnou závaznost. Musí cítit, že jsou před Bohem povinni vychovat své ratolesti tak, aby jim dle možností zajistili dobré zdraví a pěkně vyvinutou povahu. – PHJ April, 1890 AH 313.1

Jak se získávají lekce v podvádění – Některé pošetilé matky trpí u svých dětí zlo, jež by nemělo existovat ani na chvíli. Někdy to skrývají před otcem. Matka jim dopřeje nějaké šaty nebo nějakou jinou libůstku, ačkoli si je vědoma, že otec to nesmí vědět, protože by ji za to pokáral. Dává dětem na srozuměnou, že otec to nesmí vědět. AH 313.2

To je názorné naučení podvodu. Když na to otec přijde, slyší plno výmluv a neřekne se mu celá pravda. Matka není upřímná. Neuvažuje správně, že otec má právě takový zájem o děti jako ona, a že by před ním neměla skrývat chyby či sklony, jež mají být vymýceny v jejich mládí. Chová se převráceně. Děti cítí tento nedostatek mezi rodiči a to na ně působí. Začínají hned v mládí podvádět, skrývat, vyprávět vše v jiném světle jak otcí, tak matce. Zvyknou si na zveličování a časem mluví klidně lež a nemají ani výčitky svědomí. AH 313.3

To zlo začalo tehdy, když matka skrývala něco před otcem, který má stejný zájem na povaze svých dětí. Před otcem nemají být tajnosti. Jakmile se před ním některé chyby skrývají, děti mají sklon k podvádění, k nedostatku pravdomluvnosti a poctivosti. – 1T 156-157 AH 313.4

Křesťanští rodiče mají být zásadně jednotní ve výchově svých dětí. Někteří rodiče v tomto směru chybují – nejsou jednotní. Někdy je chyba u otce, častěji u matky. Maminka své děti hýčká a přeje jim. Otec musí jít často za prací a nebývá tolik doma, ani ve společnosti dětí. Její příklad má velký vliv na vytváření charakteru dětí. – 1T 156 AH 314.1

Rozdíly mezi rodiči působí dětem nesnáze (zmatek) – Rodiče musí mít dobrou organizaci. Otec i matka musí uvažovat o své zodpovědnosti a musí se s rozvahou pustit do práce. Nesmí v tom mít neshody. Otec a matka by neměli nikdy kritizovat své názory a plány v přítomnosti dětí. AH 314.2

Nemá-li matka dostatek zkušeností s Bohem, musí se zamyslet, zda snad její výchova nepodrývá otcovu práci na spasení dětí. Krácím cestou Páně? To je velmi důležitá otázka. – Manuscript 79, 1901 AH 314.3

Nemohou-li se rodiče dohodnout, musí se nějak domluvit bez přítomnosti dětí. – RH March 30, 1897 AH 314.4

Rodiče jsou často nejednotní. Otec, který je se svými dětmi málo a nezná jejich zvláštní sklony a povahu, je strohý a přísný. Neovládá se a napomíná v hněvu. Dítě to ví, a místo aby se pokořilo, je na trest rozhněváno. Matka někdy promíjí zlozvyky v chování, které jindy přísně trestá. Děti nikdy nevědí, na čem jsou a jsou v pokušení, že budou chtít poznat, kolik si mohou beztrestně dovolit. Tak se rozsévá sítě zla, jež vzejde a přinese ovoce. – ST March 11, 1895 AH 314.5

Jsou-li rodiče v kázni jednotní, dítě pochopí, co se na něm chce. Dokáže-li však otec slovem či pohledem, že neschvaluje matčino jednání, myslí-li, že je příliš přísná a že jim to musí nahradit hýčkáním a splněním všech přání, je to ke škodě dítěte. Dítě záhy pozná, že může dělat, co se mu

zlíbí. Rodiče, kteří se na svých dětech takto provinují, jsou odpovědni za zničení jejich duše. – RH June 27, 1899 *AH 315.1*

Andělé hledí s nesmírným zájmem na každou rodinu. Chtějí vidět, jak rodiče, pěstouni a přátelé s nimi jednají. Jsou však svědky podivného chování nejednotných rodičů! Zvuk hlasu otce a matky jejich pohledy a slova dokazují, že nemají v otázce výchovy stejný názor. Otec pochybuje o matce a zlehčuje před dětmi její něžnost a lásku k nim. Matka se domnívá, že musí dětem věnovat mnoho lásky, že jim musí vyhovět, když otec je podle ní tak strohý a netrpělivý, musí překonat jeho přísný vliv. – RH March 13, 1895 *AH 315.2*

Je zapotřebí mnoha modliteb a klidného uvažování – Není-li něžnost cele přizpůsobena vůli Boží, nemůže mít ani v domově dlouhého trvání. Veškeré schopnosti a náruživosti musí být uvedeny v soulad s ctnostmi Ježíše Krista. Spojí-li otec a matka v Boží lásce a bázni své zájmy v rodinné autoritě, poznají, že se musí mnoho modlit a rozumně uvažovat. Budou-li vidět Boha, otevrou se jejich oči a uvidí nebeské posly, kteří je v odpověď na jejich modlitbu víry chrání. Překonají slabosti své povahy a budou spět k dokonalosti. – Manuscript 36, 1899 *AH 315.3*

Srdce mají být spojena jemným poutem lásky – Otče a matko, spojte svá srdce v nejtěsnější a nejšťastnější jednotu! Nechtějte růst samostatně, ale přibližte se úžeji jeden k druhému. Pak budete moci připoutat srdce svých dětí k sobě jemným poutem lásky. – RH Sep. 15, 1891 *AH 316.1*

Jen rozsévejte símě pro čas i věčnost. Celá nebesa bdí a sledují úsilí křesťanských rodičů. – RH Sep. 15, 1891 *AH 316.2*

54. Náboženství v rodině

Jaká má být pobožnost – Rodinná pobožnost znamená, že vychováváme děti v bázni a napomínání Páně. Všichni členové rodiny se mají živit naučeními Ježíše Krista. Chraňme přísně zájmy každé duše, aby ji satan nesvedl a neodloučil od Krista. Tohoto cíle by měla dosáhnout každá rodina a neměla by se nechat strhnout, ani zmalomyslnět. Jsou-li rodiče v tomto pilném naučení bdělí a vychovávají své děti, aby patřily k Boží slávě, jsou Božími spolupracovníky. Bůh s nimi spolupracuje na záchraně duší dětí, za něž Kristus zemřel. – Manuscript 4b, 1894 *AH 317.1*

Náboženské poučování značí mnohem více než obyčejné naučení. Znamená to, že se máte se svými dětmi modlit, že je máte učit, jak se mají přiblížit k Pánu Ježíši a sdělit mu veškeré své potřeby. Znamená to, že máte svým životem dokázat, že Ježíš je vám vším a že jeho láska vám umožňuje, abyste byli trpěliví, laskaví, snášenliví, současně však důslední jako Abrahám, který přikázal synům svým po sobě. – Letter 8a, 1896 *AH 317.2*

Vaše chování doma, je zaznamenáváno v nebeských knihách. Ten, který se chce stát svatým v nebesích, musí být v první řadě svatý v rodině. Jsou-li otcové a matky skutečnými křesťany v rodině, budou užitečnými členy církve, budou moci spravovat její náležitosti a uplatní se i ve společnosti tak jako doma. Rodiče, nedopusťte, aby vaše náboženství bylo pouhým vyznáním; necht' se stane skutečností. – Manuscript 53, Undated *AH 317.3*

Náboženství má být součástí rodinné výchovy – Rodinné náboženství je velmi zanedbáváno. Mužové ženy jeví velký zájem o vnější misii. Obětují ochotně i dary a snaží se tím uspokojit své svědomí. Domnívají se totiž, že když obětují na dílo Boží, smíří tím své zanedbávání doma, kde nejsou správným příkladem. Ale jejich působištěm je domov a Bůh nepřijme žádnou výmluvu, zanedbají-li toto pole působnosti. – ST Aug. 23, 1899 *AH 318.1*

Tam, kde se náboženství stává praktickou záležitostí domova, vykoná mnoho dobrého. Vede rodiče k činnosti, kterou jim Bůh doma svěřil. Vychovávají své děti v bázni a kázni Boží. – RH March 13, 1894 *AH 318.2*

Dnešní mládež je proto tak málo nábožensky založena, že neměla správnou výchovu. Dovolí-li rodiče dětem, aby šly za svými vášněmi, anebo přejdou-li neposlušnost beztrestně, neprojevují jim pravou lásku. Strom poroste tak, jak byl ohýbán stromek. – 2T 701 *AH 318.3*

Rodinná výchova předchází církevní výchovu – Doma se klade základ pro blaho církve. Vlivy, převládající v rodinném životě, přenášejí se do sborového života. Církevní povinnosti musí tudíž začínat v první řadě doma. – ST April 8, 1886 *AH 318.4*

Má-li náboženství ovlivnit společnost, musí v první řadě ovlivnit rodinu. Kdyby děti byly doma vedeny k tomu, aby milovaly Boha a bály se Ho, mohly by později vychovat pro něho vlastní rodinu. Tak by se zásady pravdy ve společnosti rozrůstaly a šířily by ve světě mocný vliv. Náboženství nemá být odděleno od výchovy v rodině. – ST Sep. 1, 1898 *AH 318.5*

Budeme-li mít dobré domácí náboženství, budou naše shromáždění vynikající. Střežte pevnost domova. Posvěťte Bohu své rodiny a chovejte se doma jako křesťané. Buďte laskaví, snášenliví a trpěliví, protože jste učitelé. Každá matka je učitelkou a současně žákem ve škole Ježíše Krista, aby dovedla správně učit a aby mohla správně utvářet charakter svých dětí. – Manuscript 70, Undated *AH 319.1*

Tam, kde je nedostatek rodinného náboženství, nemá vyznání víry cenu. Mnozí se sami svádějí, myslí-li, že jejich charakter se promění při příchodu Pána Ježíše. Ale při jeho návratu se už naše srdce nepromění. Musíme zde litovat svých hříchů a z milosti Kristovy je přemoci, dokud je čas milosti. Na této zemi se musíme připravit pro nebeskou rodinu. – ST Nov. 14, 1892 *AH 319.2*

Rodinná pobožnost je velmi nutná. Naše slova doma mají být správně volená, má-li mít naše svědectví ve sboru vůbec cenu. Nejsi-li tichý, laskavý a zdvořilý doma, je tvoje náboženství zbytečné. Kdyby bylo víc skutečného rodinného náboženství, měla by církev větší moc. – MYP 327 *AH 319.3*

Kdo otálí s náboženským poučováním, dopouští se hrozného omylu – Je to hrozný přečin, nechá-li někdo vyrůstat děti bez známosti o Bohu. – ST April 23, 1894 *AH 319.4*

Rodiče se dopouštějí hrozné chyby, zanedbávají-li náboženskou výchovu svých dětí v domněn-
ní, že se v budoucnosti dobře vyvine a že budou toužit po náboženské zkušenosti, až budou starší.
Rodiče, copak nevidíte, že když vy nezaséváte vzácné semě pravdy, lásky, nebeských ctností, zaseje
satan na půdu srdce koukol? – ST Aug. 6, 1912 *AH 319.5*

Děti vyrůstají často bez náboženství, poněvadž jejich rodiče si myslí, že jsou příliš malé na
plnění křesťanských povinností. *AH 320.1*

Otázka povinností dětí v otázce náboženství musí být rozhodně a neodkladně vyřízena, dokud
jsou členy rodiny. – RH April 13, 1897 *AH 320.2*

Rodiče zastupují před dětmi Boha. Musí jim říkat, co smí dělat a co ne a musí být rozhodní a
sami ukázněni. Bude-li jejich úsilí laskavé a ovládané, vytvoří v charakteru zásadnost rozhodnutí.
Otcové a matky jsou povinni vyřešit tuto otázku záhy, tak, že dítě ani nenapadne přestupovat sobot-
ní přikázání, zanedbávat chození do sboru a účast na rodinné pobožnosti právě tak, jako je nena-
padne krást. Rodiče sami musí vytvořit tuto hráz. – Manuscript 119, 1899 *AH 320.3*

Je nutné začít s moudrou výchovou pro Krista již v nejútlejším věku a pak v ní pokračovat. Dě-
ti mají být vyučovány o nebeských hodnotách, dokud jsou jejich srdce tvárná. Rodiče nesmí zapo-
mínat, že žijí, mluví a jednají v přítomnosti Boží. – RH March 13, 1894 *AH 320.4*

Rodiče, jak si počínáte? Domníváte se snad, že vaše děti nepotřebují v otázce náboženství
žádnou připomínku? Ponecháváte je po celé dětství a mládí bez rady a napomenutí? Dovolíte jim
dělat, co se jim líbí? Pakli ano, zanedbáváte odpovědnosti, které vám Bůh dal. – RH March 13,
1894 *AH 320.5*

Přizpůsobte naučení věku dítěte – Jakmile děti jsou tak rozumné, že chápou, mají jim rodiče
vyprávět příběh o Ježíši, aby vnikly do vzácné pravdy o betlémském děťátku. Zapůsobte na dětskou
mysl prostými zbožnými výroky; přizpůsobte je jejich věku a schopnostem. Přivádějte své dítky v
modlitbě k Ježíši. On jim umožňuje pochopit náboženství právě tak, jako se naučí mluvit. – ST
Aug. 31, 1912 *AH 320.6*

Děti jsou v útlém věku přístupné božskému vlivu. Pán si bere tyto děti pod zvláštní ochranu;
jsou-li vychovávány v bázni a napomínání Páně, stanou se svým rodičům pomocí, nikoli překážkou.
– ST 23. 4. 1912 *AH 321.1*

Rodiče podporují náboženství v rodině – Otec a matka jsou odpovědní za udržování ná-
boženství v rodině. – Manuscript 47, 1903 *AH 321.2*

Matka si nesmí nabrat tolik starostí, aby neměla čas na duchovní potřeby své rodiny. Rodiče
musí prosit Boha o vedení k práci. Na kolenou získají správné pochopení pro svou nesmírnou odpo-
vědnost a tam mohou své dítky svěřit Tomu, který se nikdy nemylí v radě a naučení. *AH 321.3*

Otec rodiny nemá matce přenechat veškerou starost o duchovní naučení. Otcové a matky mají
velkou práci a oba se mají podílet na přípravě svých dítek na velký den soudu. – Letter 90, 1911 *AH*
321.4

Rodiče, berte děti na pobožnost sebou. Oviňte je pažemi víry a posvěťte je Kristu. Nedopust'te,
aby vám něco překáželo v odpovědnosti za jejich výchovu; Žádný světský zájem vás nesmí svést,
abyste je zanedbávali. Ani váš křesťanský život je nesmí od vás oddělit. Přiveďte je rovněž k Pánu;
vychovejte jejich mysl, aby se seznámily s Boží pravdou. Ať se stýkají s těmi, kteří milují Boha.
Chcete-li mít vliv na jejich charakter, aby se hodily pro věčnost, uveďte je mezi lid Boží. – ST April
23, 1912 *AH 321.5*

Co dokáže náboženství v rodině? Vykoná dílo, jaké Bůh od každé rodiny očekává. Děti budou
vychovávány v bázni a kázni Páně. Nebudou se honit za společenskými zábavami, ale budou členy
Boží rodiny. – Manuscript 7, 1899 *AH 322.1*

Děti čekají u rodičů zásadovost – Veškeré dění působí na mladou mysl. Děti si všímají výra-
zu tváře, hlasu a chování. Mrzutí a náladoví otcové a matky dávají svým dětem příklad, který by
později sami rádi pro všechno na světě odčinili. Děti musí u svých rodičů vidět zásadovost a sebe-
ovládání, jež jsou ve shodě s jejich vírou. Tím budou mít rodiče velký vliv na charakter dětí. – 4T
621 *AH 322.2*

Bůh žehná spořádané rodině – Otcové a matky, kteří kladou Boha v rodině na prvé místo a
učí své dítky, že bázeň Boží je počátek moudrosti, oslavují Boha před anděly i před lidmi. Před-
stavují světu spořádanou, ukázněnou rodinu, jež Boha miluje a je Ho poslušná, která se nevzpouzí.

Kristus není v jejich domově cizincem; jeho jméno patří do rodiny, je váženo a oslaveno. Andělé rádi prodlévají v domově, kde Bůh je svrchovaným vládcem a kde jsou děti vedeny k účtě k bibli a ke Stvořiteli. Takové rodiny si mohou přivlastnit zaslíbení: „Uctím ty, kteří mne uctí.“ – 5T 424 AH 322.3

Jak uvedeme do rodiny Krista – Je-li Kristus v srdci, vejde i do rodiny. Otec i matka cítí, že musí být poslušni Ducha svatého. Andělé, kteří slouží těm, kdož budou dědici spasení, budou v jejich domově působit jako učitelé a vyučí je pro práci s výchovou dětí. V domově lze vytvořit malý sbor, který bude sloužit ke cti a slávě Vykupiteli. – Manuscript 102, 1901 AH 323.1

Náboženství má být přitažlivé – Křesťanský život má být přitažlivý. Mluvte o přírodě, o venkově, kde má být domov Kristových následovníků. Bůh pak uvede vaše děti ve všelikou pravdu a naplní je touhou po příbytcích, jež Kristus odešel připravit těm, kdož jej milují. – RH Jan. 29, 1901 AH 323.2

Rodiče nemají děti nutit k náboženské formě. Mají jim však poukazovat na věčné zásady v přitažlivém světle. – ST Aug. 27, 1912 AH 323.3

Rodiče mají Kristovo náboženství učinit poutavé svou vlídností, křesťanskou zdvořilostí a něžným soucitem. Ovšem, v požadavcích úcty a poslušnosti musí být zásadní. Mysl dítěte musí mít správné zásady. – RH June 27, 1899 AH 323.4

Musíme mládeži předvést, jak se žije správně. Na to nestačí stříbro ani zlato. Zjevujme jim Kristovu lásku, milosrdenství, ctnosti a radost z vítězství. Takové úsilí přinese užitek pro věčnost. – Manuscript 93, 1909 AH 323.5

Proč nemají někteří rodiče úspěch – Někteří rodiče sice předstírají, že jsou zbožní, ale nepoukazují dětem na skutečnost, že je nutno Bohu sloužit a poslouchat Ho, že pohodlí, záliby či sklony nesmí zatlačit jeho požadavky do pozadí. „*Počátek moudrosti je bázeň Hospodinova.*“ Tato skutečnost má proniknout celý život a charakter. Je nutné zapůsobit na mysl dětí správným znázorněním Boha skrze Krista, který zemřel, abychom my mohli být spaseni. – RH June 24, 1899 AH 323.6

Rodiče, snad si myslíte, že na to vše nemáte čas. Ale pro rodinu si musíte udělat čas, aby toho nevyužil satan. Vyřadte ze svého života vše, co by vám v tomto díle překáželo a vychovávejte své děti podle Jeho příkazu. Zanedbejte raději časné věci, buďte spokojeni i ve skromných poměrech, ale pro Ježíše Krista vás prosím, nezanedbávejte vlastní náboženskou výchovu a výchovu svých dětí. – Manuscript 12, 1898 AH 324.1

Všichni členové rodiny mají být zasvěceni Bohu – Pokyny, jež dal Mojžíš ohledně svátku Velké noci, jsou velmi významné, a týkají se rodičů a dětí i dnes. ... AH 324.2

Otec by měl být knězem rodiny. Byl-li otec mrtev, měl nejstarší syn vykonat vážný obřad – pokropit veřeje dveří krví. Toto je obraz toho, co má být vykonáno ve všech rodinách. Rodiče mají své děti shromáždit doma a mají je předložit Kristu jako velikonočnímu Beránku. Otec má všechny členy rodiny posvětit Bohu a má vykonat dílo, jak je představuje slavnost Velké noci. Chtít přenechat tuto posvátnou povinnost jiným lidem je velmi nebezpečné. – RH May 21, 1895 AH 324.3

Křesťanští rodiče se musí rozhodnout, že budou věrni Bohu. Musí proto shromáždit své děti kolem sebe, musí pomazat veřeje dveří krví, jež představuje Krista, jakožto jediného Ochránce a Spasitele, aby hubicí anděl pominul posvátný rodinný kruh. Svět musí poznat, že v domově nepůsobí jen lidský vliv. Rodiče musí mít živé spojení s Bohem, musí se sami postavit na Kristovu stranu a musí s jeho milostí dokázat, kolik dobra může rodičovská síla vykonat. – RH Feb. 19, 1893 AH 324.4

55. Mravní úroveň

Satan se snaží svrhnout zřízení manželství – Satan se v předpotopním světě soustavně snažil zvrátit manželské zřízení, zeslabit jeho závazky a snížit posvátnost; neboť tak mohl nejzaručeněji znehodnotit Boží obraz v člověku a otevřít dveře bídě a neřestí. – PP 338 AH 326.1

Satan dobře ví, jaké je lidské srdce. Zná povahové slabiny – vždyť je s ďábelskou zručností studuje celá tisíciletí a po celé generace se snažil zničit nejsilnější muže, knížata v Izraeli, týmž pokušením, jež mělo takový úspěch v Belfegor. Všude v dějinách narážíme na povahové trosky, jež se rozbily o skály smyslné žádosti. – PP 457 AH 326.2

Tragédie v Izraeli – Izrael se dopouštěl zločinu smyslných neřestí, jež mu přivodily Boží soudu. Odvážnost svádivých žen neskončila v Belfegor. Přesto, že izraelští hříšníci byli vždy potrestáni, opakoval se tento zločin ještě často. Satan usiloval nejvíc o to, aby dokonale zvítězil nad Izraelem. – RH May 17, 1887 AH 326.3

Neřestný život Izraelských vykonal to, co nedokázaly veškeré boje národů a kouzla Baláma. Odloučili se od Boha. Ztratili jeho ochranu a záštitu. Tímto hříchem smyslnosti se prohřešovalo tolik knížat a lidí, že se stal hříchem celého národa a Bůh bojoval s celým shromážděním. – RH May 17, 1887 AH 326.4

Dějiny se opakují – Ke konci dějin země bude satan všemožně pracovat stejným způsobem a přijde se stejnými pokušeními, s jakými dotíral na starého Izraele před vejitím do zaslíbené země. Bude klást osidla těm, kteří tvrdí, že ostříhají přikázání Boží a kteří jsou téměř na hranicích nebeského Kanaánu. Uplatní všechny své síly, aby polapil lidské duše a aby zasáhl vyznavače Ježíše Krista na nejslabším místě. Ti, kteří nepodrobili své chťiče vyšším silám v těle, kteří dovolí, aby jejich mysl holdovala nízkým žádostem, stanou se zvláštním terčem satanových pokušení, aby poskvrnili své duše neřestí. A neomezují se pouze na prostší a méně důležité lidi. Snaží se uplatnit svá kouzla u lidí, jež může použít za svůj nástroj, aby mohl ostatní svádět, aby si dovolovali to, co zákon Boží zapovídá. Satan působí pekelnými silami na lidi na odpovědných místech, kteří přinášejí požadavky Božího zákona a kteří podávají důkazy na obhajobu jeho zákona, který je satanu takovým trnem v oku. U těchto lidí působí na jejich slabiny, neboť ví, že ten, kdo se stane přestupníkem v jednom bodu, je vinen všemi. Tak se mu podaří zvítězit nad celým člověkem. Záhuba postihne pak jeho mysl, duši, tělo a svědomí. Je-li to hlasatel spravedlnosti, který měl velké světlo anebo si ho Pán použil jako zvláštního pracovníka v díle pravdy, jak velké je satanovo vítězství a jásosť! A jak je Bůh zneuctěn! – RH May 17, 1887 AH 327.1

Převládající nemravnost – Viděla jsem strašný obraz o stavu světa. Všude vládne nemravnost. Dnešní doba má zvláštní zalíbení v prostopášnosti. Neřest nezvedla nikdy tak odvážně hlavu, jako dnes. Lidé jsou jati jakýmsi kouzlem a zastánci ctnosti a pravé zbožnosti jsou téměř zmalomyslněni jeho odvahou, silou a rozšířeností. Převládající nepravost se neomezuje na věřící a posměvače. Kéž by tomu tak bylo! Hřeší i mnozí zdánliví křesťané. Dokonce ani někteří z těch, kdož očekávají Kristův příchod, nejsou na tuto událost lépe připraveni než satan. Neočišťují se od všeliké poskvrny. Sloužili tak dlouho žádosti, že je pro ně přirozené, mít nečisté myšlenky a zkaženou představivost. Obrátit jejich mysl od těchto věcí k věcem čistým a svatým je tak nemožné, jako změnit tok niagarských vodopádů. Všichni křesťané se musí naučit ovládat své vášně a řídit se zásadami, jinak nejsou hodni Kristova jména! – 2T 346-347 AH 328.1

Všude převládá zamilovaná sentimentalita. Ženatí lidé přijímají pozornosti vdaných i svobodných žen; i ženy jsou okouzleny a ztrácejí chvílemi rozum, duchovní rozhled a soudnost. Chovají se tak, jak to Slovo Boží zapovídá a dělají to, co Duch Boží odsuzuje. Mají před sebou jasné výstrahy a pokárání; přesto krácejí touhou cestou, kterou šli před nimi jiní. Hrají začarovanou hru. Satan je žene do záhuby, aby ohrozili dílo Boží a křížovali znovu Syna Božího a působili mu hanbu. – Manuscript 19a, 1890 AH 328.2

Svět je naplněn mravním malomocenstvím nevědomosti, milování rozkoší a hříšných zvyků, jež ničí duši, tělo a ducha. Smrtelná malárie mravů hubí tisíce a deseti tisíce. Co učiníme pro zá-

ochranu naší mládeže? My toho zmůžeme málo, ale Bůh žije a vládne a může vykonat mnoho. – Manuscript 8, 1894 AH 329.1

Lid Boží má být protikladem světa – Volné názory dneška nesmí být rozhodně měřítkem pro Ježíšovy následovníky. Mezi křesťany, kteří se připravují pro nesmrtelnost, nesmí být tyto moderní projevy důvěrností. Je-li necudnost, mravní nákaza, smilstvo, vraždy a zločiny na denním pořádku u těch, kteří pravdu neznají a nechtějí být ovládáni zásadami Božího Slova, jak je důležité, aby třída Kristových vyznavačů, přidržujících se Krista a Božích andělů, jim ukazovala lepší a ušlechtilejší cestu! Je důležité, aby svou zdrženlivostí a ctností tvořila výrazný protiklad těch, kteří jsou ovládáni hrubými vášněmi. – 2T 439 AH 329.2

Rostoucí nebezpečí – V tomto zkaženém věku se najdou mnozí, kteří jsou tak zaslepeni hříchem, že se rozhodnou pro prostopášný život, protože to vyhovuje přirozenému a zvrácenému sklonu srdce. Místo, aby se zadívali do zrcadla Božího zákona a přizpůsobili svá srdce a charakter Boží úrovni, dovolí satanovým činitelům, aby se usadili v jejich srdci. Bezbožní lidé raději překrucují Písmo, než aby omluvili svoji bezbožnost, a aby se vzdali své zkaženosti v hříchu a žili čistým životem. AH 329.3

Takových lidí je víc, než bychom se domnívali. Před druhým příchodem Páně jich bude neustále přibývat. – 5T 141 AH 329.4

Jakmile satan okouzlí člověka svou mocí, zapomene tento na Boha a uctívá místo něho lidskou zkaženost. Tyto svedené duše považují tuto tajnou prostopášnost za ctnost. Je to jakási kouzelná moc. ... Kacířství a neřest mají v sobě cosi svůdného. Mysl je tak omámena, že nemůže rozumně usuzovat a žene se za nečistými představami. Ztratí duchovní rozhled a počestnému člověku působí svůdné řeči těchto satanových nástrojů, kteří se hlásí ke Kristu, zmatek. Ale právě tento svod jim dodává síly. Kdyby vystoupili se svými názory zjevně, byli by okamžitě umlčeni; proto si nejprve získávají sympatie a důvěru ve svoji zdánlivou svatost a obětavost. Pak se jako satanovi zvláštní poslové snaží odvádět duše z cesty přímosti a pokoušejí se odstranit zákon Boží. – 5T 142-143 AH 330.1

Život mužů a žen se musí vyznačovat bezúhonností – Mysl muže či ženy neklesne najednou z úrovně čistoty a svatosti do zkaženosti a zločinu. Má-li člověk získat Boží obraz anebo má-li tento obraz změnit v ďáblský, vyžaduje to čas. To, co neustále vidíme má na nás vliv. Člověk je sice vytvořen podle vzoru svého Tvůrce, může se však vychovávat tak, že získá zalíbení v hříchu, který se mu kdysi protivil. Jakmile se přestane modlit a bdít, přestane střežit hradby svého srdce a upadá do hříchu a zločinu. Jeho mysl se snižuje, a pokud tělesné náruživosti ovládají mravní a rozumové síly, nelze ji povznést ze záhuby. Je nutné neustále bojovat proti tělesnosti; k tomu potřebujeme zúšlechťující vliv Boží milosti. Tato povznese mysl k nebesům, aby si zvykla přemýšlet o věcech čistých a svatých. – 2T 478-479 AH 330.2

Pokud člověk necítí, že potřebuje na každém kroku Boží radu, není prost nebezpečí bez ohledu na věk. Jedině ti, kteří mají úzké společenství s Bohem, budou si vážit i svých bližních, budou mít v úctě čisté, dobré, pokorné a tiché lidi. Musíme střežit svá srdce, jako kdysi Josef. A přijde-li pokušení ke hříchu, řekneme rozhodně: „Jak bych mohl učinit takovou nepravost a hřešit proti Bohu?“ Ani největší pokušení neomlouvá hřích. Kdybys byl v sebevětším nátlaku, hřích je tvým přičiněním. Hlavním důvodem nesnáze je neobnovené srdce. – Manuscript 19a, 1890 AH 331.1

Je-li naše doba nebezpečná, nechceme my, lid, který ostříhá Boží přikázání, odstranit z našeho středu hřích a všechnu převrácenost? Nechtějí ženy, jež vyznávají pravdu, bdít nad sebou, aby ničím nezavdávaly příčinu k důvěrnostem? Budou-li vždy přísně zdrženlivé a budou mít slušné chování, mohou uzavřít dveře mnohemu pokušení. – 5T 601-602 AH 331.2

Ženy musí mít vysokou úroveň v chování – Jsem velmi zarmoucena, že musím napsat, že dnešní vdané i svobodné ženy nejsou často tak zdrženlivé, jak je to nutné. Chovají se jako kokety. Vybízejí svobodné i ženaté muže k různým pozornostem a ti, kteří mají nedostatek mravní síly, upadnou do léčky. Tyto věci umrtvují mravní smysly a zaslepují soudnost, takže přečin se nezdá být tak hříšný. Kdyby se žena chovala zdrženlivě a slušně, nevznikaly by u mužů různé myšlenky. Snad ani sama nemá nezákonné úmysly či pohnutky, ale uvádí do pokušení muže, místo aby jim svojí společností poskytla oporu. Je možné vyhnout se nejednomu zlu, budou-li ženy ohleduplné, zdržen-

livé, cudné, nebudou-li přijímat nevhodné pozornosti, ale zachovají si vysokou mravní úroveň a vhodnou důstojnost. AH 331.3

Mám již dávno v úmyslu promluvit k mým milým sestrám a říci jim, že Pán mi několikrát ukázal, že na nich je velká část viny. Nedávají pozor a působí někdy zlou tvárností. Jejich chování není bezvadné, jak se sluší na zbožné ženy. Jejich slova nejsou tak vybraná, jak by se čekalo od bytostí, jimž se dostalo Boží milosti. Chovají se k bratrům příliš důvěrně. Zdržují se v jejich blízkosti, projevují jim náklonnosti a dávají přednost jejich společnosti. Věnují-li jim pak muži pozornost, jsou velmi spokojené. – Manuscript 4a, 1885 AH 332.1

Pán mi ukázal, že sestry se musí chovat zcela jinak. Musí být zdrženlivější, nesmí být v tomto směru tak „odvážné“, mají však pěstovat stydlivost a slušnost. Bratři i sestry se spolu baví příliš volně, hlásí se ke křesťanství, ale mají příliš rády vtipkování, žertování a smích. Je to neslušné a zarmucují tím Ducha Božího. Takové chování dokazuje nedostatek křesťanské ušlechtilosti. Neposilují svou duši v Bohu a nejsou světlem; zahánějí čisté, svaté anděly a strhují ještě jiné na nízkou úroveň. – 2T 455 AH 332.2

Ženy jsou příliš často pokušitelkami. Získávají si pod různou záminkou pozornost mužů, bez ohledu na jejich stav, a svádějí je tak dlouho, dokud nepřestoupí zákon Boží. Pak zmaří jejich užitečnost a zničí jejich duši. Kdyby ženy žily ušlechtleji, a kdyby se staly Kristovými spolupracovnicemi, byl by jejich vliv méně nebezpečný. Ale když nemají zájem o domácnost a jsou netečné k Božím požadavkům, šíří často zhoubný vliv, jejich síly zakrňují a jejich dílo nemá Boží pečeť. – 5T 596-597 AH 333.1

Některé dívky a ženy jsou tak troufalé, že dovedou na sebe upozorňovat, vtírají se do společnosti mladých mužů, vzbuzují pozornost, podněcují k flirtu svobodné i ženaté. Nebudeš-li hledět na Krista, nebudeš-li pevný jako ocel, upadneš do satanových sítí. – MM 145 AH 333.2

Jako služebnice Ježíše Krista prosím vás, kteří vyznáváte pravdu, okamžitě přestaňte mít společenství byť s pouhým zdáním nečistoty a opusťte společnost těch, kteří mají nečisté nápady. Uchovejte si tyto odporné hříchy v největší nenávisti. Vyhýbejte se těm, kteří se rádi alespoň slovy takto vyžívají, „neboť z hojnosti srdce ústa mluví“. AH 333.3

Nepodléhejte ani na okamžik nečistým nápadům, poněvadž již to poskvrňuje duši, tak jako špinavá voda znečistí zdroj, jímž prochází. – 5T 146-147 AH 333.4

Žena, která trpí nevhodná slova a náarážky, nechová se podle vůle Boží. Trpí-li nevhodné důvěrnosti anebo nečisté nárážky, neuchovává si bohabojné ženství. – Manuscript 4a, 1885 AH 333.5

Posvátný kruh čistoty ochranou – Naše sestry by měly mít pravou tichost; Nemají se hrnout kupředu, nemají být upovídané a troufalé, nýbrž skromné a nevťiravé, opatrné na slova. Mohou však podporovat zdvořilost. Jsou-li laskavé, něžné a soucitné, odpouštějící a pokorné, je to správné a bohu libé. Pak nebudou obtěžovány nevhodnými pozornostmi mužů v církvi či mimo ni. Všichni poznají, že kolem nich je posvátný kruh, že jsou to ženy bohabojné, a to je uchrání před dotěrnostmi. AH 334.1

Některé zdánlivě zbožné ženy mají lehkomyšlné, obhroublé chování, jež vede ke špatnosti a zlu. Ale ženy, které rády uvažují o tom, co mluví ve prospěch čistého života a co podporuje společenství s Bohem, nedají se snadno strhnout z cesty zdrženlivosti a ctnosti. Jsou vyzbrojeny proti satanovým nástrahám; mohou též odolat jeho svůdnému umění. – 2T 456 AH 334.2

Vyzývám vás, které následujete Ježíše a hlásíte se ústy k němu, abyste pěstovaly drahocenný, vzácný šperk skromnosti. To zachrání vaši čest! – 2T 458 AH 334.3

Kontrolujte myšlenky – Kontrolujte své myšlenky. Není to snadný boj; nebudete-li o to vážně a horlivě usilovat, nepodaří se vám to. Ale Bůh to od vás žádá; je to povinností všech odpovědných bytostí. Jste Bohu zodpovědní za své myšlenky. Zabýváte-li se planými představami a nečistými myšlenkami, jste do jisté míry vinni před Bohem, jako byste se dopustili činu. Brání vám v tom jen nedostatek příležitostí. Stavění vzdušných zámeků za bílého dne (nebo i v noci) je špatné a velmi nebezpečné. Takové zvyky se těžko dají odstranit a člověk se nesnadno upoutává k věcem čistým a vznešeným. – 2T 561 AH 334.4

Varujte se lichocení – Jsem zarmoucená, vidím-li, jak se mužům lichotí, jak se vychvalují a hýčkají. Bůh mi zjevil tu skutečnost, že někteří z těch, kdož přijímají tyto pozornosti, nejsou hodni nést Jeho jméno. Přesto je lidé vynášejí až do nebe, poněvadž usuzují podle zdání. Milé sestry,

nikdy nelichotíte ubohým, klesajícím mužům a nehýčkejte je, ať už jsou mladí či staří, svobodní nebo ženatí. Neznáte jejich slabosti a nevíte, že právě tyto pozornosti a mnoho chvály je může zničit. Jsem zděšena, když vidím tolik krátkozrakosti a nedostatku moudrosti v tomto směru. AH 335.1

Mužové, kteří konají dílo Boží a v jejichž srdcích přebývá Kristus, nebudou snižovat úroveň mravnosti, nýbrž ji budou zvyšovat. Nebudou mít zalíbení v lichotkách a chválách žen. Svobodní i ženatí klidně řekněte: „Ruce pryč! Nedám sebemenší podnět k tomu, aby se o mém dobru mluvilo špatně. Mé dobré jméno je cennějším kapitálem než zlato a stříbro. Nechte mi je neposkvřené. Budou-li lidé na mé jméno útočit, nebude to z mé viny, nýbrž právě z téhož důvodu, proč mluvili zle o Kristu – poněvadž nenáviděli čistotu a svatost Jeho charakteru, jež jim byly neustále výčitkou.“ – 5T 595 AH 335.2

Pokouší-li kazatel – Považujte sebemenší narážky ke hříchu nebo nedovolené důvěrnosti – byť by přicházely z kterékoli strany – za největší urážku svého důstojného žensství. Polibek na tvář v nevhodný čas a na nevhodném místě má být pro vás pokynem, abyste znechuceně odmítly satanova služebníka. Chová-li se tak člověk, postavený na vysokém místě, ve svatém úřadě, je takový hřích desetkrát horší. Bohabojná žena či dívka se musí s hrůzou odvrátit nejen od hříchu, nýbrž i od pokrytectví a špatnosti člověka, kterého si lidé váží a ctí jakožto Božího služebníka. – 2T 458-459 AH 335.3

Neovládá-li služebník evangelia své nízké vášně, neřídí-li se příkladem apoštola, zneuctí své vyznání a víru. Naše sestry, jež milují pravdu, se nesmí ani na chvíli domnívat, že hřích nebo zločin ztrácí poněkud na významu, poněvadž se ho odvažuje jejich kazatel. Skutečnost, že mužové na odpovědných místech si zahrávají s hříchem, nesmí u nikoho snížit pocit viny a ohavnost hříchu. Hřích musí být považován za právě tak hříšnou a odpornou záležitost jako před tím. A mysl čistých a ušlechtilých lidí se s odporem odvrací od toho, kdo holduje hříchu, tak jako by prchal před uštknutím jedovatého hada. Kdyby sestry byly vznešené a kdyby měly čisté srdce, odrazily by každý pokus o špatnost – byť se strany kazatele – tak rozhodně, že by se nikdy neopakoval. – 2T 457 AH 336.1

Bud'te věrní manželským slibům – Manžel a otec má být opatrný, aby zůstal věrný svým manželským slibům! Musí mít ryzí charakter, aby nevzbuzoval myšlenky u mladých dívek či dokonce u vdанých žen, jež nejsou ve shodě s vysokou, svatou úrovní přikázání Božích! Kristus ukazuje, že tato přikázání jsou nesmírně rozsáhlá a vztahují se i na myšlenky, úmysly a záměry srdce. Zde se mnozí provinují. Jejich představy nejsou čisté, posvátné, jak to Bůh žádá a bude jim to počítat za nepravost bez ohledu na jejich povolání a nadání. Budou mít naopak mnohem větší vinu a zaslouží si více jeho hněv než ti, kteří mají méně nadání, světla a vlivu. – 5T 594-595 AH 336.2

Ženatým mužům mám vyřídit: Jste povinni vážit si své manželky, matky vašich dětí; jí věnujte své něžnosti. Zasypávejte ji pozornostmi a uvažujte o tom, jak byste ji obšťastnili. – Letter 231, 1903 AH 337.1

Byly mi ukázány rodiny, kde si manžel a otec neuchoval ono zdrženlivé, důstojné, bohabojné mužství, jak se sluší na následovníka Ježíše Krista. Zanedbal laskavé projevy, něžnost a zdvořilost vůči své manželce, které před Bohem a před anděly sliboval lásku, úctu a čest po celý život. Jiná žena si k němu dovoluje víc, než se sluší, hladí mu vlasy a je něžně pozorná a jemu se to pošetilci líbí. Své ženě už neprojevuje tolik lásky a pozornosti jako dříve. V tom má satan zaručeně prsty. Chovej se ke všem ženám s úctou, buď k nim laskavý, pozorný, ale nic víc. Chovej se tak, aby nedošlo k důvěrnostem. – 2T 461 AH 337.2

Rodinné soukromí – Ach, kolik životů zahořklo, poněvadž byly strženy zdi, jež chrání tajemství každé rodiny a jež mají uchovat její čistotu a svatost! Žena se svěřuje třetí osobě a sděluje soukromé rodinné záležitosti zvláštnímu příteli (či přítelkyni)! Satan tak chce odcizit srdce muže a ženy. Ach, kéž by to přestalo! Kolik těžkostí by si lidé ušetřili! Uzavřete ve svém srdci poznání vzájemných chyb. Svěřte své potíže jedině Bohu. On vám může správně poradit a zaručeně vás potěší bez hořkosti. – 2T 462 AH 337.3

Jakmile žena vypravuje o svých rodinných trampotách či si stěžuje na svého muže cizímu muži, porušuje své manželské sliby; olupuje manžela o čest a strhává zeď, chránící posvátnost manželského svazku. Tím otvírá dokořán dveře satanu, a vybízí ho, aby vešel se svými pokušeními. A o to on usiluje. Přijde-li žena za některým spoluvěřícím a stěžuje si na své hoře, zklamání a sou-

žení, má ji poradit, aby se se svými nesnázemi svěřila sestrám. Tak nevznikne pohoršení, kterým by mohlo dílo Boží utrpět. – 2T 306 *AH 338.1*

Jak se uchováme před sejítím z cesty – Mluvím k našemu lidu. Přimknete-li se k Ježíši a chcete ozdobit své vyznání spořádaným životem a zbožným obcováním, zachová vás, abyste nesešli na zakázané stezky. Budete-li neustále bdít, bdít na modlitbách a budete se chovat jako v bezprostřední Boží blízkosti, nepodlehnete pokušení a máte naději, že budete uchováni čistí, bezúhonní, neposkvrnění až do konce. Setrváte-li v naději pevně až do konce, utvrdí se vaše cesty v Bohu; a to, co bylo z milosti započato, bude korunováno v království Božím slávou. Ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, střídmost; proti takovým není zákona. Je-li v nás Kristus, ukřižujeme tělo s jeho vášněmi a žádostmi. – 5T 148 *AH 338.2*

56. Rozvod

Manželství je celoživotní smlouvou – Mladistvá mysl vidí manželství v závoji romantiky a nesnadně ji toho zbavujeme, aby pochopila, že slib manželství je nesmírně odpovědný. Tímto slibem jsou spojeny dvě bytosti poutem, jež může přerušit jedině smrt. – 4T 507 AH 340.1

Každý by měl pečlivě uvažovat o vstupu do manželství, poněvadž to je celoživotní krok. Žena i muž si mají rozmyslet, vydrží-li spolu až do konce života ve střídavých životních poměrech. – Letter 17, 1896 AH 340.2

Ježíš opravil mylné názory na manželství – Žid směl zapudit manželku pro každou maličkost tak že se mohla znova provdat. Tento zvyk způsobil mnoho bídy a hříchu. V kázání na hoře prohlásil Pán Ježíš jasně, že manželský svazek je rozrušen jedině nevěností manželskému slibu. Řekl: „*Každý, kdo opustí svou ženu, kromě případu smilstva, činí z ní cizoložnici; a kdokoli by ji pojal propuštěnou, dopouští se smilstva.*“ AH 340.3

Když se farizeové později ptali Pána Ježíše na oprávněnost rozvodu, poukázal jim na manželství, jak bylo ustanoveno při stvoření. Pravit: „*Pro tvrdost vašeho srdce dovoloval Mojžíš, abyste zapudili svou manželku; ale nebylo tomu tak od počátku.*“ Potom jim ukázal na rajske poměry, kdy Bůh o všem prohlásil, že to bylo „*velmi dobré*“. Tehdy vzniklo manželství a sobota, dvojí ustanovení k slávě Boží a pro dobro lidstva. Stvořitel sloučil život prvé manželské dvojice a řekl: „*Opustí člověk otce a matku a přidrží se bude manželky své; a budou jedno tělo.*“ Bylo to prohlášení manželského zákona pro všechny Adamovy potomky až do konce času. To, co Otec věčnosti označil za správné a dobré, stalo se zákonem největšího požehnání a rozvoje pro člověka. – MB 99-100 AH 340.4

Ježíš přišel na svět napravit omyly a obnovit v člověku mravní obraz Boží. Nesprávné názory na manželství se zakořenily v mysli učitelů Izraele. Neuznávali posvátnost manželského svazku. Člověk se tak zatvrdil, že dovedl pro maličkost opustit manželku anebo zachtělo-li se mu, odloučit ji od dětí a poslat ji pryč! To byla velká hanba a propuštěná žena prožívala často velká muka. AH 341.1

Kristus přišel toto napravit a učinil první div na svatbě. Tím světu ohlásil, že manželství je posvátným zřízením, je-li uchováváno v čistotě a bezúhonnosti. – Manuscript 16, 1899 AH 341.2

Rada člověku, který uvažoval o rozvodu – Tvé názory na manželství jsou mylné. Jedině poskvrnění manželského lože může porušit či znehodnotit manželský slib. Žijeme v nebezpečných dnech, kdy není v ničem jistoty, jedině v pevné, neochvějné víře v Ježíše Krista. Ten, kdo nebdí na modlitbě, nemůže být uchován před satanovými nástrahami, jež ho odcizí od Boha. AH 341.3

Kdyby tvá mysl byla klidná a spokojená, byl bys mnohem zdravější. Ty však jsi rozladěný a zmatený a máš nesprávné názory na otázku rozvodu. Tvé odůvodňování neobstojí. Lidé nemají právo klást měřítko zákona sami, obcházet Boží zákon a vyhovovat svým sklonům. Musí se přizpůsobit Božímu vysokému měřítku spravedlnosti. AH 342.1

Bůh uvedl pouze jeden důvod, pro který může žena opustit svého muže, nebo muž svoji ženu, totiž cizoložství. Uvažuj na modlitbách o této otázce. – Letter 8, 1888 AH 342.2

Rada dvojici, která se rozešla – Milý bratře, milá sestro, nežijete nějaký čas spolu. Neměli jste to dělat a nebylo by k tomu došlo, kdybyste oba měli trpělivost, vlídnost a snášenlivost, jež mají vždy mezi manžely být. Nikdo by neměl prosazovat své a jít za svoji utkvělou myšlenkou bez ohledu na následky. Nikdo nemá právo jednat jen podle svých libostí. Dovolte, aby jiný, zušlechťující vliv Ducha Božího pokořil vaše srdce a uschoпил vás pro práci výchovy dětí. Proste nebeského Otce, abyste nepropadli pokušení netrpělivosti, strohému umíněnému způsobu jednání. Oba jste nedokonalí. Chovali jste se k sobě nemoudře, poněvadž jste se nedali vést Bohem. AH 342.3

Prosím vás, abyste se podřídili Božímu vedení. Jste-li v pokušení vybuchnout, mlčte. A toto pokušení přijde, protože jste tento nepěkný povahový rys nikdy nepřekonali. Ale vy musíte přemoci veškeré zlozvyky. Padněte na skálu Ježíše Krista a rozbijte se. Buďte jako manželé ukáznění. Žádejte Krista o pomoc. A On vám ochotně udělí své božské sympatie, svoji štědrost a milost. AH 342.4

Litujte před Bohem minulosti. Dohodněte se a buďte si opět mužem a ženou. Zbavte se nepřijemné, nešťastné zkušenosti minulosti. Buďte zmužilí v Hospodinu. Zavřete okna své duše na tuto

zem a otevřete okna směrem k nebesům. Budete-li se modlit o světlo, Pán Ježíš, který je světlem a životem, pokojem a radostí, uslyší váš křik. On, Slunce spravedlnosti, ozáří prostory vaší mysli a osvětlí chrám duše. Uvítáte-li paprsky jeho přítomnosti ve svém domově, nebudete mluvit slova, jež vyvolávají pocity neštěstí. – Letter 47, 1902 *AH 343.1*

Slova ženě, která trpěla křivdu – Dostala jsem tvůj dopis a nemohu ti radit, aby ses vrátila k D, nepoznáš-li na něm úplnou změnu. Pánu se nelíbí jeho dosavadní názory na jednání se ženou. Trvá-li na tom dosud, neměla by ses při něm o nic lépe. Neumí jednat s manželkou. *AH 343.2*

Je mi to velmi líto, je mi líto i D, nemohu ti však poradit, abys k němu šla, ačkoliv rozum ti říká opak. Mluvím s tebou tak klidně, jako s ním; bylo by to pro tebe nebezpečné, kdyby ses svěřila znovu jeho diktátu. Doufala jsem, že se změní. *AH 343.3*

Pán ti rozumí. Buď zmužilá. Bůh tě neopustí ani nezanechá. Co nejupřímněji s tebou cítím. – Letter 148, 1907 *AH 343.4*

Opuštěnému muži – nes svůj kříž – Nevím, co by se ještě v tomto případě dalo dělat. Myslí, že to jediné, co můžeš učinit, je, aby ses své ženy zřekl. Je-li rozhodnuta, že s tebou nebude žít, byli byste na tom oba bídně, kdybyste se o to pokoušeli. A jelikož se rozhodla cele a definitivně, nezbyvá ti nic jiného, než abys nesl svůj kříž jako muž. – Letter 40, 1888 *AH 344.1*

Ačkoli jste rozvedeni, v očích Božích jste manželé – Žena může být od svého manžela zákony země rozloučena a přece není v očích Božích rozloučena, ve smyslu vyššího zákona. Jen jediný hřích, cizoložství, může oprostít muže či ženu od manželského slibu v očích Božích. Zákon světa může sice dovolit rozvod, jsou však přesto ve světle Bible, podle zákonů Božích mužem a ženou. *AH 344.2*

Viděla jsem, že sestra – nemá dosud právo provdat se za jiného muže. Kdyby však byla (nebo jiná žena), rozvedená proto, že manžel se provinil smilstvem, smí se libovolně provdat. – Letter 4a, 1863. *AH 344.3*

Odloučení od nevěřícího druha – Je-li žena nevěřící a protiví se muži, nemá tento podle Božího zákona právo ji na základě toho odstrčit. Ve shodě s Božím zákonem musí u ní setrvat, nechce-li ona sama od něj odejít. Snad prožívá protivenství, různé urážky a útisk; dostane se mu útechy, síly a opory v Bohu, který umí pomoci v každé tísni. Má být mužem čisté mysli, pevných zásad, rozhodný, a Bůh mu dá moudrost, jak se má zachovat. Nebude jednat ukvapeně, ale ponechá otěže pevně v moci rozumu, aby spoutal žádost. – Letter 8, 1888 *AH 344.4*

Žena, která musí změnit své sklony, nikoli manželství – Dostala jsem dopis od tvého manžela. Prohlašuji, že muž smí opustit manželku (nebo manželka muže) jediné tehdy, dopustí-li se cizoložství. *AH 345.1*

Nemáš-li pěkné sklony, nechťela bys je k oslavě Boží změnit? *AH 345.2*

Muž a žena si mají prokazovat vzájemnou úctu. Musí střežit svého ducha, slova a činy, aby ničím nepopudili ani neurazili. Mají o sebe navzájem pečovat a všemožně podporovat vzájemnou něžnost. *AH 345.3*

Pravím vám oběma: hledejte Hospodina. Plňte v lásce a něžnosti své vzájemné povinnosti. Manžel má být pracovitý a má se snažit živit co nejlépe svoji rodinu. Žena si ho bude vážit. *AH 345.4*

Milá sestro, setrváš-li na svém dosavadním stanovisku, nemůžeš se líbit Bohu. Odpusť svému muži. Je to tvůj manžel a budeš-li pozornou, něžnou ženou, získáš požehnání. Říd' se zákonem láskavosti. Můžeš a musíš své jednání změnit. – Letter 168, 1901 *AH 345.5*

Oba musíte uvažovat o tom, jak byste se přizpůsobili, ne jak byste se co nejvíce lišili. Uplatníte-li ve svém životě způsoby jemnosti a něžnosti, zakusíte pozoruhodný rozdíl. – Letter 157, 1903 *AH 345.6*

Rozvod a členství ve sboru – Co se týče postižené sestry A G, chtěli bychom říci v odpověď na dotazy N toto: Většina lidí, kteří se prohřeší jako její manžel, nemají pocit viny. Někteří se sice do církve vrátí, ovšem teprve pak, když si získají důvěru lidu Božího jasným vyznáním a údobím upřímného pokání. Uvádíme ještě toto: *AH 346.1*

1. Došlo-li k přestoupení sedmého přikázání a viník neprojevuje opravdové pokání, může postižená část případně získat rozvod. (jsou-li zde děti, je to horší) a je svobodná. *AH 346.2*

2. Měl-li by rozvod situaci pro postiženého a pro děti zhoršit, nemůžeme veršem písem dokázat, že by nevinná část zhřešila, setrvá-li v manželství. *AH 346.3*

3.Čas, práce, modlitba, trpělivost a víra i zbožný život mohou způsobit nápravu. Život s člověkem, který porušil slib věrnosti v manželství a je poskvrněn hanbou hříšné lásky, aniž si to hříšník vůbec uvědomuje, je pro duši jako rakovina; a přece je rozvod bolestí pro celý život. Bůh buď milostiv nevinnému! Je nutné dobře uvažovat před vstupem do manželství. *AH 346.4*

4.Proč! Ach proč se zaprodají tak lacino ďáblu mužové a ženy, kteří snad jsou ctihodní, dobří, a mohli by dojít spasení, a ranní svým přestupkem své příbuzné, poskvrní čest rodiny, potupí dílo a posléze zahynou? Bože, buď milostiv! Proč nečiní přestupníci, dopadení při činu, pokání, úměrné svému zločinu? Proč neprosí úpěnlivě Krista o milost, aby podle možnosti zahojil rány, jež způsobili? – RH March 24, 1868 *AH 346.5*

--- SESTAVOVATELÉ *AH 347.1*

57. Poměr k nevěřící části

--- SESTAVOVATELÉ *AH 348.1*

Má křesťanská žena opustit nevěřícího manžela? – Často dostávám dopisy od matek, v nichž mi líčí své domácí trampoty a prosí mě o radu. Jeden takový příklad poslouží mnoha jiným. Manžel a otec není věřící a matka má velmi ztíženou výchovu. Manžel je svěťák, hrubý a sprostě se vyjadřující člověk a vede děti k tomu, aby nedbaly na matčinu autoritu. Jakmile se s nimi chce pomodlit, přijde dovnitř a spustí největší pokřik, začne proklínat Boha a syje obhroublé vtipy na Bibli. Je tak zmalomyslněná, že život je pro ni velmi těžký. Co může udělat dobrého? Jak to prospěje dětem, zůstane-li doma? Tolik touží po tom, aby vykonala něco na vinici Páně, a domnívá se, že nejlepší bude, opustí-li rodinu, když manžel a otec neustále učí děti, aby si jí nevážily a aby ji neposlouchaly. *AH 348.2*

V takovém případě zní rada takto: Matky, neopouštějte své děti, byť jste musely snášet soužení bídy, rány a bolesti duše pro strohé, necitelné chování manžela a otce; nepřenechejte je vlivu bezbožného otce. Vaším úkolem je podrývat vliv otce, který je zřejmě ovládán satanem. – Letter 28, 1890 *AH 348.3*

Podej živý příklad sebeovládání – Víím, že máš těžký život, ale lepší je dokazovat ducha vedení, než násilného tahání. Tvůj manžel musí každý den vidět živý příklad trpělivosti a sebeovládání. Snaž se mu všemožně zalíbit, ovšem nikdy ne na úkor zásad pravdy. *AH 349.1*

Kristus žádá ve své službě celou bytost – srdce, duši, mysl a sílu. Odevzdáš-li mu vše, oč žádá, budeš ho svou povahou představovat. Tvůj muž musí vidět, že v tobě působí Duch svatý. Buď pečlivá a pozorná, trpělivá a snášenlivá. Nevnučuj mu pravdu. Konej svoji povinnost jako žena a poznáš, nebude-li jeho srdce dotčeno. Nesmíš mu přestat prokazovat něžnost. Dělej mu pomyšlení, kde to jen je možné. Tvé náboženské přesvědčení vás nesmí dělit. Buď svědomitě poslušná Boha a dbej, aby manžel měl v tobě co největší zalíbení. *AH 349.2*

Všichni mají vidět, že miluješ Ježíše a důvěřuješ Mu. Podej svému muži i svým věřícím a nevěřícím přátelům důkaz, že chceš, aby viděli krásu pravdy. Neprojevuj však trapnou, starostlivou úzkost, která tak často maří dobré dílo. *AH 349.3*

Ať tvůj manžel neslyší žádné potupné slovo či hledání chyb. Někdy prožíváš velké těžkosti, ale nemluv o nich. Tichost je vynikající síla. Ukvapená slova tvé neštěstí jen zvýší. Buď radostná a šťastná. Vnes do svého domova co nejvíce slunečního jasu a zadržuj stíny. Vpusť do prostor své duše zářivé paprsky Slunce spravedlnosti. Tak pronikne vůně křesťanského života do tvé rodiny. Pak se nebudete zabývat nepříjemnými věcmi, které často nebývají ani pravdivé. – Letter 145, 1900 *AH 349.4*

Rada přetížené ženě – Máš nyní dvojnásobnou odpovědnost, když se tvůj manžel odvrátil od Ježíše. *AH 350.1*

Vím, že tě to musí velmi rmoutit, že jsi osamocena ve věci slova. Ale zdalipak víš, ženo, že tvůj zásadní život víry a poslušnosti může tvého manžela přivést zpět k pravdě? Přiveď milé děti k Ježíši. Přinášej jim prostými slovy pravdu. Zpívej jim pěkné, poutavé písně, zjevující Kristovu lásku. Přiveď své děti k Ježíši, poněvadž On miluje malé děti. *AH 350.2*

Zůstaň radostná. Nezapomeň, že máš potěšitele, Ducha svatého, kterého Kristus dal. Nejsi nikdy sama. Budeš-li věnovat sluch hlasu, který k tobě nyní promlouvá, odpovíš-li hned na klepání na dveře srdce slovy: „Přiď, Pane Ježíši, abych mohla s tebou večeřet a ty se mnou“, nebeský Host vejde. Zůstane-li v tobě tento nebeský prvek, budeš mít pokoj a klid. – Letter 124, 1897 *AH 350.3*

Zachovej křesťanské zásady – Domácnost, kde Bůh není uctíván, je jako loď na širém moři bez kapitána anebo bez kormidla. Zuří bouře a doráží na ni a hrozí nebezpečí, že všichni na palubě zahynou. Věď, že tvůj život a život tvých dětí je pro Ježíše Krista velmi vzácný, poněvadž se s nimi, a s tvým manželem musíš setkat u trůnu Božího. Tvé pevné křesťanské zásady nesmí zeslábnout, naopak, musí silnit. I kdyby se tvůj manžel velmi zlobil a stavěl se silně proti tobě, musíš projevit stálou, věrnou, křesťanskou zásadovost. A bude-li říkat cokoli, v srdci a v názorech si tě musí jen vážit, má-li srdce v těle. – Letter 76, 1896 *AH 350.4*

Boží požadavky jsou na prvním místě – Byla mi ukázána snacha bratra T, Bůh ji miluje, ale je to duše otrockého ducha, bojácná, třesoucí se, zoufalá, pochybující a velmi nervózní. Tato sestra si nesmí myslet, že se musí podrobit bezbožnému mladíkovi, mladšímu než je ona sama. Nesmí zapomenout, že její manželství nemaří její osobnost. Bůh má na ni větší nároky než kdokoli z lidí. Kristus si ji koupil vlastní krví. Není sama svoje. Zapomíná cele důvěřovat Bohu a podporuje své přesvědčení, své svědomí nesnášenlivému, tyranskému muži, podněcovanému satanem. Tak se mu výborně daří zastrašovat tuto chvějící se, bojácnou duši. Tolikrát se již rozrušila, že její nervová soustava je otřesená a je z ní troska. Je to vůle Boží, aby tato sestra byla na tom takto a Bůh aby byl oloupen o její službu? Nikoli. Její sňatek byl ďábovým podvodem. Teď se však musí snažit vytvořit ze situace to nejlepší, chovat se k manželovi něžně a musí ho obšťastňovat, aby však neublížila svému svědomí; zůstane-li totiž v tomto odbojném stavu, bude mít jen to štěstí, které získá zde na zemi. Není však v souladu s vůlí Boží, aby se připravovala o přednost společného shromáždění, jen aby uspokojila nesnášenlivého manžela, který má ducha draka. – 2T 99-100 *AH 351.1*

„A jiný řekl: Ženu jsem pojal, nemohu přijíti.“ Tento muž nezhřešil proto, že se oženil, nýbrž proto, že si vzal ženu, která odvedla jeho mysl od vyšších a důležitějších životních zájmů. Muž nikdy nesmí dovolit, aby žena nebo domov odvedly jeho myšlenky od Krista, nebo aby ho vedly k tomu, aby nepřijal vzácné pozvání evangelia. – Manuscript 24, 1891 *AH 351.2*

Lépe získat něco, než ztratit vše – Bratře K, měl jsi mnoho zklamání, ale musíš být upřímný, pevný a zásadní ve své povinnosti v rodině, aby šla dle možnosti s tebou. Nešetří úsilí, abys je přiměl k tomu, aby tě provázeli na tvé cestě k nebesům. Nechce-li tě však matka a děti doprovázet, místo toho se snaží odvést tě od tvých povinností a náboženských předností, musíš jít vpřed, byť jsi měl jít sám. Musíš žít v bázni Boží. Musíš využívat svých příležitostí a navštěvovat shromáždění a získávat veškerou možnou duchovní sílu, poněvadž ji budeš v budoucnu potřebovat. Lotův majetek všechen zahynul. Utrpíš-li ztrátu, nebud' zmalomyslněn; a zachráníš-li jen část rodiny, je to lepší, než ztratíš-li vše. – 4T 112-113 *AH 352.1*

58. Rodina kazatele

Rodinný život kazatele má být ztělesněním poselství – Bůh si přeje, aby učitel bible ve svém rodinném životě ztělesňoval pravdy, které přináší. Chování člověka má větší vliv, než slova. Zbožnost v denním životě posílí veřejné svědectví. Trpělivost, zásadovost a láska zapůsobí na srdce, která se nedají získat kázáním. – GW 204 *AH 353.1*

Jsou-li kazatelovy děti správně vedeny, doplní názorně jeho naučení s kazatelnou. Dokazuje-li nesprávnou výchovu svých dětí, že neumí spravovat a vládnout, musí se naučit ukáznit správně své děti, jak to Bůh od něho žádá. Teprve pak může splnit svoji povinnost jako pastýř Božího stáde. – Letter 1, 1877 *AH 353.2*

První povinnost má k dětem – Kazatel má spoustu povinností kolem sebe i v širším okruhu; ale jeho první povinností jsou děti. Neměl by být tak zaneprázdňen vnějšími povinnostmi, aby zanedbával nutná poučení vlastních dětí. Snad si myslí, že povinnosti doma nejsou tak důležité, ale ve skutečnosti jsou přímo základem blaha jednotlivců a společnosti. Šťěstí mužů a žen a úspěch církve závisí do značné míry na rodinném vlivu. *AH 353.3*

Nic neomlouvá kazatele, když pro okruh působnosti zanedbává rodinné prostředí. Duchovní blaho jeho rodiny je na prvním místě. V den konečného účtování bude se Bůh tázat, co vykonal, aby získal pro Krista ty, které odpovědně přivedl na svět. Dobrodiní, prokázané jiným, nesplatí dluh, kterým je před Bohem povinen za své děti. – GW 204 *AH 353.4*

Kazatelův vliv je mohutný – Děti kazatele bývají často nejzanedbanější vůbec, protože otec je s nimi málo a ony si musí samy hledat zaměstnání a zábavu. – GW 206 *AH 354.1*

Rodičovská nevěrnost působí vždycky mnoho zla, avšak desateronásobně tehdy, projevuje-li se v rodinách lidí, kteří jsou určeni za učitele lidu. Jakmile tito nespravují svojí domácnost, svádějí svým nesprávným příkladem mnohé. Jejich vina je mnohem větší, poněvadž jejich postavení je odpovědnější. – PP 579 *AH 354.2*

Žena a děti mohou nejlépe posoudit jeho zbožnost – Naše pravá povaha se neprojevuje ani tak na kazatelně, jako v rodině. Zbožnost kazatele může nejlépe posoudit jeho manželka, děti a lidé, kteří žijí v jeho domácnosti. Hodný člověk bude své rodině, své ženě a všem ostatním ku pozhledu. *AH 354.3*

Bratři, vnešte Krista do rodiny, na kazatelnou, berte si Ho všude sebou. Pak nebudete muset lidi vyzývat, aby si vážili kazatelského úřadu, poněvadž budete mít pověření nebes, dokazující všem, že jste služebníky Ježíše Krista. – 5T 161 *AH 354.4*

Je kazatelova žena pomocnicí, nebo překážkou? – Jakmile někdo přijme odpovědnosti kazatele, vydává se za Božího mluvčího a přináší lidu Boží slova. Jak úzce by měl proto být spjat s Velkým pastýřem; jak pokorně by měl chodit před Bohem, zapomínat na sebe a zvelebovat Krista! A jak je důležité, aby povaha jeho ženy odpovídala biblickému vzoru a děti jim byly ve všem podány. *AH 354.5*

Žena kazatele evangelia mu může být nejlepší pomocnicí s velkým požehnáním anebo mu může v díle překážet. Záleží velmi na ženě, proroste-li kazatel na každý den ve své užitečnosti, anebo klesne-li na běžnou úroveň. – Letter 1, 1877 *AH 355.1*

Viděla jsem, že ženy kazatelů mají svým manželům pomáhat v práci a mají být důsledné a opatrné na svůj vliv, poněvadž jsou pozorovány a lidé od nich čekají víc než od jiných. Jejich zevnějšek má být příkladem. Jejich život a řeč mají být vzorem, vůní k životu, nikoli k smrti. Viděla jsem, že mají být prosté a tiché, přesto vznešené; nemají se bavit o věcech, jež nevedou mysl k nebesům. Mají se tázat: „Jak zachráním svou duši a jak mohu přispět k záchraně jiných?“ Viděla jsem, že Bůh nemůže přijmout nic polovičatého. Chce celé srdce a zájmy, jinak nic. Jejich vliv mluví rozhodně. Bez pochyb ve prospěch pravdy nebo proti ní. Buď s Kristem shromažďují, nebo rozptylují. Neposvěcená žena je největší kletbou pro kazatele. – 1T 139 *AH 355.2*

Kazatelé, jež si Bůh postavil k hlásání pravdy, musí vždy počítat s prací satana, který se je snaží zmalomyslnět a svést. A to se mu daří nejlépe v rodinném vlivu, za pomoci neposvěcené

družky. Podaří-li se mu získat její mysl, může skrze ni snadněji ovlivnit jejího muže, který slovem a učením získává duše. Satan má velký podíl na tom, aby kdykoli zasahoval do práce kazatelů za pomoci vlivu sobecké, pohodlné manželky. – 1T 449-451 AH 355.3

Rady, týkající se spravování domácnosti – Máš doma povinnost, které se nemůžeš vyhnout, chceš-li být věrný Bohu a svému úkolu, který ti Bůh svěřil. – Evangelizačním polem je svět. Snažíš se do něj zasévat pravdu evangelia a čekáš, že Bůh zaseté símě zaláží, aby přineslo užitek. Bůh ti svěřil kus pole; ale tvoje vlastní zahrádka zarůstá býlím a trnám, ač pleješ zahrady jiných lidí. To není maličkost, nýbrž obrovské dílo. Kážeš lidem evangelium; uplatni je v domově. – 4T 381 AH 356.1

Nemůžete-li se shodnout ve výchově svého dítěte, ať raději manželka zůstane doma, aby ne-kazila manželovu práci. Církev Boží nesmí vidět příklad volné, nedostatečné kázně. AH 356.2

Znám mnohé kazatele, kteří jsou natolik nerozumní, že berou na své cesty neklidné děti. Jejich práce na kazatelně byla mařena nepěknou povahou jejich dětí. – Letter 1, 1887 AH 356.3

Projevuj zájem o jiné děti – Nesmíš veškerý čas a zájem věnovat jen své rodině na úkor ostatních. Přijímáš-li pohostinství bratří, mohou právem za to něco čekat. Ztotožni se se zájmy rodičů a dětí a snaž se poučovat a být ku požehnání. Zasvěť se dílu Božímu a buď požehnáním těm, kteří tě vydržují, rozmlouvej s rodiči a nikdy nepřehlížej děti. Nemysli si, že tvoje děti jsou v očích Božích dražší než ostatní. – 4T 382 AH 356.4

Výzva ke kazatelovu pobloudilému synu – Tvůj otec je kazatelem evangelia a satan usiluje nejvíce o to, aby děti kazatelů nectily své rodiče. Snaží se je ovlivnit a předat jim špatné sklony. Dovolíš satanu, aby skrze tebe zmařil naději a potěchu tvých rodičů? Budou se musit na tebe ustavičně dívat proto, že se odevzdáváš satanu? Budou muset propadnout malomyslnosti proto, že budou mít pocit, že přivedli na svět děti, které se nechtějí dát poučit a řídí se za všech okolností svými sklony? AH 357.1

Máš dobré nápady a jsi nadějí a očekáváním svých rodičů? Jelikož však neumíš odolat pokušení, satan jásá, jak pohotově ho posloucháš. Často se vyjádříš tak, že rodičům svitne paprsek naděje, ale právě tak často klesáš, poněvadž neodoláš nepříteli. Ty ani nevíš, jak to otce a matku bolí, že stojíš na straně satana. Často říkáš: „Nemohu to a ono“, ač víš, že právě to bys měl činit. Můžeš bojovat proti nepříteli, nikoli ve své síle, nýbrž v síle Boží, kterou můžeš obdržet. Budeš-li důvěřovat jeho slovu, nikdy nebudeš moci říci: „Nemohu.“ AH 357.2

Vyzývám tě jménem Páně, obrať se, dokud není pozdě. Lidé si myslí, že jako syn Božích spolupracovníků jsi hodný; ale svými poklesky často zneuctíš otce a matku a maříš jejich dílo! Nemá tvá matka dost bolesti a žalu bez tvých přečinů? Chceš se nadále chovat tak, aby zármutek musel trýznit srdce tvého otce? Jsi rád, že celé nebe na tebe hledí s nelibostí? Jsi rád, že jsi v řadách nepřítelů, který ti poroučí a ovládá tě? AH 357.3

Ó, kéž se obrátíš k Pánu dnes, dokud dnes se jmenuje! Každým činem jsi buď lepší, nebo horší. Jsou-li tvé činy na straně Páně, zanechávají za sebou vliv dobrý; jsi-li na straně satana, je tvůj vliv osudný. Do Božího města vejdou jedině čistí, svatí a posvěcení. „*Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatvrzujte srdce svého*“, ale obraťte se k Pánu, aby ve tvých šlépějích nezůstávala poušť. – Letter 15a, 1896 AH 358.1

Kazatel se má chovat k dětem vlídně a zdvořile – Kazatelovo chování k dětem má vyjadřovat laskavost a zdvořilost. Musí vždy pamatovat na to, že jsou to malí mužové a ženy, mladší členové Boží rodiny. Mohou být Mistru velmi blízcí a budou-li správně poučováni a ukázněni, vykonají pro Něho službu již v mládí. Kristus je zarmoucen každým strohým jednáním a přísným nerozvázným slovem, jež rodiče s nimi promluví, nebo které k nim i my promluvíme. Jejich práva nejsou vždy respektována a rodiče s nimi často zacházejí tak, jako by neměly svůj charakter, který musí být rozvíjen, aby nezakrnl a aby nebyl zmařen Boží úmysl v jejich životě. – 4T 397-398 AH 358.2

Církev musí věnovat péči, zvláštní péči jehňátkům stáde, uplatnit veškerý vliv, aby si získala lásku dětí a zájem o pravdu. Kazatelé a členové církve mají zesílit úsilí rodičů, aby jejich děti kráčely po správných stezkách. Pán si volá mládež a přeje si, aby Mu vydatně pomáhala ve službě pod jeho korouhví. – RH Oct. 25, 1892 AH 358.3

Účinné kázání o zbožnosti – Kazatel má poučit lid, jak se vychovávají děti a jeho vlastní děti mají být příkladem správné poddajnosti. – Letter 1, 1877 AH 359.1

V rodině kazatele má být jednomyslnost, která je účinným kázáním o praktické zbožnosti. Koná-li kazatel a jeho žena věrně svou práci v domově, vychovávají-li, napomínají, spravují děti, radí jim, vedou je, mohou tím lépe sloužit církvi a rozmnožují řady pomocníků pro konání díla Božího mimo domov. Členové rodiny se stávají členy nebeské rodiny a jsou silou k dobrému a šíří dalekosáhlý vliv. – GW 204-205 *AH 359.2*

59. Stárnoucí rodiče

„Cti otce svého a matku svou“ – Děti jsou po celý život povinny ctít své rodiče. Jsou-li rodiče slabí a staří, mají jim děti věnovat tolik něžnosti, kolik potřebují. Děti se mají chovat rozhodně a ušlechtilé, byť by to vyžadovalo sebezapření, tak, aby rodiče neměli ani pomyšlení na starost a úzkost. *AH 360.1*

Děti mají být vedeny tak, aby otce a matku milovaly a aby se o ně něžně staraly. Starejte se děti o ně samy; vždyť nikdo jiný jim nemůže tak prokázat lásku jako vy. Využijte vzácné příležitosti a rozsevejte símě vlídnosti. – Manuscript 18, 1891 *AH 360.2*

Naše závazky k rodičům nikdy nepřestávají. Naše láska k nim a jejich láska k nám se neměří na léta ani na vzdálenost, a naše odpovědnost nikdy neustává. – RH Nov. 15, 1892 *AH 360.3*

Děti, pamatujte si dobře, že staří rodiče mají přinejlepším jen málo radosti a pohodlí. Co je může víc zarmoutit, než zřejmé zanedbávání ze strany dětí? Jakého většího hříchu se mohou děti dopustit, než působí-li zármutek starému, bezmocnému otci či matce? – RH Nov. 15, 1892 *AH 360.4*

Zpřijemňujte jim život – Jakmile děti dospívají, myslí si někdy, že postarají-li se o rodiče, jejich povinnost tím končí. Věnují-li jim pokrm a přístřeší, nedávají jim lásku a soucit. Rodiče ve stáří touží po něžnosti a po sympatiích a děti je bezcitně olupují o svoji pozornost. Děti nemohou nikdy připravovat rodiče o úctu a lásku. Dokud rodiče žijí, mají si jich děti s radostí vážit a ctít. Mají do jejich života ve stáří vnést co nejvíce radosti a slunečního jasu. Měli by jim zpřijemnit cestu ke hrobu. Nejlepším doporučením pro dítě na světě je to, že si vážílo svých rodičů. Miluje-li a ctí otce a matku, bude to uvedeno jako nejlepší záznam v nebeské knize. – RH Nov. 15, 1892 *AH 360.5*

Nevděčnost vůči rodičům – Je vůbec možné, aby děti byly hluché k nárokům otce a matky, že samy neodstraní podle svých možností veškeré důvody k radosti a nepečují o ně s neochvějnou láskou a oddaností? Je to možné, že nemají radost z toho, že mohou zpřijemnit poslední dny svých rodičů? Jak může syn nebo dcera přenechat otce či matku cizím, aby se o ně starali? I když je matka nevěřící a nepřijemná, není dítě zproštěno povinnosti, kterou na ně Bůh vložil – totiž pečovat o rodiče. – RH Nov. 15, 1892 *AH 361.1*

Někteří rodiče jsou sami vinní, že si jich děti neváží – Dovolí-li rodiče dětem v dětství, aby si jich nevážili, trpí-li jim nevlídná a strohá slova, uvidí to v pozdějších letech a sklídí strašnou žeň. Opomenou-li rodiče vyžadovat od dětí rychlou a dokonalou poslušnost, zanedbávají správný povahový základ svých dětí. Připravují děti, že si jich ve stáří nebudou vážit a budou jim působit zármutek, až se budou blížit ke hrobu, nezmění-li milost Pána Ježíše jejich srdce a charakter. – Manuscript 18, 1891 *AH 361.2*

Neoplácejte nespravedlivým rodičům – Kdosi řekl o své matce: „Vždyť jsem ji nenáviděl a ona nenáviděla mne.“ Tato slova jsou zaznamenána v nebeských knihách a budou čtena v den soudu, kdy každý bude odměněn podle svých skutků. *AH 362.1*

Myslí-li si děti, že s nimi rodiče zacházeli přísně, pomůže jim to, aby rostly v milosti a známosti Ježíše Krista, aby odrážely jeho obraz? Mají chovat obraz pomsty a odplaty vůči rodičům, zvláště jsou-li staří a slabí? Nemá právě bezmocnost rodičů působit na lásku dětí? Nemají potřeby staříckého otce a matky působit na ušlechtilé city srdce? Nemají se z milosti Boží chovat k rodičům s něžnou pozorností a úctou? Ach, kéž se vaše srdce nikdy nezatvrdí k otci a matce! Jak se může dcera, hlásící se ke Kristu chovat nenávisťně vůči matce, zvláště když je stará a nemocná? Děti mají mít ve svých srdcích dobrotivost a lásku, nejsladší ovoce křesťanského života, a dokazovat je rodičům. – Manuscript 18, 1891 *AH 362.2*

Bud'te trpělí k jejich slabostem – Zvláště hrozné je pomyšlení, že dcera nenávidí matku, která zestárla a zeslábla, a která je postižena drobnými slabostmi, jako kdysi její dítě v útlém věku! Jak trpělivě a něžně se děti mají chovat k takové matce! Mají s ní mluvit něžně, aby ji nepopudily. Opravdový křesťan není nikdy nevlídný, nikdy, za žádných okolností nezanedbá otce ani matku. Vždyť pamatuje na přikázání: „*Cti otce svého a matku svou.*“ Bůh řekl: „*Před člověkem šedivým povstaň a měj v úctě starce.*“ *AH 362.3*

Děti, dbejte, aby vaši slabí a nemohoucí rodiče mohli být v posledních dnech spokojení, klidní a šťastní. Dbejte, pro Ježíše Krista, aby odcházeli do hrobu, provázeni jedinečně vašimi vlídnými slovy, láskou, milosrdenstvím a odpuštěním. Chcete, aby vás Pán miloval, měl s vámi soucit, odpustil vám a ulehčil vám v nemoci? Nemáte se k jiným chovat tak, jak čekáte od nich samých? – Manuscript 18 1891 *AH 363.1*

Jak si Bůh představuje péči o staré lidi – Musíme vás vždy znovu upozorňovat nato, jak byste měli pečovat o naše staré bratry a sestry bez domova. Co lze pro ně vykonat? Opakuji, co mi v této věci Pán ukázal: Není nejlepší, zřizujeme-li pro staré lidi ústavy, kde jsou sami. Neposíláme je z domu. Členové rodiny se mají sami postarat o své příbuzné. Není-li to možné, je to povinností církve a dokonce přednost. Všichni, kdož mají Kristova ducha, budou si vážit slabých a starých a budou se k nim chovat se zvláštní úctou a něžností. – 6T 272 *AH 363.2*

Přednost, jež přináší uspokojení a radost – Myšlenka, že děti poskytnou rodičům pohodlí, blaží po celý život a bude pro ně zvlášť radostná, až samy budou potřebovat soucit a lásku. Ti, jejichž srdce jsou naplněna láskou, budou vidět zvláštní přednost v tom, že mohou rodičům zpříjemnit cestu ke hrobu. Budou se radovat, že mohli svým milovaným rodičům poskytnout pohodlí a klid v jejich posledních dnech. Chovají-li se děti jinak, připraví-li bezmocné staroušky o něžnou péči, budou trpět výčitkami svědomí a lítostí, není-li jejich srdce tvrdé a studené jako kámen. – RH Nov. 15, 1892 *AH 363.3*

Část XIII. – Použití peněz

60. Boží správcové

Musíme uznávat Boží vlastnictví – Základem věrnosti v obchodním styku a pravého úspěchu je uznání Božího vlastnictví. Stvořitel všech věcí je původním majitelem. My jsme jeho správcové. Vše, co máme je nám svěřeno, abychom toho používali podle jeho pokynů. *AH 367.1*

Tuto povinnost má každý člověk, a týká se veškerého jeho jednání. Jsme správci bez ohledu na to, zda to uznáváme či nikoli. Bůh nám dal dary a schopnosti a postavil nás ve světě, abychom konali svěřené dílo. – Ed 137 *AH 367.2*

Peníze nejsou naše; domy, pozemky a nábytek, šaty a luxusní předměty nejsou naše. Jsme poutníci, jsme cizinci. Máme pouze nárok na to, co je nezbytné ke zdraví a k životu. Naše časné požehnání je nám dáno na zkoušku, abychom dokázali, jsme-li hodni věčných bohatství. Obstojíme-li v Boží zkoušce, dostane se nám onoho vykoupeného vlastnictví dědičně – slávy, cti a nesmrtelnosti. – Letter 8, 1889 *AH 367.3*

Musíme vydat počet – Kdyby náš lid vkládal do pokladny peníze, které jsou mu zapůjčeny, částku, kterou vynakládá na sobecké uspokojení, na modlářství, ukládal by si poklad v nebesích a konal by dílo, jež od něho Bůh očekává. Ale lid Boží si počíná jako onen bohatý v podobenství. Utrácí zbytečně peníze, jež mu Bůh s důvěrou svěřil, aby sloužily k slávě jeho jména. Nepozastavuje se nad tím, že musí vydat Bohu počet. Nepomyslí, že zanedlouho nastane den vyúčtování, kdy musí vydat počet ze svého správcovství. – Letter 21, 1898 *AH 367.4*

Mějme vždy na paměti, že u soudu se setkáme se záznamem, jak jsme používali Božích peněz. Utrácíme mnoho pro své libosti a žádosti, které nám neposlouží, nakonec pak uškodí. Uvědomíme-li si, že Bůh je dárce všeho dobrého, že peníze jsou jeho, budeme je vydávat moudře, podle jeho svaté vůle. Naším měřítkem nebude svět, jeho zvyky a jeho móda. Nebudeme se chtít přizpůsobit jeho obyčejům; nedopustíme, aby nás naše sklony ovládaly. – Letter 8, 1889 *AH 368.1*

Považujeme-li peníze za posvátný odkaz, mohou posloužit k duchovnímu rozvoji. Nebudou sloužit k podporování pýchy, marnivosti, chuti či vášně. – Letter 8, 1889 *AH 368.2*

Viděla jsem, že anděl zaznamenává věrně každý dar, zasvěcený Bohu a odevzdaný do jeho pokladny, a sečítá i konečnou sumu. Oko Boží vidí každý haléř, posvěcený jeho dílu a pozoruje ochotu či zdráhání dárce. Všimá si pohnutek. – 2T 518-519. *AH 368.3*

Systematické dávání – „*Jeden každý sám u sebe slož, jak mu Bůh požehnal.*“ V tomto díle štědrosti má podíl každý člen rodiny, od nejstaršího po nejmenšího. (Církev na počátku odkládala desátky a dary týdně.) Plán systematické štědrosti uchrání rodinu před pokušením, aby vydávala peníze za zbytečnosti. Stane se zvláštním požehnáním pro bohaté, aby nepropadli přepychu. *AH 368.4*

Jsou-li členové rodiny věrni tomuto Božímu plánu, budou si jej soustavně připomínat; a odřeknou-li si něco zbytečného, aby mohli obětovat na dílo Boží, poznali cenné naučení sebezapření k slávě Boží. Tak si někdy připomínají počínání minulých dnů – jaký mohli mít příjem, kdyby dovedli hospodařit, a o kolik přišli pro své požitkářství. Je to jakási prověrka svědomí před Bohem, která je buď pochválí anebo odsoudí. Každý křesťan pozná, že chce-li si zachovat klid ducha a přízeň Boží, musí jíst, pít a odívat se k jeho slávě. – 3T 312 *AH 369.1*

Boží požadavky mají být prvořadé – Boží požadavky jsou na prvním místě. Neplníme Jeho vůli, zasvětime-li Mu, co nám zbude, když jsme již ukojili všechny zdánlivé potřeby. Musíme účtovat dříve, než začneme utrácet, a musíme Mu dát to, co Mu náleží. Ve staré smlouvě hořela na oltáři ustavičná oběť vděčnosti, jež poukazovala na nekonečnou povinnost k Bohu. Daří-li se nám v zaměstnání, je to Boží požehnání. Část tohoto příjmu má být zasvěcena potřebným a velká část má být věnována dílu Božímu. Dáme-li Pánu to, co od nás žádá, požehná zbytek pro nás a posvěť ho. Jakmile však člověk okrádá Boha o to, co od něj žádá, spočívá Boží kletba na celé částce. – 4T 477 *AH 369.2*

Pamatujte na potřebné a chudé – Máme-li Kristovu povahu, vypudíme z duše veškeré sobectví. Budeme-li konat Jeho dílo, budeme muset obětovat každou korunu, kterou se nám podaří ušetřit. Dovíme se o rodinách, které jsou v tísní či nouzi a musíme ulevit též postiženým a trpícím. Zná-

me velmi málo utrpení kolem nás; Jakmile však máme příležitost, musíme pohotově přispět těm, kteří jsou v těžké situaci. – Manuscript 25, 1894 *AH 370.1*

Utrácení peněz za přepych olupuje chudé o prostředky, za které by mohli mít pokrm a oděv. To, co vydáme za zálibu v hezkém odívání, v bytě, za nábytek a ozdoby, mohlo by zmírnit bídu ne-
jedné postižené, trpící rodiny. Boží správce mají sloužit potřebným. – RH Dec. 8, 1896 *AH 370.2*

Boží lék na sobectví a lakomství – Dávání, jež vyplývá ze sebezapření, je vydatnou pomocí pro dárce. Je to jakýsi druh výchovy, umožňující nám, abychom lépe chápali dílo Toho, který chodil, čině dobro, ulehčoval trpícím a pomáhal opuštěným. – YI Sep. 10, 1907 *AH 370.3*

Ustavičná, obětavá štědrost je Božím lékem na užirající hřích sobectví a lakomství. Bůh zařídil systematickou štědrost pro podporu jeho díla a pro ulehčení trpících a potřebných. Přál si, aby se dávání stalo zvykem, který by mařil nebezpečný a oklamavatelý hřích sobectví a lakoty. Soustavné dávání odsuzuje lakomství k smrti. Systematická štědrost je součástí Božího zřízení, aby lakomec byl zbaven pokladů, které získá, aby je zasvětil Bohu, kterému náleží. ... *AH 370.4*

Soustavný zvyk Božího plánu štědrosti oslabuje lakomství a podporuje dobročinnost. Přibývá-li bohatství, přiroste k srdci i lidem, kteří se hlásí k Bohu; a čím více mají, tím méně dávají do Boží pokladnice. Bohatství činí z lidí sobce a hromadění majetku živí lakotu; a toto zlo sílí cvikem. Bůh ví o tomto nebezpečí a ohradil nás prostředky, aby zabránil naší záhubě. Vyžaduje od nás soustavnou štědrost, aby síla dobrých zvyků zlomila sílu zlých zvyklostí. – 3T 548 *AH 371.1*

61. Zásady hospodaření v rodině

Peníze mohou být požehnáním nebo kletbou – Peníze nemusí být zlořečenství; mají velkou cenu, poněvadž jsou-li správně použity, mohou vykonat dobro pro spasení duší a prospět jiným, kteří toho nemají tolik jako vy. Vydáváme-li však peníze nemoudře a nepromyšleně, stanou se nám osidlem. Ten, komu peníze poslouží k ukojení pýchy a ctižádosti, bude z nich mít místo požehnání kletbu. Peníze jsou trvalou zkouškou citů. Každý, kdo vydělává, než kolik potřebuje na životní nezbytnosti, musí být moudrý a opatrný, aby znal své srdce a ostříhal je, aby neměl domnělé potřeby a nestal se nevěrným správcem, který promarní svěřený Boží majetek. *AH 372.1*

Milujeme-li Boha nade vše, určíme časným věcem přiměřené místo. Toužíme-li upřímně a pokorně po moudrosti, abychom správně použili Božích peněz, budeme vyslyšeni. Jakmile srdce lpí na vlastních zálibách a sklonech, máme-li dojem, že peníze nás obšťastní bez Boží přízně, stanou se tyranem a krutovládce. Člověk pak důvěřuje jen jim, váží si jich příliš a vidí v nich modlu. Obětuje na jejich oltář čest, pravdu, spravedlnost a rozumnost. Příkázání Boží jdou stranou a hybnou silou se stávají světské zvyky a obyčeje, jak je nařizuje král mamonu. – Letter 8, 1889 *AH 372.2*

Rodinný domek skýtá bezpečí – Kdyby se lidé nepřestali řídit Božími zákony, vypadalo by to na světě zcela jinak, jak po stránce mravní, duchovní, tak i časné. Nebylo by tolik sobectví a samolibosti, lidé by měli více ohledu na štěstí a blaho ostatních. Chudší lidé by nepociťovali železné pošlapávání ze strany bohatých, měli by možnost samostatně myslet a jednat a nemuseli by za ně v časných i duchovních věcech jednat a rozhodovat jiní. *AH 373.3*

Pocit vlastnictví domku by v nich vzbuzoval touhu po zdokonalování. Záhy by získali zručnost v plánování a samostatném jednání; jejich děti by byly vedeny k šetrnosti a hospodárnosti, a jejich rozum by se zdárně rozvíjel. Cítili by, že jsou lidmi, nikoli otroky, a mohli by do značné míry získat ztracené sebevědomí a nezávislost mravní. – HS 165-166 *AH 373.1*

Vychovávejme náš lid, aby odešel z velkých měst na venkov, kde by měl kousek pole a kde by si vybudovali domov pro sebe a své děti. – GCB April 6, 1903 *AH 373.2*

Rada, týkající se prodeje domků – Někteří prostí mužové a ženy se mne táží, mají-li prodat svůj domek a výtěžek věnovat na dílo. Píší, že výzvy bratří se jich dotýkají, chtějí proto vykonat něco pro Krista, který pro ně dal vše. Těm pravím: „Dnes není vaší povinností prodat svůj domek.“ Jděte však sami k Pánu, který jistě vaše modlitby vyslyší a dá rozumnost, abyste pochopili svoji povinnost. – 5T 734 *AH 373.3*

Bůh dnes nežádá obydlí svých dítek, v nichž jsou ubytováni. Avšak neslyší-li jeho hlas ti, kteří mají hojnost, neoddělí se od světa a neobětují se pro Něho, pomine je a povolá si ty, kteří jsou ochotni pracovat pro Ježíše a chtějí dokonce obětovat i své domy pro zájmy díla. – RH Sep. 16, 1884 *AH 373.4*

Chvályhodná nezávislost – Určitá nezávislost je chvályhodná. Je správné, chceš-li stát na vlastních nohou a nejíst chléb z milosti. Kdo chce být soběstačný, je veden ušlechtilou, zdravou ctižádostí. Šetrnost a skromnost jsou pro život nutné. – 2T 308 *AH 374.1*

Vyrovnaný rozpočet – Mnozí, velmi mnozí se nenaučili vycházet v mezích svých příjmů. Nedovedou se přizpůsobit okolnostem a neustále si vypůjčují. Pak jsou zadluženi natolik, že propadají malomyslnosti a skleslosti. – RH Dec. 19, 1893 *AH 374.2*

Zapisujte si vydání – Je-li žena a matka zvyklá ve všem si vyhovět a nemá-li dostatek jemnocitu a zručnosti, bude její pokladna vždy prázdná; přesto si taková žena myslí, že dělá to nejlepší, poněvadž se nikdy nenaučila omezit své požadavky, nebo potřeby svých dětí. Rovněž nikdy nezískala dovednost v domácích záležitostech. Je možné, že taková rodina spotřebuje na domácnost dvakrát tolik jako stejně početná jiná rodina. *AH 374.3*

Všichni by se měli naučit vést účty. Někteří to přehlížíjí jako zbytečnost, ale je to nesprávné. Všechna vydání mají být přesně zapsána. – GW 460 *AH 374.4*

Zlé následky rozhodování – Pán mi ve své lásce ukázal, jaké špatné následky má rozmařilost, abych mohla napomenout rodiče, kteří nevedou své děti k přísné šetrnosti. Učte je, že vydávají-li peníze za bytelnosti, je to zneužití peněz. – CTBH 63 *AH 374.5*

Jsi-li zvyklý vydávat peníze bez rozmyslu, okamžitě se toho hleď zbavit. Neučiniš-li to, ztratíš život věčný. Zvyky hospodárnosti, šetrnosti a čistoty jsou lepším podílem pro děti než bohaté věno. *AH 375.1*

Jsme zde poutníky a hosty. Nevydávejme peníze na ukojení žádostí, které máme podle Boží vůle potlačovat. Omezujme své potřeby, abychom správně představovali svoji víru. – RH Dec. 24, 1903 *AH 375.2*

Pokárání rodičům, kteří mají touhu po přepychu – Neumíte-li správně zacházet s penězi, naučte se vycházet podle svých příjmů. Toužíte dychtivě po penězích, abyste je mohli utrácet podle libosti a vaše učení a příklad jsou pro vaše děti kletbou. Nestarají se vůbec o zásady! Zapomínají stále více na Boha, nedělají si nic z jeho nelibosti a jsou netrpělivé, když slyší pokárání. Čím snadněji lidé přijdou k penězům, tím méně vděčnosti prokazují. – Letter 8, 1889 *AH 375.3*

Rodině, která žila nad poměry – Buďte opatrní, aby vaše vydání nepřesahovala příjmy. Rozmyslete si dobře své potřeby. *AH 375.4*

Je to velká škoda, že tvoje manželka je ve vydávání peněz právě taková jako ty a nemůže ti v tomto směru pomoci, nemůže dohlédnout na drobná vydání, aby nevznikl velký schodek. Utrácíte neustále peníze na zbytečnosti. Tvoje žena vidí ráda děti oblečené nad poměry a tak v nich vznikají sklony a zvyky, jež přivodí marnivost a pýchu. Kdybyste se chtěli naučit hospodařit a kdybyste poznali nebezpečí, jež hrozí vám, vašim dětem a dílu Božímu právě pro toto lehkomyšlné utrácení, získali byste zkušenost, potřebnou ke zdokonalení křesťanského charakteru. Nezískáte-li ji, ponesou děti následky této pochybené výchovy po celý život. *AH 375.5*

Nechci tím říci, že máte hromadit peníze – to by pro vás bylo nesnadné – rádím vám však oběma: Vydávejte peníze s rozvahou a podávejte na každý den důkaz skromnosti, sebezapření a šetrnosti. Vaše děti potřebují naučení i příklad. – Letter 23, 1888 *AH 376.1*

Výzva k sebezapření – Bylo mi ukázáno, že ty, bratře a sestro, se musíte mnohému učit. Nenačili jste se hospodařit. Vyděláte si hodně a nevíte, jak byste to co nejrychleji utratili. Neradíte se s rozumem, nýbrž s chutí a zálibou. Občas vydáváte peníze za takové jídlo, které si vaši spolubratři nemohou dovolit. Bankovky jen tak lítají. Oba se ještě teprve musíte naučit sebezapření. – 2T 431-432 *AH 376.2*

Rodiče se mají naučit žít v mezích svých možností. Mají ve svých dětech pěstovat sebezapření, učit je názorně, nejen slovy. Nemají mít mnoho potřeb a tyto mají být skromné, aby měli čas pro duševní rozvoj a kulturu ducha. – RH June 14, 1890 *AH 376.3*

Hýčkáni není důkazem lásky – Nevychovávejte děti k domněnce, že vaše láska se musí projevovat vyhověním jejich pýše, okázalosti a nápaditosti. Dnes není doba, aby se musely hledat cesty, jak utrácet peníze. Uvažujte, jak byste co nejlépe hospodařili. – 6T 451 *AH 376.4*

Hospodárnost slučitelná se štedrostí – Dnešní mládež ji velmi, velmi ráda přehlíží a dokonce ji nenávidí a zaměňuje ji za lakotu a omezenost. Ale šetrnost je v souladu s nejštedřejším jednáním; Kdo není šetrný, nemůže být ani štedrý. Nikdo si nesmí myslet, že je to pro něj nevhodné, aby přemýšlel o hospodárnosti a o tom, jak by co nejlépe využil drobtů. – 5T 400 *AH 377.1*

Další extrém – nemoudré hospodaření – Bůh není oslaven, zanedbáváme-li své tělo či mu nějak škodíme a nemůžeme je pak uplatnit v jeho službě. Prvou povinností hospodyně je, aby pečovala o tělo a opatrovala chutnou a výživnou stravu. Mnohem lépe je nosit méně nákladné šatstvo a mít levnější nábytek, než ošidit hodnotu jídla. *AH 377.2*

V některých rodinách se šidí rodinný stůl, aby se mohlo hostům poskytnout nákladnější pohostění. To je nemoudré. Pohostinství má být mnohem jednodušší. Nejdůležitější jsou potřeby vlastní rodiny. *AH 377.3*

Nerozumné šetření a pokrytecké zvyky často brání projevu pohostinství tam, kde by to posloužilo a kde by to přineslo požehnání. Pravidelné jídlo naší kuchyně má být upraveno tak, abychom mohli uvítat nečekané hosty, aniž by se hospodyně zatížila zvláštními přípravami. – MH 322 *AH 377.4*

Nesmíme nikdy šetřit tak, abychom museli šidit jídlo. Žáci mají mít dostatek zdravé stravy. Ale v kuchyni nesmí přijít nazmar ani drobeček. – 6T 209 *AH 377.5*

Šetrnost neznamená skrblictví. Je to rozumné hospodaření s penězi, poněvadž máme na starosti důležité dílo. – Letter 151, 1869 AH 378.1

Ulehčete práci manželky nákupem pomůcek (mechanizace) – Rodina bratra E žije v souladu se zásadami přísné šetrnosti. Bratr E se svědomitě rozhodl, že nepostaví příjemný altánek a kuchyni, přestože má početnou rodinu. Nechce vydávat peníze v zájmu osobního pohodlí, když dílo Boží potřebuje finanční prostředky. Snažila jsem se mu dokázat, že je to v zájmu zdraví i morálky jeho dětí, aby vytvořil z domova příjemné místo a aby obstaral své manželce různé pomocné přístroje, jež usnadňují práci. – Letter 9, 1888 AH 378.2

Žena má mít prostředky k osobnímu použití – Musíte si navzájem pomáhat. Nemysli si, že je to ctnost, držíš-li peněženku sám a nedáš své ženě peníze. – Letter 65, 1904 AH 378.3

Měl bys své ženě nechat týdně určitou částku, aby s ní naložila podle libosti. Nedáš ji příležitost, aby uplatnila svůj vkus a takt, jelikož nechápeš, jaké postavení má žena zaujímat. Tvoje manželka je úžasná a vyrovnaná. – Letter 47, 1904 AH 378.4

Dej ženě část svých peněz. Ponech jí je, ať jich použije dle libosti. Měl bys ji dovolit, aby použila peněz, jež si vydělala, jak sama uzná za dobré. Kdyby byla mohla vydávat určitou část peněz sama dle svého uznání a nestihla by ji kritika, nesmírně by se jí ulevilo. – Letter 157, 1903 AH 378.5

Hleď získat pohodlí a zdraví – Bratr P neužívá moudře svých peněz. Nedbá tak na zdravý rozum jako na přání svých dětí. Neváží si správně peněz a nevydává je s rozmyslem za potřebné věci pro pohodlí a zdraví. V tomto směru se musí polepšit celá rodina. Potřebují ledacos v zájmu pohodlí a odpočinku. Nedostatek pořádku a uspořádání rodinných záležitostí vede k problémům, k rozhádanosti a přináší řadu nevýhod. – 2T 699 AH 379.1

Budeme-li chodit v pytlích a připravíme domov o veškeré pohodlí, vkus a útulnost, nebude naše srdce čistší ani svatější. – RH May 16, 1882 AH 379.2

Bůh nežádá od svého lidu, aby se oloupil o to, co potřebuje ke zdraví a životu. Neschvaluje však hýření a parádivost. – RH Dec. 19, 1893 AH 379.3

Naučte se, kdy je nutno šetřit a kdy vydávat – Musíte se naučit šetřit i vydávat peníze. Dokud nezapřeme své já, a neneseme Kristův kříž, nemůžeme být Jeho následovníky. Buďme důslední v placení; sbírejme drobty a každou nitku; hleďme si všeho, co je naše a udržujme si vše v pořádku. Vyúčtujme každou drobnost, kterou vydáváme za své libosti. Pozorujte, co má ještě vyhovět chuti a co podporovat zvrácenou, epikurejskou chuť. Peníze, vydané za zbytečné pamlsky, mohly přispět k pohodlí domova i členů rodiny. Nemáte být skoupí; buďte poctiví k sobě i k bratřím. Nuzota je potupou pro Boží štědrost. Plýtvání je rovněž hanou. Drobná vydání, jež vám nestojí za řeč, dosahují posléze vysoké částky. – Letter 11, 1888 AH 379.4

Obnovené srdce se podrobí Ježíši – Nemusíme se zde rozepisovat, jak se má hospodařit s každou maličkostí. Ti, jejichž srdce je cele odevzdáno Bohu a kteří se řídí Jeho slovem, poznají, jak se mají chovat za všech životních okolností. Budou se učit od Ježíše, který je tichý a pokorný srdcem; a tato jeho tichost uzavře dveře nesčetným pokušením. – CTBH 63 AH 380.1

62. Buďte šetrní (učte se hospodařit)

„Sesbírejte drobty“ – Kristus dal kdysi svým učedníkům příklad šetrnosti, o němž bychom měli pečlivě uvažovat. Učinil zázrak, aby nasytil hladové tisíce, jež naslouchaly jeho učení. Když se všichni najedli a byli spokojeni, nedopustil, aby drobčky přišly nazmar. Ten, kdo v tísní dovedl božskou mocí nakrmit nesmírný zástup, přikázal svým učedníkům, aby sesbírali drobty, aby se nic nezničilo. Toto naučení nám má posloužit právě tak, jako lidem, žijícím za dnů Ježíše Krista. Syn Boží pečuje o potřeby časného života. Nezapomněl po jídle na drobčky, ačkoli mohl kdykoli uspořádat hostiny. – 4T 572-573 AH 381.1

Uplatňujte Ježíšova naučení při každé praktické příležitosti. Učte se hospodařit. Sbírejte drobty, aby se nic neztratilo. Náboženství, které se nedotýká srdce, stává se pouhou formou, neproniká do praktického života. Největší důmyslnost v podnikání musí jít ruku v ruce s náboženskou povinností. – Manuscript 31, 1897 AH 381.2

Následujte Krista v sebezapření – Kristus se chtěl seznámit s lidským zklamáním, soužením a zármutkem, proto sestoupil do největších hlubin bídy a ponížení. Kráčel cestou, po níž velí kráčet svým následovníkům. Praví: „Chce-li kdo za mnou jít, zapři sám sebe, vezmi kříž svůj a následuj mne“. Ale vyznavači křesťanství nejsou vždy ochotni přinášet sebezapření, jež Spasitel vyžaduje. Nejsou ochotni omezit svá přání a touhy, aby mohly obětovat víc pro Pána. Slyšíme: „Moje rodina je velmi náročná a mám co dělat, abych ji uspokojil.“ To dokazuje, že i oni se musí naučit lekci hospodaření, jež se projevila v životě Ježíše Krista. ... AH 381.3

Všichni jsou občas v pokušení podlehnout sobeckým, nákladným choutkám. Nezapomeňme však, že Pán slávy a života přišel na svět, aby dal lidstvu příklad sebezapření. – Letter 4a, 1902 AH 382.1

Ti, kteří nežijí pro sebe, nevydají vše do poslední koruny za zdánlivé životní potřeby a pro své pohodlí, ale budou mít na paměti to, že jsou Kristovými následovníky a že jiní lidé potřebují pokrm a oděv. – RH Aug. 21, 1894 AH 382.2

Šetřeme, abychom mohli přispět na Boží dílo – Mladí lidé se mají naučit žít šetrně a v sebezapření, aby mohli podpořit dílo Boží. Mnozí si myslí, že musí mít to či ono a zvyknou si utratit celý svůj příjem. Bůh si přeje, abychom jednali rozumněji. Hřešíme sami proti sobě, jsme-li spokojeni, jakmile máme co jíst a pít a čím se odívat. Bůh má pro nás ještě něco lepšího. Jsme-li ochotni zřici se svých sobeckých choutek a odevzdat své srdce i mysl Pánu, pro jeho dílo, budou nebeští poslové spolupracovat s námi, abychom lidstvu byli ku požehnání. AH 382.3

Mladý člověk může při dobrém hospodaření ušetřit něco málo na dílo Boží, byť měl nepatrné příjmy. – YI Sep. 10, 1907 AH 382.4

Pokušení utrácet za zbytečnosti – Jste-li v pokušení utrácet peníze za tretky, pomyslete na sebezapření a oběť, jež snášel Kristus, aby zachránil padlé lidstvo. Učme své dítky sebezapření a kázně. Mnozí kazatelé jsou proto ve finanční tísní, že nedovedou zdolat své chutě, touhy a sklony. Ne jeden člověk ztroskotá a snaží se získat peníze nepoctivě proto, že chce uspokojit nesmírné požadavky své ženy a dětí. Otcové a matky, učte své děti slovy i příkladem, jak se má hospodařit. – Letter 11, 1888 AH 382.5

Kéž byste pochopili, jakého strašného hříchu se dopouštíte, vydáváte-li peníze Páně za zdánlivé potřeby. Výdej zdánlivě malé částky peněz může rozvířit běh událostí, sahajících až do věčnosti. Až zasedne soud a otevrou se knihy, uvidíte stránku ztrát – kolik dobra jste mohli vykonat za nastrádané halěře a za větší položky, které sloužily sobeckým zájmům. – RH Aug. 11, 1891 AH 383.1

Pozor na drobné mince – Nemrhejte halěři za zbytečnosti. Snad myslíte, že takový nepatrný obnos nic neznamená, ale posléze se to nastrádá. Kolik peněz se vydá za zbytečnosti v odívání a v sobeckém ukojení. Všude kolem nás jsou potřební. A Bůh od nás očekává, že všemožně ulevíme trpícímu lidstvu. AH 383.2

Pán si přeje, aby jeho lid byl pozorný a rozumný. Chce, aby si ve všem počínal hospodárně a aby nic nepřišlo nazmar. – Letter 21, 1898 AH 383.3

Vydáme-li denně pár haléřů za zbytečnosti a říkáme si: „To je jen dvacet nebo padesát haléřů“, zdá se nám to málo. Ale znásobte tyto haléře počtem dnů v roce a během let z toho vyjde takřka neuvěřitelná částka. – CTBH 63 AH 384.1

Nesnažte se vyrovnat moderním sousedům – Není to správné, předstíráme-li, že jsme majetní anebo že máme víc, než jak je tomu ve skutečnosti – že jsme prostými následovníky tichého a prostého Spasitele. Nenechme se vyrušit z klidu, zařizují-li si naši sousedé dům tak, jak si my nesmíme dovolit. Jak asi hledí Ježíš na naše sobectví, chceme-li vyhovět své chuti, zalíbit se hostům či ukojit různé své chutě. Potrpíme-li si na okázalost anebo ji mlčky přecházíme u svých dětí, je to velké osidlo pro nás. – Letter 8, 1889 AH 384.2

Osobní zkušenost z dětství EGW – Již ve svých dvanácti letech jsem uměla hospodařit. Vyučila jsem se se sestrou řemeslu, a ačkoli jsme si denně vydělaly jen pár korun, dovedly jsme z toho ušetřit na misijní práci. Tak jsme střádaly, až jsme měly 80 dolarů. Když jsme se dověděly, že Pán Ježíš přijde a slyšely jeho výzvu k peněžním darům, vděčně jsme předaly svých 30 dolarů otci a prosily jsme ho, aby je vložil do časopisů a traktátů, aby poselství proniklo k těm, kteří byli dosud v temnotách. ... AH 384.3

Za peníze, jež jsme si se sestrou vydělaly, jsme se šatily. Předaly jsme je mamince se slovy: „Kup nám oblečení za tolik, aby ještě zbylo na misijní dílo.“ Tím jsme v sobě živily misijního ducha. – YI Sep. 10, 1907 AH 384.4

Zvykněte si na zásadu šetrnosti – Ti, kteří ochotně obětují prostředky na dílo Boží a pomáhají trpícím a potřebným, nebývají líní a neteční v práci. Naopak pracují tak, aby měli větší příjmy než vydání. Nejsou šetrní nahodile, nýbrž ze zásady; považují šetření za svoji povinnost, aby mohli rozdávat. – 4T 573 AH 385.1

63. Ved'me děti od útlého mládí k šetrnosti

Ved'te je k jednoduchému životu – Rodiče mají vychovávat své děti tak, aby se naučily ovládat a zapírat. Musí jim neustále poukazovat na to, že jsou povinny řídit se Slovem Božím a sloužit svým životem Kristu. Mají vést své dítky tak, aby poznaly, že musí ve svém všedním životě uplatňovat zásady skromnosti a že se mají varovat nákladných šatů, drahých jídel, honosných domů a drahého nábytku. – RH Nov. 13, 1894 AH 386.1

Děti se mají v útlém věku naučit číst, počítat a zapisovat si svá drobná vydání. A mají v tom činit ustavičné pokroky. Ale především musí poznat, že počátkem moudrosti je bázeň Hospodinova. – CT 168-169 AH 386.2

Mládež má brát ohled na finanční situaci v rodině – Mládež mívá mylné názory o použití peněz a je pak vystavena mnohemu nebezpečí. Nedávejte mladým lidem tolik peněz, aby měly dojem, že mohou brát z nevyčerpatelného zdroje a uspokojovat veškeré své zdánlivé potřeby. Peníze musí být považovány za dar, který nám Bůh svěřil ke konání jeho díla, pro budování jeho království. Mladí lidé se musí naučit omezovat svá přání. – 6T 214-215 AH 386.3

Nemějte mnoho potřeb, zvláště, jsou-li příjmy rodiny omezeny. Přizpůsobte se možnostem rodičů. Pán ocení a pochválí vaše nezištné snažení. ... Buďte věrni v tom nejmenším. Nebudete pak v nebezpečí, že zanedbáte větší odpovědnosti. Slovo Boží prohlašuje: „*Ten, kdo je věrný v mále, i ve mnoze věrný je.*“ – Manuscript 2, 1903 AH 386.4

Ved'te je názorně – Mládež si obvykle neváží peněz, které získá snadno. Někteří získají peníze tvrdou prací a strádáním, jsou však na tom lépe, když vědí, jak k nim přišli, kolik stojí odívání a strava a kolik musí mít na domek. AH 387.1

Děti si také mohou něco vydělat a mohou i přispívat dary díkůvzdání Pánu, který za ně dal svůj život. Musí být vedeny k poznání, že vydělané peníze nemohou ve své zkušenosti utrácet samy, nýbrž že mají jednat rozumně a přinášet dary na misijní účely. Nemají se spokojit s tím, že jim tatínek či maminka dají na dárek do pokladny; vždyť to vlastně nejsou jejich peníze. Mají si říci: „Copak mám darovat to, co mě nic nestojí?“ – Letter 11, 1888 AH 387.2

Někdy pomáhají rodiče nemoudře svým dětem. Ti, kteří se během studií propracovávají samy, váží si výhod mnohem více, než ti, kteří jsou dostatečně zásobováni penězi, a neznají jejich cenu. Nenosme své děti tak dlouho, že se stanou bezmocným břemenem. – Letter 50, 1895 AH 387.3

--- Letter 103, 1900 AH 387.4

Ved'te děti k vydělávání – Mnoho dětí žije za městem, kde se můžou na malém kousíčku půdy učit zahradničit. Mohou tak získat i peníze pro dílo Boží. Mají-li správné vedení, poznají cenu peněz a naučí se hospodařit. Získají tak nejen peníze na misijní účely nýbrž i na vlastní ošacení. – Letter 356, 1907 AH 388.1

Nepodporujte nerozumné vyhazování peněz – Ach, kolik peněz promrháme na zbytečnosti do bytu, na tretky a parádu, na pamlsky a podobné věci! Rodiče, uchte své děti, že vydávat peníze za libůstky je hřích. ... Uchte je, aby šetřily každou korunu, aby měly na misijní dílo. Budou-li se cvičit v sebezapření, získají bohaté zkušenosti, které je často uchrání před nestřídmostí. – YI Nov. 1, 1904 AH 388.2

Děti mohou dokazovat svou lásku ke Kristu tím, že si odřeknou zbytečné ozdoby, na které často vydají mnoho peněz. Každá rodina by na to měla myslet. Vyžaduje to jemnocit a soustavnou práci, ale je to ta nejlepší výchova. A kdyby všechny malé děti přinesly své dary Pánu, tvořily by malé potůčky, jež by se spojily v mohutnou řeku. – RH Dec. 25, 1900 AH 388.3

Postavte někde na viditelném místě malou pokladničku, aby děti do ní mohly dávat své dárky pro Pána. Tak mohou být vychovávány pro Boha. – Manuscript 128, 1901 AH 388.4

Uchte děti dávání desátků a darů – Pán si nejen činí nárok na desátek, ale praví dokonce, jak Mu má být vyhrazen. „Cti Hospodina ze statku svého a z prvotin úrody své.“ Zde poznáváme, že nemáme používat svých peněz pro sebe a přivést Pánu zbytek, byť by to byl poctivý desátek. Boží podíl má být oddělen na prvním místě. Naučení, které Pavel dal z Ducha svatého o dávání darů, platí

jako zásada i v dávání desátku: V první den týdne jeden každý sám u sebe složil, jak Bůh požehnal jemu.“ To se týká rodičů i dětí. – RH Nov. 10, 1896 *AH 389.1*

Majetní rodiče někdy chybují – Často má prostředí na dítě větší vliv, než příklad rodičů. Někteří zámožní lidé očekávají od svých dětí, že budou takové, jako kdysi oni v mládí a není-li tomu tak, hubují na zkaženost doby. Nemají však právo očekávat od svých dětí něco takového, nevytvořili pro ně podmínky, za jakých žili sami. Okolnosti otcova života učinily z něho to, čím je. V dětství žil v bídě a musel pilně a vytrvale pracovat. Jeho charakter se vytvářel v tvrdé škole chudoby. Byl nucen být skromný v požadavcích, v zálibách a musel neúnavně pracovat, aby si vydělal na stravu a oděv. Musel umět hospodařit. *AH 389.2*

Otcové chtějí svým dětem poskytnout lepší prostředí a okolnosti, než v jakých museli vyrůstat sami. To je běžný omyl. Kdyby dnešní děti musely projít touž školou jako jejich otcové, byly by právě tak prospěšné jako oni. Otcové ovlivňují okolnosti pro své děti. Otcovým učitelem byla chudoba, syn je obklopen hojností. Rodiče vyhovují každému jeho přání. Otcova povaha se vytvářela ve tvrdé kázni šetrnosti; dovedl ocenit každou maličkost. Zvyky a povaha jeho syna nebudou ovlivněny otcovým dřívějším prostředím, nýbrž přítomností – pohodlím a přílišnou láskou. ... Jak mu mohou rodiče odepřít přepych, kterého je všude tolik? – Manuscript 58, 1899 *AH 389.3*

Nejlepší dědictví – Nejlepším odkazem, který mohou rodiče přenechat svým dětem, je uplatnění v užitečné práci a životní příklad bez sobeckého hýčkání. Tak jim poukážou na skutečnou hodnotu (cenu) peněz, které mají hodnotu jen pro dobro, jež mohou prokázat; mohou odstranit jejich vlastní nedostatek a bídu jiných lidí, jakož i přispívat k šíření díla Božího. – 3T 399 *AH 390.1*

64. Poctivost v zaměstnání (v práci)

Bible je sborníkem zásad, kterými se máme řídit ve svém zaměstnání – Bible skýtá nutnou přípravu pro každou poctivou práci, pro všechna odvětví. Její zásady pilnosti, poctivosti, podnikavosti, střídmosti a čistoty jsou tajemstvím pravého úspěchu. Tato pravidla, obsažená v knize Přísloví, tvoří poklad praktické moudrosti. Kde najde podnikatel, zemědělec, řemeslník a vedoucí provozu lepší směrnice pro sebe, nebo pro své podřízené, než v radách moudrého muže: *AH 391.1*

„Vidíš člověka pilného v práci své? Státí bude před králi, nikoli před obyčejnými lidmi.“ *AH 391.2*

„Každá práce je užitečná: ale planá řeč působí nedostatek.“ *AH 391.3*

„Duše lenivá hyne a nemá nic.“ *AH 391.4*

„Obžerství a opilství vede k chudobě: a lenost odívá člověka v hadry.“ ... *AH 391.5*

Kolik lidí by nemuselo finančně ztroskotat a přijít na mizinu, kdyby dbali opakovaných a důležitých rad Písma: *AH 391.6*

„Ten, kdo chce rychle zbohatnout, nebývá bez viny.“ *AH 391.7*

„Rychlé získání majetku přijde nazmar; ale ten, kdo si vydělává práci, bude mít hojnost.“ *AH 391.8*

„Získávání majetku pomocí jazyka lživého je marnost těch, kdož hledají smrti.“ *AH 391.9*

„Dlužník je služebníkem toho, kdo mu půjčuje.“ *AH 391.10*

Ten, kdo se zaručuje za cizince, pocítí bolest; ale ten, kdo nenávidí ručení, bezpečen bude.“ – Ed 135-136 *AH 391.11*

Osmé přikázání odsuzuje... krádež a loupež. Vyžaduje zásadnost i v těch nejmenších podrobnostech životních záležitostí. Zapovídá předražování a žádá spravedlivé splacení dluhů a mzdy. – PP 309 *AH 392.1*

Nepoctivost znehodnocuje mysl a charakter – Ten, kdo mluví lež anebo jedná podvodně, ztratí úctu sám před sebou. Snad si neuvědomuje, že ho Bůh vidí a zná veškeré jeho jednání, že svatí andělé uvažují o jeho pohnutkách a naslouchají jeho slovům, a že přijmou odměnu podle svých skutků. Ale i kdyby mohl své špatné počínání ukrýt před lidským a Božím zrakem, poskvrňuje jeho mysl a charakter již skutečnost, že on sám to ví. Jeden skutek povahu nezkazí, strhne však přehradu a člověk snadno podlehne dalšímu pokušení. Posléze si zvykne na zpronevřování a nečestné jednání a nelze mu již důvěřovat. – 5T 396 *AH 392.2*

Dopouštíme-li se však vůči lidem drobných projevů nepoctivosti, nebo snad většího podvodu, jednáme tak i s Bohem. Lidé, kteří setrvávají na cestě nečestnosti, pokračují v takovém životě tak dlouho, dokud neošídí sami sebe, neztratí nebesa a věčný život. Za nepatrný světský zisk obětují čest a náboženství. – RH Sep. 18, 1888 *AH 392.3*

Varuj se dluhu – Nejedna rodina je chudá proto, že okamžitě vydá peníze, jež dostane. – CS 269 *AH 392.4*

Dbej, abys neupadl do dluhů a zaříd' se podle toho. ... Ocitne-li se člověk v dluzích, je v satanově osidle. ... *AH 392.5*

Vydá-li člověk peníze dříve, než je vydělá, upadá do léčky. – Letter 63, 1897 *AH 392.6*

Slova k člověku, který žil nad své příjmy – Nesmíš si dovolit finanční nesnáze. Skutečnost, že máš dluh, zeslabuje tvoji víru a malomyslní tě; již pouhé pomyšlení na to, tě zbavuje klidu. Musíš usměrnit svá vydání a snažit se napravit tuto povahovou chybu. Můžeš a musíš ovládat svůj sklon k nadměrnému vydávání peněz. – Letter 48, 1888 *AH 393.1*

Dílo Boží může utrpět – Svět má právo očekávat přísnou věrnost těch, kteří tvrdí, že jsou biblickými křesťany. Jakmile jeden člověk splácí liknavě své dluhy a povinnosti, hrozí celému našemu lidu, že bude považován za nespolehlivého. – 5T 179 *AH 393.2*

Ti, kteří se vydávají za zbožné lidi, mají ozdobit své jednání. Nesmí dopustit, aby se lidé pro jejich nerozumné počínání posmívali i pravdě. „*Žádnému nebyvejte nic dlužni*“, radí apoštol. – 5T 181-182 *AH 393.3*

Rada zadluženému – Umiň si, že už nikdy neuděláš dluh. Raději si odřekni tisícero věcí, než aby ses zadlužil. Jelikož jsi to nečinil, upadl jsi do dluhů. Varuj se dluhů jako neštovic. *AH 393.4*

Slib vážně Pánu, že s jeho pomocí své dluhy splatíš a pak nebud' nikomu nic dlužen, i kdybys měl žít o suchém chlebu. Vždyť je to při nákupu tak snadné, koupit něco za pár korun. Dej pozor na korunky a bankovky se již postarají samy o sebe. Je to koruna tady a koruna tam a hned je z toho slušná částka. Zapři se alespoň po dobu, dokud máš dluhy. Neklesej na mysli a nevzdávej se. Zapři svou chuť a odřekni si různé libůstky, šetři každou korunu a splat' dluhy. Zbav se jich co nejrychleji. Jakmile budeš zase svobodným člověkem, který není nikomu nic dlužen, dosáhneš velkého vítězství. – CS 257 AH 393.5

Bud' ohleduplný k nešťastným dlužníkům – Dostanou-li se někteří lidé do dluhů a skutečně nemohou dostát povinností, nenaléhej na ně, aby dělali něco, co je nad jejich síly. Musí mít vhodnou příležitost, aby se zbavili svých dluhů, a nesmí se dostat do situace, kdy by se skutečně dluhů nikdy nezbavili. Snad se takové jednání vidí lidem oprávněné, není to však Boží milosrdenství a láska. – Manuscript 46, 1900 AH 394.1

Nebezpečí extrémů – Někteří lidé jsou nerozumní a upadnou do zbytečných dluhů. Jiní jsou tak opatrní, až to má nádech nevěry. Využijeme-li příležitostí, můžeme někdy vložit prostředky do něčeho, co podpoří a vzdělá dílo Boží, a přesto zůstaneme věrni zásadám. – Manuscript 20, 1891 AH 394.2

65. Opatření pro budoucnost

Rodinný domek a úspory protikladem utrácení – Bratr a sestra S se nenaučili hospodařit. ... Utratí vše, co mají, byť toho bylo sebevíc. Mají chvilkovou radost, vydají se do poslední koruny, a když přijde nesnáze, nejsou vůbec připraveni. Kdyby bratr a sestra B uměli dobře počítat, kdyby si dovedli ledacos odříci, dávno by již měli svůj domek a navíc ještě nějaké úspory na přilepšenou. Avšak oni nechtějí šetřit jako ostatní a bývají ještě závislí na těchto lidech. Zanedbají-li tuto lekci, nebude jejich povaha v den Boží dokonalá. – 3T 30-31 *AH 395.1*

Kéž ti tato rada poslouží – Máš takové zaměstnání, jež ti vynáší občas náhle velký zisk. Ty však nepočítáš s tím, že jednou nemusíš mít takové příjmy a utratíš vše za věci, které ani nepotřebuješ. Kdybys i se svojí manželkou chápal, že Bůh od vás žádá, abyste zapřeli svou chuť a své touhy a abyste mysleli i na budoucnost, ne pouze na časné užití, měli byste i dnes dost a vaše rodina by měla životní pohodlí. Musíte se oba učit. Čeká vás mnoho práce. – 2T 432-433 *AH 395.2*

Rodině, která by měla soustavě šetřit – Kdybyste byli náležitě hospodařili, měli byste dnes určitou částku pro nahodilé případy a mohli byste přispět i na dílo Boží. Měli byste pravidelně odkládat část svého příjmu, na kterou byste sáhli jedině v případě skutečné potřeby anebo byste ji vrátili Dárci v podobě darů. ... *AH 395.3*

Nepoužili jste rozumně vydělaných peněz a nenechali si nic stranou pro případ nemoci a podobně. – Letter 5, 1877 *AH 396.1*

Rada další rodině ohledně šetření – Měli byste každý týden odložit několik korun (na bezpečné místo), jež byste použili v případě nemoci. Jste-li hospodární, uložíte si něco i na knížku s úroky. Budete-li si počínat moudře, můžete po zaplacení dluhů i něco ušetřit. – Uncopied Letter 49, 1884 *AH 396.2*

Znám rodinu, která vydala celý svůj příjem za měsíc a nezbylo ji docela nic. Jiná rodina měla mnohem menší příjem a dovedla z toho ještě ušetřit. Členové si dokázali odříci věci, které sice byly nutné, ale bez nichž bylo možné se obejít. – Letter 156, 1901 *AH 396.3*

Správná závěť – Věrní Boží správcové znají dobře stav svých finančních záležitostí a jsou jako moudří hospodáři připraveni na všechno. Skončí-li jejich doba milosti náhle, nezůstane v jejich majetkových poměrech zmatek. *AH 396.4*

Mnozí neuvažují o sepsání závěti v době, kdy se ještě těší plnému zdraví. Ale naši bratři by si měli počínat takto: Mají znát svoji situaci a musí mít vše v pořádku. Mají spravovat svůj majetek tak, aby jej mohli kdykoli opustit. *AH 396.5*

Poslední vůle má být sepsána tak, aby odpovídala zákonům. Může klidně léta ležet a nikomu neuškodí. Mezitím může dotyčný klidně obětovat na potřeby díla. Bratři, smrt nepřijde o den dříve proto, že jste napsali závěť. Odkazujete-li svůj majetek příbuzným, nezapomeňte ani na dílo Boží. Jste Jeho služebníky, spravujete Jeho vlastnictví; a Jeho požadavky mají být na prvním místě. Ovšem, žena a děti nesmí přijít zkrátka; jsou-li potřebné, musíte na ně pamatovat. Ale nezahrnujte do své poslední vůle celou řadu jmen příbuzných, kteří to ani nepotřebují, jen proto, že je to zvykem. – 4T 482 *AH 397.1*

Pamatujte na dílo Boží, dokud jste živí – Nikdo si nesmí myslet, že jedná v duchu Kristově, hromadí-li celý život majetek a při smrti odkáže určitou část na dobročinné účely. – RH Feb. 27, 1894 *AH 397.2*

Někteří sobecky lpí na svém majetku a namlouvají si, že tuto nedbalost nahradí tím, že ve své závěti odkážou určitou částku dílu. Ale ani polovina takto odkázaných prostředků neposlouží vždy svému účelu. Bratři a sestry, ukládejte si do nebeské spořitelny a nesvěřujte své hospodaření jiným. – RH Oct. 12, 1886 *AH 397.3*

Nebývá moudré svěřit správcovství dětem – Rodiče by se měli obávat svěřit svým dětem prostředky, které jim Bůh dal, nemají-li bezpečný důkaz, že mají větší zájem o dílo Boží než oni sami a že je více a upřímněji milují. Musí si být jisti, že tyto děti budou horlivěji šířit dílo Boží a že budou štedřejší, uslyší-li výzvu k obětování. Ale mnozí svěří své prostředky dětem a tím jim předají

svá správcovství. Satan se z toho nesmírně raduje. Tak vlastně přinášejí peníze do satanových rukou. On totiž usiluje, aby vše sloužilo jeho záměrům a aby se dílu Páně nedostalo nutných prostředků. – 2T 655 *AH 397.4*

Zlořečenství hromadění peněz – Ti, kteří získávají hromadně majetek, předávají svým dětem kletbu. Je to ze strany otců a matek hrozný, nebezpečný hřích, který se přenáší na potomstvo. Děti často promrhají své prostředky na bláznivý přepych, hýření, a stávají se z nich žebráci. Neznají cenu dědictví, jež prohýřily. Kdyby jim otcové a matky dali dobrý příklad a kdyby majetek nehromadili, byli by si uložili poklad v nebesích. Zato by se jim již zde na zemi dostalo klidu a štěstí a v životě věčném nezměrného bohatství. – Letter 20, 1897 *AH 398.1*

Část XIV. – Střežme svoji duši

66. Musíme střežit dveře

Proč nám Bůh dal oči, uši a řeč – Bůh dal lidem oči, aby spatřovali úžasné věci jeho zákona. Dal jim slyšící ucho, aby naslouchali jeho poselství z úst živého kazatele. Dal jim dar řeči, aby mohli poukazovat na Krista, Spasitele hříšníků. Srdcem člověk uvěří k spravedlnosti a ústy činí vyznání ke spasení. – Letter 21, 1899 *AH 401.1*

Jak si satan sjednává vstup do duše – Všichni musí bdít nad svými smysly, aby satan nad nimi nezmátl; neboť ony tvoří dveře duše. – 3T 507 *AH 401.2*

Musíte se stát věrnými strážnými svých očí, uší, a veškerých smyslů, abyste ovládali svoji mysl a zabránili marným a zkaženým myšlenkám, aby duši neposkvřnily. Toto nesmírně nutné dílo může vykonat jedině dílo milosti. – 2T 561 *AH 401.3*

Satanovi andělé se snaží ochromit vaše smysly, abyste neslyšeli napomenutí, varování a pokárání; a slyšíte-li je, aby nepůsobily na srdce a nezpůsobily nápravu života. – 5T 493 *AH 401.4*

Bratři a sestry! Bůh vás vybízí, abyste jako jeho následovníci kráčeli ve světle. Musíte se vzchopit. Hřích je uprostřed nás a zdá se vám, že není tak hříšný. Smysly mnohých jsou holdováním chuti otupeny; Nevnímají, poněvadž jsou s hříchem spřízněni. Musíme blíže k nebesům. – 3T 476 *AH 401.5*

Satan se snaží pomást smysly – Satan se snaží svést lidi, aby Boha přehlíželi. Zaměstnává jejich mysl natolik, aby o Bohu ani nepřemýšleli. Jejich výchova je taková, že mají mysl zatemněnou a pravé světlo nevidí. Satan nechce, aby lidé znali Boha; a může-li mysl mladých lidí zmást hrami a divadelními představeními, aby zahynuli v temnosti, přestože kolem nich září světlo, je spokojen. – RH March 13, 1900 *AH 401.6*

Satan se nemůže usídlit v duši bez souhlasu člověka – Měli bychom lidu poukazovat na tu skutečnost, že Bůh nedopustil, abychom byli zkoušeni nad své možnosti, nýbrž že v každém pokušení přináší možnost uniknutí. Žijeme-li jen pro Pána, nedovolíme, aby si naše mysl libovala v sobecké obrazotvornosti. *AH 402.1*

Podarí-li se Satanu vniknout do mysli, naseje tam koukol, ten roste a přinese hojnou ženn. Satan však nemůže ovlivnit naše myšlenky, slova a činy, neotevřeme-li mu dobrovolně dveře a nepozvěme ho dovnitř. Pak vejde, odstraní dobré símě pravdy v srdci a znehodnotí vliv pravdy. – RH July 11, 1893 *AH 402.2*

Uzavři pokušiteli dveře – Všichni, kteří se nazývají křesťané, musí bdít, modlit se a střežit vstup do duše, neboť satan se snaží kazit a ničit, jakmile má sebemenší příležitost. – 3T 476 *AH 402.3*

Není radno, abychom se pozastavili nad výhodami, které bychom měli, kdybychom se poddali satanu. Hřích znamená neštěstí a hanu pro každého, kdo si v něm libuje; je však oslepující a lstivý a polapí nás lichotivými nabídkami. Vstoupíme-li na půdu satana, nemáme jistotu, že budeme uchráněni před jeho mocí. Co na nás je, uzavřeme proto veškerý přístup nepříteli. – MB 171 *AH 402.4*

Kdo si ve chvíli pokušení uvědomuje strašné následky, vyplývající z jediného ukvapeného kroku! Musíme proto ustavičně dlít v Boží milostivé přítomnosti, která je naší jedinou záchranou. Neztratíme svůj duchovní rozhled, tak bychom zlo nazvali dobrem a dobro zlem. Uzavřeme a střežme dveře duše proti zlému a nezdářejme se a nedebatujeme. – 3T 324 *AH 403.1*

Každý křesťan musí být neustále na stráži, aby satan nemohl proniknout dovnitř. Musí prosit o Boží pomoc a současně musí rozhodně stát proti sklonům k hříchu. Bude-li statečný, věrný a bude-li usilovně pracovat, zvítězí. Nesmí však zapomenout, že chce-li být vítězem, musí v něm přebývat Kristus a on v Kristu. – 5T 47 *AH 403.2*

Varujte se četby, pohledu nebo myšlení zlého – Apoštol Petr chtěl zapůsobit na věřící, aby pochopili, jak důležité je, aby jejich mysl nebloudila po zakázaných věcech anebo aby nevěnovali její nejlepší síly věcem podřadným. Ti, kteří se nechtějí stát obětí satanových svodů, musí dobře střežit přístup do duše; nesmí číst, vidět nebo slyšet nic, co by vzbuzovalo nečisté myšlenky. Mysl nesmí přebíhat libovolně z jednoho předmětu na druhý, jak to nepřítel navrhuje. Střežme proto věrně své srdce, aby vnější zlo neprobudilo zlo vnitřní a aby duše nezanikla v temnotách. – AA 518-519 *AH 403.3*

Udělejme vše, co je v našich silách, abychom bydleli tam, kde bychom (i naše děti) neviděli nepravost, která ve světě vládne. Sřežme pečlivě náš zrak a náš sluch, aby tyto ohavné věci nevstoupili do naší mysli. Jakmile dostanu některý druh novin, mám pocit, že je musím ukrýt, aby nebylo vidět to pochybné a senzační. Zdá se, že v pozadí za tím vším je nepřítel, když takto odhaluje před světem kdekaký hřích. – Notebook Leaflets, Education, No. 1 *AH 403.4*

Ti, kteří chtějí mít radost od Boha, musí být analfabety v poznání hříchů naší doby. Musí zavírat oči, aby neviděli zlo a neučili se mu. Musí si zacpat uši, aby neslyšeli to, co je zlé a nezískali vědomosti, jež by poskvřily čistotu jejich myšlení a jednání. A musí sřežit svůj jazyk, aby nemluvil zkaženě a aby v jejich ústech nebyla nalezena lest. – SA 76 *AH 404.1*

Otevře-li dveře, ztrácíme odolnost – Nesnaž se jít co nejbliže propasti a nespadnout do ní. Varuj se prvního styku s nebezpečím. Nelze si zahrávat se zájmy duše. Tvůj charakter je tvým jméním. Udržuj si soustavně mravní čistotu, sebeúctu a sílu odporu ke zlému. Neuchyluj se ze svého stanoviště ani o krok; jediná důvěrnost, jediná neopatrnost může duši ohrozit, otevrou se dveře pokušení a náš odpor slábne. – MM 143 *AH 404.2*

Satan nás chce připravit o budoucí slávu – Satan neustále usiluje o to, aby nás připravil o slávu budoucího světa a aby poutal naší pozornost jen k věcem časným. Zařizuje vše tak, aby se naše myšlenky, starosti a práce soustředily na časné věci, abychom neviděli nebo nechápali hodnotu věčných statků. Svět a jeho starosti zabírají příliš mnoho místa a naše myšlenky a se málo zabývají Ježíšem a nebeskými věcmi. Konejme svědomitě povinnosti všedního života, ovšem, současně je nutné, abychom nadevše pěstovali svatou lásku k našemu Pánu Ježíši Kristu. – RH Jan. 7, 1890 *AH 404.3*

Nebeští andělé nám pomohou – Mějme stále na paměti, že neviditelní činitelé dobra i zla jsou v pohotovosti a chtějí ovládat naši mysl. Působí neviditelně, ale velmi účinně. Dobří andělé jsou služební duchové, kteří šíří v srdci a mysli nebeský vliv; kdežto velký nepřítel duší, ďábel a jeho andělé, neustále usilují o naše zničení. ... *AH 405.1*

Dejme si pozor na útoky neviděných a neviditelných nepřátel; ovšem, ti nám nemohou bez našeho souhlasu uškodit. – RH July 19, 1887 *AH 405.2*

67. Svody kolem nás

Všude je možné vidět a slyšet samou špatnost – Měli byste velmi cítit se svými dětmi, které musí na každém kroku zápolit s pokušením. Nemohou se vyhnout styku se špatnými druhy. Vidí, slyší a pozorují demoralizující vlivy. Nejsou-li bezpečně vedeni, způsobí to nepozorovaně zkázu jejich srdce a deformaci charakteru. – PHJ June, 1890 *AH 406.1*

Postavme hráz proti pokušení – V křesťanském domově má být postavena hráz proti pokušení. Satan se všemožně snaží zevšeobecnit zločiny a zhoubné neřesti. Kráčíme-li ulicemi velkoměst, neubráníme se často pohledu na ten či onen nevhodný nápis knihy, filmu či divadelní hry. Tak si mysl postupně zvyká na hříchy. Lidé se běžně seznamují se všemi špatnostmi a podlostmi a některé příběhy ještě vzrušeně líčí události tak, aby podněcovaly lidské vášně. – Bible Echo, Oct. 15, 1894 *AH 406.2*

Někteří otcové a matky jsou lhostejní, bezstarostní a nezáleží jim na tom, v jaké společnosti jejich dítě vyrůstá. Říkají: „Jsme na světě a nemůžeme z něho vyjít“. Ale milí rodiče, chceme-li, můžeme ze světa vyjít a je to dobrá cesta. Můžeme se vyhnout pohledu na nejedno zlo, které se v těchto posledních dnech tak množí. Nemusíme naslouchat všemu vyprávění o bezbožnosti a špatnosti. – Notebook Leaflets, Education, No. 1 *AH 406.3*

Kdo rozsévá bezzákonnost, sklízí zločinnost – Mnohé, co dnešní mladí lidé vidí a slyší, je tak senzační, že to vede ke zkaženosti a k zahynutí. Věkem ještě děti, mají zkušenosti jako staří zločinci. Jsou vedeni ke zlému tím, co vidí a slyší a co je vzrušuje. Jejich obrazotvornost se zabývá podrobná líčenými ději, až to vzruší jejich ctižádost tak, že chtějí vědět, kolik toho dokážou a jak přitom ujdou trestu. *AH 407.1*

Mysl mladých lidí je velmi vnímavá a činná. Kdykoli se mluví o protizákonných činech a trestných výpravách, jsou hned v duchu u toho. A někdy se dopustí pak horších zločinů, než jako tvůrci senzace měli na mysli. Takové vlivy kazí lidskou společnost. V tom pomáhá i rozhlas. Nikdo se nesmí divit, že výsledkem toho je bohatá žně zločinnosti. – MH 444-445 *AH 407.2*

Lákavá populární hudba – Jsem pobouřena, jsem-li svědkem lehkomyšlnosti mladých lidí, kteří vyznávají, že věří pravdě. Zdá se, že vůbec nepřemýšlejí o Bohu. Jejich mysl je naplněna nesmysly. Jejich hovor je prázdný a žvanivý. Mají veliký smysl pro hudbu a satan ví, že dovede mysl tak vzrušit, oživit, zaměstnat a okouzlit, aby netoužila po Kristu. Takové duši pak chybí duchovní touha po božském poznání, po růstu v milosti. *AH 407.3*

Viděla jsem, že mládež musí mít vyšší úroveň a musí se radit a vést slovem Božím. Čeká je vážná odpovědnost, a oni ji berou na lehkou váhu. Hudba je nevede ke svatosti a duchovnosti, nýbrž odvrací jejich mysl od pravdy. Zdá se jim, že jim vyhovují lehkomyšlné popěvky a běžná světská hudba. Hudební nástroje zabraly čas, který náleží modlitbě. Správná hudba je velkým požitáním; jakmile je však zneužitá, stává se strašnou kletbou. Vzrušuje, nedodává však sílu a odvahu, jež může křesťan nalézt jen u trůnu milosti. Zde musí pokorně vyznávat své nedostatky a s úpěnlivým křikem a pláčem prosit o nebeskou sílu, aby byl vyzbrojen proti mocným pokušením zlého. Satan vede mladé lidi do zajetí. Ach, jak to jen mám říci, abych je přiměla k tomu, aby zlomili jeho kouzelnou moc! Dovede to mistrně a pak je zláká do záhuby. – 1T 496-497 *AH 407.4*

Nečisté myšlenky vedou k nečistým činům – Všude převládá zkaženost. Žádost očí a zkažené vášně jsou probuzeny pohledem a četbou. Představitost zase kazí srdce. Mysl se ráda zabývá výjevy, jež probouzejí nízké chťice a vášně. Tyto špatné obrazy, promítnuté do zkažené obrazotvornosti, ničí mravy a připravují půdu svedeným bytostem pro holdování tělesným žádostem. Dále následují hříchy, jež strhávají bytosti, stvořené k obrazu Božímu, na úroveň zvířat, až posléze hynou. – 2T 410 *AH 408.1*

Nebude hledět na nic špatného – Rodiče nesmí přestat bdít, aby se jejich děti Bohu neztratily. Všichni, kteří mají odpovědnost za vlivy v domově by měli slíbit jako žalmista ve 101 žalmu: „Neředstavím sobě před oči věci nešlechtné; skutek uchylujících se v nenávisti mám, nepřichytí se mne. Srdce převrácené odstoupí ode mne, zlého nebudu oblibovati. Kdož škodí jazykem bližnímu

svému tajně, toho vytnu; oči vysokých a mysli naduté nikoli nebudu moci trpěti. Oči mé na pravdomluvné zemi, aby sedali se mnou; kdož chodí po cestě upřímné, ten mi sloužiti bude. Nebude bydliti v domě mém činící lest, mluvící lest nebude míti místa před očima máma.“ – CT 119 AH 408.2

Řekni rozhodně: „Nestrávím vzácný čas četbou něčeho, co mi neprospěje, a co jen způsobí, že nebudu moci posloužit jiným. Posvětim svůj čas a své myšlenky, abych byl lépe schopen vykonávat službu Bohu. Zavřu oči před všemi lehkomyšlnými a hříšnými. Mé uši náleží Pánu, nebudu proto poslouchat svůdné namlouvání nepřítele. Můj hlas nebude nikdy podléhat vůli někoho, kdo není ovlivněn Duchem Božím. Mé tělo je chrámem Ducha svatého, zasvětim proto veškeré své síly ušlechtilým zájmům.“ – 7T 64 AH 409.1

68. Četba a její vliv

Krmte dětskou mysl vhodnou stravou – Vnímavá, rozvíjející se mysl dítěte touží po poznání. Rodiče by měli být dostatečně informováni, aby mohli myslí dítěte poskytnout vhodnou potravu. Mysl čerpá podobně jako tělo sílu ze stravy, kterou přijímá. Čisté, povzbuzující myšlenky ji rozšiřují a povznášejí, ale myšlenky čistě zemské ji omezují a poskvřňují. *AH 410.1*

Rodiče, na vás záleží, bude-li se mysl dítěte plnit ušlechtilými myšlenkami či nečistými výroky. Jejich čilá mysl nemůže být v nečinnosti; ani nemůže odstranit zlo za světa. Můžete jim však vštěpovat správné zásady a tím vymýtíte špatné myšlenky. Nezasejí-li rodiče do srdcí símě pravdy, zaseje tam nepřítel koukol. Dobré, zdravé naučení je jedinou ochranou před zlou společností, jež kazí dobré mravy. Pravda ochrání duši před nesčetnými pokušeními, jimiž musí procházet. – CT 121 *AH 410.2*

Rodiče mají dohlížet na četbu – Mladí lidé touží po knihách a čtou vše, co jim přijde do ruky. Vyzývám rodiče takových dětí, aby ovládali jejich touhu po čtení. Nedovolte ve své domácnosti časopisy a povídky, pojednávající o zamilovanosti. Nahraďte je knihami, jež pomohou mládeži doplnit stavbu jejich charakteru nejlepším materiálem – Boží láskou a bázní, známostí Ježíše Krista. Podporujte děti v tom, aby si plnily mysl cennými poznatky, dobrými věcmi, aby ovládaly síly mysli a aby v ní nezanechaly místo nízkým, poskvřňujícím myšlenkám. Omezujte touhu po četbě, která nedodá myslí nic dobrého. – CT 133 *AH 410.3*

Rodiče se musí snažit uchránit domov před nedobrymi vlivy. V tomto směru se mnozí rodiče musí ještě učit. Těm, kteří klidně čtou šablonovitě skládané povídky a románky, pravím: Sejete símě, jehož žeň byste nechtěli sklízet. Takové čtení nepřináší duchovní sílu, naopak, maří lásku k čisté pravdě slova. Zamilovanými povídkami a románky se satan snaží zaplnit neskutečnými a směšnými myšlenkami mysl, která by měla pilně studovat Boží slovo. Tak okrádá tisíce o čas, sílu a ukázněnost, jež jsou v životních problémech tak potřebné. – CT 120-121 *AH 411.1*

Děti potřebují vhodnou četbu, která by je pobavila, osvěžila, nezničila mravy a neunavila tělo. Zvyknou-li si na zamilované romány a báchorky, nebudou mít vůbec zalíbení v poučných knihách a časopisech. Většina dětí a mladých lidí touží po četbě; nevybereme-li jim něco, vyberou si sami. Všude najdou dost špatné četby a záhy si ji oblíbí; dodáme-li jim však čistou a dobrou četbu, zamilují si tento druh čtení. – RH Dec. 11, 1879 *AH 411.2*

I duševní vkus podléhá kázni ve výchově – Věnujme nesmírnou péči ukáznění a výchově duševního vkusu. Rodiče musí záhy rozvíjející se dětské myslí přednášet úryvky z Písma, aby si zvykly na správný způsob myšlení. *AH 411.3*

Naučme se postupovat soustavně ve studiu. Je-li mysl rozptýlená, soustředme se. Jsou-li rozumové a mravní záliby zvráceny následkem čtení přemrštěných a vzrušujících výmyslů a příběhů, nastane boj proti tomuto zlovyku. Překonejte okamžitě zálibu ve čtení vymyšlených knih. Chcete-li mysl usměrnit, postupujte důsledně a přísně. – CT 136 *AH 411.4*

Nezvykejte si číst vymyšleniny – Co mají naše děti číst? Je to vážná otázka a my na ni musíme vážně odpovědět. Jsem zarmoucena, že u světitelů soboty se najdou časopisy a noviny, kde vycházejí příběhy na pokračování, jež nezanechávají na mysl dětí a mládeže dobrý vliv. Sledovala jsem ty, kteří si takto zvykali číst laciné romány. Měli tu přednost, že slyšeli pravdu, seznámili se se zásadami naší víry, vyspěli však bez pravé zbožnosti a bez praktického křesťanství. – CT 132 *AH 412.1*

Čtenáři takové literatury – braku, propadli zlu, jež ničí duchovnost a zastiňuje krásu posvátných stránek. – YI Oct. 9, 1902 *AH 412.2*

Spousta škodlivé literatury – Svět je naplněn knihami, které by raději měli spálit. Bylo by lepší, kdyby mládež raději nečetla knihy, plné senzací, jež mají hlavně za účel naplnit kapsy vydavatelů (hlavně na západě). Tyto knihy mají ďábelské kouzlo. ... *AH 412.3*

Satan vymyslel čtení povídek, aby zničil lidské duše. Ono (čtení povídek) vyvolává nesprávné, nezdravé vzrušení, horečnatou obrazotvornost a znemožňuje duši užitečnou práci a duchovní rozvoj. Odvádí dále od modlitby, od lásky k duchovnímu. – CT 133-134 *AH 412.4*

Laciné románky, lehkomyšlné, vzrušující povídky jsou pro čtenáře více méně kletbou. Autor snad chce podat mravní naučení, protká své dílo i náboženskými výroky. Tyto však mají často jen zastřít pošetilou a bezcennou prázdnotu. – MH 445 AH 413.1

Nevěřící autoři – Dalším zdrojem nebezpečí, proti němuž musíme být neustále na stráži, je čtení nevěřících autorů. Tato díla inspiruje nepřítel pravdy a každý, kdo je čte, musí ohrozit svou duši. Je sice pravda, že někteří se posléze vzpomínají, ale všichni, kteří si zahrávají se zlým vlivem, jdou satanovi do rukou a on toho dovede využít. Vyzývají ho přímo k pokušení a pak nedovedou moudře rozlišovat, ani nemají k tomu sílu. Nevěra a nevěrectví se dovede přímo zázračně vetřít do mysli člověka. – CT 135-136 AH 413.2

Báje a pohádky – Ve výchově dětí zaujímají dnes význačné postavení čtení pohádek, bájí a vymyšlených povídek. Setkáváme se s nimi všude. Jak mohou křesťanští rodiče dovolit svým dětem, aby četly takové báchorky? Když se děti ptají, co ty povídky znamenají, poněvadž jsou tak odlišné od učení jejich rodičů, dovědí se, že nejsou pravdivé. To však neodstraní jejich špatný vliv. Myšlenky, uvedené v těchto knihách, vedou děti na scestí. Získávají mylný názor na život a touží po neskutečném. ... AH 413.3

Děti a mládež by nikdy neměly dostat do rukou knihu, obsahující překroucení pravdy. Nedovolme ve výchově našich dětí, aby přijímaly nápady, jež se stanou semenem ke hříchu. – CT 384-385 AH 413.4

Jak podrýváme duševní svěžest – Zanedbají-li rodiče svou povinnost a neusměrní zlé i dobré povahové rysy svých dětí, málokdy z nich vyrostou vyrovnaní lidé. Rodiče nechápou, že musí bdít nad sklony svého dítěte, že mu musí vštěpovat správné zvyklosti a správný způsob myšlení. – RH Nov. 12, 1908 AH 414.1

Pěstujte mravní a rozumové síly. Nedopust'te, aby tyto ušlechtilé ctnosti zeslábly a aby se přílišným čtením by' jen pohádek nezvrhly. Znam silné povahy, které ztratily nemírným čtením rovnováhu a částečně otupěly. – 2T 410 AH 414.2

Vzrušující čtení působí u dítěte neklid a divoké sny – Čtenáři lehkomyšlných vzrušujících báchovek se nehodí pro povinnosti praktického života. Žijí v neskutečném světě. Pozorovala jsem děti, které směly pravidelně číst takovou literaturu. Byly neklidné doma i venku, jakoby ospalé, a dovedly se bavit jen o nejvšednějších věcech. Neuměly vůbec mluvit a myslet o náboženství. Přes- tuje-li se záliba v senzačních povídkách, má to neblahý vliv na duševní vkus. Taková mysl se nespokojí dříve, než dostane tento nezdravý pokrm. Nedovedu takové vášnivé čtenáře pojmenovat jinak než duševní opilci. Nestřídmé zvyky ve čtení působí na mozek podobně jako nestřídmost v jídle a pití na tělo. – CT 134-135 AH 414.3

Někteří před poznáním pravdy velmi rádi četli romány. Jakmile se stali členy církve, snažili se tento zvyk překonat. Kdybychom této třídě lidí předkládali podobnou četbu, jakou zanechali, bylo by to, jako kdybychom opilému podávali další lihoviny. Podlehnou snadno takovému pokušení a záhy ztratí zájem o slušnou četbu. Studium bible je netěší. Jejich mravní síly slábnou. Hřích se jim časem nezdá hrozný. Dostavuje se větší nevěra, nechut' k praktickým povinnostem života. Jakmile se mysl zvrhne, klidně sáhne po vzrušující četbě. Tak má satan připravenou cestu, aby duši cele ovládl. – 7T 203 AH 414.4

Kvapné, povrchní čtení, zmenšuje soustředění – Tisk chrlí denně takové množství literatury, že mladí i staří si zvykají číst povrchně a mysl ztrácí schopnost souvisle a zdárně myslet. Dále, velká část knih a časopisů, jež se rozlézají po světě jako egyptské žáby, jsou nejen všední, plané a vyčerpávající, nýbrž i nečisté a poskvřující. Působí otravně a zhoubně nejen na mysl, nýbrž i na duši. – Ed 189-190 AH 415.1

--- AH 415.2

--- RH Dec. 11, 1879 AH 415.3

Poselství k mládeži ohledně četby – Když vidím, jaké nebezpečí hrozí mládeži z nevhodné četby, musím přinést ještě další výstrahy, jichž se mi v tomto směru dostalo. AH 416.1

Pracovníci si dostatečně neuvědomují, jaká škoda vzniká, zabývají-li se věcmi pochybného rázu. Jejich pozornost je upoutána, různé věty se jim stále připomínají, vznikají myšlenky. Čtenář je takřka nevědomky ovlivňován duchem pisatele a mysl i charakter přijímají zlý vliv. Někteří mají

málo víry a nedostatek sebeovládání, proto nedovedou zaplašit myšlenky, vzniklé touto četbou. – 7T 203 AH 416.2

Ach, kéž by se mladí lidé zamysleli nad vlivem, kterým vzrušující četba působí na mysl! Můžete po takové četbě otevřít slovo Boží a můžete se zájmem číst slova života? Nezdá se vám kniha Boží nezajímavá? Dosud jste okouzleni dějem zamilované zápletky, nejste ani schopni se zdravě zamyslet nad důležitými, vážnými pravdami, týkajícími se vašich věčných zájmů. Hřešíte proti rodičům, když takovou četbou maříte čas, který náleží jim. Hřešíte i proti Bohu, poněvadž byste tento čas měli věnovat společenství s Ním. – 2T 236 AH 416.3

Děti, mám pro vás poselství. Dnes rozhodujete o svém věčném osudu. Váš charakter je takový, že se nehodíte do Božího ráje. ... Jak je Ježíš zarmoucen, musí-li jako Vykupitel světa hledět na rodiny, kde děti necítí k Bohu lásku, nemají úctu k Božímu slovu a věnují všechen čas čtení povídek. Utrácíte-li takto čas, netoužíte ani po tom, abyste se uplatnili v domácích povinnostech; znemožňuje vám to, abyste se stali hlavou rodiny. Budete-li takto pokračovat, zamotáte se stále více do satanových sítí. ... Některé knížky obsahují vzácné zásady, ale vy čtete jen proto, abyste věděli, jak to dopadne. Kdybyste si při čtení brali alespoň některá naučení pro svoji povahu, posloužilo by vám to alespoň trochu. Ale když hltáte jednu knihu za druhou a neptáte se: Co tím sleduji? Chci získat další vědomosti? Užíváte-li pro stavbu dřevo, slámu a strniště, nemůžete vytvořit správný charakter. – Letter 32, 1896 AH 416.4

Zasévejte do mysli sítě biblické pravdy – Neobdělané pole a neukázněná mysl jsou si velmi podobné. Nepřítel zasévá do mysli dětí a mládeže koukol. Nebudou-li rodiče na stráž, vzejde a přinese špatné ovoce. Mysl musí být velmi pečlivě obdělávána, má-li do ní být zaseto sítě biblické pravdy. Veďme děti k tomu, aby zavrhovaly laciný, vzrušující literární brak a aby četly věci vhodné, aby se zájmem četly biblické příběhy, dějiny a důkazy. Četba, jež osvětluje posvátnou knihu a podporuje touhu po jejím studiu, není nebezpečná, nýbrž prospěšná. – CT 136-137 AH 417.1

Mládež nemůže mít zdravou mysl a správné náboženské zásady, nechte-li ráda Slovo Boží. Tato kniha obsahuje nejzajímavější dějiny, poukazuje na spasení v Kristu a vede k vyššímu a lepšímu životu. – 2T 410-411 AH 417.2

Část XV. – Ctnosti, které přispívají k rodinnému štěstí

69. Zdvořilost a vlídnost

Zdvořilost překoná polovinu životních nesnází – Napomenutí Písma: „Láskou se ve spolek předcházejíce“ je přímo základem domácího štěstí. Křesťanská zdvořilost má vládnout v každé domácnosti. Nestojí mnoho, ale dovede zjemnit povahu, která by bez ní byla hrubá a drsná. Pamatujme na vzájemnou zdvořilost, činme jiným ochotně to, co očekáváme od nich a polovina životních nesnází zmizí. – ST Sep. 9, 1886 AH 421.1

Zdvořilost začíná v domově – Chceme-li aby naše děti byly laskavé, zdvořilé a milé, musíme jim být sami příkladem. – ST May 25, 1886 AH 421.2

Rodiče mají být k sobě zdvořilí i v nejmenších podrobnostech. Veškerá laskavost má být zákonem domova. Nedovolme hrubé řeči, nemluvme zatrpklá slova. – Good Health, Jan., 1880 AH 421.3

Všichni se mohou tvářit vlídně, mohou mluvit laskavě a zdvořile; to vše jsou mocní činitelé. Přívětivé, milé chování přitahuje děti. Buď k nim přívětivý a zdvořilý a budou k tobě i mezi sebou právě takové. – Ed 240 AH 421.4

Tvoje zdvořilost a sebeovládání bude mít na charakter tvých dětí větší vliv než pouhá slova. – RH June 13, 1882 AH 421.5

Vzájemná laskavost činí z domova ráj – Rodiče, buďte na děti vlídní a pochvalte je, když se snaží jednat správně. Tím je velmi povzbudíte, obšťastníte a naplníte domov kouzlem, jež zaplaší veškeré temné stíny a vnese do něj plno slunečního jasu. Vzájemná laskavost a trpělivost vytvoří z domova ráj a přiláká do něj svaté anděly; ti však prchají z domova, kde se ozývají nevlídná slova, mrzutosti a hádky. Nevlídnosti, reptání a hněv vyhánějí Ježíše z našeho příbytku. – ST April 17, 1884 AH 421.6

Zdvořilost ve všedním životě a láska, jež mají pojit členy rodiny, nejsou závislé na vnějších okolnostech. – ST Aug. 23, 1877 AH 422.1

Vlídný hlas, jemné způsoby a upřímná láska, projevující se v celém chování, jakož i hospodárnost, čistota a pracovitost, vytvoří i z prosté chatrče nejšťastnější domov. Stvořitel hledí na takovou rodinu se zalíbením. – ST Oct. 2, 1884 AH 422.2

Mnozí lidé by měli žít méně pro vnější svět, zato více pro členy svého rodinného kruhu. Lidé by měli prokazovat méně okázalé, povrchní zdvořilosti a vlídnosti k cizím lidem a hostům a více pravé, upřímné zdvořilosti a soucitu ke svým milým v rodinném kruhu. – ST Oct. 2, 1884 AH 422.3

Pravá zdvořilost – Potřebujeme mnohem více pravé ušlechtilosti v domově. To je mocný svědek ve prospěch pravdy. Obhroublé výrazy a chování dokazují, že srdce je zkažené. Nebeská pravda nikdy příjemce nesnižuje, nečiní ho hrubého anebo sprostého. Pravda zjemňuje a zušlechťuje. Přijme-li ji mladý člověk, stává se uctivý a zdvořilý. Křesťanská zdvořilost vzniká jedině působením Ducha svatého. Není to především přetvářka ani umělý nátěr, poklonkování a upejpání. To je světská zdvořilost. Pouze praktické poznání evangelia Kristova má za následek pravý výbrus povahy, pravou zdvořilost. Pravá zdvořilost a dvorné chování je vlídnost, projevovaná bez rozdílu všem, malým i velkým, vznešeným i prostým. – Manuscript 74, 1900 AH 422.4

Pravá zdvořilost bere ohled na druhé. Potřebuje takovou výchovu, která rozvíjí soucit a podporuje všeobecnou laskavost. Tak zvaná kultura, která neučiní mladého člověka uctivým k rodičům, jež neuznává jejich přednosti a nesnáší jejich slabosti a nedovede jim pomáhat, je k ničemu. Takový člověk není ohleduplný a jemný, ušlechtilý a ochotný k mladým, starým a nešťastným, a zdvořilý ke všem. – Ed 241 AH 423.1

Křesťanská zdvořilost je zlatý řetěz, pojící rodinu svazkem lásky, který každým dnem sílí. – ST Nov. 29, 1877 AH 423.2

Zlaté pravidlo se má stát zákonem rodiny – V bibli najdeme nejcennější pravidla společenského a rodinného chování. Není v ní jen nejlepší a nejvyšší úroveň mravnosti, ale i nejcennější pravidla zdvořilosti. Kázání našeho Spasitele na hoře blahoslavenství obsahuje velmi vzácná naučení pro staré i mladé. Rodina by měla často číst a uplatňovat jejich vzácná naučení v dnešním životě. Zákonem rodiny by mělo být heslo: „*Cožkoli chcete, aby vám lidé činili, to číňte i vy jim*“, jakož

i apoštolův příkaz: „*V lásce jedni druhé navzájem předcházejte!*“ Ti, kteří mají Kristova ducha, budou doma zdvořilí a ochotní i v maličkostech. Budou se neustále snažit všechny kolem sebe obšťastnit a budou ke všem pozorní, bez ohledu na své pohodlí. Toto ovoce vyrůstá na křesťanském stromu. – ST July 1, 1876 AH 423.3

Pravidlo pravé zdvořilosti je zlatým hřebem a nejkrásněji je vidíme v životě a povaze Pána Ježíše. Ach, jaké paprsky něžnosti a krásy vyzařují z každodenního života Spasitele! Jak milá byla pouhá jeho přítomnost! Tentýž duch se projeví i u jeho dítek. Ti, v nichž přebývá Kristus, budou obklopeni nebeským ovzduším. Jejich bílá roucha čistoty budou šířit vůni Boží zahrady. Jejich tváře budou odrážet jeho světlo a budou osvětlovat cestu klopýtajícím a znaveným. – MB 192-193 AH 424.1

Nejlepší pojednání o slušnosti – Nejvzácnější pojednání o slušnosti, jaké kdy bylo sepsáno, je cenné naučení našeho Spasitele, jakož i výroky Ducha svatého vyjádřené apoštolem Pavlem. Tato slova by se měla nesmazatelně vryt do paměti všech lidí bet rozdílu: AH 424.2

„Milujte jedni druhé tak, jako já miloval jsem vás.“ AH 424.3

„Láska trpělivá jest, dobrotivá, láska nezávidí, láska není všetečná, nenadýmá se. V nic ne-slušného se nevydává, nehledá svých věcí, ne-vzpouzí se, neobmýšlí zlého. Neraduje se z ne-pravosti, ale spolu raduje se v pravdě. Všechno snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpě-livě čeká. Láska nikdy nezanikne.“ – Ed 242 AH

424.4

Bible mluví mnoho o zdvořilosti. Nalezneme v ní mnoho příkladů nezištnosti, něžnosti, přívětivosti a ctností pravé zdvořilosti. To vše je pouhým odrazem Kristova charakteru. Veškeré projevy upřímné něhy a zdvořilosti ve světě a to i mezi lidmi, kteří Krista nevyznávají, pocházejí od Něho. On si přeje, aby se tyto rysy dokonale v Jeho dítkách odrážely. Chce, aby lidé v nás spatřovali Jeho krásu. – Ed 241-242 AH 425.1

Křesťanství učiní z člověka opravdového rytíře. Kristus byl zdvořilý i ke svým pronásledovatelům; jeho praví následovníci budou mít téhož ducha. Povšimněme si Pavla před vládci. Jeho řeč před Agrippou je ukázkou pravé zdvořilosti právě tak, jako úžasná výmluvnosti. Evangelium nepodporuje formální zdvořilost, běžnou ve světě, ale zdvořilost, prýstící z upřímného srdce. – MH 489-490 AH 425.2

Nežádáme, abyste byli zdvořilí podle názorů světa, nýbrž zdvořilí tak, abyste mohli vejít do nebeských příbytků. – ST Aug. 13, 1912 AH 425.3

Pravá zdvořilost musí vyplývat z lásky – Nejpečlivější dodržování vnějších společenských pravidel nevypudí veškerou mrzutost, prudkost a nevhodná slova. Dokud člověk považuje sebe za hlavní předmět, není nikdy skutečně ušlechtilý. Láska musí přebývat v srdci. Poctivý křesťan čerpá své pohnutky k jednání z upřímné lásky k Mistru. Z jeho lásky ke Kristu pramení i nezištný zájem o bližní – MH 490 AH 425.4

Člověk usiluje o mnohé věci, cvičí se v nich a pěstuje je. Nic však není v očích Božích tak drahé, jako čisté srdce a mysl, naplněná vděčností a pokojem. AH 425.5

Je-li v srdci božský soulad pravdy a lásky, projeví se to i ve slovech a činech. ... Duch pravé ochoty musí být v srdci. Láska dodává člověku ctnosti, učí ho společenskému chování a zdvořilosti. Láska ozařuje obličej a mění hlas, zušlechťuje a povznáší celého člověka. Uvádí ho v soulad s Bohem, neboť je to nebeská vlastnost. – 4T 559-560 AH 426.1

Pravé zdvořilosti se nenaučíme pouhým dodržováním pravidel slušnosti, která jsou sice vždy nutná; musíme se přizpůsobit uznávaným zvyklostem, pokud nejsou v rozporu se zásadami. Ovšem pravá zdvořilost nežádá obětování zásady pro konvenčnost. Přehlíží kastovníctví. Učí sebeúctě. Respektuje lidská práva a nečiní rozdílu mezi členy velkého lidského bratrstva. – Ed 240 AH 426.2

Láska se projevuje v pohledech, slovech a činech – Rodiče by měli především dbát na to, aby obklopili své děti ovzduším vlídnosti, zdvořilosti a lásky. Domov, kde přebývá láska a vyjadřuje se v pohledech, slovech a v činech, je místo, kde rádi dlí andělé. Rodiče, vpusťte do svých srdcí slu-neční svit lásky, přívětivosti a šťastné spokojenosti a tento milý vliv naplní celý domov. Buďte las-

kaví, shovívaví a podporujte tyto ctnosti i ve svých dětech, neboť ony zpříjemní rodinný život. Toto prostředí se stane dětem tím, čím je vzduch a slunce rostlinám a podpoří zdraví a duševní i tělesnou svěžest. – CT 115 AH 426.3

Jemné způsoby, milá slova a laskavé činy přitáhnou dětská srdce k rodičům zlatým poutem lásky a učiní domov přitažlivější než nejvzácnější ozdoby, které lze koupit. – ST Oct. 2, 1884 AH 426.4

Splynutí rozličných povah – Bůh si přeje, aby se stýkali lidé různých povah. Je-li tomu tak, všichni členové rodiny musí posvátně respektovat city a práva ostatních. Tím roste vzájemná úcta a snášenlivost, mírní se předsudky a zjemňují drsné povahové rysy. Soulad je možný, a splynutí rozdílných povah může přinést všem požehnání. – ST April 4, 1911 AH 427.1

Nedostatek zdvořilosti nelze ničím nahradit – Ti, kteří tvrdí, že následují Krista a současně jsou hrubí, nevlídní a nezdvořilí, neučili se u Ježíše. Vychloubavý, nesnášenlivý, přespříliš kritický člověk není křesťan; být křesťanem totiž znamená být podobný Kristu. Chování některých vyznavačů křesťanství postrádá tolik vlídnosti a zdvořilosti, že o nich nelze říci mnoho dobrého. Nemusíme sice pochybovat o jejich upřímnosti a poctivém úmyslu. Ovšem ani upřímnost a přímost nenahradí nedostatek vlídnosti a zdvořilosti. Křesťan musí být soucitný, právě tak jako upřímný, vlídný a zdvořilý, právě tak jako poctivý a čestný. – YI March 31, 1908 AH 427.2

Neprokazují-li si bratři dostatek zdvořilosti a něžné pozornosti, je-li v rodině zanedbávána vlídnost a slovo povzbuzení, ať již ze strany rodičů či dětí, nevyrůstají z těchto lidí křesťané – jejich charakter se Kristu nepodobá. Osvědčí-li se však v těchto maličkostech, má to velké důsledky. Šíří tak libou vůni v životě, že vystupuje k Bohu jako příjemná oběť. – Manuscript 107, 1898 AH 427.3

Mnozí touží po pozornosti – Mnozí lidé velmi touží po přátelském soucitu. ... Zapomínejme na sebe a vyhledávejme příležitosti, jak bychom i v maličkostech mohli dokázat vděčnost za vše, co nám jiní prokazují. Snažme se ostatní oblažovat, projevujme jim skutky něžnosti, pozornosti a lásky a ulehčíme jim ve starostech a zármutku. Tyto dobré zdvořilosti, které mají počátek v našich rodinách, budou přesahovat rodinný kruh a přispějí k vyvrcholení životního štěstí. Kdo však tyto drobnosti přehlíží, přispívá k životní hořkosti a zármutku. – 3T 539-540 AH 428.1

Společenské vztahy tvoří styk se světem – Křesťanství přichází do styku se světem společenskými vztahy. Každý muž či žena, kteří okusili Kristovu lásku a přijali do srdce Boží světlo, jsou povinni šířit světlo na temnou stezku těch, kteří lepší cestu neznají. – 4T 555 AH 428.2

Přátelskými slovy a vlídnými pohledy můžeme projevit tisíce drobných pozorností, jež se nám opět vrátí. Zanedbávají-li nepozorní křesťané ostatní, dokazují, že nemají spojení s Kristem. Není možné být ve spojení s Kristem a být nevlídný k lidem a zapomínat na jejich práva. – 3T 539 AH 428.3

Všichni máme být Ježíšovými svědky. Využijme síly společenství, posvěcené milostí Kristovou a získávejme duše pro Spasitele. Svět musí vidět, že se nezabýváme sobecky jen svými zájmy, ale že chceme, aby i jiní získali požehnání a přednosti, jako máme my. Musí vidět, že naše náboženství z nás nečiní lidi nesympatické, ani přemrštěné. Všichni, kteří tvrdí, že našli Krista, musí sloužit pro blaho lidí jako on. Svět nikdy nesmí mít dojem, že křesťané jsou lidé zamračení a nešťastní. – DA 152 AH 428.4

Jsme-li zdvořilí a něžní doma, budeme laskaví a vlídní i mimo domov. Jsme-li doma trpěliví, snášenliví, tiší a stateční, můžeme se stát světlem světa. – ST Nov. 14, 1892 AH 429.1

70. Vlídlost – veselost

Pravý křesťan je vždy radostný – Nedopustěte, aby vás trampoty a starosti všedního života naplnily mrzutostí. Nemračte se! Nezařídíte-li se podle této rady, bude vás stále něco trápit. Život je takový, jaký si ho učiníme, a každý najde to, co hledá. Hledáme-li zármutek a trampoty, zveličujeme-li rádi drobné nesnáze, najdeme jich dost, jak k přemýšlení, tak k rozhovorům. Ale díváme-li se na život ze světlé stránky, najdeme toho dost, co nás obveselí a obšťastní. Rozdáváme-li úsměvy, vrátí se nám. Mluvíme-li příjemně a laskavě, dočkáme se téže odvety. *AH 430.1*

Jsou-li křesťané zamračení a stísnění, jakoby měli dojem, že jsou opuštěni, jsou špatnou reklamou náboženství. Někdy vzniká myšlenka, že veselá tvář se nehodí k důstojnému křesťanskému charakteru. Je to však omyl. V nebesích je samá radost. Nahromadíme-li si v duši radost nebes a vyjádříme ji podle možnosti ve slovech a v chování, bude se to našemu nebeskému Otci líbit víc, než kdybychom byli zarmoucení a smutní. *AH 430.2*

Každý se má snažit být radostný a nehloubat o starostech a trampotách. Mnozí, nejen že si sami v tomto směru škodí, ale obětují smutným představám i zdraví a štěstí. Kolem nich jsou věci, které se jim nelíbí, a jejich tvář je samá vráska. To vyjadřuje nespokojenost více než slova. Tyto depresivní city škodí velmi jejich zdraví, neboť ztěžují zažívání; zármutek a úzkost nemůže odstranit ani jediné zlo, může však natropit mnoho škody. Avšak veselá mysl a naděje osvětluje cestu jiným a „*je životem těm, kteří je nalézají a zdravím kostem jejich*“. – ST Feb. 12, 1885 *AH 430.3*

E. G. Whiteová byla v nesnázích radostná – Roku 1867 byl bratr James White postižen mrtvicí a léčil se jako pacient v Danswille. Jeho stav byl velmi vážný. Tamní lékař se domníval, že náboženství působí neblaze a vybízel své pacienty k tomu, aby se zúčastňovali různých zábav a rozptýlili se. Ošetřovatelky pozvaly sestru White na taneční zábavu, aby prý zapoměla na své starosti. Její slova jsou dostatečnou odpovědí: Vidíte mně někdy smutnou a zoufalou? Reptám snad? Moje víra mi to zapovídá. Kdo by to usuzoval, nechápe pravý ideál křesťanské povahy a služby. Pouze nedostatek pravého náboženství působí zármutek, zoufalství a smutek. Opravdoví křesťané se snaží napodobit Ježíše, neboť být křesťanem znamená být podoben Kristu. Je skutečně nutné, aby lidé měli správnou představu o životě a zvycích Ježíše Krista, aby se Jeho zásady uplatňovaly v nás, kteří Mu chceme být podobní. *AH 431.1*

Polovičatá služba, milování světa, milování sebe, láska k planým zábavám činí z člověka plachého, zbabělého služebníka. Následuje Krista z daleka. Upřímná, ochotná služba Ježíše vytváří radostné náboženství. Ti, kteří jdou těsně za Kristem, nejsou nikdy smutní. V Kristu je věčné světlo, pokoj a radost. Potřebujeme více Krista a méně světáctví, více Krista a méně sobectví. – Manuscript 1, 1867 *AH 431.2*

Chod'te jako dítky světla – Bůh si nepřeje, abychom byli zarmoucení či netrpěliví, ani abychom byli lehkomyšní a povrchní. Satan se mistrně snaží zahnat lidi vždy do nějakého extrému. Bůh chce, abychom jako dítky světla byli radostní a šťastní, abychom zvěstovali ctnosti Toho, který nás povolal ze tmy v předivné světlo své. – AUCR, Nov. 1, 1904 *AH 432.1*

Ziskejme si lásku dětí – Rodiče, smějte se! Učitelé, smějte se rovněž! Máte-li v srdci žal, nenechte to znát ve tváři! Tam má být svit slunce, prýstíci z milujícího, vděčného srdce. Zbavte se své strnulé důstojnosti, přizpůsobte se potřebám dětí a budou vás mít rády. Chcete-li jim do srdce vštípit náboženskou pravdu, musíte si jejich lásku získat. – FE 68 *AH 432.2*

Mějte vlídnou tvář a vlídný hlas! – Rodiče, buďte radostní! Nesmí to být radost povrchní a laciná, nýbrž vděčnost, poslušnost a poddanost nebeskému Otci. Podráždí-li vás něco, nesmíte projevit své city. Získávající láska má být jako hluboká voda, která ve styku s dětmi neustále protéká. Jsou to jehňátka Božího stáde. Přineste své maličké Kristu. Chtějí-li rodiče vychovat své děti, aby byly vlídny, nesmí je nikdy nevlídně přisnit! Zvykněte si být vždy laskaví a mluvit co nejpríjemnějším hlasem! Andělé Boží jsou vždy poblíž vašich maličkých. Vaše ostré, hlasité zvuky a mrzutost nejsou jejich uším příjemné. – Manuscript 126, 1897 *AH 432.3*

Matka má být radostná, spokojená a šťastná. Úsilí v tomto směru přinese hojnou odměnu tělesného zduření a mravního charakteru v dětech. Radostný duch přinese rodině štěstí a do značné mírylepší i jejich zdraví. – MH 374 AH 432.4

Odstraňte stíny a ulehčete břemena! – Dívejte se na vše v příjemném světle a snažte se odstranit stíny, které by jinak duši pohltily. Buďte soucitní! V domově má vládnout přívětivost, laskavost a láska. Tím vzroste záliba v náboženských úkonech a velké i malé povinnosti budete konat s lehkým srdcem. – ST Sep. 1, 1898 AH 433.1

Veselost, nikoli lehkomyšlnost je křesťanská ctnost – I důstojný křesťan může být současně veselý a milý. Buďme veselí, nikoli však povrchní. Veselá mysl patří mezi křesťanské ctnosti. – 4T 62 AH 433.2

71. Řeč

Hlas je dar – Hlas je svěřený dar. Používejme jej k tomu, abychom svým bližním pomáhali, povzbuzovali je a posilovali. Milují-li rodiče Boha a jdou cestou Páně, konají-li spravedlnost a soud, nebude mít jejich řeč nádech chorobného sentimentalismu. Bude zdravá, čistá, ušlechtilá. Budou mluvit vybraně doma i venku. Nesníží se k žádné lacinosti. – Manuscript 36, 1899 AH 434.1

Každé slovo má nějaký vliv – Každé slovo, které otec nebo matka vysloví, má na děti dobrý nebo zlý vliv. Mluví-li rodiče vášnivě, mají-li ducha tohoto světa, považuje je dobrý Bůh za dítky světa, nikoli za své syny a dcery. – Manuscript 100, 1902 AH 434.2

Slovo promluvené v pravý čas může být dobrým semenem zasetým do mladé mysli a může vést dětské nožky po správné cestě. Ale špatné slovo může vést jejich nohy do záhuby. – RH June 24, 1890 AH 434.3

Andělé slyší slova, která se doma mluví. Proto nikdy nehubujte! Vliv vašich slov musí být takový, aby vystupoval k nebesům jako libá vůně. – Letter 10, 1912 AH 434.4

Rodiče mají udržovat laskavými slovy, něžným soucitem a láskou čisté a milé rodinné ovzduší. Současně však musí být zásadní a pevní. Jste-li důslední, děti si někdy myslí, že je nemáte rádi. To můžete očekávat, nikdy však nebudte stroží. Spravedlnost si musí podat ruku s milosrdenstvím. Nedovolme kolísavost ani popudlivost. – RH March 30, 1897 AH 434.5

Řeč má být výrazem vnitřních ctností – Hlavním požadavkem je, aby řeč byla čistá, laskavá a pravá, vnějším projevem vnitřních ctností. ... Nejlepší školou pro toto studium řeči je domov. – Ed 235 AH 435.1

Vlídna slova působí na duši jako rosa a jemný déšť. Písmo praví o Kristu, že Jeho ústa byla naplněna milostí, aby „*uměl ustalému mluvit slova v čas příhodný*“. A Pán nás vybízí: „*Slova vaše buďtež příjemná, ozdobená solí, abyste mohli dát milost posluchačům.*“ – YI March 31, 1908 AH 435.2

Cvičme si doma hlas – Provádějme doma hlasová cvičení! Rodiče mají učit své děti, aby mluvili tak zřetelně, aby všichni rozuměli každému jejich slovu. Mají je učit číst bibli zřetelně a jasně, aby tím oslavily Boha. Klečte-li u rodinného oltáře a oslavujete Boha, nesklánějte tváře do dlaní nebo do židle. Pozvedejte hlavy a přistupujte k trůnu milosti s posvátnou úctou a důvěrou! – Manuscript 4, 1901 AH 435.3

Mluvte čistě! Zvykněte si mluvit jemně a přesvědčivě, nikoli stroze a diktátorsky. Dávejte dětem lekce ve cvičení hlasu. Cvičte zvyky v řeči, aby se jim v žádné těžkosti nestalo, aby vypustily z úst drsné či hrubé slovo. – Manuscript 60, 1903 AH 435.4

Cvičení hlasu má velký vliv na zdraví žáků. Mládež se má naučit správně dýchat a číst tak, aby nenamáhala nepřírozeně hrdlo a plíce. Tuto práci musí vykonat břišní svaly. Kdo mluví krkem, tvoří-li hlas horní částí mluvících orgánů, poškozuje je a zeslabuje je. Nejtěžší práci mají vykonat břišní svaly a krk má být jen jakýmsi kanálkem. Mnozí lidé zemřeli, ačkoli nemuseli, jen proto, že se nenaučili správně užívat hlas. Správné použití břišních svalů při čtení a mluvení vyléčí nejdny hlasové a hrudní potíže, a přispěje k prodloužení věku. – CT 297 AH 435.5

Nedovolme hašteřivé hlasy – Nedovolme doma hádky a rozpory. Mluvte něžně, Nemluvme nikdy stroze. Zůstaňte klidní. Přestaňte vyhledávat chyby a buďte pravdiví. Povězte dětem, že jim chcete pomoci, aby se připravily pro svatá nebesa, kde je klid a kde nezazní ani jediné hašteřivé slovo. Buďte k nim trpěliví v jejich nesnázích. Vám se snad zdají být malé, pro ně jsou to však velké nepříjemnosti. – Manuscript 14, 1905 AH 436.1

Vliv strohého, chladného hubování – V takovém domově, kde se mnoho stroze a mrzutě hubuje, děti křičí. Jejich jemné smysly jsou ovlivněny známkami neštěstí a neshody. Matky, mějte proto ve tváři plno slunce. Můžete-li, smějte se. Mysl i srdce dítěte bude odrážet světlo vaší tváře tak, jako vyleštěný mramor vystihuje mistrné lidské tahy. Matky, chcete-li vtisknout do vnímavé dětské mysli Kristovu podobu, musí ve vás dříve přebývat. – RH Sep. 8, 1904 AH 436.2

Jsou-li otcové a matky obráceni, projeví se důkladné obrácení i v jejich chování a výchově. Jejich myšlenky, jejich jazyky budou obráceny. AH 436.3

Doma se nebude příliš hlasitě a hněvivě mluvit. Slova budou tak příjemná, že posluchače uklidní a budou ku požehnání. ... Zbavte hlas všech nepěkných vlastností. – Letter 75, 1898 ^{AH 436.4}

Musíme vítězit nad ukvapeností a musíme kontrolovat svá slova. Zde dosáhneme velkých vítězství. Nevládneme-li svými slovy a svou náladou, jsme satanovými otroky, jsme jeho poddanými a vede nás do zajetí. Všechna hašteřivá, nepříjemná a mrzutá slova jsou obětí, kterou přinášíme jeho satanskému majestátu. A je to drahá oběť, dražší než kterákoli oběť pro Pána. Vždyť maří pokoj a štěstí celých rodin, ničí zdraví a připraví posléze i o věčný, šťastný život. – 1T 310 ^{AH 437.1}

Přinášejí slova sluneční jas nebo stíny? – Vychovávejme děti a mládež, aby si dávaly pozor na slova a skutky. Je to velmi důležité. Jejich chování přinese buď sluneční jas, nebo stíny nejen do jejich domova, nýbrž všude, kamkoli přijdou. – YI Nov. 5, 1896 ^{AH 437.2}

Nemoudré použití daru řeči způsobuje často neštěstí. Slovo Boží neopravňuje nikoho, aby mluvil stroze. Taková slova vytvářejí v rodině nepříjemné pocity a neštěstí. Ostatní členové rodiny ztrácejí úctu k tomu, kdo takto mluví. Kdyby uměl brzdit své city, získal by si důvěru a lásku všech. – Manuscript 60, 1903 ^{AH 437.3}

Vlídna slova dětem, uctívá k rodičům – Rodiče, mluvte s dětmi pouze vlídně. Děti, mluvte se svými rodiči uctivě. Těmto věcem musíme v rodinném životě věnovat pozornost. Získají-li děti v budování charakteru správné zvyky, nechají se snadněji poučit Bohem a budou poslušní Jeho požadků. – RH Nov. 17, 1896 ^{AH 437.4}

Varujte se obhroublostí – Otcové a matky, mužové a ženy, bratři a sestry. Nezvykejte si mluvit, jednat a myslet vulgárně. Hrubé řeči, nízké žerty, nedostatek pravé zdvořilosti v rodinném životě stanou se vaší druhou přirozeností a vás připraví o společnost těch, kteří jsou pravdou posvěceni. Domov je příliš posvátným místem, než aby mohl být poskvřován vulgárností, smyslností, obviňováním a výstupy. Potlačte zlá slova. Zaplašte nesvaté myšlenky, neboť Věrný svědek váží každé slovo, oceňuje všechny činy a prohlašuje: „*Znám skutky tvé!*“ – ST Nov. 14, 1892 ^{AH 437.5}

Nízká, laciná, všední mluva by neměla mít v rodině místo. Je-li srdce čisté, budou z něho vytékat bohaté poklady moudrosti. – RH May 17, 1898 ^{AH 438.1}

Nedovolme doma pošetilé řeči! Velmi malé děti mohou mít prospěch z užitečných slov. Mluví-li však otec a matka pošetile a bláhově, budou děti mluvit stejným způsobem. Avšak správná, rozumná, pravdivá a vážná slova povedou všechny členy rodiny ke stejnému způsobu mluvení i ke správnému jednání. – RH April 14, 1885 ^{AH 438.2}

Zlé následky hněvivých, ukvapených slov – Vychrlíte-li na děti hněvivá slova, pomáháte nepříteli veškeré spravedlnosti. Každé slovo má mít od nejútlejších dní věku milé prostředí. Dílo výchovy má začít v dětství a nesmí být doprovázeno strohostí a mrzutostí, nýbrž vlídností a trpělivostí. Pokračujte v tomto způsobu naučení i v dalších letech dospívání. – Manuscript 53, 1912 ^{AH 438.3}

Každá rodina musí upřímně prosit Pána o pomoc, aby mohla konat dílo Boží. Všichni musí překonávat sklon k ukvapenosti a k podezírání. Snažte se být laskaví a zdvořilí, zvykněte si doma na projevy pozornosti a péče. – Manuscript 31, 1907 ^{AH 438.4}

Netrpělivá slova způsobí v rodině mnoho škody, poněvadž vyvolávají u postiženého téhož ducha odvetu. Následují slova odmlouvání, sebeospravedlňování, a taková slova vytvoří pro vás těžké, tíživé jho, neboť všechna zahořklá slova se vám vrátí v osudné žni. – RH Feb. 27, 1913 ^{AH 439.1}

Tvrdá slova doléhají nejen ke sluchu, ale přímo do srdce a probouzejí nejhorší vášně a svádějí muže a ženy k porušení Božích přikázání. ... Slova jsou jako zaseté semeno. – Letter 105, 1893 ^{AH 439.2}

Vášnivá slova jsou jistým druhem klení – V mnoha rodinách si členové zvykli mluvit ledabyle a netečně. Tento zvyk, mluvit drsná slova, dráždit poznámkami, neustále sílí a tak přibývá nevhodných slov, jež se líbí satanu, nikoli však Bohu. ... Pálivá a vášnivá slova nemají vycházet z našich úst, neboť Bůh a andělé je považují za jakýsi druh klení. – YI Sep. 20, 1894 ^{AH 439.3}

Jak otec ztratil důvěru svých dětí – Milý bratře. Tvoje přísná slova tvým dětem ubližují. Čím jsou starší, tím více mají sklon ke kritizování. Hledání chyb ničí tvůj život a nakazilo to již tvou ženu i děti. Děti nemají odvahu se ti svěřit anebo přiznat své chyby, poněvadž vědí, že je zaručeně přísně pokáráš. Tvoje slova jsou často jako pustošivé krupobití, ničící nežné rostlinky. Tuto škodu nelze docenit. Aby se děti vyhnuly tvým tvrdým slovům, učí se podvodu. Vyhýbají se pravdě, aby unikly kritice a trestu. Tvrdé, studené tresty jim neprospějí. – Letter 8a, 1896 ^{AH 439.4}

Slib – Bylo by dobré, kdyby se každý zavázal, že bude doma mluvit vlídně a laskavě. Rodiče, nemluvte nikdy ukvapeně. Dopustí-li se vaše děti chyby, napomeňte je, ale něžně a laskavě. Kdykoli mrzutě hubujete, ztrácíte vzácnou příležitost, kdy můžete dát příklad shovívavosti a trpělivosti. Nejdůležitějším činitelem při napravování chyby musí být láska. – Letter 29, 1902 AH 440.1

Rozmluva u stolu – Kolik rodin se baví u jídla pochybně a nevhodně. Mluví o povaze svých přátel, a servírují to jako jemný zákusek. Pěstuje se jakýsi druh stolní pomluvy. Děti to snadno od rodičů přejímají. Tím je Bůh zneuctěn. – 4T 195 AH 440.2

V domově nemá místo duch kritiky a hledání chyb. Klid domova je příliš posvátný, než aby byl tímto duchem ničen. Avšak jak často si členové rodiny sednou ke stolu a jako jeden chod si dají kritiku, hledání chyb a skandální výstupy. Kdyby Kristus dnes přišel, zda by nezjistil, že mnozí jeho vyznavači mají ducha kritiky a nelaskavosti? Členové takových rodin nejsou hotovi spojit se s nebeskou rodinou. – ST Feb. 17, 1904 AH 440.3

Rozmluva u jídla má být taková, aby působila příznivě na mysl dětí. – Manuscript 49, 1898 AH 440.4

Pomlouvání a donášení – S hrůzou pomýšlíme na lidojeda, který si pochutnává na dosud teplém a chvějícím se mase své oběti. Jsou však výsledky tohoto zvyku horší, než trýzeň a záhuba, kterou způsobuje překrucování pohnutek, špinění pověsti, plýtvání charakteru? Děti i mládež by měly znát větu, kterou Bůh vyslovil: „*Smrt i život jsou v moci jazyka.*“ – Ed 235 AH 440.5

Satan si používá pomluv a roznášení zpráv a výhodně tím šíří neshody a rozpory, odlučuje přátele a podrývá víru mnohých v pravdivost našeho stanoviska. 4T 195 AH 441.1

Zasévání semene nedůvěry je podpora nepřítele – Člověk od přírody rád mluví ostrá slova. Kdo však podléhá tomuto sklonu, otvírá dokořán dveře satanovi, a velmi snadno si pamatuje nedostatky a chyby druhých. Zabývá se jejich poklesky, zaznamenává jejich slabosti a slovy podrývá důvěru v člověka, který se upřímně snaží plnit svou povinnost jako Boží spolupracovník. Často rozsévá sítě nedůvěry ten, kdo si myslí, že mu měla být dána přednost. – Letter 169, 1904 AH 441.2

Bůh vyzývá věřící, aby přestali hledat chyby a přestali mluvit ukvapeně a nevlídně; Rodiče, mluve na své děti laskavě a příjemně, abyste pomáhali andělům přitahovat je ke Kristu. V rodinné církvi musí nastat dokonalá náprava. Začněte s ní hned. Přestaňte mrzutě hubovat a reptat. Ti, kteří mrzutě hubují a nadávají, Vypuzují nebeské anděly a otvírají dveře zlým andělům. – Letter 133, 1904 AH 441.3

Rodiče, buďte prozíraví a trpělí – Rodiče, cítíte-li že jste mrzutí, nedopusťte se tak hrozného hříchu a neotravujte celou rodinu touto nebezpečnou podrážděností. V takové chvíli bděte nad sebou dvojnásob, a umiňte si, že neposkvíte své rty, a budete mluvit vlídně a laskavě. Řekněte si: „Nezničím mrzutým slovem štěstí svých dětí.“ Budete-li se takto ovládat, budete stále silnější. Vaše nervová soustava nebude tak citlivá. Správné zásady vám pomohou. Vědomí, že konáte věrně svou povinnost, vám dodá síly. Andělé Boží budou s uspokojením sledovat vaše úsilí a pomohou vám. – 1T 386-387 AH 441.4

Otcové a matky, mluve se svými dětmi vlídně. Uvědomte si, jak jste citliví a jak málo výtek snesete. Uvažujte a pochopte, že vaše děti jsou jako vy. Neukládejte jim to, co sami nemůžete snést. Nedovedete-li snést kritiku a výtku, nesnesou to ani vaše děti, které jsou slabší než vy a tolik nevydrží. Vaše vlídná, povzbudivá slova mají být v rodině slunečními paprsky. Sebeovládání, rozvaha a úsilí v tomto směru, vám přinese stonásobné ovoce. – 1T 401 AH 442.1

Kdy je nutno mlčet anebo zpívat – I na posvěcené křesťany přichází někdy zkoušky. Trpělivost i těch nejtrpělivějších je velmi zkoušena. Muž či žena snad vysloví něco, co snadno vede k ukvapené odvetě. Jsi-li postížen, zachovej klid. V mlčení je bezpečnost; často je mlčení nejprísnejším pokáráním pro toho, kdo svými ústy zhřešil. – Manuscript 70, 1903 AH 442.2

Když děti a mládež ztratí sebevládu a mluví vášnivá slova, je někdy nejlépe zachovat mlčení a nepustit příval napomenutí, dokazování či odsouzení. Pokání se záhy dostaví. Zlaté mlčení dokáže často víc než slova. – Manuscript 59, 1900 AH 442.3

Jsou-li jiní netrpělí, mrzutí a reptají-li, protože se neovládají, začněte si zpívat sionskou píseň. Když Kristus pracoval v tesařské dílně, často ho druzí popouzeli, aby byl netrpělí. On si však začal zpívat nějaký krásný žalm, a než si to uvědomili, zpívali s ním. Tak působil skrze něho Duch svatý. – Manuscript 102, 1901 AH 443.1

Boj o vítězství v řeči – Bůh žádá od rodičů, aby šířili v rodinném kruhu světlo sebeovládáním a příkladem správného povahového rozvoje. Nedovolte lehkomyšlný, všední hovor. Bůh nahlíží do všech tajů života. Někteří musí neustále zápasit, aby se ovládali. Na každý den tiše a s modlitbou bojují proti své strohosti v řeči a proti ukvapenosti. Lidé snad tento zápas nikdy nepochopí. Nikdo je nepochválí, že zadržují ukvapená slova, která se jim derou na jazyk. Svět tyto boje nikdy nepozná, a kdyby i poznal, měl by pro vítěze jen pohrdání. Ale v nebeském záznamu jsou vedeni jako vítězové. Bůh je svědkem všech tajných bojů a všech tichých vítězství a praví: „*Ten, kdo je zpozdlý k hněvu, je lepší než udatný muž, a ten, kdo ovládá svého ducha, než ten, kdo dobyl města.*“ – ST Aug. 23, 1899 *AH 443.2*

Nechceš-li vybuchnout a mrzutě hubovat, Pán ti ukáže východisko. Pomůže ti, abys použil daru řeči Ježíšovým způsobem, aby v domově zavládly vzácné ctnosti trpělivosti, útěchy a lásky. – Manuscript 67“, 1901 *AH 443.3*

72. Pohostinství

Můžeme mít za hosty anděly – Bible velmi zdůrazňuje pohostinství. Nejen že je považuje za povinnost, ale přináší mnoho krásných příkladů pohostinství a z toho vyplývajících požehnání. Nejkrásnější je příklad Abrahama. AH 445.1

Tyto skutky zdvořilosti uznal Bůh za tak důležité, že je dal zaznamenat ve svém Slovu. O více než tisíc let později se o nich zmiňuje inspirovaný apoštol: „Na pohostinství k hostům nezapomínejte, neboť někteří nevědouce, za hosty andělé přijímali.“ AH 445.2

I my můžeme mít tu přednost, kterou zakusil Abraham a Lot. Projevujeme-li pohostinství dětkám Božím, můžeme do svých příbytků přijímat anděly. I za našich dnů vstupují andělé v lidské podobě do domovů lidí a jsou jejich hosty. Neviditelní andělé vždy provázejí křesťany, kteří žijí ve světle Boží přítomnosti a zanechávají v našich domovech požehnání. – 6T 341-342 AH 445.3

Zanedbané příležitosti a přednosti – Člověk, který má odpovědnost v církvi, má mít ducha pohostinného, jak v Písmu zdůrazňuje Duch svatý. A církvi jako celku platí naučení: „*Pohostinství prokazujte si navzájem bez lakomství.*“ „*Tak, jakž každý přijal dar, přisluhujte si navzájem jako dobří správcové rozličné milosti Boží.*“ AH 445.4

Tato napomenutí jsou velmi přehlížena. I ti, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťané, nepěstují pravé pohostinství. Ani náš lid nepovažuje pohostinství za přednost požehnání. Je příliš málo společenství, málo ochoty udělat u stolu či v rodině místo pro dva či tři další lidi bez zmatků anebo zbytečného mluvení. – 6T 342 AH 445.5

Nevhodné výmluvy – Svatí Boží se často vymlouvají, proč nezvou nikoho do svého domova: „Nic jsem nepřichystala, nic jsem neuvařila, musí jít někam jinam.“ A jinde mají snad jinou výmluvu, proč neposkytnou pohostinství. A city hostů jsou velmi zarmouceny. Mají o těchto bratřích a sestrách a o jejich pohostinství nemilý dojem. Sestro, nemáš-li chleba, udělej to tak, jak píše bible: „Jdi k sousedce a řekni: Prosím tě, půjč mi chleba. Navštívili mě přátelé a nemám jim co předložit.“ AH 446.1

Nenacházíme příklad, že by se někdo vymlouval na tento nedostatek chleba a nepřijal proto prosebníka. Když Eliáš přišel ke vdově ze Sarepty, podělila se s prorokem Božím o trošku mouky a on učinil div, a způsobil, že zůstala na živu sama i její synové. Tím, že poskytla přístřeší služebníku Božímu a rozdělila se s ním o to málo, co měla, nezemřela hladu. To se stane v případech mnohých, kteří to učiní podobně ke slávě Boží. AH 446.2

Jiní se vymlouvají na své chabé zdraví; rádi by prý posloužili, kdyby měli sílu. Tito lidé se tak dlouho uzavírali a mysleli jen na své bídné pocity a mluvili o svém utrpení a bolestech, že se jim to stalo přítomnou pravdou. Dovedou myslet jen na sebe a zanedbají potřeby jiných. Nejsi-li zdrav, víme o léku. Přiděješ-li nahé a uvedeš-li potřebné do svého domu, a podělíš se o chléb s hladovým, „*zazáří tvé světlo, jako jitro a zdraví tvé vzkvete náramně*“. Konání dobra je výborným lékem na nemoc. Ti, kteří rádi pomáhají, mají prosit Boha o pomoc, a On slíbil, že je vyslyší. Jejich duše bude nasycena v čas sucha a budou jako zahrada svažená, jejíž vody nepřestávají. – 2T 28-29 AH 446.3

Jaká požehnání ztrácíme sobeckým postojem – Bůh je zneuctěn sobeckým zájmem, který se tak často projevuje slovy: „Já a moje rodina.“ Rodina, která má tohoto ducha, musí se obrátit vlivem čistých zásad, jež se projeví v životě Ježíše Krista. Ti, kteří se uzavírají a nejsou ochotni přijímat hosty, ztrácejí mnoho požehnání. – 6T 344 AH 447.1

Andělé čekají, využijeme-li příležitosti ke konání dobra, jež máme na dosah ruky. Čekají, chceme-li jiným posloužit ku požehnání, aby nám přinesli požehnání. Pán sám způsobil, že nejsme všichni stejní – někteří mají víc, jiní méně, někteří jsou postižení – aby všichni měli příležitost rozvinout svou povahu. Bůh úmyslně dopustil, aby chudí byli mezi námi, aby nás vyzkoušel a zkusil, co je v našem srdci. – 2T 28 AH 447.2

Jakmile vymizí duch pohostinství, srdce se zatvrdí v sobectví. – Manuscript 41, 1903 AH 447.3

Komu máme poskytnout pohostinství? – Nesmíme se ve společenských vztazích řídit diktátem světských zvyků, ale duchem Kristovým a učením Jeho Slova. Izraelští pamatovali při každé slavnosti na chudé, cizince a levity, kteří pomáhali kněžím ve svatyni, a byli současně náboženský-

mi učitelé a misionáři. Lid je považoval za své hosty, poskytoval jim při všech příležitostech společenských a náboženských slavností pohostinství, měl o ně něžně pečovat v nemoci a tísní. Takové lidi máme uvítat. Jak potěší takové uvítání a povzbudí misijní ošetřovatelku či učitele. Starostmi přetíženou, upracovanou matku, nebo slabé a přestárlé, kteří jsou často bez domova, zápasí s chudobou a mají mnoho jiných potíží. *AH 447.4*

Kristus praví: „*Když pořádáš hostinu či oběd, nezvi své přátele, své bratry ani příbuzné, ani bohaté sousedy, kteří tě zase pozvou a oplatí ti. Když pořádáš hostinu, pozvi chudé, zmrzačené a slepé. Budeš mít požehnání. Oni se ti nemohou odměnit, ale ty přijmeš odměnu při vzkříšení spravedlivých.*“ *AH 448.1*

To jsou hosté, kteří vám nezpůsobí velké zatížení. Nemusíte pro ně chystat nic pracného nebo nákladného. Nemusíte pořádát nic okázalého. Teplo milého přijetí, místečko u vašeho krbu, či rodinného stolu, přednost účasti při pobožnosti, bude mnohým zábleskem nebes. *AH 448.2*

Náš soucit musí přesahovat hranice vlastního „já“ a rodinných stěn. Ti, kteří chtějí ze svého domova vytvořit místo požehnání pro druhé, mají vzácnou příležitost. Společenský vliv má silnou moc. Chceme-li, můžeme ho využít a pomáhat svému okolí. – MH 352-354 *AH 448.3*

Útočiště pro mládež v pokušení – Naše domovy mají být místem útočiště pro pokoušenou mládež. Mnozí stojí na rozcestí. Všechny vlivy a dojmy rozhodují o tom jak se rozhodnou v přítomnosti a pro věčnost. Zlo je láká. Jeho kouzla jsou třpytivá a přitažlivá. Mají pro každého svůdné přitahování. Všude kolem nás jsou mladí lidé, kteří nemají domov, anebo kteří doma nenajdou pomocnou, povznášející sílu a upadají do hříchu. Hynou na samém prahu našich příbytků. *AH 449.1*

Tato mládež potřebuje, aby jim někdo podal soucitnou ruku. Několik prostých, vlídných slov a drobná pozornost zaplaší mraky pokušení, hromadí se v duši. Upřímný projev božského soucitu dovede otevřít dveře srdce, jež potřebuje vůni Ježíšových slov a prostý, jemný dotyk ducha Kristovy lásky. Chcete-li projevit zájem o mladé lidi, pozvěte je do svých domovů a obklopte je milými, prospěšnými vlivy. Mnozí se obrátí na cestu vzhůru. – MH 354 *AH 449.2*

Zachovejte si rodinnou prostotu – Hosté nesmí zabrat všechny čas a pozornost matky, která musí v první řadě pečovat o časné a duchovní blaho svých dětí. Nesmí věnovat čas připravování jemných zákusků, koláčů a nezdravého masa. Jsou to zbytečná vydání a mnozí si to nemohou dovořit. Příklad je však ještě horší. Zachovejte si v rodině jednoduchost. Nesnažte se budit zdání, že si můžete dovolit něco, co ve skutečnosti není pravda. Nesnažte se něco předstírat, ať již v úpravě stolu či v chování. *AH 449.3*

Chovejte se k návštěvníkům vlídně, aby se cítili jako doma, nikdy však nezapomeňte, že máte učit dítky, které vám Bůh dal. Ony dávají dobrý pozor a nesmíte jim být v ničem špatným příkladem. Buďte ke svým hostům takoví, jací jste ve své rodině každý den – příjemní, pozorní a zdvořilí. V tomto směru mohou být všichni vychovateli a příkladem dobrých skutků. To dokáže, že jsou ještě důležitější věci, než jen starost o jídlo, pití a odívání. – CTBH 143 *AH 450.1*

Zachovejte klidné a pokojné ovzduší – Byli bychom mnohem šťastnější a prospěšnější, kdyby se náš rodinný život a společenský styk vyznačoval Kristovou tichostí a jednoduchostí. Nenamáhejme se tolik, jen abychom vzbudili údiv či závist návštěvníků. Raději se snažme všechny kolem sebe obšťastnit ochotou, soucitem a láskou. Návštěvníci mají vidět, že se snažíme žít podle vůle Ježíše Krista. Mají poznat, že i když žijeme v prostých poměrech, jsme spokojeni a vděční. Pravý křesťanský domov se má vyznačovat klidem a pokojem. Takový příklad nebude marný. – RH Nov. 29, 1887 *AH 450.2*

Nebesa vedou účet vydání – Kristus zaznamenává pozorně všechna vydání, učiněná pro něho. Postará se o vše, co je po této stránce potřebné. Ti, kteří pro Ježíše Krista pohostí své bratry a sestry, a snaží se, aby návštěva posloužila hostům i jim samým, jsou v nebesích zaznamenáni a jsou hodni zvláštního požehnání. ... *AH 450.3*

Kristus nám dal ve svém životě příklad pohostinství. Když byl obklopen hladovým zástupem u jezera, neposlal je domů neobčerstvené. Řekl učedníkům: „*Dejte jim jíst.*“ (Mt 14,16) A tvůrčí mocí se postaral o dostatek pokrmu pro všechny přítomné. Ale jak prostá strava to byla. Nebyl to žádný přepych. Ten, který má k dispozici veškeré zdroje nebes, mohl připravit lidem nejbohatší

hostinu. Ale on se jim postaral jen o to, co ukojilo jejich hlad, a co bylo denní stravou rybářů na pobřeží. *AH 451.1*

Kdyby lidé byli dnes prostí ve svých zvycích, a kdyby žili v souladu se zákonem přírody, byl by dostatek zásob pro všechny potřeby lidské rodiny. Bylo by méně zdánlivých potřeb a více příležitostí k práci podle vůle Boží. ... *AH 451.2*

Jsme-li chudí, neznamená to, že nemáme být pohostinní. Máme se podělit o to, co máme. Mnozí se mají co ohánět, aby měli na živobytí a na své životní potřeby. Milují však Ježíše v osobě Jeho svatých, a ochotně projevují pohostinství věřícím i nevěřícím, a snaží se svým hostům posloužit. Vítají návštěvníky u rodinného krbu i oltáře. Modlitební chvíle působí na návštěvníky a možná, že jediná návštěva poslouží duši k záchraně před smrtí. Tuto práci Pán zaznamenává a praví: „Já odplatím“. – 6T 344-345, 347 *AH 451.3*

Pochopte svou příležitost – Bratři a sestry, probud'te se. Nebojte se dobrých skutků. „Čiňme dobře, neumdlévejme, a v pravý čas sklídíme odměnu.“ Nečekejte, až vám jiní řeknou, co je vaší povinností. Otevřete oči a rozhlédněte se kolem sebe. Seznamte se s bezmocnými, postiženými a potřebnými. Neskrývejte se před nimi, abyste neviděli jejich situaci. Kdo podá důkaz čistého náboženství, neposkvrněného sobectvím, ani zkažeností, jak uvádí Jakub? Kdo se snaží vykonat vše, co je v jeho silách, a pomáhá ve velkém plánu vykoupení? – 2T 29 *AH 451.4*

Část XVI. – Domov a jeho společenské vztahy

73. Naše společenské potřeby

Bůh se postaral o naše společenské potřeby – Ze způsobu výchovy vyvolaného lidu je zřejmé, že život soustředěný v Bohu je životem dokonalým. Bůh zaslubuje, že uspokojí všechny potřeby člověka; snaží se rozvinout veškeré schopnosti, jež mu dal. *AH 455.1*

Bůh, původce veškeré krásy, který sám krásu miluje, slíbil, že uspokojí své dítky v milování všeho krásného. Postaral se rovněž o jejich společenské potřeby, o vlídné a užitečné styky, které značně přispívají k rozvoji sympatií a život oblažují. – Ed 41 *AH 455.2*

Vliv společnosti – Každý najde společnost anebo si ji vytvoří. Síla přátelství má vliv na to, kteří přátelé se ovlivňují k dobrému, a kteří ke zlému. Všichni budou mít společníky, budou ovlivňovat a budou ovlivňováni. – 4T 587 *AH 455.3*

Slovo Boží velmi zdůrazňuje vliv styků s lidmi na muže a ženy. Čím větší je jeho síla na rozvíjející se mysl a charakter mládeže a dětí. Jejich společnost, zásady a zvyky rozhodnou o tom, jak budou prospěšní zde, a jaký bude jejich příští osud. ... *AH 455.4*

Je nezbytné, aby mládež měla společnost, a tato bude mít na ni svůj vliv. Pouta, jež pojí lidské duše, takže si vzájemně porozumí, jsou tajemná. Jeden pochytili myšlenky, náladu a ducha druhého. Tato společnost může být požehnáním nebo zlořečením. Mládež si může pomáhat a posilovat se, zlepšovat své chování, své sklony a vědomosti. Bude-li však lhostejná a nevěrná, bude šířit demoralizující vliv. – CT 220 *AH 455.5*

Správně se říká: „Ukaž mi, s kým se stýkáš, a já ti povím, jaký jsi.“ Mládež si žel neuvědomuje, jaký vliv má volba přátel na jejich charakter a pověst. Někdo si vyhledá společnost člověka, který má správný vkus, zvyky a obyčeje. Ten, kdo dá přednost společenství člověka nevědomého a zkaženého, před člověkem moudrým a dobrým, dokazuje, že sám není v pořádku. Snad se jeho vkus a zvyky zpočátku rozcházejí se vkusem a zvyklostmi společnosti, kterou si vyhledal. Postupně se však jeho myšlenky a city změní. Obětuje správné zásady a nepozorovaně, ale nevyhnutelně klesá na úroveň svých společníků. Řeka vždy vezme sebou trochu pudy, kterou protéká. Tak má i společnost vliv na zásady a zvyky mládeže, která se s ní stýká. – CT 221 *AH 456.1*

Pozor na přirozené sklony – Kdybychom mohli přesvědčit mládež, aby se stala lidmi čistými, rozumnými a milými, bylo by to velice užitečné. Vybere-li si společníky bohabojné, povede jejich vliv k pravdě, povinnosti a svatosti. Pravý křesťanský život je silou k dobrému. Na druhé straně však budou lidé, kteří se stýkají s pochybnými lidmi špatných zásad a zvyků, záhy kráčet touž cestou. Sklony přirozeného srdce vedou dolů. Ten, kdo si vybere společnost zkažených lidí, zaručeně se sám pokazí. Ten, kdo chodí po radě bezbožných, učinil první krok, aby se zastavil na cestě hříšníků a posadil na stolicí posměvačů. – 4T 587 *AH 456.2*

Světská mládež má dnes hlavně ráda společnost a radovánky. Zdá se, že jejich hlavní myšlenkou je strojení, návštěvy, jídlo, pití a vášně, a vír společenských zábav. Jakmile jsou samy, jsou nešťastní. Jejich hlavní touhou je, aby byli obdivováni, aby jim společnost lichotila, a aby budili pozornost. Jakmile tato touha není uspokojena, zdá se jim život nesnesitelný. – 5T 112 *AH 457.1*

Ti, kteří mají rádi společnost, podléhají tomuto sklonu často tak dlouho, až se jim stane vášní. ... Nedovedou vydržet u čtení bible a uvažovat o nebeských věcech. Neděje-li se nic vzrušujícího, necítí se dobře. Nedovedou být sami šťastní; mají-li být šťastní, musí mít společnost jiných, právě tak bezmyšlenkovitých a náladových mladých lidí, jako jsou oni. Věnují své síly pošetilostem a duševnímu rozladění, místo aby je uplatnili v ušlechtilých zájmech. – 4T 624 *AH 457.2*

Požehnání křesťanského společenství – Lid Boží pěstuje příliš málo křesťanské společenství... Ti, kteří se uzavírají sami pro sebe, ti, kteří nejsou ochotní stýkat se s jinými v přátelských schůzkách, aby jim byli ku požehnání, ztrácejí mnoho požehnání. Mysl se totiž vzájemným stykem vybrušuje a zušlechťuje. Společenským stykem se vytvářejí známosti a přátelství, často dochází k jednotě srdcí a vzniku ovzduší lásky, v němž nebesa mají zalíbení. *AH 457.3*

Zvláště ti, kteří okusili Kristovu lásku, mají rozvíjet své společenské síly, neboť tak mohou přivádět duše ke Spasiteli. Neměli by si Krista uzavřít v srdci, skrývat ho jako vzácný, posvátný a milý

poklad, který náleží jedině jim. Nemají projevovat Kristovu lásku jenom těm, kteří se jim líbí. Ved'-me žáky, aby se podobali Ježíši Kristu a projevovali jeho laskavý zájem o společenské sklony k těm, kteří toho nejvíc potřebují, ačkoli to snad nejsou jejich vybraní druhové. Ježíš projevovat vždy a všude laskavý zájem o lidskou rodinu, a šířil kolem světlo radostné zbožnosti. – 6T 172-173 *AH 457.4*

74. Zdravé a nezdravé vlivy

Co vše nás a naše děti ovlivňuje – Stýkáme-li se s někým třeba nahodile, má to na nás nějaký vliv. Na kolik tomu podlehneme, záleží na důvěrnosti vztahu, na tom, jak často se stýkáme a kolik si této osoby vážíme anebo i milujeme. – 5T 222-223 *AH 459.1*

Stýkáme-li se s lidmi, jejichž vlivem zapomínáme na vysoké Boží požadavky, vyzýváme sami pokušení, a jsme mravně příliš slabí, abychom mu odolali. Začneme mít ducha a myšlenky svých kamarádů, a svaté a věčné věci nám nebudou tak milé jako jejich názory. Krátce řečeno, jsme nakaženi, tak jak si to nepřítel vši spravedlnosti přeje. *AH 459.2*

Dostanou-li se do jeho vlivu mladí lidé, působí to na ně víc než na starší. Všechno na ně zanechává dojem – tváře, na které hledí, hlasy, které slyší, místa, která navštěvují, celá společnost i četba. Nelze dostatečně odhadnout, jaký význam to má pro tento, i budoucí život, jakou společnost si vybereme. Totéž platí mnohem více o našich dětech. – 5T 543 *AH 459.3*

Nebezpečí styku s bezbožnými – Svět nesmí být naším měřítkem. Nesmíme se stýkat s bezbožnými a přijímat jejich ducha, poněvadž oni odvedou srdce od Boha k falešným bohům. Základní duše, pevná ve víře, může vykonat mnoho dobrého. Může přinést vyšší požehnání těm, s nimiž přichází do styku, neboť v jeho srdci je zákon Boží. Nemůžeme se však dobrovolně stýkat s lidmi, kteří pošlapávají zákon Boží, chceme-li si zachovat čistou a neporušenou víru. Snadno se nakazí. Neodloučíme-li se od nich, budeme posléze s nimi svázáni a s nimi i zahyneme. – Manuscript 6, 1892 *AH 459.4*

Židé byli svedeni k přestupování Božího zákona, a přivodili na svůj národ soudy tím, že se stýkali s modloslužebníky a měli účast na jejich slavnostech. Tak se i dnes satanu nejlépe daří svést Kristovy následovníky ke hříchu tím, že je spřátelí s bezbožnými, a spojí je s jejich zábavami. „*Vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, praví Pán, a nečistého se nedotýkejte.*“ Bůh žádá dnes od svého lidu právě takové oddělení od světa, od jeho zvyků, obyčejů a zásad, jak to žádal od starého Izraele. – PP 458 *AH 460.1*

Samsonova umíněná volba – Bůh ve své prozřetelné péči chtěl, aby se Samson připravil na dílo, k němuž byl povolán. Hned od začátku života byl obklopen příznivými vlivy, aby měl tělesnou sílu, duševní svěžest a mravní čistotu. Ale vlivem bezbožných přátel opustil Boha, který je jediným ochráncem člověka, a byl stržen záplavou zlého. Ti, kteří se na cestě povinností dostanou do těžkostí, mohou být ujištěni, že je Bůh zachová. Jakmile se však lidé sami poddají moci pokušení, dříve nebo později padnou. – PP 568 *AH 460.2*

Nakažlivý kvas bezbožnosti – Milí mladí lidé, modlitby vašich rodičů vás dnem i nocí sledují. Slyšte jich prosby a výstrahy, a nevybírejte si povrchní přátele. Nevidíte, jak kvas bezbožnosti nebezpečně nakazí vaši mysl, naučí vás špatným zvyklostem, a ovlivní zhoubně vývoj vaší povahy. Snad právě nebezpečí ani nevidíte, a myslíte si, že budete moci právě tak snadno správně jednat, jako předtím, než jste pokušení podlehli. Ale to je omyl. Rodiče a učitelé, kteří Boha milují a váží si ho, mohou vás varovat, prosit a radit vám. To vše je ale marné, neodevzdáte-li se Bohu sami, a nevyužijete-li darů, které vám ke své slávě dal. – YI Jan. 18, 1894 *AH 460.3*

Pozor před těmi, kteří jsou lhostejní k náboženství – Jsou-li děti mezi lidmi, kteří se baví o bezvýznamných, pozemských věcech, sníží se jejich mysl na stejnou úroveň. Slyší-li, jak se posmívají zásadám náboženství a jak zesměšňují naši víru, pochybují-li chytrácky o pravdě, tyto věci zapustí v myslích dětí kořeny, a mají vliv na jejich charakter. – 5T 545 *AH 461.1*

Nic tak účinně nezadrží vážné dojmy a neutlumí dobrá přání, jako styk s povrchními, lhostejnými a zkaženými lidmi. Tito lidé mohou být vtipní, veselí a pohotoví. Ale skutečnost, že jsou povrchní a lhostejní k náboženství stačí, aby se s nimi nestýkali. Čím jsou šikovníjší, tím více se musíme obávat jejich vlivů, jakožto společníků, poněvadž opřádají bezbožný život nebezpečným kouzlem. – 3T 126 *AH 461.2*

Světské přátelství poutá a oslňuje mysl natolik, že zbožnost, bázeň Boží, věrnost a důslednost nemůže člověka udržet v zásadách. Prostý, nevtrhavý život Ježíše Krista jakoby již nepřitahoval.

Mnohým, kteří se hlásí za syny a dcery Boží, zdá se Ježíš, majestát nebes, jako „*výhonek v zemi vyprahlé, nemající podoby ani krásy*“. – Manuscript 6, 1892 AH 461.3

Nesoustřeďte svoji lásku na světské příbuzné – Nemůžeme současně sloužit Bohu i světu. Nesmíme soustřeďovat své city na světské příbuzné, kteří netouží po poznání pravdy; jsme-li s nimi ve styku, snažme se, aby naše světlo svítilo. Nedopustíme však, aby jejich myšlenky a staré zvyky nějak ovlivnily naše slova, naše chování, zvyky a obyčeje. Stůjme vždy na půdě pravdy. Nemůžeme-li to činit, je lepší v zájmu naší duchovnosti, abychom se s nimi co nejméně stýkali. – 5T 543 AH 462.1

Vyhýbejme se lidem s nízkou úrovní, volných mravů – Je nesprávné, když se křesťané stýkají s lidmi, kteří mají špatnou morálku. Důvěrný denní styk, který trvá delší dobu a nepřispívá k posílení rozumu ani morálky, je nebezpečný. Nežijí-li lidé v čistém a posvěceném mravním ovzduší, ale jsou poskvrněni nákazou, poznají ti, kteří toto ovzduší vdechují, že působí takřka nepozorovaně na jejich rozum a srdce, otravuje je a posléze zničí. Je nebezpečné bavit se s lidmi, jejichž mysl přirozeně zabíhá do špatných kolejí. Ti, kteří jsou tak svědomití a mají rádi čistotu, sníží se postupně a nepozorovaně na stejnou úroveň, budou mít jejich ducha a budou spokojeni s mravní spouští, protože v ní neustále žijí. – 3T 125 AH 462.2

Dobré jméno je cennější než zlato – Mladí lidé mají sklon stýkat se s těmi, kteří jsou méně cennější a nemají dobré mravy. Jaké štěstí může však mladý člověk očekávat s dobrovolného spojení s lidmi, kteří mají nízkou úroveň myšlení, pocitů a chování? Někteří mají nízký vkus a zkažené zvyklosti a všichni, kteří se s nimi přátelí, budou je následovat. Žijeme v nebezpečné době a naše srdce by se měla chvět. – 4T 588 AH 462.3

Mnozí se bojí posměchu a podlehnou pokušení ze strachu před posměchem – Děti... mají kamarádit s těmi, kteří se neposmívají všemu čistému a správnému, ale raději se staví na stranu pravdy. Mnozí mladí lidé podlehnou ze strachu před posměchem v pokušení, a krácejí cestou bezbožných. Matky mohou svým příkladem i slovy dětem ukázat, jak si mají správně počínat i v posměchu. – RH March 31, 1891 AH 463.1

Proč si naše mládež neuvědomí, že ti, kteří pohotově svedou jiné na zakázané stezky, snadno podlehnou pokušení a stanou se satanovými nástroji. Podporují nepořádné zvyklosti a posmívají se lidem svědomitým a těm, kteří si chtějí zachovat bezúhonný charakter. – YI Jan. 18, 1894 AH 463.2

Žijte před lidmi, jako byste žili před Bohem – Mladí přátelé, neprožijte ani hodinu ve společnosti těch, kteří by vám znemožnili vykonat čisté a svaté dílo Boží. Nekonejte před cizími lidmi nic, co byste nekonali před otcem a matkou, nebo co byste se styděli před Kristem a svatými anděly. AH 463.3

Někteří se domnívají, že světitelé soboty tyto rady a výstrahy nepotřebují. Ale ti, na které se obracím, vědí, co mám na mysli. Mladí lidé, varuji vás. Nemůžete přece konat nic, co by Bůh nebo andělé neviděli. Jakmile učiníte něco zlého, jsou tím hned postiženi i jiní. Vaše chování zjevuje, z jakého materiálu stavíte svůj charakter a současně má velký vliv na druhé. Nikdy nezapomeňte, že náležíte Bohu, který si vás vykoupil, a že mu musíte vydat počet ze všech svěřených darů. – 5T 398-399 AH 463.4

Zaslíbení zvláštní pomoci v kritické chvíli – Nedávejme naše děti tam, kde se musí stýkat se zkaženými lidmi. Bůh někdy ve své prozřetelnosti uvádí mládež do společnosti lidí slabých, nečistých a nestřídmých. Dá jim však sílu, aby vydrželi a odolali pokušení, tak, jak to učinil u Daniele a jeho společníků v Babylóně. Musí však s ním spolupracovat. Musí se uchovat čistí, a nesmí činit nic, co by Boha zneuctilo. Jejich život musí být vždy k Jeho slávě. Musí bdít nad lidskými dušemi, a pracovat horlivě na záchraně těch, v nichž vymizel obraz Boží. Snaží se je napravit, povznést a zušlechtit. – Manuscript 18, 1892 AH 464.1

Vyberte si pozorné a vážné kamarády – Mládež, která žije v souladu s Kristem, vyvolí si takové kamarády, kteří ji pomohou žít správně a vyhnou se společnosti, která nepřispívá k rozvoji správných zásad a ušlechtilých úmyslů. Všude najdeme mladé lidi, jejichž mysl se zabývá nízkými věcmi. Dostanou-li se mezi ně lidé, kteří se bezvýhradně postavili za Kristem, budou zásadní a budou se řídit svým posvěceným rozumem a svědomím. – CT 226 AH 464.2

Všichni, kteří chtějí mít správný charakter, vyvolí si takové přátele, kteří jsou vážně založeni a mají náboženské sklony. Ti, kteří si vše dobře rozmysleli a chtějí budovat pro věčnost, musí použít

jen nejlepšího materiálu. Spokojí-li se se ztrouchnivělým dřívím, budou mít nedostatečně vyvinutý charakter a jejich stavba je odsouzena k zániku. Proto si dejte všichni pozor, jak stavíte. Na budovu dolehne bouře pokušení a není-li postavena pevně a věrně, nevydrží v náporu. – 4T 588 *AH 464.3*

Stýkají-li se bezmyšlenkovití lidé s lidmi zásadními, naučí se často sami milovat spravedlnost. Jakmile si zvyknou jednat správně, přestanou mít zalíbení ve všem laciném a všedním, a v tom, co se neshoduje se zásadami Božího slova. – CT 222 *AH 465.1*

75. Rodiče a společenský život dětí

Zlé vlivy takřka převládají – Naše děti jsou všude obklopeny zlými vlivy, které působí zhoubně na jejich mysl a svádějí je do záhuby. Mysl mladých lidí má přirozený sklon k pošetilostem. Již v útlém věku, kdy ještě nemají pevný charakter a zralý úsudek, dávají často přednost společnosti, která má na ně škodlivý vliv. – 1T 400-401 *AH 466.1*

Kdyby se můj hlas mohl dostat k rodičům na celém světě, varovala bych je, aby nepodlehli přání svých dětí ve volbě přátel či druhů. Rodiče si neuvědomují, že mladí lidé snadněji přijmou škodlivé dojmy než Boží vliv. Proto by měli být jejich přátelé co nejlepší, aby podporovali růst ctností a pravdy, zjevené ve slově Božím, které mají zakořenit v srdci. – 5T 544-545 *AH 466.2*

Umožňme mládeži co nejpříznivější okolnosti, neboť jejich společnost, zásady a zvyky, které přijmou, rozhodnou o tom, jak se uplatní zde i v budoucnu. Tento důsledek je zaručený. – 5T 545 *AH 466.3*

Nebezpečí neomezené svobody – Rodiče, vaši synové a dcery nemají vhodnou péči. Nesmíte jim dovolit, aby odcházeli a přicházeli, kdy se jim to zlíbí, bez vašeho vědomí a souhlasu. Neomezená svoboda, která se našim dětem dostává, způsobila již záhuby tisícům. Mnozí smí být na ulici i venku, a rodiče jsou spokojeni, ač nevědí, s kým se jejich děti stýkají. Ty jsou často ve společnosti lidí, jejichž vliv je úplně zkazí. *AH 466.4*

Hoši se pod rouškou temnoty shlukují a získávají první lekce v hraní karet, v kouření a pití lihovin. Synové věřících rodičů jdou do různých výčepů na pokrm z ústřic či jinou lahůdku, a tak jdou sami do pokušení. Již prostředím samo je prosyceno rouháním a nákazou. Kdo se zde déle zdržuje, musí se pokazit. Taková společnost má na svědomí, že ze silných mladých lidí se stali opilci a zločinci. Musíme dávat pozor právě na počátky zla. Rodiče, nevíte-li, že děti jsou v nezávadném prostředí, nedovolte jim, aby šly za tmy ven, aby si venku hrály anebo se bavily se svými kamarády. Budete-li na této zásadě přísně trvat, děti si na poslušnost zvyknou a záhy přestanou toužit po přestupování. – FE 63 *AH 467.1*

Rodiče musí vybrat svým dětem kamarády – Rodiče nesmí zapomenout, že společnost lehkomyšlných a obhroublých lidí má zhoubný vliv na mládež. Opomenou-li vybrat svým dětem vhodnou společnost, dovolí-li, aby se stýkali s mládeží pochybných mravů, posílají je (nebo to přinejmenším trpí) do školy, kde se naučí lekcím zkaženosti, a brzy je uplatní. Snad si myslí, že jejich děti jsou dost silné, aby odolaly pokušení. Ale mohou si tím být tak jisti? Mnohem snadněji člověk podléhá zlým vlivům, než jim odolává. A než si to rodiče uvědomí, mají děti ducha svých kamarádů a jsou snad již zkažené a zahynou. – CT 120 *AH 467.2*

Nebezpečí pro mládež je tím větší, ocitne-li se ve společnosti lidí stejného věku, avšak rozličných povah a životních zvyklostí. Mnozí rodiče za těchto okolností spíše povolí bdělosti, než aby zdvojnásobili úsilí a měli přehled o životě svých dětí. – CT 332 *AH 468.1*

Otec a matka se mají společně modlit, a nést vážnou odpovědnost za správné vedení svých dětí. Ať zanedbají cokoli, nikdy však nesmí nechat děti, aby svobodně kráčely cestami hříchu. Mnozí rodiče dovolí svým dětem, aby chodily a žily, jak se jim líbí, bavily se a vybraly si zlé kamarády. U soudu tito rodiče poznají, že jejich děti ztratí nebesa proto, že nebyly doma drženy na uzdě. – RH Sep. 8, 1904 *AH 468.2*

Kde tráví večery? – Je-li syn nebo dcera večer mimo domov, má být volán k odpovědnosti. Rodiče musí vědět, v jaké společnosti jejich děti jsou a kde tráví večery. Některé děti chtějí tajit svůj špatný život a podvádějí lživě rodiče. – CT 332-333 *AH 468.3*

Na nepěstovaném poli roste hojnost plevelu – Otcové a matky nechají příliš často své děti, aby si vybraly své zábavy, svou společnost a zaměstnání. Výsledek je takový, jaký se dá očekávat. Nechte pole neobděláné, a vyrostе na něm trní a bodláčí. V nevzhledném, jedovatém býlí nikdy neuvidíte krásnou květinu nebo vábný květ. Bezpečný plevel roste hojně bez práce a starostí, kdežto cenné, užitečné, nebo okrasné rostliny vyžadují důkladné péče. Tak je tomu s naší mládeží. Mají-li vzniknout správné zvyky, je nutné vykonat mnoho práce. Chceme-li napravit zlozvyky, potřebujeme mnoho píle a vytrvalosti. – RH Sep. 13, 1881 *AH 468.4*

Zvykněte dítě, aby důvěřovalo úsudku rodičů – Rodiče, střežte zásady a zvyky svých dětí jako zřítelnicí oka. Nedovolte jim, aby se stýkaly s někým, jehož povahu dobře neznáte! Nedovolte jim vytvořit důvěrný vztah, nepřesvědčíte-li se, že jim to neublíží. Naučte své děti, aby důvěřovaly vašemu úsudku a zkušenosti. Poučte je, že dovedete lépe posoudit povahu člověka než oni ve své nezkušenosti a že nesmí vaše rozhodnutí přehlížet. – CT 120 *AH 469.1*

Napomenutí musí být přísné, ale laskavé – Rodiče nesmí souhlasit se sklony svých dětí, ale musí jít přísnou cestou povinnosti, kterou jim Bůh vyznačil. Musí je laskavě brzdít a zásadně a rozhodně, leč s láskou jim odepřít jejich špatná přání. Musí upřímně, s modlitbou a vytrvale vést jejich kroky ke světlu, vzhůru k nebesům. Děti nesmí být ponechány, aby šly libovolnou nestřeženou cestou, která by je svedla ze správné stezky. Nikdo není v takovém nebezpečí jako ti, kteří netuší nebezpečí a neradi přijímají výstrahu a radu. – 5T 545-546 *AH 469.2*

Chraňte všemožně své děti před špatnými vlivy. V dětství jsou přístupnější různým vlivům, ať již to jsou vlivy mravní důstojnosti, čistoty a krásy charakteru, anebo sobectví, nečistoty a neposlušnosti. Dovolte jednou, aby byly ovlivněny duchem reptání, pýchy, marnivosti a nečistoty a tato poskvrna se jich může držet po celý život. – ST April 16, 1896 *AH 469.3*

Mládež je proto neochotná podřídit se správné autoritě, protože má právě doma špatnou výchovu. Jsem matka. Vím, co říkám, tvrdím-li, že mládež a děti jsou nejen bezpečnější, ale šťastnější ve zdravé kázni, než tehdy, řídí-li se svými nápady. – FE 62-63 *AH 470.1*

Nevhodné návštěvy – Někteří rodiče se dopouštějí omylu, že dávají dětem příliš velkou svobodu. Někdy jim tak důvěřují, že nevidí jejich chyby. Je to nesprávné, dovolí-li dětem vzdálenou návštěvu bez rodičů nebo průvodců. Na děti to má špatný vliv. Mají pocit, že jsou již soběstačné, a že mají určité přednosti, a nezískají-li je vždy, cítí se potupeny a poníženy. Odvolávají se na děti, které chodí, kdy a kam chtějí a mají různé přednosti a reptají, že sami jich mají tak málo. *AH 470.2*

Matka v obavě, že děti ji budou považovat za nespravedlivou, vyhoví jejich přání, které jim posléze velmi ublíží. Mladí návštěvníci, kteří nemají s sebou bdělé oko rodičů, které by vidělo a napravilo jejich chyby, často získají dojmy, jejichž odstranění bude trvat měsíce. – 1T 401-402 *AH 470.3*

Nemoudrá rada a jak se zachovat – Děti ať jsou doma. A když vám lidé řeknou: Vaše děti se nebudou umět ve světě chovat“, povězte jim, že na tom vám tolik nezáleží. Řekněte jim, že chcete, aby jim Mistr dal své požehnání, jako kdysi, když matky vzaly své děti k Ježíši. Povězte svým rádcům: „Děti jsou dědictvím Hospodina, a já chci být věrný svému poslání...“ Moje děti musí být vychovány tak, aby je vlivy světa nestrhaly, aby v pokušení ke hříchu mohly přímo a upřímně říci: „Nikoli.“ ... Povězte svým přátelům a známým, že se chcete setkat se svou rodinou v branách Božího města. – ST April 23, 1894 *AH 470.4*

Mládež čekají velké zkoušky – Děti mají být vedeny a vychovávány tak, aby dovedly čelit nesnázím, pokušením a nebezpečím. Mají být učeny, aby se dovedly ovládat a statečně překonávat těžkosti. Nevrhnu-li se svévolně do nebezpečí a nepůjdou-li zbytečně na cestu pokušení, vyhnou-li se zlým vlivům a špatné společnosti, a jsou někdy nuceny být mezi nebezpečnými charaktery, budou tak silné, že se zastanou pravdy, zůstanou zásadní a vyjdou v síle Boží s neporušenými mravy. Mravní síly správně vychované mládeže, která důvěřuje Bohu, bude moci odolat v největší zkoušce. – Health Reformer, Dec., 1872 *AH 471.1*

76. Svátky a výročí

Bud'me opatrní ve svěcení a využití volných dnů – Viděla jsem, že nesmíme prožít svátky po způsobu světa, ale že je nesmíme přehlížet, poněvadž naše děti by byly nespokojeny. V těchto dnech, kdy hrozí nebezpečí, že děti budou vystaveny zlým vlivům, a zkazí se radovánkami a vzrušením světa, musí rodiče přijít na něco, co by nahradilo tyto nebezpečné zábavy. Děti musí poznat, že máte na mysli jejich dobro a štěstí. – 1T 514-515 AH 472.1

Světští lidé i příslušníci církví jsou vedeni k takovému prožití svátků, že jsou přesvědčeni, že tyto volné dny jsou nutné ke zdraví a štěstí. Praxe však ukazuje, že jsou plné zlého. – FE 317 AH 472.2

Upřímně se snažíme, aby svátky byly pro děti mládež co nejzajímavější, ovšem počínáme si zcela jinak. Snažíme se vzdálit je od radovánek nevěřících. – RH Jan. 29, 1884 AH 472.3

Zaznamená anděl „ztracený den“ – Jaké uspokojení má člověk na konci dne, plného zábav? Jste-li Kristovi pracovníci, komu jste pomohli k lepšímu, vyššímu a čistšímu životu? Co byste viděli, kdybyste se mohli podívat do záznamů anděla? Ztracený den! Den, ztracený pro vlastní duši, den, ztracený v Ježíšově službě, poněvadž v něm nebylo vykonáno nic dobrého. Snad budou následovat ještě další dny, ale den, který byl promarněn laciným, pošetilým povídáním chlapců s děvčaty a děvčat s chlapci, se již nikdy nevrátí. AH 472.4

Tytéž příležitosti se již nikdy nevyskytnou. Bylo by lepší, kdyby v ten den tvrdě pracovali. Nevyužili správně svého volna, a den uplynul do věčnosti. V den soudu se s ním setkají, poněvadž jej špatně využili. – Letter 12, 1892 AH 473.1

Narozeniny – příležitost k chválení Boha – Ve staré smlouvě Bůh ustanovil, že rodiče v den narození dítěte přinášeli oběti. Dnes vidíme, že rodiče se snaží, aby svým dětem dali k narozeninám dary. Při této příležitosti poctí dítě, jakoby člověku patřila čest. Satan v tomto směru prosadil své. Překroutil názory lidí na dary, kterých se jim dostalo. A tak je pozornost dětí obrácena k nim samým, jakoby měly být předmětem zvláštní přízně. ... AH 473.2

O narozeninách mají být děti poučeny, že mají důvod k vděčnosti Bohu, že je v dalším roce tolik miloval a zachoval jim život. Tak jim můžete přinést cenná naučení. Jsme dlužníky Božímu Dárci všech milostí za život, zdraví, pokrm a oděv. Je tedy správné, když oceníme Boží dary a přinese-me oběť vděčnosti svému velkému Dobrodinci. Nebesa ocení tyto narozeninové dary. – RH Dec. 9, 1890 AH 473.3

Zamyslete se nad uplynulým rokem – Poučte děti, aby se zamyslely nad posledním rokem svého života, zda by se chtěly setkat s jeho záznamem tak, jak je uveden v nebeských knihách. Veďte je k vážnému přemýšlení, zda se jejich chování líbí Ježíši? Byly hodnější a lepší? Učte je známosti Boží, Jeho cestě a Jeho příkazům. – RH Dec. 23, 1884 AH 473.4

Dílo Boží na prvním místě – Řekla jsem své rodině a svým přátelům, že si nepřeji, aby mi dávali narozeninové dary, nebo dary k vánocům, nedovolí-li, abych je dala do Boží pokladny pro zřízení misie. – RH Dec. 27, 1906 AH 474.1

Máme slavit dožínky? – Blíží se dožínky. Bude to den díkůvzdání člověku, jak tomu doposud často bylo? Nebo projevíme vděčnost Bohu? Využijeme-li po ukončení žní příležitost, abychom pamatovali na potřebné, mohou se dožínky stát velkým požehnáním pro nás i pro druhé. ... AH 474.2

Potřebným můžeme pomoci různým způsobem tak delikátně a nevťravě, že budou mít pocit, že nám prokážou přízeň, přijmou-li naše dary a náš soucit. Nezapomeňme, že blahoslavenější je dávat než brát. Pozornost našich bratří je nejštědřejší k těm, kterým chtějí prokázat úctu a po jejichž účtě sami touží, kteří však jejich pomoci vůbec nepotřebují. Obyčej a zvyklosti velí: Dej těm, kteří ti dali! Ale to není biblické pravidlo dávání. Slovo Boží mluví proti tomuto způsobu uspokojování sebe, a proti tomuto dávání darů, a praví: „Ten, kdo dává bohatému, jistě přijde na mizinu.“ AH 474.3

Blíží se chvíle, kdy se musí osvědčit naše zásady. Zamysleme se již nyní, co učiníme pro Boží potřebné. Mohou se stát příjemci Božích požehnání skrze nás. Zamyslete se nad tím, které vdově, kterému sirotku, které potřebné rodině můžete ulevit bez velkého mluvení. Staňte se zdrojem, kterým by Pán ze své hojnosti udělil požehnání chudému. ... AH 474.4

Tím však vaše povinnost nekončí. Přineste dar svému nejlepšímu Příteli, uznejte Jeho štědrost, dokažte Mu vděčnost za Jeho přízeň, přineste Bohu dar díkůvzdání. ... Bratři a sestry, obědvejte v tento den díkůvzdání docela prostě! Z peněz, které ušetříte za mimořádné pochoutky, přineste dar díkůvzdání Bohu. – RH Nov. 28, 1884 *AH 475.1*

Rozhodněte se, že už žádný takový svátek neoslavíte ukojením chuti a oslavením sebe. Máme dost důvodů k tomu, abychom vešli do síní Hospodinových s dary vděčnosti, že nás další rok vedl a zachoval při životě. ... Pořádáte-li slavnost, pozvěte v první řadě potřebné. – RH Dec. 23, 1884 *AH 475.2*

Díkůvzdání – (Výňatek z kázání 27. listopadu 1894): Myslím, že máme být zase vděční. Měli bychom být rádi, a radostní v Bohu, že nám dal tolik milosti. ... Učiňme Mu pravý den díkůvzdání! Neproměňme jej v planý svátek. Zpívejme Bohu chvalozpěvy. – RH Dec. 23, 1884 *AH 475.3*

Proč neučiníme svátek Bohu? – Nebylo by dobré, kdybychom zasvětili Bohu některé dny, kdybychom si připomínali Jeho skutky s námi? Nebylo by to dobré, kdybychom se zamysleli nad Jeho dosavadním požehnáním, nad Jeho vážnými výstrahami, kterými na nás působil, abychom na Něho nezapomněli? *AH 475.4*

Svět má mnoho svátků a lidé jsou zaměstnáni hrami, dostihy, soutěžemi, pitím a kouřením. ... *AH 475.5*

Nechce lid Boží zasvětit Bohu raději některý den, kdy by Mu děkoval za Jeho bohatá požehnání? – CT 343 *AH 476.1*

Svátky a volné dny – příležitosti k misijní práci – Potřebujeme v církvi lidi, kteří dovedou organizovat a prakticky zapřáhnout mladé muže a ženy v práci pro blaho lidstva a pro spasení duší mužů, žen, mládeže a dětí. Všichni nemohou věnovat celý den této práci, protože musí chodit do zaměstnání. Ovšem mají volné dny, svátky a dovolenou, kdy se mohou zasvětit Ježíšově službě, a mohou konat takové dobro, nemohou-li přinášet mnoho darů. – Letter 12, 1892 *AH 476.2*

Vytvořte ze svátků a volných dnů radostné a šťastné dny pro své děti, jakož i pro chudé a postižené. Nedovolte, abyste v takový den neděkovali Ježíši a nepřinesli Mu dar vděčnosti. – RH Nov. 13, 1894 *AH 476.3*

77. Vánoce

Vánoce jsou svátky – „Blíží se vánoce!“ Tato slova slyšíme po celém světě od východu na západ a od severu na jih. Mladí, starší i staří prožívají chvíle všeobecné radosti a veselí. Co však jsou vánoce, že by si měly vyžadovat tolik pozornosti? ... *AH 477.1*

Lidé mají za to, že 25. prosince se narodil Ježíš Kristus, a tento svátek se stal velmi běžným a oblíbeným. Nemáme však jistotu, že slavíme věrohodný den narození našeho Spasitele. Dějiny nám nedávají o tom přesnou zprávu. Bible nám neudává přesný den. Kdyby Pán uznal za vhodné, že je to potřebné pro naše spasení, byl by to skrze své proroky a apoštoly oznámil, abychom měli jasno. Ale mlčení Písma v této věci je nám důkazem, že Pán to před námi ukryl z moudřejšího důvodu. *AH 477.2*

Pán ve své moudrosti zatajil místo, kde pochoval Mojžíše. Bůh ho pohřbil a Bůh ho vzkřísil a vzal do nebe. Tato tajnost měla zabránit modlářství. Lidé, kteří reptali proti Mojžíšovi, dokud byl v činné službě a dráždili ho takřka k nevydržení, uctívali ho téměř jako Boha, když jim ho smrt vzala. Z téhož důvodu Bůh zatajil přesný den Kristova narození, aby se pocta, která patří Kristu jako Vykupiteli světa, nepřenesla na tento den. Ježíše máme přijmout, Jemu důvěřovat a na Něj spoléhat jako na Toho, který může bezvýhradně spasit všechny, kteří k Němu přicházejí. Lidé mají oslavovat Ježíše jakožto Syna Velikého Boha. – RH Dec. 9, 1884 *AH 477.3*

Nepřehlížejte tento den – Jelikož se 25. prosince slaví tento den jako památka na narození Krista, a děti byly slovem i příkladem poučovány, že to je den skutečné radosti a štěstí, bude ne-snadné přejít toto bez povšimnutí. Lze toho využít k velmi dobrému účelu. *AH 478.1*

S mládeží musíme jednat velmi opatrně. Nedovolme, aby o vánocích šly za svými marnými zábavami a zálibami, které by poškodily jejich duchovnost. Rodiče mohou v této věci dohlédnout tím, že obrátí mysl a dary svých dětí na Pána a Jeho dílo ke spasení duší. *AH 478.2*

Rodiče nesmí drasticky potlačovat touhu po zábavě. Musí naopak dohlížet a sami vynaložit velké úsilí, aby je usměrnili. Chtějí-li děti dávat dárky, mohou je přivést na čisté myšlenky, aby přinesly dobro našim bližním. Děti mohou naplnit pokladnu velkolepého díla, pro které Kristus přišel na tento svět. Celý Jeho život se vyznačoval sebezapřením a obětí. Takový má být i život nás všech, kteří vyznáváme, že milujeme Ježíše, protože v Něm je naděje našeho věčného života. – RH Dec. 9, 1884 *AH 478.3*

Výměna dárků na důkaz lásky – Blíží se rychle doba svátků s výměnou dárků, a mladí i staří usilovně přemýšlejí, co by dali svým přátelům na důkaz své přichylnosti. Dostaneme-li sebemenší dárek od toho, kdo nás má rád, je to příjemné. Je to důkaz, že na nás nezapomněl, a zdá se, že jsme s ním ještě více spjatí. ... *AH 478.4*

Prokazujeme-li si důkazy lásky a vzpomínky, je správné, nezapomeneme-li na Boha, našeho nejlepšího Přítele. Přinášejme takové dary, které se stanou příjemci skutečným požehnáním. Doporučuji takové knihy, které pomohou pochopit Slovo Boží, nebo zvýší lásku k Božímu učení. Postarejme se o dobrou četbu pro dlouhé zimní večery. – RH Dec. 26, 1882 *AH 479.1*

--- *AH 479.2*

--- RH Dec. 11, 1879 *AH 479.3*

Nezapomeňte na Ježíše – Bratři a sestry, chystáte si navzájem dárky, chtěla bych vám připomenout našeho nebeského Přítele, abyste nezapomněli na Jeho požadavky. Neměl by radost, kdybychom Mu ukázali, že jsme na Něho nezapomněli? Ježíš, Kníže života, dal vše, aby nám vy-do-byl spasení. ... Vytrpěl dokonce smrt, aby nám dal věčný život. *AH 480.1*

V Kristu se nám dostává všech požehnání. ... Nemá mít náš nebeský Dobrodínec podíl na důkazech naší vděčnosti a lásky? Pojd'te, bratři a sestry, pojd'te se svými dětmi, ano i s kojenci, a přineste Pánu své dary dle možnosti. Zpívejte Mu v srdci, zpívejte Mu chvalozpěvy. – RH Dec. 26, 1882 *AH 480.2*

Vánoce – doba, kdy máme oslavit Boha – Svět prožívá svátky lehkomyšlně, hýřením, přejídáním a okázalostí... O vánocích se doslova vyhodí tisícové částky na zbytečnosti, právě tak, jako na Nový rok. My však máme tu přednost, že se smíme oddělit od zvyků a obyčejů tohoto zkaženého

věku. Místo abychom dávali peníze za pouhé ukájení chuti, za zbytečné ozdoby a šatstvo, můžeme z blížících se svátků učinit příležitost, kdy oslavíme Boha. – RH Dec. 11, 1879 *AH 480.3*

Kristus má být hlavním předmětem – Ale tak, jak se vánoce slaví, odvrací se sláva od Krista ke smrtelnému člověku, pro jehož hříšný, vadný charakter, musel Spasitel na náš svět sestoupit. *AH 480.4*

Ježíš, Majestát nebes, vznešený král nebes, odložil své královské roucho, opustil svůj trůn slávy, své vysoké postavení, a přišel na svět, aby padlému, mravně zeslabenému a hříchem zkaženému člověku božsky pomohl. ... *AH 481.1*

Rodiče mají dětem na tyto věci poukazovat, a postupně jim přinášet jejich povinnosti k Bohu. Nejsou povinny uctívat a oslavovat se navzájem dárky a oběťmi. – RH Dec. 9, 1884 *AH 481.2*

Obráťte myšlenky dětí jiným směrem – Přidejte mnoho jiných, užitečných a nenákladných věcí, než jakým jsou zbytečné dárky, které tak často dáváme svým dětem a příbuzným. I jinak lze dokázat zdvořilost a obšťastnit rodinu. *AH 481.3*

Vysvětlíte-li svým dětem, proč jste změnili názor na hodnotu dárků, podáte jim naučení. Řekněte jim, že jste se přesvědčili, že jste dosud oceňovali víc jejich radost než slávu Boží. Povězte jim, že jste dosud mysleli více na vlastní libost, na jejich uspokojení a na zachování zvyků a tradic světa. Protože jste přinášeli dary těm, kteří je nepotřebují, místo, abyste šířili dílo Boží. Můžete své nejlepší dary obětovat Bohu, jako kdysi mudrci v dávných dobách. Dokažte Mu svými dary, že si vážíte Jeho daru, který dal hříšnému světu. Uved'te myšlenky dětí jiným, nezištným směrem. Podněcujte je k tomu, aby obětovaly Bohu dary za Jeho jediného Syna. – RH Nov. 13, 1894 *AH 481.4*

--- *AH 482.1*

--- RH Dec. 11, 1879 *AH 482.2*

--- Manuscript 13, 1896 *AH 482.3*

--- RH Dec. 9, 1884 *AH 482.4*

Postarejte se v tento den o nevinnou zábavu – Milí bratři a sestry, nechcete povstat a pochopit svou příležitost v bázni Boží? Zaříd'te vše tak, aby tato příležitost nebyla malá a prázdná, ale plná nevinné radosti, jež by měla pečeť nebes. Rozhodně se však zábava nesmí stát cílem těchto schůzek. Někteří lidé budou chtít tyto chvíle proměnit v příležitost bezstarostné a povrchní zábavy a jejich mysl nemá Boží pečeť. Kéž nebeské knihy zaznamenají takové vánoce, jaké ještě nikdy nebyly. Pro vaše dary, které obětujete na podporu díla Božího a na budování Jeho království. – RH Dec. 9, 1884 *AH 483.1*

78. Rodina misijním centrem

Rodiče mají správně vést své děti – Na nás, rodičích a křesťanech záleží, abychom správně usměrnili své děti. Musíme je pečlivě, moudře a něžně vést na cesty křesťanské služby. Jsme Bohu posvátně povinni vychovat své děti pro jeho službu. První naší povinností je, abychom je obklopili vlivy, které by je přivedly na cestu služby. – MH 396 *AH 484.1*

Děti mohou být i dnes Danielelem a Ester – Bůh má mnohem větší úmysly s dětmi, které vyrůstají na našem srdci, rozsáhlejší, než dovedeme pochopit svým omezeným rozumem. Ti, kteří Mu byli v minulosti věrni, byli povoláni, aby se stali jeho svědky na nejvyšších místech. Nejen dnešní mladík, který vyrůstá jako Daniel ve svém judském domově, studuje Boží slovo a skutky a učí se věrně sloužit, bude ještě stát v zákonodárných zasedáních, v soudních síních, či na královském dvoře jako svědek Krále králů. Mnozí budou povoláni k práci. Celý svět se otevírá evangeliu. ... Ze všech koutů světa se ozývá volání hříchem obtížených srdcí – chtějí poznat Boha lásky. ... Záleží na nás, kteří toto poznání máme, a na našich dětech, kterým to můžeme sdělit, abychom odpověděli na toto volání. Ke každé rodině, všem rodičům a dětem, kterým zazářilo světlo evangelia, zaznívá v této kritické chvíli otázka, kterou dostala Ester v oné velké krizi izraelských dějin: „*Kdo ví, zda jsi nepřišla k tomuto království pro tento čas?*“ – Ed 262-263 *AH 484.2*

Úspěšné vydávání svědectví pro Krista – Všichni nemohou jít jako misionáři do cizích zemí, ale všichni mohou být domácími misionáři v rodině a v sousedství. Členové sboru mohou přinášet svému okolí poselství různým způsobem. Nejúspěšnější způsob je žít prospěšným, nezištným, křesťanským životem. Ti, kteří bojují velký boj života, osvěží se a posilní drobnými pozornostmi, které nic nestojí. Několik vlídných slov, malá pozornost zaplaší chmury pokušení a pochybností, jež duši zastíňují. Upřímný projev křesťanského soucitu dovede otevřít srdce, jež potřebují prostý, něžný dotek Kristova ducha. – 9T 30 *AH 485.1*

I ženy se mohou právě tak dobře uplatnit – Dobrá hospodyně, ošetřovatelka, všude jich je nedostatek. Učme lidi vařit, ledacos si ušít a opravit, pečovat o nemocné, starat se o domov; vedme i děti k tomu, aby posloužily v lásce a milosrdenství těm, kteří nejsou tak šťastní jako ony. – 9T 36-37 *AH 485.2*

Mládež a děti mají pomáhat ve službě pro druhé – Mnozí se vymlouvají slovy: „V mé domácí povinnosti mé děti vyžadují všechn můj čas a peníze.“ Rodiče, vaše děti vám mají být pomocnou rukou, abyste mohli tím zdatněji pracovat pro Mistra. Vedme je, aby se posvětily Bohu, kterému srdce skrze stvoření a vykoupení náleží. Poučme je, aby všechny jejich tělesné, duchovní a duševní síly náležely Jemu. Děti vám nesmí překážet. Děti mají s vámi nést duchovní i tělesná břemena. Pomáhají-li jiným, budou tím šťastnější a užitečnější. – 9T 63 *AH 485.3*

Kdyby se mladí lidé ve všech našich sborech vážně posvětili Bohu, cvičili se doma v sebezapření a ulehčovali svým unaveným, ustaraným matkám, jaká změna by mezi námi nastala. Matka by měla čas navštívit sousedy. Jakmile se vyskytne příležitost, mají i malé děti pomáhat v konání drobných skutků milosrdenství a lásky. Tak bychom mohli navštívit tisíce domovů potřebných, kteří nesdílejí naši víru. Půjčujme jim knihy o zdraví a střídmosti. Je to velmi důležité, vždyť ony mluví krásně o ošetřování nemocných – jsou to vzácné a požehnané praktické vědomosti. – Manuscript 119, 1901 *AH 486.1*

Děti mají být malými Božími misionáři – Bůh chce přijmout i malé děti za členy své rodiny. Mohou být malé, mohou však být členy domácnosti víry a mohou činit nejkrásnější zkušenosti. – Letter 104, 1897 *AH 486.2*

Děti mohou posloužit v Božím díle již v útlém věku. ... On jim dá milost a sílu svého Ducha, aby překonávaly netrpělivost, mrzutost a všechn hřích. Ježíš miluje děti, má pro ně požehnání a má radost, když jsou doma poslušné. Chce, aby byly jeho malými misionáři, aby zapíraly své sklony a touhy po sobeckých zálibách, a aby Mu sloužily. Bůh přijímá tuto službu právě tak, jako službu dospělých lidí. – RH Nov. 17, 1896 *AH 486.3*

Rodiče mají slovem i příkladem učit své děti, aby pracovaly v zájmu neobrácených. Mají být vychovány tak, aby cítily se starými a postiženými, a aby se snažily zmírnit utrpení strádajících. Učme je pilné misijní práci. Vštěpujme jim od raného věku sebezapření a obět' pro dobro jiných a pokrok Mistrova díla, aby se staly Božími spolupracovníky. – 6T 429 AH 487.1

Rodiče mají svým dětem přinášet pravdu v Ježíši Kristu. Děti budou ve své prostotě opakovat to, co se naučily. – Manuscript 19, 1900 AH 487.2

Církev má pro mládež práci – Sbor má dbát na to, aby mladí lidé byli vychováni k využití svých schopností. Staří členové sboru se mají snažit pracovat s dětmi a s mládeží upřímně a soucitně. Kazatelé, zaříd'te to co nejdříve tak, aby vám mladší členové církve pomáhali v misijní práci. Nemyslete si však, že vzbudíte jejich zájem pouhým kázáním. Uvažujte, jak byste vyvolali živý zájem, aby se všichni zúčastnili. Vychovávejte mládež, aby splnila svěcenou práci a nechte je často vyprávět jejich zkušenosti, jakých úspěchů s Boží milostí dosáhli. Kdyby takové zprávy přinášeli i kazatelé, nebyla by misijní shromáždění dlouhá a nudná. Byla by zajímavá a hojně navštěvovaná. – 6T 435-436 AH 487.3

Hleďte příležitosti kolem sebe – Všude je dost příležitostí k práci. Pusťte se do ní hned v nejbližším okolí, neboť jste za ni zodpovědní. Nečekejte, až vás někdo vyzve k činnosti. Pusťte se do práce hned, a pamatujete, že jste osobně odpovědní Tomu, který za vás dal život. Jděte, jako by vás přímo Kristův hlas probouzel ze spánku a využijte všech Bohem daných schopností, abyste Mu co nejlépe sloužili. Nečekejte, kdo se dále zařídí podle pokynů živého Božího slova. Jste-li dokonale posvěceni, přivede skrze vás k pravdě jiné, kterých pak může použít jako světla pro duše v temnostech. – Manuscript 128, 1901 AH 488.1

Křesťané mají jít do temných míst – Bůh volá všechny křesťany a jejich rodiny, aby se odebraly do míst, kde je temnota a blud a mají tam pracovat pro Mistra moudře a vytrvale. To však vyžaduje oběti. Mnozí čekají, až zmizí všechny překážky a zatím hynou duše bez naděje a bez Boha na světě. Velmi mnozí se pro světské výhody nebo v zájmu vědy odváží do zamořených území a prožívají strádání a útrapy. Kde jsou ti, kteří jsou ochotni učinit totéž proto, aby mohli jiným vyprávět o Spasiteli? Kde jsou mužové a ženy, kteří půjdou tam, kde lidé potřebují evangelium, aby poukázali těm, kteří jsou v temnotě, na Vykupitele? – 9T 33 AH 488.2

Kdyby se rodiny usadily v temných místech země, kde lidé žijí v duchovní temnotě, a kdyby vyzařovaly světlo Kristova života, bylo by vykonáno velké dílo. Jen začněte pracovat tiše, nenápadně, dokud není zájem tak velký, že jej již bez pomoci kazatele nezvládnete. – 6T 442 AH 489.1

Až nebudou moci pracovat dospělí, vykonají tuto práci děti – Až nebeské bytosti poznají, že lidé již nemohou přinášet přítomnou pravdu, přijde Duch Boží na děti, a ony budou zvěstovat pravdu, kterou starší pracovníci pro překážky nemohou vykonat. – 6T 203 AH 489.2

V závěrečných hodinách světových dějin uvidí mnohé děti a mládež, že své svědectví o pravdě, přinesou prostě, ale v duchu a v moci. Poznaly bázeň Boží a pečlivé zkoumání bible a modlitba zjemnily jejich srdce. V blízké budoucnosti bude mnoho dětí přioděno Duchem Božím, takže budou zvěstovat světu pravdu v době, kdy to nemohou dobře učinit starší členové církve. – CT 166-167 AH 489.3

Bůh ustanovil naše školy, aby se děti připravily pro tento veliký úkol. Děti poznávají přítomnou pravdu a seznamují se s praktickou misijní prací. Mají se zapojit i do řad ošetřovatelů a lékařů. Děti mohou pomáhat v lékařské misii a mohou vydatně přispět svou troškou. ... Mohou přinést Boží poselství a životodárné zdraví všem národům. Církev musí proto pečovat o svá jehňátka. Vychovávejte děti pro službu Hospodinu. – 6T 203 AH 489.4

Učte se prakticky – Láska a věrnost ke Kristu jsou zdrojem veškeré pravé služby. Srdce, dotčené Jeho láskou, chce pro Něj něco vykonat. Podporujeme a usměrňujeme tuto touhu. Nepovažujeme přítomnost chudých a nešťastných v domově či v okolí nebo ve škole za neštěstí, ale za vzácnou příležitost ke službě. AH 490.1

I v této práci získáváme praxi cvikem. Konejme proto běžné životní povinnosti a službu potřebným a trpícím. Bez toho je i nejlépe míněná snaha často bezvýsledná a dokonce škodlivá. Lidé se nenaučí plavat na suchu, ale ve vodě. – Ed 268 AH 490.2

Část XVII. – Odpočinek a rekreace

79. Nutnost rekreace

Výstřední názory na rekreaci – Někteří lidé mají chorobné představy a pro ty je náboženství tyranem, který jim vládne železnou holí. Nařikají neustále nad svou zkažeností a trápí se nad domnělým zlem. V jejich srdci není láska, tvář mají neustále zamračenou. Nevinný smích mládeže a smích vůbec je rozčiluje. Považují veškerou rekreaci a zábavu za hřích a myslí si, že mysl musí být neustále takto přísně naladěna. To je extrém. Jiní se domnívají, že chtějí-li být zdraví, musí se honit stále za novou zábavou a rozptýlením. Zvyknou si na vzrušení a cítí se bez něho zle. To nejsou opravdoví křesťané. Zabíhají do dalšího extrému. Právě zásady křesťanství otvírají všem neskonale hluboký zdroj štěstí. – 1T 565 AH 493.1

Osvěžení ducha i těla – Křesťané mají přednost i povinnost osvěžit svého ducha i tělo nevinnou rekreací, aby mohli svých tělesných a duševních sil použít ke slávě Boží. Naše zábava není nesmyslným vírem, ale dovede posloužit všem, s nimiž se stýkáme, a povznáší je. Umožňuje nám i jim, abychom úspěšně konali své křesťanské povinnosti. – Health Reformer, July, 1871 AH 493.2

Viděla jsem, že adventní lid pracuje příliš mnoho a nedopřeje si změnu ani odpočinek. Všichni, kteří tělesně pracují, potřebují rozptýlení; tím více toho však potřebují duševně pracující. Není nutné ke spasení ani ke slávě Boží, zaměstnáváme-li mysl soustavně a příliš, byť se jednalo o náboženství. – 1T 514 AH 494.1

Otázka rekreace je závislá na prostředí domova a školy. Pamatujme na to při stavbě domu nebo školy. Ti, kterým záleží víc na duševním a tělesném blahu než na penězích nebo požadavcích a společenských zvyklostech, měli by pro své děti vyhledávat blahodárné naučení přírody a osvěžení v ní. – Ed 211-212 AH 494.2

Rekreace podmínkou výkonnosti – Čas, strávený v tělesné práci, není ztracený. ... Mají-li se co nejlépe uplatnit všechny schopnosti a orgány těla, potřebují přiměřený pohyb. Je-li mozek neustále přetěžován na úkor ostatních ústrojí, ztrácí člověk tělesnou i duševní sílu. Tělo je připraveno o zdravý poklad, mysl ztrácí svěžest a sílu a výsledkem toho je chorobná podrážděnost. – FE 418 AH 494.3

Budme opatrní při určování spánku a práce. Musíme si umět odpočinout a zotavit se, musíme si udělat čas na rozjímání. ... Zásady střídmosti jsou všestrannější než si mnozí myslí. – Manuscript 60, 1894 AH 494.4

Žáci potřebují oddech – Studující mají mít chvíle oddechu. Mysl se nesmí soustřeďovat na stálé přemýšlení, aby se jemné duševní ústrojí neopotřebovalo. Tělo i duch potřebují změnu. – CT 333 AH 494.5

Rekreace a tělesný pohyb někdy rozhodně naruší běžný chod školy, ale toto přerušení není ve skutečnosti překážkou. Dopřejeme-li tělu i duchu osvěžení, podporujeme-li ducha nezištností a umožníme učitelům a žákům vzájemné poznání společných zájmů a přátelské společenství, vyplatí se tento čas i úsilí stonásobně. Tak si může mládež blahodárně vybit svou neklidnou energií, která je pro ni tak často nebezpečná. Vhodné zaměstnání myslí jako obrana proti zlému, je mnohem cennější než mnohé přehrady zákona a kázně. – Ed 213 AH 495.1

Duševně pracující potřebují zotavenou – Viděla jsem, že mnozí nechápou stálou, vyčerpávající práci našich bratří v ústředí. Jsou po celé týdny uzavření mezi čtyřmi stěnami a trvalý nápor na duševní síly jim rozhodně podrývá zdraví a ubírá svěžesti. Těmto bratřím hrozí nebezpečí, že se náhle zhroutí. Nejsou nesmrtelní, a nenastane-li změna, vyčerpají se a budou pro dílo ztraceni. AH 495.2

Vzácným darem pro naši práci jsou bratři A. B. C. Nemůžeme si dovolit, aby si pobytem v kanceláři a neúnavnou prací zničili zdraví. AH 495.3

Mimo horečku či jiné onemocnění stěží měli nějakou změnu. Měli by mít častější změnu, měli by často prožít celý den společně s rodinou, která je takřka nevidí, v přírodě. Všichni snad nemohou o-pustit práci současně, mají si to však v práci zařídít tak, aby vždy mohl jít jeden nebo dva a ostatní, kteří je později vystřídají, by je zastoupili. AH 495.4

Viděla jsem, že tito bratři mají náboženskou povinnost postarat se o své zdraví a sílu, jež jim Bůh dal. Pán od nich nežadá, aby se dnes stali mučedníky Jeho díla. Za tuto oběť se jim nedostane odměny, protože Bůh chce, aby žili. – 1T 515-516 *AH 496.1*

Hledejte způsoby nevinné, užitečné rekreace – Správná rekreace nesmírně prospěje mysli i tělu. Osvícená, rozumná mysl najde dost možností pobavení a rozptýlení, které je nejen nevinné, ale i poučné. Nejlépe prospěje pobyt na čerstvém vzduchu, uvažování o Božím díle v přírodě. – 4T 653 *AH 496.2*

Jsem přesvědčena, že když si dopředeme osvěžení těla i ducha, Bůh od nás žádá, abychom svých sil použili vždy co nejlépe. Můžeme se scházet podobně jako dnes (proslov ke 200 rekreantům u jezera poblíž Battle Creeku roku 1870), a vše bude ke slávě Boží. Můžeme a máme se respektovat tak, abychom mohli tím lépe plnit své povinnosti, abychom měli tím lepší vliv na ty, s nimiž přicházíme do styku. Můžeme se vrátit domů osvěžení na duchu i na těle a budeme moci pracovat s lepší nadějí a odvahou. – 2T 586 *AH 496.3*

Bůh volá mládež – Bůh vyzývá všechny mladé lidi: „Synu můj, dej mi srdce své, zachovám ti je čisté. Uspokojím tvé touhy po pravém štěstí.“ Pán Bůh rád obšťastňuje mládež. Proto chce, aby Mu svěřili své srdce, aby si zachovali svěžest a zdraví všech Bohem darovaných schopností. Mají od Něj dar života. Bůh dává tlukot srdce, dává sílu všem schopnostem. Pravá radost nezkazí žádný Boží dar. – YI Jan. 5, 1887 *AH 497.1*

80. Které hry jsou vhodné?

Nahrad'te hříšné nevinným – Mládež nemůže být tak usedlá a vážná jako staří lidé, děti tak hodné jako dospělí. Odsuzujeme sice hříšné zábavy, ale rodiče, učitelé a vychovatelé je musí nahradit nevinným pobavením, které nenaruší a nezkaží mravy. Nesvazujte mládež pravidly a omezeními, aby měla dojem, že je v porobě a nechtěla ji přerazit a vrátit se na cestu pošetilosti a záhuby. Držte otěže vlády v rukou pevně, laskavě a s rozvahou, aby poznali, že máte na mysli jejich nejlepší blaho. – CT 335 AH 498.1

Nemůžeme schvalovat zábavy jako tanec, hraní karet, šachy, kulečnick a podobné, poněvadž je nebesa odsuzují. Tyto zábavy otevírají dveře velkému zlu. Nepůsobí dobře, vzrušují a způsobují u některých lidí vášnivou zálibu v těchto hrách, jež vedou k hráčství. Křesťané mají všechny takové hry zavrhnout, a mají je nahradit něčím neškodným. – 1T 514 AH 498.2

Ačkoli bráníme svým dětem ve světských zábavách, jež mohou zkažit jejich povahu, měli bychom jim dát nevinné osvěžení, abychom je vedli příjemnými cestami tam, kde nehrozí nebezpečí. Dítě Boží nikdy nemusí být smutné a mít žalostné zkušenosti. Boží příkazy a zaslíbení nám to potvrzují. Cesty moudrosti jsou „*cesty utěšené a všechny stezky její jsou pokojné*“. – RH Jan. 29, 1884 AH 498.3

Vyhýbáme se všemu, co je falešné a vyumělkované, nechodíme na koňské dostihy, nehrajeme karty ani losy, nezápasíme o ceny, nepijeme a nekouříme. Nesmíme ovšem zapomínat na dostatečné zdroje čisté, ušlechtilé a povznášející radosti. – Special Testimonies on Education „Living by Principle“ 1898, 19-20 AH 499.1

Užitek tělocviku – Tělocvik je často velmi užitečný, není-li však provozován pod dohledem, zabíhá často do krajnosti. Nejedna mladý člověk se často snaží dosáhnout tělesným cvičením tolik síly, až si na celý život ublíží. AH 499.2

Pohyb v tělocvičně nemůže však nikdy nahradit pohyb na čerstvém vzduchu a proto bychom na to měli více dbát. – Ed 210 AH 499.3

Míčové hry – Nejsem proti prostým míčovým hrám. Ovšem i ty se dají přehánět. AH 499.4

Takřka se děším, co následuje po těchto zábavách. Lidé na ně vynakládají peníze, jež by měli věnovat na to, aby přinesli světlo duším, které hynou bez Krista. Zábavy a samolibá vydání, jež vedou postupně k oslavování vlastního Já a cvičení v těchto hrách pro zábavu, vyvolává takovou vášň k nim, až to neprospívá křesťanskému charakteru. AH 499.5

Způsob, jakým se často hrávají, se Bohu nelíbí. Neposilují intelekt, nezušlechťují a neočišťují charakter. Hráči zapadají natolik do světských zvyků, obyčejů a nápadů, a jsou tím stále více nadšeni, až nebesa o nich musí říci, že jsou milovníky rozkoší více nežli milovníky Boha. Místo aby rozum takových studentů sílil, aby mohli jako křesťané lépe vykonávat svoje povinnosti, zabývají se v myšlenkách těmito hrami natolik, že je to odvrátí od učení. ... AH 499.6

Mají tyto hry na mysli slávu Boží? Víím, že tomu tak není. Ztrácejí ze zřetele Boží cesty a úmysly. Zaměstnání rozumných bytostí převyšuje v době milosti Bohem zjevenou vůli a nahrazuje ji lidskými výmysly a nápady. Satan jásá, že jim může vnuknout svého ducha. ... Pán nebes se staví proti vášnivě hře, která leží lidem tolik na srdci a v níž se snaží vyniknout jako první. – Notebook Leaflet, Vol. 1, No. 30 AH 500.1

Atletické sporty – Žáci potřebují velký pohyb. Ničeho se nesmíme obávat tolik jako lenosti a bezmyšlenkovitosti. Vliv atletických sportů je většinou takový, že všichni, kteří mají na mysli blaho svých svěřenců, mají vážné obavy. Vliv těchto sportů na učení žáků a na jejich pozdější úspěch v životě je neblahý. Sport, který zaměstnává člověka přespříliš, odvrací jeho mysl od studia. Nepřipravuje mladého člověka pro praktický, vážný život. Nezušlechťuje, nevede k velkodušnosti a k pravému mužství. AH 500.2

Některé nejpoblárnější zábavy, jako kopaná a box se staly školou surovosti. Mají stejný ráz jako hry starého Říma. Záliba v převaze, chlouba surové síly, nerozumné zahrávání si se životem působí na mládež nesmírně zhoubným vlivem. AH 500.3

Jiné hry nejsou sice tak surové, ale o nic lepší, nepěstují-li se s mírou. Podporují touhu po zábavě a vzrušení, vzbuzují nechuť k užitečné práci a praktickým povinnostem a odpovědnostem. Lidé ztrácejí zájem o vážný, praktický život a o jeho klidné zábavy. To otevírá dveře bezuzdnosti a bezzákonosti, jež má hrozné následky. – Ed 210-211 *AH 500.4*

Když život nebyl tak složitý – Dříve, když se lidé dali řídit Bohem, byl život prostý. Žili v úzkém spojení s přírodou. Děti pomáhaly svým rodičům a uvažovaly o krásách a tajemstvích přírodní klenotnice. V tichu lesů a polí uvažovaly o mohutných pravdách, jež generace předávala další generaci. Taková výchova vytvářela silné lidi. *AH 501.1*

Dnešní život je vyumělkovaný a lidé degenerovali. Můžeme se sice vrátit k jednoduchým zvyklostem prvních dob, ale můžeme se něčemu přiučit. Pak se naše rekreace stane skutečně tím, čím má být – dobou, kdy podporujeme rozvoj ducha, těla i duše. – Ed 211 *AH 501.2*

Rodinné výlety – Rodiny, žijící ve městě či menším městečku, se mohou spojit a společně na chvíli opustit své prostředí, kde se tělesně i duševně vyčerpali. Mají si udělat výlet do přírody, někam k jezeru nebo do lesa, kde je krásná příroda. Mají si vzít dostatek prosté hygienické stravy, nejlepší ovoce a obiloviny, a ať si sednou ve stínu stromů či pod širé nebe. Cesta, pohyb a celá příroda povzbudí jejich chuť k jídlu a pochutnají si tak, že by jim to král mohl závidět. *AH 501.3*

V takových chvílích se mají rodiče i děti oprostít od starostí, práce a trampot. Rodiče se mají stát dětmi a mají jim vše co nejvíce zpříjemnit, aby na takový den rádi vzpomínali. Pohyb na čerstvém vzduchu je zvláště prospěšný těm, kteří v zaměstnání celý den sedí v uzavřené místnosti. Každý se má dle možnosti podle toho zachovat. Nic tím neztratí, jen získá. Domů se vrátí s novou odvahou a chutí do práce a mohou lépe odolávat nemocem. – 1T 514-515 *AH 502.1*

Šťěstí v kouzelné přírodě – Nemyslete si, že Bůh chce, abychom se zřekli toho, co nám slouží ke štěstí. Přeje si jen, abychom se vzdali toho, co by nám nesloužilo k dobrému a ke štěstí. *AH 502.2*

Ten, který učinil vznešené stromy a přioděl je bohatým listím a dal nám zářivé a překrásné květiny a jehož krásné a ušlechtilé dílo spatřujeme všude v přírodě, nechce, abychom byli nešťastní. Nechce, abychom neměli vkus, a abychom neměli zálibu v těchto věcech. Přeje si, abychom se z nich radovali. Chce, abychom byli šťastni v kouzelné přírodě kolem nás, poněvadž ji sám stvořil. – RH May 25, 1886 *AH 502.3*

Užitečné společenské schůzky – Společné výlety a vycházky jsou velmi užitečné a poučné pro ty, kteří milují Boha, kteří si při tom chtějí vyměňovat své názory o Slově Božím, anebo chtějí uvažovat o tom, jak by co nejlépe konali Jeho dílo a pomáhali svým bližním. Vítají-li Ducha svatého při těchto schůzkách jako svého hosta, nezarmucují-li Ho slovem ani jednáním, je Bůh oslaven a ti, kteří si vyšli ven, se osvěží a posilní. – YI Feb. 4, 1897 *AH 502.4*

Zařídme své schůzky a chovejme se tak, abychom se vrátili domů s čistým svědomím před Bohem a před lidmi. Musíme mít vědomí, že jsme ničím neublížili těm, s kterými jsme si vyšli, ani že jsme na ně neměli škodlivý vliv. – CT 337 *AH 503.1*

Ježíš se dovedl radovat z nevinného štěstí – Ježíš odsuzoval veškeré choutky, ale byl společenský. Přijímal pohostinství všech vrstev, navštěvoval bohaté i chudé, učené i neučené, a snažil se povznést jejich myšlenky od otázek všedního života k věcem duchovním a věčným. Nesouhlasil s bezuzdností a v jeho chování nebyl ani stín světskosti. Dovedl se radovat z nevinného štěstí a svou přítomností posvětil společenské schůzky. Židovská svatba byla působivou příležitostí a Syn Boží docela souhlasil s jejími radostmi. ... Veselí svatební slavnosti připomínalo Ježíši radost onoho dne, kdy si uvede domů, do domu Otce, svou nevěstu a kdy vykoupení usednou s Vykupitelem ke svatební večeři Beránkově. – DA 150-151 *AH 503.2*

Jeho příklad v mluvení a chování – Když byl na začátku své činnosti pozván na oběd nebo hostinu k farizeovi či publikánovi, pozvání přijal. Při takových příležitostech sledoval Kristus hovor u stolu a přinesl lidem nejedno vzácné naučení. Všichni Ho poslouchali. Což neuzdravoval jejich nemocné, nepotěšoval zarmoucené, nebral dítky do náruče a nežehnal jim? Publikáni a hříšníci byli k Němu přitahováni, a jakmile otevřel ústa, pozorně Ho sledovali. *AH 503.3*

Kristus učil své učedníky, jak se mají chovat ve společnosti lidí bezbožných i zbožných. Nápadně jim ukázal, že na veřejnosti ani nemusí mluvit. Jeho řeč se rozhodně lišila od toho, jak se do-

sud na slavnostech mluvilo. Bylo to pro posluchače vůní života k životu a oni pozorně sledovali, co jim chtěl říci. – WM 287 *AH 504.1*

EGW a příjemná společenská schůzka – Na konci své dlouhé cesty po východě jsem dorazila domů ještě včas, na Nový rok. Škola byla vybavena pro krátké sobotní shledání v sobotní škole. Všude byla vkusná výzdoba z cypřišů, podzimního listí, jehličí a květin. I dveře byly ozdobeny velkým zvonem ze samé zeleně. ... Při této příležitosti se nemluvalo ani nedělalo nic, proč by si musel někdo dělat výčitky svědomí. *AH 504.2*

Někteří se mně ptali: „Sestro White, co si o tom myslíš? Je to v souladu s naší vírou?“ Odpověděla jsem: „Je to v souladu s mou vírou.“ – RH Jan. 29, 1884 *AH 504.3*

Získávejte si mládež – Bůh si přeje, aby všechny sbory a všechny rodiny působili přitažlivou silou na děti, aby je radosti světa nelákaly a aby netoužily po společnosti lidí, kteří by na ně měli zhoubný vliv. Snažte se získat mládež pro Ježíše. – RH Jan. 29, 1884 *AH 504.4*

81. Rekrece, která přináší trvalé uspokojení

Cvičení, které rozvíjí zručnost, mysl a charakter – Největší požehnání nezískáme pouhou hrou či cvičením. Jsme-li na čerstvém vzduchu a máme přitom dostatečný svalový pohyb, má to jistý význam. Věnujte však totéž množství energie na užitečnou práci a požehnání bude větší, a budete mít uspokojení. Takový pohyb přináší s sebou pocit užitečnosti a pochvalu svědomí za dobře splněnou povinnost. – FE 418 AH 506.1

Vzbuzujme v dětech a v mládeži ctižádost, aby konaly takový pohyb, který by nějak prospěl a posloužil jiným. Cvičení, rozvíjející mysl a charakter, jež učí ruce dovednosti a vychovává mládež, aby pomáhala nést životní starosti, skýtá tělesnou sílu a osvěžuje veškeré schopnosti. Odměnou je poctivá pracovitost a zvykání si na činění dobra. – FE 418-419 AH 506.2

Žádná rekreace nepřinese dětem a mládeži tolik požehnání jako ta, která přispěje jiným. Mladí má od přirození nadšení a je vnímavé, snadno se proto dá získat pro dobrou věc. – Ed 212 AH 506.3

Ježíšův příklad v mládí – Ježíš byl velmi pracovitý a cvičil se ve vykonávání různých povinností, úměrných jeho rozvíjejícím se silám. Konal význačnou práci a neměl čas na vzrušující, bezcenné zábavy. Nezáčastňoval se ničeho, co by otrávil jeho mravy a snížilo pocit jeho zdraví. Byl vychován k užitečné práci a ke snášení těžkostí. – YI July 27, 1893 AH 506.4

Kristus byl svým pozemským životem příkladem všem lidem. Byl doma poslušný a užitečný. Vyučil se tesařskému řemeslu a pracoval vlastnoručně v malé dílně v Nazaretu. ... AH 507.1

Bible praví o Ježíši: „*Děťátko pak rostlo a sílilo v Duchu, naplněno jsouc moudrostí. A milost Boží byla na něm.*“ Jelikož pracoval již v dětství a v mládí, rozvíjela se jeho mysl i tělo; neužíval svých tělesných sil bezmyšlenkovitě. Cvičil je tak, aby si uchoval zdraví, aby se v práci co nejlépe osvědčil. Nechtěl dělat chyby ani v mechanické práci. Byl dokonalým řemeslníkem, měl dokonalou povahu. Kristus vyznamenal slovy i příkladem poctivou, užitečnou práci. – FE 417-418 AH 507.2

Změna práce přináší osvěžení – Mladí lidé nesmí zapomenout, že jsou odpovědní za všechny své přednosti, za správné využití času a všech svých schopností. Snad jim vznikne otázka: To se nemáme pobavit a osvěžit? Máme jen stále a stále pracovat? – CT 337 AH 507.3

Někdy je nutné, aby měli v těžké namáhavé práci určitou změnu, aby se pak mohli tím lépe pustit do práce. Není však vždy nutné přestat docela pracovat, a nepřináší to vždy ani nejvíce tělesné síly. Nemusíme promarnit své vzácné okamžiky ani tehdy, jsou-li jedním druhem práce unaveni. Snad by si mohli najít něco méně vyčerpávajícího, co však poslouží matce a sestrám. Poznají, že ulehčí-li jim tím, že za ně vykonají hrubší práce, získají uspokojení, pramenící ze zásady, která dává pravé štěstí. Tak nepromarní čas lehkomyšlnou anebo sobeckou zábavou. Mohou vždy využít svůj čas a změna v práci jim přinese osvěžení. Přitom mohou využívat čas, aby každý okamžik vydávali svědectví o nějakém dobrém činu. – 3T 223 AH 507.4

Mnozí se domnívají, že chtějí-li být zdraví, musí vyhledávat sobecké zábavy. Je sice pravda, že v zájmu nejlepšího rozvoje těla je změna nutná, neboť ona osvěžuje mysl i tělo. Ale toho nedocílíme pošetilou zábavou na úkor denních povinností, které by mládež měla vykonávat. – YI July 27, 1893 AH 508.1

Program pro mládež, který Bůh požehnal – Musíme vychovávat mládež, aby uplatňovala duševní i tělesné síly. Zdravý pohyb celého těla je úžasnou a obsáhlou výchovou. AH 508.2

V Austrálii jsme měli v tomto směru velkou práci s rodiči i s mladými lidmi. Ale nepovolili jsme, dokud nepochopili, že chtějí-li mít dokonalé vzdělání, musí rozdělit svůj čas na získávání knižních vědomostí a na praktickou práci. AH 508.3

Prožili vždy část dne v užitečné práci, naučili se pracovat venku a obdělávat půdu i stavět domy v době, kdy by si jindy hráli a šli za zábavou. Pán žehnal žákům, kteří se takto učili být užiteční. – Letter 84, 1909 AH 508.4

Bůh dal pro rozvoj zdraví užitečnou práci. Tato práce umožní i žákům, aby měli sami a jiní s nimi prospěch. – RH Oct. 25, 1898 AH 509.1

Nesnažme se najít rozptýlení, které přináší pouze pobavení. Uvažujme o tom, který pohyb přinese co nejvíce dobra. – Pamphlet, Recreation, 47 AH 509.2

Ideálním pohybem je misijní činnost – Na světě je dost nutné, užitečné činnosti, která by docela stačila na potlačení pouhé záliby a zábavy. Užíváme-li mozků, kostí i svalů účelně, rozvíjí se a sílí. Přemýšlíme-li houževnatě a plánujeme-li rozvinout naše rozumové i tělesné síly, které pak uplatní Bohem daných darů k Jeho slávě. – Notebook Leaflet, Education, No. 6, p. 1 AH 509.3

Další naší povinností je, abychom se svými svaly i mozkem vždy snažili prokázat nějaké dobro. Bůh dal tyto dary mládeži, aby byla užitečná, aby si usnadnila práci, aby potěšovala zarmoucené, pozvedala skleslé, potěšovala beznadějně, odvracela mysl žáků od hloupostí a pošetilostí, které jim často ubírá lidské důstojnosti a přináší jí hanbu. Pán si přeje, aby jejich mysl byla povznesená, aby toužila neustále výš a aby se dobře uplatnila. – Notebook Leaflet, Education, No. 6, p. 2 AH 509.4

Stejná síla duševního pohybu může přijít na různé způsoby, jak lze vykonávat vznešenější pohyby – misijní práci. Tím se lidé stanou Božími spolupracovníky, mohou být prospěšnější v tomto životě a mohou konat užitečnou práci, která je nedůležitějším oborem výchovy. ... AH 509.5

Mládež nemá toužit po této práci, aby i v tom následovala Ježíše Krista? Kristus vám chce pomoci. Budete mít lepší rozhled. Uplatníte se mnohem lépe i ve svém studentském životě a porostete. Ruce a nohy, které vám Bůh dal, musí sloužit konání dobra, které obdrží pečeť Boží, abyste posléze uslyšeli slova: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ – Notebook Leaflet, Education, No. 6, p. 1, 2 AH 510.1

Návod pro invalidy – Byla jsem poučena, že přimějeme-li nemocné, aby vyšli také na vzduch, aby pěstovali květiny anebo konali jinou lehčí, příjemnou práci, odvrátí se jejich myšlenky od vlastní osoby k tomu, co skýtá zdraví. Pohyb na čerstvém vzduchu by měl být nutně předepisován jako prospěšná, životodárná činnost. – MM 234 AH 510.2

Nasloucháme-li zpěvu ptactva a kocháme-li se pohledem na kvetoucí pole a zahrady, musíme být radostní. Přinuťme se, abychom se dovedli zajímat o vše krásné, co nám Bůh štědře udělil. Budeme-li uvažovat o těchto bohatých důkazech Jeho lásky a péče, můžeme zapomenout na neduhy, budeme radostní a budeme ve svém srdci zpívat Pánu. – Health Reformer, July 1871 AH 510.3

Pán mi po léta ukazuje, že nemocní musí být poučeni, že není správné, vyhýbají-li se v zájmu zdraví veškeré práci. Tím jejich vůle zakrní, krev protéká tělem líně a je stále nečistější. Tam, kde je nebezpečí, že si pacient svůj případ představuje horší, než tomu skutečně je, přinese mu netečnost nešťastné následky. Dobře promyšlená práce dává i invalidům pocit, že nejsou na světě docela zbyteční, že jsou alespoň částečně ku prospěchu. To jim dodá uspokojení, odvalu a sílu, jak to nikdy nedokáže planá duševní zábava. – 1T 555 AH 510.4

Jak se Bůh postaral o naši pravou radost – Bůh připravil pro všechny, bohaté i chudé stejnou radost, chce, aby lidé pěstovali čistotu myšlení a nezištnost v jednání, aby mluvili soucitně a aby konali dobré skutky. To jim přinese radost. Ti, kteří konají tuto službu, šíří Kristovo světlo a ozařují životy, zatemněné mnohými starostmi. – 9T 57 AH 511.1

82. Rekrece křesťana

Křesťanská rekreace protikladem světských zábav – Mezi rekreací a zábavou je velký rozdíl. Je-li rekreace skutečným osvěžením, posiluje a vzdělává. Odpoutá nás od našich všedních starostí a práce, skýtá osvěžení tělu i mysli a umožňuje nám, abychom se znovu pustili do vážné práce.

AH 512.1

Zábava však slouží lidem jen pro potěšení a zabíhá často do extrému, vyčerpává síly, potřebné k užitečné práci a stává se tak překážkou pravého životního úspěchu. – Ed 207 AH 512.2

Mezi rekreačními schůzkami křesťanů a mezi zábavou světáků za účelem pobavení bude značný rozdíl. Z úst světáků neslyšíte slova modlitby, nic o Kristu a svatých věcech. Jen pustý smích a lehkomyšlná slova. Jejich zábava začíná hloupostmi a končí marností. – RH May 25, 1886

AH 512.3

I v zábavě, jako ve všem jiném, platí zásada střídmosti. Zamyslete se také řádně a důkladně nad charakterem zábav. Každý mladý člověk by si měl položit otázku: Jak budou tyto zábavy působit na mé tělesné, duševní a duchovní zdraví? Budu tak okouzlen, že zapomenu myslet na Boha a na Jeho slávu? – CT 333-334 AH 512.4

Pravidlo, kterým se můžeme řídit ve volbě přiměřené radosti – Neztraťme nikdy ze zřetele skutečnost, že Ježíš je zdrojem dobré radosti. Nemá zalíbení v bídě lidských bytostí, ale vidí je rád šťastné. AH 513.1

Křesťané mají k dispozici mnoho druhů radosti a mohou přesně říci, co je jim dovoleno a co je správné. Mohou využít takového způsobu osvěžení, který neublíží jejich mysli ani neposkvrní duši, který je nezklame a nezanechá smutné dozvuky, které ničí jejich sebeúctu nebo jim znemožní uplatnění. Mohou-li jít s Ježíšem a mohou-li se přitom modlit, mohou být zcela klidní. – RH Aug. 19, 1884 AH 513.2

Zábava, pro kterou si můžete ve víře vyprosít Boží požehnání, není nebezpečná. Ale zábava, která vám znemožňuje soukromou modlitbu nebo modlitbu u rodinné pobožnosti, či účast na modlitebních chvílích, je nebezpečná. – CT 337 AH 513.3

Zábavy, které brání ve vykonávání běžných povinností – Patříme k lidem, kteří věří, že jejich předností je, aby mohli na každý den oslavovat Hospodina. Nežijeme na tomto světě jen pro svoji zábavu, nebo abychom se líbili sobě. Jsme zde proto, abychom lidstvu přinesli užitek a požehnání. Přemýšlíme-li však o věcech, kterými se zabývají lidé, milující marnost a pošetilost, jak potom můžeme být ku požehnání svému národu a pokolení? Nemůžeme se nevinně zúčastňovat na žádném pobavení, které nám znemožní věrnější plnění všedních povinností. – CT 336 AH 513.4

Neohrožujeme blaho své duše uspokojováním pouhých sobeckých žádostí. Vyhýbejme se zábavám, které tak upoutají mysl, že se jí pak běžné životní povinnosti zdají být mdlé a nezajímavé. Holdování těmto zábavám vede mysl špatným směrem a satan tak převrátí myšlenky člověka, že mu špatnost připadá jako něco dobrého. Mladému člověku se pak zdá, že nemůže snést omezování rodičů a nemůže jim být poddán, jako byl Kristus poslušný svých rodičů. – YI July 27, 1893 AH 513.5

Nevhodné společenské schůzky – Mnohé věci jsou samy o sobě správné, ale jakmile je satan překrutí, stanou se nic netušícímu člověku osidlem. – Letter 144, 1906 AH 514.1

Běžné schůzky za zábavou... jsou překážkou opravdového růstu mysli a povahy. Vznikají lehkomyšlné známosti, zvyky prostopášnosti, milování rozkoší i bezuzdnost, které mají na život špatný vliv. Učitelé mohou místo těchto zábav nařídít zdravé a životodárné radovánky. – Ed 211 AH 514.2

Jistý druh společenských zábav v ____, ... je hanbou pro naši církev. Podněcuje parádivost a pýchu, samolibost, povrchnost a lehkomyšlnost. Satan je čestným hostem a ovládá všechny účastníky. AH 514.3

Viděla jsem jednu takovou skupinu lidí, kteří tvrdí, že věří pravdě. Jeden seděl u hudebního nástroje a všichni zpívali takové písničky, až andělé plakali. Bylo tam nezřízené veselí a pustý smích, plno nadšení a radosti, ale byla to radost ďábelského původu. Za toto nadšení se musí stydět všichni, kteří milují Boha. Nevede to k posvátným myšlenkám a činům. Domnívám se právem, že někteří přítomní litovali hanebného programu. AH 514.4

Viděla jsem mnoho takových schůzek. Viděla jsem jejich domýšlivost, zálibu ve strojení a ozdobování. Všichni chtějí vypadat úžasně, proto mluví pošetile, vtipkují, pronášejí prázdné, laciné lichotky a nehorázně se smějí. Oči září, tváře se rdí, svědomí spí. Jedí, popíjejí a veselí se, a přitom zapomínají na Boha. Zábava je jejich rájem. A nebesa na to hledí a všechno vidí a slyší. – CT 339-340 *AH 515.1*

Zábavné schůzky podřívají víru a rozptylují dobré pohnutky. Pán nepřijme rozdělené srdce. Chce mít celého člověka. – CT 345 *AH 515.2*

Málo běžných zábav je nezávadných – Nejedna dnešní zábava světa, kterou pěstují i Kristovi vyznavači, má stejný cíl jako staré pohanské zábavy. Věru, satan využívá takřka všeho ke zničení duší. Používá po celé věky dramatických vystoupení, jež vzbuzují vášně a oslavují neřest. Působí i skrze kouzelně vybavené operní představení a vzrušující hudbu, maškarády, tanec, ples, karetní hry a strhuje přehradu zásad a otvírá dveře smyslným rozkoším. Všude tam, kde převládá pýcha a kde lidé holdují chuti, zapomínají na Boha a ztrácejí ze zřetele věčné zájmy, poutá satan duše svými okovy. – PP 459-460 *AH 515.3*

Pravý křesťan nevstoupí nikdy do zábavních místností a nezúčastní se ničeho, k čemu by si nemohl vyprosít Boží požehnání. Nenajdeme ho v divadle, u kulečníku, v hernách. Nebude mezi ctiteli valčíků a nechce prožívat žádné jiné omamné radosti, jež vypuzují Krista z mysli. *AH 515.4*

Těm, kteří to nemohou pochopit, odpovídám: Nemůžeme tam jít ve jménu Ježíše Nazaretského. Nemůžeme si vyprosít Boží požehnání pro chvíle v divadle či u tance. Žádný křesťan by se nerad v takových chvílích setkal se smrtí. Nikdo by se tam nechtěl nalézat, až Kristus přijde. – RH Feb. 28, 1882 *AH 516.1*

Divadlo pařeníštěm nemravnosti – Nejnebezpečnější zábavou je divadlo. Není školou mravnosti a ctnosti, jak se často tvrdí, ale pařeníštěm nemravnosti. Probouzí a podporuje neřesti a smyslné sklony. Oplzlé písně, nevhodná gesta, výraz a pozice kazí obrazotvornost a špiní mravy. Všichni mladí lidé, kteří pravidelně navštěvují tato představení, budou mít narušené zásady. Nic nepůsobí tak ohavně na mysl člověka, tak zhoubně na náboženské dojmy a nebere tak chuť na zábavy a vážné životní zkušenosti, jako divadelní představení. Záliba v těchto scénách časem roste, tak jako u pijana pitím neustále sílí touha po alkoholu. Jedinou zárukou bezpečí je vyhnout se divadlům, cirkusům a všem pochybným místům zábavy. – CT 334-335 *AH 516.2*

Tanec – škola zkaženosti – V mnoha rodinách se pěstuje tanec a karetní hry. Tvrdí, že je to klidná domácí zábava pod dohledem rodičů a proto nezávadná. Ale tím vzniká záliba v této vzrušující rozkoši a to, co se doma považuje za nevinné, ztratí zanedlouho své bezpečí i venku. Přesvědčme se ještě, skýtají-li tato zábavy něco dobrého. Neposilují tělo a neosvěží ducha, nevštěpují do srdce ani jednu ctnost či posvátné myšlenky. Naopak, maří potěšení ze vzácného přemýšlení a jiných náboženských úkonů. Je sice pravda, že je nesmírný rozdíl mezi zábavou vybrané společnosti a mezi pochybnou a nízkou zábavou v nočních lokálech. Ale všechny vedou ke hříchu. – RH Feb. 28, 1882 *AH 516.3*

Neodvolávejte se na tanec Davida – Milovníci zábavy se snaží ospravedlnit moderní tanec tím, že David tančil ve zbožné úctě před Bohem. Ale to nemohou. Dnes je tanec spojen s bláznovstvím a hýřením dlouho do noci. Lidé obětují rozkoši zdraví i morálku. Návštěvníci taneční síně nemyslí na Boží čest a neváží si Ho, do jejich společnosti se nehodí modlitba ani chvalozpěv. Tato zkouška je rozhodující. Křesťané nevyhledávají zábavu, která zeslabuje lásku ke svatým věcem a zmenšuje naši radost ve službě Bohu. Hudba a radostný tanec při odnášení truhly smlouvy se ani v nejmenším nepodobaly moderním tancům. Dnešní tanec je satanovým nástrojem, aby lidé zapomněli na Boha a neměli Ho v úctě. – PP 707 *AH 517.1*

Hraní karet předejde zločinnosti – Hraní karet by se mělo zakázat. V hernách a u karet je sám Kníže temnosti. Andělé temnosti jsou tam známými hosty. Tyto zábavy nikterak neprospívají duši ani tělu, nepovzbuzují rozum, nevštěpují mu cenné myšlenky pro budoucnost. Rozhovor se točí kolem věcí malicherných a nízkých. ... Zručnost ve hraní karet záhy vzbudí v člověku touhu, aby z ní něco vytěžil. Začne nejdříve s malou částkou, pak s větší, až v něm vznikne touha po hráčství, jež vede zaručeně do záhuby. Kolik lidí se dostalo touto zhoubnou zábavou k dalším hříšným zvyk-

lostem, do chudoby, do vězení, k vraždám a na šibenici. Přesto mnozí rodiče nevidí zející propast zhouby a zkázy, která hrozí mládeži. – 4T 652 *AH 517.2*

Strach z odlišnosti – Povrchní vyznavači Ježíše Krista se stávají hlavním terčem satanových nástrah. Tito lidé jsou vždy ochotni zúčastnit se nějaké zábavy a jejich vliv působí na druhé. Navádějí mladé muže a ženy, kteří se snaží být biblickými křesťany, aby se připojili k jejich společnosti, a vtáhnou je třeba násilím. Neuvažují na modlitbách o Boží úrovni, jaké ovoce očekává Kristus na křesťanském stromě. Nechápu, že tyto zábavy jsou stanovým dílem, jímž chce duším zabránit, aby nepřijaly pozvání na svatební večeři Beránkovu, a aby nedostaly bílé roucho charakteru – spravedlnost Ježíše Krista. Nemají jako křesťané jasno, co je správné a co nikoli. Nechtějí být zvláštní a automaticky se řídí příkladem ostatních. Tím se dostávají pod vliv lidí, jejichž mysl ani srdce nebyly dotčeny vánkem Božím. – CT 340-341 *AH 518.1*

Varujte se prvního kroku k povolnosti – Snad nevidíte nebezpečí, které vám hrozí v prvním kroku k lehkomyšlnosti a rozkoším, a myslíte si, že jakmile budete chtít, budete zase klidně jednat správně jako dříve. Ale to je omyl. Mnozí se dostali se špatnou společností krok za krokem z cesty ctnosti do hlubin neposlušnosti a hýření, jak by to dříve nikdy nepomysleli. – CT 224 *AH 519.1*

Správné prohlášení křesťanských zásad: Jsem dítě Boží – Náležíte-li skutečně Kristu, budete mít možnost vydávat pro Něj svědectví. Budete zváni na světské zábavy a snad právě tehdy budete moci svědčit pro Pána. Budete-li Mu pak věrni, nebudete se vykrucovat, ale prostě a klidně prohlásíte: Jsem dítě Boží a mé zásady mi nedovolují chodit ani příležitostně na taková místa, kam si nemohu přizvat svého Pána. – YI May 4, 1893 *AH 519.2*

Bůh chce skrze svůj lid zjevovat zásady svého království. Aby mohli svým životem a charakterem zjevovat tyto zásady, přeje si Pán, aby se oddělili od zvyků, obyčejů a způsobů světa.... *AH 519.3*

Před námi jsou úchvatné scény, a v této době musí lid Boží přinášet svým životem živé svědectví. Svět musí vidět, že i v tomto věku, kdy všude vládne zlo, existuje lid, který odloží svou vůli a snaží se plnit vůli Boží – lid, v jehož srdcích a životech je vepsán Boží zákon. *AH 519.4*

Bůh žádá od těch, kteří mají jeho jméno, aby Ho respektovali a reprezentovali. Jejich mysl má být čistá, ušlechtilá a povznášející. Vše, co činí a mluví, musí být prodchnuto Kristovým náboženstvím. ... Bůh chce, aby Jeho lid, svým životem dokázal, že křesťanství je výhodnější než světáctví, že jeho úroveň je vysoká a svatá. – CT 321-324 *AH 519.5*

83. Osidlo rozkoší

Přirozené srdce touží po rozkoši – Přirozená mysl vede k rozkoši a k samolibosti. Satan se snaží vytvořit ji co nejvíce. Naplňuje lidskou mysl touhou po světské zábavě, aby neměla čas se tázat: Jak je to s mou duší? Milování rozkoší je nakažlivé. Taková mysl je přelétavá a neustále touží po zábavě. – CT 337 AH 521.1

Světské zábavy jsou okouzlující a mnozí obětují pro prchavou radost přátelství nebes i jeho pokoj, lásku a radost. Ale tato rozkoš se jim záhy znechutí a neuspokojí je. – RH Jan. 29, 1884 AH 521.2

Miliony lidí se baví – Dnes se lidé dost honí za radovánkami. Všude je prostopášnost a bezuzdný přepych. Lidé touží po zábavě. Mysl se stává povrchní a lehkomyšlná, poněvadž není zvyklá rozjímat a studovat. Lidé jsou náladoví. Bůh si přeje, aby všichni lidé byli ušlechtilí, vychovaní a vznešení. Oni však často opomíjejí hodnotné snažení a dávají přednost okázalosti, přepychu a povrchním zábavám. – RH Dec. 6, 1881 AH 521.3

Mužové a ženy, ale zvláště mládež mají na mysli jen vzrušující zábavy dneška a žijí jako v hoře. To jim ubírá více životnosti než veškeré studium; a tělesná práce zeslabuje intelekt a kazí mravy. – Health Reformer, Dec., 1872 AH 521.4

Mládež je stržena vírem světa. Ti, kteří milují zábavy, pro zábavy otvírají dveře záplavě pokušení. Propadají společenskému hýření a bezmyšlenkovitému hodování. Postupně zapadají stále níž, až přestanou mít zájem o praktické stránky života a stanou se bezcennými. Jejich náboženské vzněty jsou utlumeny. Jejich duchovní život je zatemněn. Veškerá ušlechtilá schopnost duše, vše, co člověka pojí s duchovním světem, upadá. – 9T 90 AH 522.1

Mezi milovníky zábav je mnoho členů církve – Mnozí se horlivě podílejí na světských, demoralizujících zábavách, které Slovo Boží zapovídá. Tím narušují své spojení s Bohem a řadí se mezi milovníky světských rozkoší. Hříchy, které zničily předpotopní svět a města nížin, převládají i dnes, nejen v pohanských zemích, a nejen mezi křesťany podle jména, ale i mezi lidem, který tvrdí, že očekává příchod Syna člověka. Kdyby vám Bůh ukázal tyto hříchy, jak se staví jemu, styděli byste se a zděsili. – 5T 218 AH 522.2

Světská touha po vzrušení a světských zábavách je pro lid Boží pokušením a osidlem. Satan vymýšlí neustále nové nástrahy pro mysl, aby se nevěnovala vážnému dílu přípravy pro budoucí události. Světáctvím podporuje vzrušování nestřežené mysli, aby propadla světským zábavám. Používá filmů, četby a různých druhů zábav, aby vzbudil v člověku lásku ke světu, a takové spojení se světem zeslabuje víru. – CT 325 AH 522.3

Satan – mistrný svůdce – Mladí lidé se obvykle chovají tak, jakoby vzácná doba milosti byla veselou kratochvílí, jakoby žili jen pro zábavu a vzrušení. Satan se snaží je mistrně svádět, aby hledali štěstí ve světských zábavách, a aby se omlouvali, že tyto zábavy jsou neškodné, nevinné a dokonce v zájmu jejich zdraví. – 1T 501 AH 523.1

Ukazuje jim, že cesta svatosti je nesnadná, ale cesta světských rozkoší je poseta květinami. Předkládá mládeži svět a jeho zábavu v nepravých a svůdných barvách. Ale radovánky světa záhy skončí a každý bude sklízet to, co rozséval. – YI Jan. 1, 1907 AH 523.2

Satan je skutečně svůdcem, umí mistrně svádět. Tká jemné, zdánlivě nevinné sítě, do kterých se snaží chytře polapit mladé a nezkušené. – CT 325 AH 523.3

Záliba v zábavách podrývá výchovu – Rodiče chybují, když své děti záhy posílají do společnosti v obavě, že snad nebudou nic vědět, nebudou-li se rozmarně stýkat s milovníky zábav. Dovolují jim již ve školním věku různé nevhodné zábavy. To je velký omyl. Pak se děti ve škole neučí, a jejich mysl se plní rychleji zbytečnostmi, touží po zábavě tolik, že jim učení nejde. Jejich zájem je rozpolcený mezi vzděláním a zábavou a vyhraje to zábava. Pak pokračuje jejich vzdělání velmi pomalu. – YI July 27, 1893 AH 523.4

Milovníci rozkoší jedí, pijí a hrají si jako starý lid Izraelský. Rozplývají se v rozkošnictví a v hýření. Mládež v tom ráda napodobuje autory různých knih. Nejhorší na tom je, že tyto věci mají trvalý vliv na charakter. – 8T 66 AH 524.1

Lidé přehlíží Boží poslední poselství – Když předpotopním lidem končila doba milosti, holdovali vzrušujícím zábavám a slavnostem. Vlivní a mocní lidé zaměstnávali mysl lidu hodováním a rozkošemi, aby poslední vážná výstraha na nikoho nepůsobila. Nevidíme, že se to dnes opakuje? Boží služebníci přinášejí v zábavách a rozkoších světa, světu poselství o blížícím se ukončení všeho a svět tone v zábavách a rozkoších. Neustálé vzrušení působí lhostejnost vůči Bohu a znemožňuje lidem, aby na ně působila pravda, která jediné může zachránit člověka před blížící se záhubou. – PP 103 AH 524.2

Světitelé soboty budou zkoušeni a vytrženi – Mladí světitelé soboty, kteří podlehli vlivu světa, musí projít tříbením a zkouškou. Blíží se nebezpečí posledních dnů a mladé lidi čeká soužení, které si nedovedou představit. Dostanou se do těžkých situací a jejich víra bude vyzkoušena. Tvrdí, že očekávají příchod Syna člověka, ale mnozí jsou nevěřícím velmi bídným příkladem. Nejsou ochotní vzdát se světa, ale spojili se s ním i v jeho světských, byť zdánlivě nevinných zábavách. Ale právě tyto radovánky je odlučují od Boha a činí z nich dítky světa. ... AH 524.3

Bůh nepovažuje milovníky zábav za své následovníky. Pravými následovníky Ježíše jsou jen ti, kteří se cvičí v sebezapření a žijí čistě, pokorně a svatě. A ti nesnášejí povrchní, prázdnou zábavu milovníků světa. – CT 327-328 AH 525.1

Nejdůležitější myšlenka – Nikdo si nesmí myslet, že zábavy jsou nutné a že mohou netečně v takových chvílích veselí přehlížet Ducha svatého, jakoby to byla maličkost. Bůh nebude posmíván. Každý mladík, každá dívka, by se měli zamyslet takto: „Jsem hotov ukončit dnes svůj život? Je mé srdce připraveno, abych mohl konat dílo. Které mi Pán svěřil?“ – YI Aug. 14, 1906 AH 525.2

84. Usměrnujme názory mladých na rekreaci

Křesťanská úroveň klesá – Křesťanští rodiče podporují světáctví u svých dětí. Otevírají dveře zábavám, které by kdysi zásadně zakázali. – Manuscript 119, 1899 *AH 526.1*

I křesťanští rodiče příliš schvalují milování zábav. Přijímají úroveň světa, přizpůsobují se všeobecnému názoru, že mládež a děti si musí v útlém věku hovět v nečinnosti, v sobeckých zábavách a v pošetilostech. Tím v nich vzbuzují touhu po vzrušujících zábavách, takže je nic jiného ani snadno neuspokojí, a dokonce je pak nebaví čistý, užitečný způsob života. Žijí spíše jako zvířata. Nemyslí na Boha, ani na věčné hodnoty, ale poletují jako motýl. Nechovají se jako rozumné bytosti, jejichž život lze srovnat s životem Božím a jež Mu jsou odpovědny za každou svou hodinu. – YI July 20, 1893 *AH 526.2*

Matka má vymýšlet a usměrňovat zábavu svých dětí – Matka nemá posílat děti pryč, aby ji neobtěžovaly hlukem a nedožadovaly se pozornosti. Naopak, má být přesvědčena, že využije čas nejlépe, když jejich neklidnou, čilou mysl uklidní a zabaví nějakou hrou nebo lehkou prací. Bude bohatě odměněna za svoje úsilí a za čas, který tomu věnuje. *AH 526.3*

Děti mají rády společnost. Běžně nedovedou být o samotě, a matka by měla být přesvědčena, že místo dětí je doma v její blízkosti. Může mít přehled, snadno srovná drobné neshody, když ji o to požádají, napraví zlé zvyky anebo projevy sobectví a žárlivosti. Může lépe usměrňovat jejich mysl správným směrem. Děti si myslí, že matka se může těšit z jejich radosti. Je přirozené, že se s ní v drobných nesnázích radí. Matka nemá ranit mysl svého citlivého dítěte tím, že je k němu lhostejná, anebo se vůbec nechce o jeho záležitosti zajímat. To, co se jí zdá nepatrné, je pro ně velkým problémem. Dětem často prospěje vhodný pokyn nebo napomenutí v pravý čas. – SA 136-137 *AH 527.1*

Neodříkejte jim nevinné zábavy – Matka mnohdy odřekne svým dětem z nedostatku času a pozornosti nevinnou zábavu. Přitom její čilé prsty a znavené oči pilně chystají nějakou ozdobu, něco, co v nejlepším případě jen podporuje v jejich mladých srdcích marnivost a přepych. V dospívání přinese dětem tento příklad ovoce pýchy a mravní prázdnoty. Matka nařiká nad chybami svých dětí a neuvědomuje si, že sklízí to, co zasela. *AH 527.2*

Některé matky nejsou ve výchově dětí jednotné. Někdy jim k jejich škodě vyhoví, jindy jim odmítnou nevinnou radost, která by jejich srdce velmi obšťastnila. V tom nenapodobují Ježíše Krista. On měl děti rád, chápal jejich city a měl porozumění pro jejich radosti a strasti. – MH 389-390 *AH 527.3*

Jak EGW vychovávala své děti – Když děti prosí, že by chtěly jít tam či jinam za zábavou, řekněte jim: „Děti, nemohu vás pustit, hezky si tady sedněte a povím vám proč. Konám dílo pro věčnost a pro Boha. Pán Bůh mi vás dal a svěřil do péče. Děti, zastupuji vám Boha, proto musím nad vámi bdít, neboť musím v den Boží vydat z toho počet. Chcete, aby bylo o vaší mamince v nebi napsáno, že neplnila svou povinnost k dětem? Že vpustila dovnitř nepřítele, který obsadil místo, které náleží mně? Děti, povím vám, co je správné. Rozhodnete-li se pak, že se od maminky odvrátíte a půjdete cestou bezbožnosti, vaše matka bude čistá, ale vy budete trpět za své hříchy.“ *AH 528.1*

Tak jsem jednala se svými dětmi, a posléze plakaly a říkaly: „Nechceš se za nás pomodlit?“ Nikdy jsem jim to neodmítla. Poklekla jsem s nimi a pomodlila jsem se. Pak jsem odešla a prosila jsem Pána celou noc, aby zlomil moc nepřítele, a zvítězila jsem. Stálo mě to celonoční zápas, ale byla jsem bohatě odměněna, když mi děti padly kolem krku a řekly: „Ach, maminko, to jsme rády, že jsi nás nepustila. Teď vidíme, že to bylo špatné.“ *AH 528.2*

Rodiče, musíte to takto brát vážně. Musíte tuto práci konat celým srdcem, chcete-li, aby vaše děti byly v království Božím. – Manuscript 70, Undated *AH 529.1*

Problémy dospívající mládeže – Rodiče mají dnes nesnadný úkol, držet své děti na uzdě a vést je podle biblických zásad. Děti jsou často netrpělivé, chtějí prosadit své a chtějí chodit domů, kdy se jim zachce. Zvláště ve věku 10 -18 let mívají pocit, že to není nic zlého, vyhledávají-li světenskou společnost svých druhů. Ale zkušení křesťanští rodiče nebezpečí vidí. Znají povahu svých dětí a vědí, jak to vše působí na jejich mysl. Chtějí-li, aby byly spaseny, musí je před těmito vzrušujícími zábavami chránit. – CT 327 *AH 529.2*

Zvláště po obrácení je třeba bdělosti – Jak se uleví věrným rodičům, když se děti samy rozhodnou, že opustí zábavy světa a stanou se Kristovými učedníky. Ale ani teď práce rodičů nekončí. Tito mladí lidé teprve začali bojovat proti hříchu a proti přirozeným sklonům srdce. Proto potřebují zvláštní rady a péči rodičů. – CT 327 *AH 529.3*

Tajemství, jak lze uchovat děti od nástrah světa – Kolik rodičů si stěžuje, že nemohou udržet děti doma, že nemají domov rády. Záhy touží po společnosti cizích lidí, a jakmile mají více let, vytrhnou se z domnělých okovů otroctví a nerozumné kázně a nedbají na matčiny modlitby ani na otcovy rady. Snadno bychom přišli na to, že vina je na rodičích. Nevytvořili z domova přitažlivé, příjemné, prosluněné místo, kde by byla vlídná slova, milé pohledy a pravá láska. *AH 529.4*

Chcete-li zachránit své děti, učíte příjemný a přitažlivý domov. Hýčkají-li rodiče nemoudře své dítky, nepřipoutá je to k Bohu ani k domovu, ale pevný, bohabojný vliv, správná výchova a ukáznění mysli zachová mnoho dětí od záhuby. – RH Dec. 9, 1884 *AH 530.1*

Rodiče jsou povinni dohlížet na to, kdy jejich děti odcházejí z domu a kdy se vrací. Mají je povzbuzovat a připoutat doma tak, aby se jim to u rodičů líbilo a aby viděly, že rodiče mají o ně zájem. Rodiče, vytvořte z domova příjemné a milé prostředí. – 1T 400-401 *AH 530.2*

Část XVIII. – Odměna tě nemine

85. Odměna zde a v budoucnu

Na věrné rodiče čeká bohatá odměna – Vychovávají-li rodiče děti správně, budou sami šťastní, až uvidí ovoce své péče, aby děti měly Kristovu podobu. Tím, že světu představují spořádanou, ukázněnou rodinu, která se nejen Boha bojí, ale ctí a oslavuje Ho svým vlivem na ostatní rodiny, přináší Bohu nejlepší službu. Odměna je nemine. – RH Nov. 17, 1896 AH 533.1

Věřící rodiče mají velmi odpovědný úkol, aby vedly kroky svých dětí i v jejich náboženské zkušenosti. Milují-li skutečně Pána, budou vám žehnat a vážit si vás za péči, kterou jste jim projevovali, i za věrné brzdění jejich tužeb a ovládání jejich vůle. – 1T 403 AH 533.2

Je-li símě pravdy zaseto do srdce včas a pečlivě ošetřováno, přinese to odměnu. – CT 144 AH 533.3

Rodiče mají pracovat s ohledem na budoucí žeň. Snad rozsévají v slzách a s mnohým zklamáním, ale necht' se přitom vroucně modlí. Možná, že vidí v duchu jen pozdní a chabou žeň, ale to je nesmí odradit od práce. Rodiče, sejte u vod, využijte každé příležitosti, jak byste sami rostli a jak byste posloužili svým dětem. Taková setba nebude marná. V době sklizně se budou mnozí rodiče radovat a ponesou své snopy. – RH Aug. 30, 1881 AH 533.4

Dejte svým dětem rozumové vzdělání a mravní výchovu. Vyzbrojte jejich mladou mysl pevnými, čistými zásadami. Položte základy ušlechtilého mužství a ženství, dokud k tomu máte příležitost. Vaše práce bude tisíceronásobně odměněna. – CT 131 AH 534.1

Rodiče budou odměněni dětmi, které budou připraveny pro nebesa – Ve Slově Božím nalézáme krásný popis šťastného domova a ženy, která v něm vládne: „Dítka její vstanouce, chváliti ji budou. I manžel její chváliti ji bude.“ Jakou lepší chválu si může přát paní domu, než jaká je zde vyjádřena? – Health Reformer, Dec. 1877 AH 534.2

Očekává-li pravá žena a matka sílu a útěchu v Bohu a snaží se své povinnosti vykonávat v duchu moudrosti a bázně, bude jí její manžel nakloněn a z dětí vyrostou poctiví, mravní lidé, kteří se budou řídit příkladem své matky. – ST Nov. 29, 1877 AH 534.3

Pracující, přetížená matka se může povzbudit tím, že vychová-li své děti správně a vstřípí jim vnitřní ozdobu, ozdobu tichého a pokorného ducha, budou připraveny pro nebesa a budou zářit v sínicích Hospodinových. – 3T 566 AH 534.4

Radosti nebes mají začít doma – Mezi nebem a zemí není ani dnes větší vzdálenost než tehdy, když pastýři naslouchali zpěvu andělů. Nebesa mají dosud právě takový zájem o lidstvo jako tehdy, když se prostí lidé setkávali za dne s anděly a rozmlouvali s nebeskými posly na vinicích a polích. Nebesa nám mohou být v našich všedních povinnostech velmi blízká. Nebeští andělé budou provázet kroky těch, kteří se řídí Božími příkazy. – DA 48 AH 534.5

Život na zemi je počátkem života v nebesích. Výchova na zemi je napodobením nebeských zásad. Zdejší život je výchovou pro budoucí život. Naše dnešní povaha a svatá služba je zaručeným náznakem toho, jací budeme. – Ed 307 AH 535.1

Služba, vykonaná v upřímnosti srdce má velkou odměnu. „*Otec tvůj, který vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně...*“ Náš charakter se vytváří způsobem života, jaký z milosti Kristovy žijeme. V duši má být obnovena původní laskavost, vznikají v ní ctnosti Kristova charakteru a pak z ní vyzařuje obraz Boží. Tváře mužů a žen, kteří chodí a pracují s Bohem, vyjadřují klid nebes. Jsou obklopeni ovzduším nebes. Pro ně již království Boží započalo. Mají Kristovu radost z toho, že jsou lidstvu ku požehnání. Dostalo se jim cti, že mohou sloužit Mistru, svěřil jim práci, kterou mají konat v Jeho jménu. – DA 312 AH 535.2

Všichni mají být připraveni pro společenství nebes – Bůh si přeje, aby se plán nebes naplnil, aby převládal nebeský řád a soulad v každé rodině, v každém sboru, všude. Kdyby tato logika pronikla lidskou společností, projevovalo by se působení ušlechtilých zásad v křesťanské ušlechtilosti, zdvořilosti a lásce ke všem, které si Kristus vykoupil svou krví. V našich rodinách, sborech a ústavech by se projevila duchovní obnova. Jakmile dojde k této změně, stanou se tyto lidé nástroji, skrze které Bůh světu přinese světlo nebes. Tak se mužové a ženy kázní a výchovou připraví pro nebesa. – 8T 140 AH 535.3

Odměna v poslední den – Usilujte o své děti a držte se mocné ruky Boží. Svěřte své dítky Pánu na modlitbě. Pracujte pro ně vroucně a neochvějně. Bůh vyslyší vaše modlitby a přitáhne si je k sobě. Pak, v poslední velký den je budete moci přivést k Bohu se slovy: „Zde jsem já a dítky, které jsi mi dal...“ – Manuscript 114, 1902 *AH 536.1*

Až Samuel obdrží korunu slávy, zamává jí čestně nad trůnem a s radostí uzná, že získal nesmrtelnou slávu v zásluhách Ježíše Krista a pro věrné naučení své matky. – Good Health, March 1, 1880, part 7 *AH 536.2*

Svět nikdy neocení práci věrných rodičů. Ale až zasedne soud a otevřou se knihy, ukáže se jejich práce v Božím světle a oni budou odměněni před lidmi i před anděly. Ukáže se, že jediné dítě, vychované věrně, bylo světlem světu. Mají-li rodiče dohlížet na vývoj charakteru u svých dětí, stojí je to slzy, úzkost a bezesné noci. Ale pracovali věrně a uslyší z Mistrových úst slova: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ – ST July 13, 1888 *AH 536.3*

Právo na vstup do královského paláce – Učte mládež a děti, aby si dobrovolně vybraly královské roucho, tkané na nebeských stavech, roucho „bílé, čisté“, které budou mít všichni svatí země. Kristus nabízí toto roucho své vlastní bezúhonné povahy všem lidem. Ale všichni, kteří je obdrží, obdrží je a budou je nosit již zde! *AH 536.4*

Učme děti, že když se zabývají čistými a krásnými myšlenkami a když konají užitečné skutky lásky, přidávají se tímto krásným rouchem charakteru. Budou v tomto rouchu krásní a milovaní již zde a později jim umožní vstup do paláce Krále, který zaslíbil: *AH 536.5*

„Procházet se budou se mnou v rouše bílém, neboť jsou hodni.“ – EW 249 *AH 537.1*

Uvítání vykoupených – Viděla jsem, jak velký počet andělů přinesl z města slavné koruny – pro každého svatého korunu s vepsaným jménem. Když Ježíš žádal o koruny, andělé Mu je přinášeli, a On sám je vlídně kladl na hlavy svatých. Pak andělé přinesli harfy, které Ježíš odevzdal svatým. Veliký anděl udal první tón a pak všichni zpívali vděčný, šťastný chvalozpěv. Všichni hráli dovedně na harfy a vyluzovali nádhernou, bohatou a dokonale sladěnou hudbu. *AH 537.2*

Pak jsem viděla, jak Ježíš vedl vykoupené k branám města. Uchopil bránu a rozevřel její třeptivé dveře, prikázal lidu, který ostříhal pravdu, aby vešel. Ve městě bylo plno nádherných věcí, všude bohatá sláva. Potom se Ježíš podíval na své vykoupené. Jejich tváře zářily slávou. Podíval se na ně a řekl plným, libozvučným hlasem: „Viděl jsem práci rukou svých a jsem spokojen. Radujte se věčně z této bohaté slávy. Vaše starosti skončily. Nebude již více smrti, ani zármutku, ani pláče, ani bolesti.“ Viděla jsem, jak se vykoupené zástupy sklonily a složily své zářící koruny k nohám Pána Ježíše. Jakmile je pozvedl, začali hrát na své zlaté harfy a naplnili celé nebe skvostnou hudbou a chvalozpěvy Beránka. ... *AH 537.3*

Lidský jazyk je příliš chabý, aby se pokoušel vyličit nebesa. Když vidím tyto výjevy, jsem úžasem celá pryč. Nevýslovná sláva a majestátní nádhera mne překonává, pokládám pero a volám: Ó, jaká je to láska! Jaká úžasná láska! Nejvýstižnější jazyk nemůže vyličit slávu nebes anebo neskonale Spasitelovu lásku. – EW 288-289 *AH 538.1*

86. Život v zahradě Eden

Obnovený ráj – Zahrada Eden zůstala na světě ještě dlouho po tom, co byl člověk vypovězen z jejího nádherného prostředí. Padlé lidstvo mělo ještě dlouho hledět na nevinný domov a jen hlídající andělé bránili vstup do něj. U střežené brány se zjevovala Boží sláva. Sem chodil Adam se svými syny obětovat Hospodinu. Zde obnovoval své sliby poslušnosti zákona, pro jehož přestoupení byl vyhnán z ráje. Když se záplava nepravosti rozšířila po celé zemi a lidská bezbožnost přivedla zničení potopou, ruka, která vštípila Eden, jej vzala ze země. Ale v poslední proměně, až „bude nová země a nová nebesa“, bude ráj obnoven a vyzdoben ještě nádherněji, než byl na počátku. AH 539.1

Ti, kteří ostříhají přikázání Boží, budou pod stromem života vdechovat nesmrtelnou sílu. Obyvatelé bezhříšných světů budou po celé nekonečné věky se zalíbením hledět na zahradu, vzor dokonalého díla Božího stvoření, které nebylo dotčeno kletbou – je to ukázka toho, jaká mohla být celá země, kdyby člověk plnil slavný plán Stvořitele. – PP 62 AH 539.2

Svět získá zpět Boží přízeň a tím se vyvrcholí velký plán vykoupení. Vše, co bylo hříchem ztraceno, bude obnoveno. Nebude vykoupen pouze člověk, ale i země, která se stane trvalým sídlem poslušných. Satan po šest tisíc let usiloval o to, aby zemi dobyl. Nyní se naplní původní Boží plán při stvoření. „Svatí Nejvyššího ujmou se království a vládnout jím budou na věky věků.“ – PP 342 AH 539.3

Vysvobození vykoupeného vlastnictví – Až se země stane trvalým domovem vykoupených, splní se Boží úmysl při stvoření světa. „Spravedliví dědičně obdrží zemi a bydliti na ní budou věčně.“ Nastala doba, po níž svatí mužové toužili od chvíle, kdy plamenný meč vyhnal první dvojici z ráje – doba vysvobození vykoupeného vlastnictví. Velkým plánem vykoupení byla znovu dobytá země, která byla původně dána člověku, který ji zradil do rukou satana, dlouhodobého nepřítele. – ST Dec. 29, 1909 (GC 674) AH 540.1

Po druhé bude navraceno vše, co Adam ztratil. Prorok praví: „*Ó, věži bravná, pevnosti dcery Sionské, k tobě navrátí se panství první.*“ Pavel poukazuje na „vysvobození vykoupeného vlastnictví“. AH 540.2

Bůh učinil zemi, aby byla domovem pro svaté, šťastné bytosti. Tento úmysl se naplní, až země bude obnovena mocí Boží a zbavena hříchu a starosti. Pak se stane věčným domovem vykoupených. – RH Oct. 22, 1908 AH 540.3

Adam se vrátí do svého rajskeho domova – Když byl Adam vypovězen z ráje, měl na zemi smutný život. Každý vadnoucí lístek, každá oběť, každá poskvrna krásné tvářnosti přírody i na lidské čistotě připomínala mu vždy znovu jeho hřích. Měl strašné výčitky svědomí, když viděl kolem sebe nepravost a když se mu na jeho výstrahy dostalo odpovědi, že satan je sám příčinou hříchu. Nesl takřka tisíc let trpělivě a pokorně trest za své přestoupení. Litoval upřímně svého hříchu, důvěřoval v zásluhy zaslíbeného Vykupitele a zemřel v naději na vzkříšení. Syn Boží napravil poklesek a pád člověka. A nyní se Adamovi skrze dílo smíření dostává zpět jeho původní panství. AH 540.4

V nevýslovné radosti hledí na stromy, kterým se kdysi obdivoval – stromy, jejichž ovoce za dnů nevinnosti a radosti sám česal. Vidí hrozny, které vlastnoručně pěstoval, květiny, o které se tak rád staral. Počíná chápat, že je to skutečnost. Vidí, že je to skutečně obnovený ráj, ovšem mnohem krásnější než ten, z kterého byl vypovězen. Spasitel ho vede ke stromu života, trhá nádherné ovoce a nabízí mu je. Adam se rozhlíží a vidí kolem sebe velkou rodinu vykoupených. Pak klade svou korunu k Ježíšovým nohám, padá Mu do náruče a objímá svého Vykupitele. Dotýká se rukou zlaté harfy, a celým nebem se rozléhá vítězná píseň: Hoden, hoden je Beránek, který byl zabit a opět žije. Adamova rodina se připojuje, klaní se Spasiteli a vrhá své koruny k Jeho nohám. AH 541.1

Svědky tohoto spojení jsou andělé, kteří plakali při Adamově pádu a radovali se, když Ježíš po svém nanebevstoupení vstoupil na nebesa a otevřel hrob všem, kteří by uvěřili v Jeho jméno. Nyní vidí naplnění plánu vykoupení a připojují se ke chvalo zpěvu. – GC 647-648 AH 541.2

Příbytky připravené pro pozemské poutníky – Mnozí se snaží zduchovnit skutečnost, která nám poukazuje na budoucí dědictví jako na náš domov z obavy, aby se to snad nejevilo příliš

hmotné. Kristus ujistil své učedníky, že jim šel v domě Otce svého připravit příbytky. Ti, kteří přijímají Slovo Boží, nezůstanou na pochybách o nebeských příbytcích. ... Lidé nemohou nikterak vyličit odměnu spravedlivých. To pochopí jen očití svědkové. Omezená mysl nemůže pochopit slávu Božího ráje. *AH 541.3*

Bible nazývá dědictví vykoupených zemí, kde nebeský Pastýř vede své stádce k živým vodám. Strom života vydává každý měsíc své ovoce a listí stromu slouží národům. Jsou tam bystře tekoucí řeky, čisté jako křišťál a podél jejich břehů jsou košaté stromy, v jejichž stínu se budou procházet vykoupení Hospodinovi. Na rozsáhlých rovinách ční krásné pahorky a vrcholky mohutných Božích hor; Na těchto nádherných nivách, u živých vod, nalezne domov lid Boží, který byl tak dlouho poutníkem a cizincem. – RH Oct. 22, 1908 *AH 542.1*

Pozemští poutníci budou mít domov. Pro spravedlivé jsou připravena roucha, koruna slávy a palma vítězství. Pak pochopíme vše, čemu jsme někdy v Božím vedení nerozuměli. Tehdy se objasní vše, co bylo tak spletité. Pochopíme tajemství milosti. Tam, kde naše omezená mysl viděla jen zmatek a zrušené sliby, uvidíme nejkrásnější a nejdokonalejší soulad. Poznáme, že nekonečná láska nás provedla zdánlivě nejtvrděší zkušeností. Až poznáme něžnou péči Toho, který vše obrátí v náš prospěch, budeme se radovat nevýslovnou radostí a budeme uchvázeni slávou. ... *AH 542.2*

Toužíme po domově. Ten, který nás miloval tak, že za nás zemřel, vystavěl nám město. Nový Jeruzalém je místem odpočinku pro nás. V Božím městě nebude zármutek. Tam již nikdy neuslyšíme smutný pláč. Vzdech pošlapaných nadějí a pochovaných citů. Záhy změníme roucho smutku za roucho svatební s Kristem, brzy budeme svědky korunovace našeho krále. Ti, jejichž život je ukryt s Kristem, kteří na tomto světě bojují dobrý boj víry, budou v království Božím zářit slávou svého Vykupitele. – 9T 286-287 *AH 542.3*

Přednosti vykoupených – Nebesa jsou překrásným místem. Toužím po tom, abych tam byla a abych viděla svého milovaného Ježíše, který dal za mne svůj život, abych byla proměněna v Jeho slavný obraz. Ach, kéž bych dovedla vystihnout slávu nádherného budoucího domova! Dychtím po živé vodě. Obveselující město Boží. *AH 543.1*

Pán mi ukázal světy. Dostala jsem křídla a anděl mne vyvedl z města na krásné, slavné místo. Byla tam jasně zelená tráva a ptáčkové zpívali své trylky. Obyvatelé zde byli různé velikosti, byli ušlechtilí, majestátní a krásní. Odráželi Ježíšův obraz a jejich obličej zářil svatou radostí a potvrzoval, jak je to svobodné a šťastné místo. Zeptala jsem se jednoho z nich, proč jsou hezčí než lidé na zemi. Odpověděl: „Byli jsme přísně poslušní Božích příkázání a nepadli jsme v neposlušnosti jako lidé na zemi.“ ... Prosila jsem provázejícího anděla, abych tam mohla zůstat. Nemohla jsem snést pomyšlení, že se musím vrátit zpět na temný svět. Anděl mi řekl: „Musíš se vrátit. Budeš-li však věrná, budeš smět se 144 000 navštívit všechny světy a budeš si moci prohlédnout Boží dílo.“ – EW 39-40 *AH 543.2*

Spojení nebeské a pozemské rodiny – Potom vykoupení „poznají, jak jsou sami poznáni“. Láska a soucit, jež Bůh vštípil do srdce, nalezne tam nejpřímnější a nejkrásnější uplatnění. Čisté společenství se svatými bytostmi, harmonický společenský život s anděly a věrnými všech věků, kteří umyli svá roucha a zbílili je v krvi Beránka, posvátné pouto dělicí „celou rodinu na nebi i na zemi“ – to vše přispěje ke štěstí vykoupených. – GC 677 *AH 544.1*

Národy vykoupených budou mít jedině zákon nebes. Všichni budou tvořit šťastnou, sloučenou rodinu, přioděnou rouchem chvály a důkuvzdání. Do toho budou prozpěvovat hvězdy jitřní a synové Boží budou jásat radostí. Bůh prohlásí společně s Kristem: „Nebude již více hříchu ani smrti.“ – PK 732-733 *AH 544.2*

Od oné radostné chvíle, kdy Kristus vstoupil na nebesa, zaznívá nám, obyvatelům země, ozvěna Kristových předivných slov: Vstupuji k Otci svému a k Otci vašemu, a Bohu svému a Bohu vašemu.“ Rodina nebeská a rodina zemská tvoří jeden celek. Náš Pán vystoupil na nebesa pro nás, a pro nás i žije. „Kterýž mocen je do krajnosti spasit ty, kdož přistupují skrze něho k Bohu a je vždy hotov orodovat za ně.“ – DA 835 *AH 544.3*

Zaslíbení se plní sice pomalu, ale jistě – Již dlouho čekáme na návrat našeho Spasitele. Ale zaslíbení neztratilo nic na své platnosti. Záhy budeme v zaslíbeném domově. Pak nás Ježíš povede kolem živých vod, tekoucích od trůnu Božího a vysvětlí nám, jak nás na zemi vedl temnými zku-

šenostmi, abychom měli dokonalou povahu. Tam uvidíme nezastřené krásy obnovené zahrady Páně – Eden. Vrhne Spasiteli k nohám koruny, které nám vložil na hlavy, sáhneme do strun zlatých harf a naplníme celá nebesa chvalozpěvem Tomu, který sedí na trůnu. – 8T 254 AH 544.4

Necht' nám vše, co je na této zemi krásného, připomíná křišťálovou řeku a zelená pole, pohybující se větve stromů a živé studnice vod, zářivé město a bíle oděné zpěváky v našem nebeském domově – je to krásný svět, že jej žádný umělec nemůže vykreslit, žádný člověk vyličit. „*Co oko nevidělo...*“ – RH July 11, 1882 AH 545.1

87. Nárys nové země

Vidění budoucí slávy – S Ježíšem v čele jsme sestoupili všichni z města na zem, na velkou a mohutnou horu, na kterou Ježíš nemohl sestoupit, protože se rozestoupila. Tak vznikla velká rovina. Pak jsme vzhledli a viděli jsme krásné město, které mělo dvanáct základů a dvanáct bran, z každé strany tři. U každé brány stál anděl. Všichni jsme zvolali: „Město, veliké město přichází, sestupuje od Boha s nebe!“ Přišlo a usadilo se na místě, kde jsme stáli. Potom jsme si začali prohlížet krásy za městem. Viděla jsem nádherné domy, které vypadaly jako ze stříbra. Byly podepřeny čtyřmi sloupy. V každém domě byla zlatá přihrádka. Viděla jsem, jak svatí vstupovali do domů, sňali své třpytivé koruny a uložili je do přihrádky. Potom šli na pole u domu a obdělávali půdu. Ale pracovali tak, jako my na zemi. Měli hlavu ozářenou světlem a přitom neustále zpívali a velebili Boha. *AH 546.1*

Na jiném poli jsem viděla spoustu všemožných květin. Natrhala jsem si nějaké a divila jsem se: „Vždyť nevadnou.“ Dále jsem viděla louku, na které byla vysoká, zelená tráva. Byla svěže zelená a vlnila se ke slávě Krále Ježíše a přitom měnila barvu jako zlato a stříbro. Pak jsme přišli na pole, kde bylo mnoho nejrůznějších zvířat – lev, jehně levhart a vlk. Všichni si dokonale rozuměli. Procházeli jsme se mezi nimi a oni šli klidně za námi. *AH 546.2*

Potom jsem vešla do lesa. Nebyl tmavý jako naše lesy zde – ne, ne. Byl překrásný a větve stromů se mírně pohybovaly. Všichni jsme zvolali: „Bydliti budeme bezpečně na poušti a spáti v leších!“ – EW 17-18 *AH 547.1*

Škola (studium) na Nové zemi – Myslíte si, že se tam už nebudeme učit? Nemáme ani tušení, co vše tam poznáme. Budeme se s Kristem procházet u živých vod. Bude nám zjevovat krásy a slávu přírody. Ukáže nám, čím je a čím jsme my Jemu. Tam poznáme, co zde nemůžeme pochopit pro své omezené možnosti. – CT 162 *AH 547.2*

Křesťanská rodina má být školou, z níž mají děti postoupit do vyššího stupně školy v Božích příbytcích. – RH March 30, 1897 *AH 547.3*

Nebesa jsou školou, vesmír je učebnicí a učitelem je sám Nekonečný. Jedno odvětví této školy bylo zřízeno v zahradě Eden. Jakmile se dokoná plán vykoupení, bude výchova ráje opět pokračovat. ... *AH 547.4*

Mezi školou, založenou v ráji na počátku a školou budoucnosti leží celé údobí světových dějin – dějiny přestoupení a utrpení lidstva, Boží oběti a vítězství nad hříchem a smrtí. ... Člověk bude žít opět v přítomnosti Boží jako na počátku a Bůh bude jeho učitelem: „Lid můj znáti bude jméno mé... Poznají v ten den, že já jsem mluvil: Aj, já jsem.“ ... *AH 547.5*

Jak rozsáhlý soubor studia je před námi! Zmizí clona, jež nám zatemňuje rozhled, a naše oči budou patřit na krásy světa, z nichž dnes zachycujeme drobností jen částku. Budeme patřit na slávu nebes, na kterou se dnes díváme zdaleka jen na hvězdárnách a podobně. A zmizí i hřích a celá země se zjeví v „kráse Pána Boha našeho“. To vše budeme zkoumat. – Ed 301-303 *AH 547.6*

Nebeské studium bude neustále pokračovat – Boží vykoupení budou moci zkoumat veškeré poklady vesmíru. Nespoutání nesmrtelností, rozlétnou se neúnavně na vzdálené světy – na světy, které nesmírně trpěly při pohledu na lidskou bídu a které pělý jásavé chvalo zpěvy nad vykoupěním lidských duší. Dítka země se připojují s nesmírným potěšením k radosti a moudrosti nepadlých bytostí. Dělí se o poklady známosti a moudrosti, které získaly za celé věky, kdy pozorovaly Boží dílo stvoření. Dívají se na ničím nezatajovanou slávu stvoření – slunce, měsíc a hvězdné soustavy, jež krouží kolem Božího trůnu podle svého pořádku. Na všem, od nejmenšího po největší, je vepsáno jméno Stvořitele a ve všem se projevuje bohatství Jeho moci. *AH 548.1*

Přibývajících léta věčnosti budou přinášet neustále bohatší a slavnější zjevení o Bohu a o Kristu. Čím více lidé poznají Boha, tím více se budou obdivovat Jeho charakteru. – GC 677-678 *AH 548.2*

Společenský život – Poznáme tam vše a budeme též sami poznáni. Láska a sympatie, které Bůh vstíjí do srdce, najdou tam nejlepší a nejkrásnější uplatnění. Mezi zkušenosti budoucnosti náleží čisté společenství se svatými bytostmi, souladný společenský život s anděly a s věrnými všech dob, a posvátné pouto, pojící „rodinu na nebi i na zemi“. – Ed 306 *AH 548.3*

Zaměstnání na Nové zemi – Na nové zemi budou vykoupení pracovat a těšit se tím, co obšťastňovalo Adama a Evu na počátku. Budou žít rajským životem, životem na zahradě a na poli. „Stavěti budou domy a bydleti budou v nich, štěpovati budou vinice a jísti budou z nich, a dílo rukou svých užívatí budou...“ – PK 730-731 *AH 549.1*

Tam se rozvinou veškeré síly a schopnosti. Člověk bude podnikat velkolepé věci, dosáhne uskutečnění nejvyšších tužeb a přání. Přitom bude mít stále co poznávat a zdolávat, bude mít co obdivovat, bude se obdivovat novým divům, bude chápat nové pravdy a bude mít neustále nové vzněty, kterým bude muset věnovat síly těla, ducha i mysli. – Ed 307 *AH 549.2*

Na prahu naplnění – Žijeme v nejvážnějším údobí lidských dějin. Na hřích není nikdy vhodná doba. Pokračovat v hříchu je vždy nebezpečné, ale tím více to platí o dnešní době. Stojíme na samých hranicích věčného světa a přítomnost i budoucnost má pro nás mnohem větší význam než dříve. Dnes musí každý sám zpytovat své srdce a prosit Pána, aby jasné paprsky Slunce spravedlnosti zaplašily duchovní temnotu a očistily srdce od poskvrny. – TM 147 *AH 549.3*

Pro nás, kteří žijeme na samém prahu naplnění všech věcí, musí být vylíčení budoucích událostí tím závažnější, tím zajímavější. Jsou to události, které od chvíle, kdy naši prarodiče byli vyhnáni z ráje, dívky Boží sledovaly a čekaly na ně, toužily po nich a modlili se. *AH 549.4*

Milý poutníku! Dosud jsme ve stínu a zmatku pozemského ruchu, ale náš Spasitel se záhy zjeví a přinese vysvobození a odpočinutí. Hleďme ve víře na požehnanou budoucnost, jak nám ji nastínila ruka Boží. – PK 731-732 *AH 550.1*

Výzva k osobní přípravě – Vyzývám vás, abyste se připravili na příchod Ježíše Krista na oblacích nebeských! Vypuzujte na každý den ze svých srdcí lásku ke světu. Poznejte ze zkušenosti, co to znamená mít společenství s Kristem. Připravte se na soud, abyste se mohli obdivovat Kristu s těmi, kteří v Něho věří, a abyste mohli být mezi těmi, kteří se s ním setkají v pokoji. V onen den budou vykoupení zářit v slávě Otce a Syna. Andělé zahrají na zlaté harfy a uvítají Krále a trofeje Jeho vítězství – ty, kteří se umyli a zbílili v krvi Beránkově. Pak zazní vítězná píseň, která naplní nebesa. Kristus zvítězil! Vstupuje do nebeského nádvoří v doprovodu svých vykoupených, svědků toho, že jeho poslání utrpení a oběti nebyly marné. – 9T 285-286 *AH 550.2*